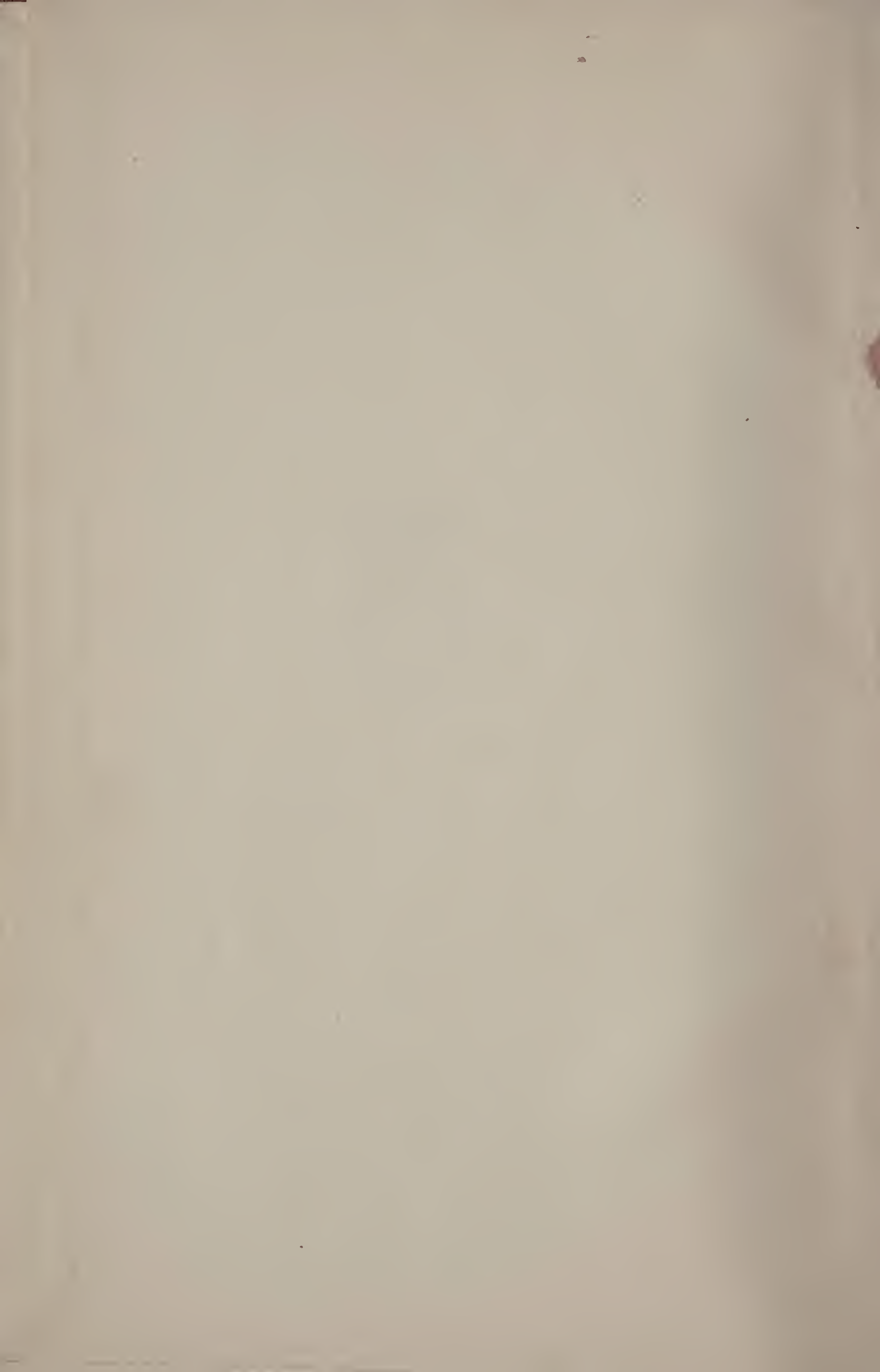


Class _____

Book _____



Οικονομική Σπυριδωνίδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ



ΥΠΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΓΚΕΡΓΚΗ

NOV 6 1923

BJ 1258
G7G55

1727
4020

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ὁ ἄνθρωπος γεννώμενος καὶ εὐθύς ἀπὸ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματος εὐρισκόμενος μεταξὺ δύο καταθληπτικῶν ἐρωτηματικῶν, τῆς αἰωνιότητος τοῦ Χρόνου καὶ τοῦ ἀτέρομο-νος τοῦ Χώρου, ζῆ, παλαίει, ἀγωνίζεται τὴν μικρὰν αὐτοῦ γῆϊνὴν ζωὴν, γνωρίζων μόνον τὰς ἐξηκριβωμένας ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα πλανώμενος καὶ ἔχων ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων, τοῦ περίξ αὐτοῦ κόσμου, κατὰ συμπερασμόν. Ὁ Σωκράτης, ὁ σοφώτερος τῶν Ἑλλήνων, ὠμολόγησε τοῦτο διὰ τοῦ «ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα».

Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν δύναται νὰ σταματήσει καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν. Εἰς τὸ Οἰκοδόμημα τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, ὡς αὕτη ἐξειλίχθη μέχρι σήμερον, ἅς ἐπιτραπῆ καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον, ὅπως προσθέσω τὰς σκέψεις μου. Καὶ ἓνα μόνον λίθον ἂν κατορθώσω νὰ προσθέσω διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος βιβλίου μου, θὰ ἐθεώρουν τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶμαι κάτοχος μεγάλης παιδεύσεως. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἐνέχει ἐξαιρετικὴν τινα σημασίαν. Οἱ μεγάλοι δρόμοι τῆς σκέψεως ἔχουν ἀνοιχθῆ ἔκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, ὄντες παρατηρηταὶ μέσα εἰς τὴν ζωὴν, ἠκόνισαν τὴν σκέψιν των διὰ μελετῶν κατ' ἰδίαν. Δὲν ἐπαγγέλλομαι τὸν φιλόσοφον. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ πιστεύω ὅτι ἔχω ἀρκετὰς γνώσεις καὶ λογικὴν εἰς τὸ νὰ ἐκφράσω τὰς σκέψεις μου. Ἄλλως τε, μήπως οἱ φιλόσοφοι εἶχον διακριτικόν τι σημεῖον ἀναγνωρίσεως; Βεβαίως δὲν εἶχον καὶ διὰ τοῦτο καὶ κατεδιώκοντο.

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ τῶν πραγμάτων, τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τοῦ κύκλου, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῶ καὶ σκέπτομαι. Εὐρονέμαυτὸν περικυκλούμενον ὑπὸ τῶν γιγαντιαίων μυστηρίων τῆς ζωῆς, τῶν πλανωμένων ἐν τῇ Φύσει. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, τὸ ὁποῖον εἶναι μεγαλείτερον μυστήριον. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ, ὃπερ ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὸ κάτοπτρον τοῦ παρελθόντος, ὡς τοῦτο κατοπτρίζεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, νομίζω ὅτι ἠννόησα τὰ πράγματα, ἅτινα θὰ λάβουν χώραν εἰς τὸ μέλλον. Δὲν εἶμαι προφήτης ἢ θεὸς ἢ ἄγγελος, ἀλλὰ μικρὸς καὶ ταπεινὸς ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΣ τῆς ἐρεῦνης τῶν πραγμάτων.

Εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναγνώσουν τὸ παρὸν πόνημά μου, συνιστῶ τὴν μελέτην του ἐν συνειδήσει καὶ οὐχὶ τὴν τυφλὴν καὶ ἐπιπολαίαν ἀνάγνωσίν του. Αἱ ιδέαι δὲν πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐγωϊσμόν. Εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας διδάσκονται ιδέαι, αἱ ὁποῖαι ἐπαγγέλλονται τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν. Διδάσκονται ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας μακροῦς. Καὶ ὅμως δὲν κατώρθωσαν νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἂν καὶ τὰ διδασκόμενα, κεκαλυμμένα πολλαχοῦ ἐν μυθολογίαις καὶ παραβολαῖς, ἔχουσι καὶ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἓνα προορισμὸν ὑψίστης σημασίας πρὸς ἓνα τελειότερον πολιτισμὸν. πρὸς μίαν τελειότεραν σχετικὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰς τὰς ἀληθεῖς ἐξηγήσεις. Τὸ δυσνόητον καὶ τὸ στρεβλὸν τῆς ἐξηγήσεως τῶν ιδεῶν ὀδηγοῦσι πρὸς τὸν βαρβαρισμὸν καὶ τὸ κακόν. Ἡ ἀνθρωπότης οὕτω ὀδηγουμένη φέρεται πρὸς τὸ ἀδιέξοδον.

Νομίζομεν ὅτι εἴμεθα πολιτισμένοι ἄνθρωποι. Τὸ τοιοῦτον ἐνόμιζον καὶ οἱ Αἰγύπτιοι. οἱ Ἴνδοι, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Σύριοι. οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες. Καὶ ὅμως ὅλοι αὐταὶ αἱ φυλαὶ, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὑψώθησαν μεγάλως εἰς ὑλικὴν δόξαν, ἤλθε στιγμή, καθ' ἣν εὐρέθησαν πρὸ ἀδιεξόδου. Καὶ εὐρέθησαν πρὸ ἀδιεξόδου, διότι ἔλειπεν

ἀπὸ αὐτὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Ποία ἦτο ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ τότε, ὅπως καὶ σήμερον; Μία καὶ μοναδική. **Ἡ ΔΙΨΑ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ.**

Ἡ δίψα ὅμως πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου καὶ δυνάμεως εἶναι ἡ μοναδικὴ αἰτία πρὸς πολέμους. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς διδίδει τὸ ἀντιφάρμακον, ἐξυμνῶν τὴν ἀχρηματίαν καὶ κοινοκτημοσύνην, θεωρῶν τὸ τοιοῦτον ὡς τὸ ὑψιστον σημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος (Καينὴ Διαθήκη, Πράξεις Ἀποστόλων, 4: 32), καταφερόμενος τόσον κατὰ τῶν πλουσίων, ὥστε νὰ ἀνέλθῃ τὸν Γολγοθᾶν, φέρων τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου του ἐπὶ τῶν ὤμων.

Διὰ τοῦ παρόντος μικροῦ πονήματός μου **ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ** καὶ προτρέπω τοὺς ἀναγνώστας μου ὅπως μελετῶσι τὰς Γραφάς. Τὸ βιβλίον μου εἶναι μία πρόχειρος ἐξερεύνησις τῶν Γραφῶν καὶ εἶναι τρόπον τινὰ μία Ἀποκάλυψις καὶ μία ἔντονος διαμαρτυρία δι' ὅσα ὁ κληρὸς ἀποφεύγει νὰ ἐξηγήσῃ, ἀσχολούμενος μόνον εἰς τὰ **ΘΑΥΜΑΤΑ**, παρορῶν τὰ ἐπαναστατικὰ λόγια καὶ τὰ ρηξικέλευθα διδάγματα τοῦ Χριστοῦ καὶ μεριμνῶν μόνον ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς ἀντιθέτως ἐκείνων, τὰ ὅποια διδάσκει.

Τί πλέον ἐδίδαξεν ὁ Karl Marx ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐδίδαξεν ὁ Χριστός; Ἀχρηματίαν καὶ κοινοκτημοσύνην ἐδίδαξαν καὶ οἱ δύο. Καὶ ὅμως ὁ κληρὸς ἔχει κηρυχθῆ ἑναντίον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Karl Marx καὶ τοῦτο εἴτε ἐκ γνώσεως εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐκ φιλαργυρίας εἴτε καὶ ἐκ φόβου καταδιώξεως ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Karl Marx ἀνέτειλε τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρωσίας.

Εἶναι ἀξιοκατάκριτοι οἱ Ἱερεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀντίθενται κατ' ἐκείνων, τὰ ὅποια αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διδάσκουσι, πλὴν δυστυχῶς καὶ ἀγνοοῦσι τὸ βάθος. Προτρέπω τοὺς Κληρικοὺς περισσότερον τῶν Λαϊκῶν: **ΕΡΕΥΝΑΤΕ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ. ΤΟ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ ΑΥΤΩΝ ΠΛΟΥΤΟΣ**

ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΗΤΤΗΜΑ ΑΥΤΩΝ ΠΛΟΥΤΟΣ ΕΘΝΩΝ (Ρωμαίους, 11:12).

Πρὸ 1900 περίπου ἐτῶν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του ἔπασαν χάριν μιᾶς ἰδέας. Εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα πολλοὶ πίπτουσι μάρτυρες ἐνὸς συστήματος ὑλικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἱερεῖς πωλοῦν ἀνθρώπους εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἀντὶ τῆς ἀγοραπωλησίας ζώων καὶ περιστερῶν, ὅπως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Χριστοῦ (Ἰωάννης, 2:15). Οἱ σοσιαλισταὶ εἶναι σήμερον οἱ ὄπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ Ἱερεῖς εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς λέγει: «ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΔΕ ΑΠΟ ΤΩΝ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΩΝ ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ, ΕΣΩΘΕΝ ΔΕ ΕΙΣΙ ΛΥΚΟΙ ΑΡΠΑΓΕΣ» (Ματθαῖος, 7:15).

Ἐὰν οἱ Ἱερεῖς ἐμβαθύνουν εἰς τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν, θὰ ἀντιληφθοῦν τὸ σκότος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται, καταδιώκοντες τὰς νέας Ἰδέας. Ἴσως καὶ οὗτοι, ὡς ὁ Παῦλος, ὅταν ἤκουσε τὸ «Σαοὺλ, Σαοὺλ, ΤΙ ΜΕ ΔΙΩΚΕΙΣ; (Πράξεις, 22:7-8), διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς σκέψεως θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποβλέψωσι πρὸς τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς Ἀληθείας. Οἱ ἱερεῖς σήμερον λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ μόνον εἶναι κάτοχοι τῆς ἀληθείας. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀληθές, τότε τὴν ὑπερασπίζονται διὰ τῶν πράξεών των κατὰ τὸν πλέον ἀξιοθρήνητον τρόπον. Εἰς κάθε βῆμα ἢ αἰμορροοῦσα, πάσχουσα καὶ καταπεπονημένη ἀνθρωπότης, φέρουσα τὸν βαρὺν σταυρὸν τοῦ Μαρτυρίου τῆς πρὸς τὸν Γολγοθᾶν αὐτῆς, ἀναφωνεῖ: Ω ΑΛΗΘΕΙΑ, Ω ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΠΟΣΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΔΙΑΠΡΑΤΤΟΝ ΦΑΙ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ; Ὁχι! Μυριάκις ὄχι! Οἱ ἱερεῖς τῶν θρησκευμάτων δὲν κατέχουσι τὴν ἀλήθειαν. Αἱ πράξεις των τὸ μαρτυροῦσι χιλιάκις τῆς ἡμέρας καὶ τὸ διακηρύσσουσι μὲ Τυροσηνικὰς Σάλπιγγας εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ἡ ΣΦΙΓΞ μὲ τὰ αἰθιοπικὰ αὐτῆς χεῖλη καὶ ρίνα, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἔχει σκαλισθῆ ἑπάνω εἰς

ένα κολοσσιαῖον γρανίτην, ἔχουσα ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν εὐφορον πεδιάδα τοῦ Νείλου ποταμοῦ, καὶ ἡ ὁποία ἐφόνευε τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι δὲν ἐγνώριζον νὰ λύωσι τὰ αἰνίγματα αὐτῆς, οὐδέποτε ὑπῆρξεν. Πλὴν ὅμως ἡ ΣΦΙΓΞ τῆς ζωῆς εἶναι μία πραγματικότης. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρωπίνων ναυαγίων, αἱ χιλιάδες τῶν ἐν φυλακαῖς βιούντων, τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καμμίαν πραγματικὴν ἀξίαν μέσα εἰς τὴν ζωὴν, ὅλοι αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ δώσουν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσε πρὸ αὐτῶν ἡ ΣΦΙΓΞ τῆς ζωῆς.

Εἰς τὰ νεκροταφεῖα τὸν ἕναν πλησίον εἰς τὸν ἄλλον βλέπει τις σταυροὺς καὶ μαρμαρίνους ἐπιτυμβίους πλάκας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει γραφῆ ἢ σκαλισθῆ «ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ». Σπανίως δύναται τις νὰ ἴδῃ τὸ μνημεῖον ἐνός, ὁ ὁποῖος πραγματικῶς ἐστάθη ἱκανὸς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ἐνώπιόν του ἡ Ζωή.

Πολλοὶ ἐρωτῶσιν ἑαυτούς: Ἐφοῦ εὐρίσκομαι ἐν τῇ ζωῇ διὰ ὀλίγας μόνον στιγμὰς καὶ δὲν γνωρίζω διατὶ εὐρίσκομαι ἐν τῇ ζωῇ, τί ἄλλο καλλίτερον δύναμαι νὰ κάμω παρὰ νὰ τρώγω, νὰ πίνω καὶ νὰ ἀπολαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς, ὅπως εὔρον τὴν ζωὴν; Εἰς τοῦτο ἀπαντᾷ ἡ ΣΦΙΓΞ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ: Ἐφοῦ εὐρίσκεισαι ἐπάνω εἰς τὸν πλανήτην τῆς γῆς δι' ὀλίγας στιγμὰς καὶ δὲν γνωρίζεις, πότε θὰ φύγῃς ἀπὸ αὐτὴν ἢ, φεύγων, ἐὰν θὰ εὐρησῇς λιμένα ἢ ποῖον δικαστὴν θὰ συναντήσῃς, διατὶ δὲν προσπαθεῖς νὰ κάμῃς τὸ καλλίτερον ποῦ δύνασαι μὲ τὰς ὀλίγας στιγμὰς τῆς ζωῆς σου; ΑΝΘΡΩΠΕ, γνωρίζεις ἕνα πρᾶγμα ὡς ΒΕΒΑΙΟΝ. Πολὺ ταχέως θὰ κατέλθῃς εἰς τὸν τάφον καὶ ὅλα τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ καὶ ὅλαι αἱ εὐχαριστήσεις καὶ αἱ ἡδοναὶ τῆς ζωῆς, δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ σοῦ φανοῦν ὠφέλιμα μέσα εἰς αὐτόν. ΑΝΘΡΩΠΕ, γνωρίζεις ἕνα πρᾶγμα ὡς ΒΕΒΑΙΟΝ. Ὅποτεν ὁ τάφος γείνη κύριος σοῦ, ὅλαι αἱ ἐλπίδες σου καὶ ὅλη ἡ σωτηρία σου θέλει ἀπομείνῃ ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐπιτέλεσες μέσα εἰς

τὰς ὀλίγας στιγμὰς τῆς ζωῆς σου ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΧΟΥΣΙ ΜΙΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΑΞΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ, ΕΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΝ.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ μικρόν μου τοῦτο πόνημα θέλει ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν, τὴν σκέψιν τῶν ἀναγνωστῶν μου, καὶ θέλει στρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς ἄλλας διανοητικὰς κατευθύνσεις, εὐρισκομένων μακρὰν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι εἶχον γεῖνη ἀποδεκταὶ μέχρι τοῦδε, παραδίδω τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν, ὡς μίαν εὐσεβῆ ἀφιέρωσιν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας δὲ ἀποτεινόμενος λέγω: **ΑΝΔΡΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ**, οἱ ὁποῖοι καυχᾶσθε ὅτι εἴσθε οἱ ἀπόγονοι τῆς παγκοσμίου φήμης ἀρχαίων Ἑλλήνων Φιλοσόφων, ποῦ εἶναι τὸ πνεῦμά σας; (περιστερά). Ποῦ εἶναι ἡ δόξα σας; (ἄγγελος). Ὁ ἄγγελος εἶναι σύμβολον τῆς πνευματικῆς δόξης, ὁ δὲ διάβολος σύμβολον τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ. Σεῖς σήμερον δὲν ἔχετε δόξαν πνεύματος οὔτε δόξαν ἠθικῆς ὑποστάσεως, παρὰ μόνον ὀλίγην δόξαν ἐμπορίου (διαβόλου), παρευρισκόμενοι εἰς τὰς διαφόρους κοσμικὰς συναναστροφὰς καὶ ἀποκαλοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον «Κύριε», νομίζοντες διὰ τούτου ὅτι ἀποδίδετε τιμὴν εἰς τὰ κοσμήματα καὶ τὸ καλῶς ἐνδύεσθαι. **ΣΥΝΑΓΕΤΕ ΕΞ ΑΚΑΝΘΩΝ ΣΤΑΦΥΛΑΣ ἢ ΑΠΟ ΤΡΙΒΩΛΩΝ ΣΥΚΑ.** (Ματθαῖος, 7:15) **ΕΛΛΗΝΕΣ**, διὰ νὰ ἔχητε δικαίον καυχώμενοι, ἀναπτύξατε τὸν νοῦν σας καὶ μιμηθῆτε τοὺς φιλοσόφους τῆς ἀρχαιότητος, **ΔΙΑ ΝΑ ΛΑΜΨΗ ΤΟ ΦΩΣ ΣΑΣ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΙΔΟΥΝ ΤΑ ΚΑΛΑ ΣΑΣ ΕΡΓΑ** (Ματθαῖος, 5:16) διὰ νὰ δυνηθῆτε καὶ σεῖς νὰ ἀποτελέσητε μέρος τῆς χορείας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Παῦλος λέγει: **ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΙ, ΙΟΥΔΑΙΩ ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ.** (Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς, 1:16—2:10).

Ἡ λέξις «Κύριε», τὴν ὁποίαν ἀποδίδετε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, εἶναι πολὺ κοινὴ πλέον καὶ ἔχει γείνη ἰδιοκτησίᾳ τόσον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρωπομόρφους καὶ τὴν μεταχειριζόμεθα τόσον ἐν εἰρήνῃ, ὅσον καὶ ἐν πολέμοις πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς θρηνοὺς τῶν θνησκόντων ἐκ τῶν τραυμάτων καὶ τῶν νηπίων, τῶν θνησκόντων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, μαστιζομένων ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῆς ζωῆς: Ἡ τοιαύτη κυριότης εἶναι τὸ: **ΑΦΕΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΝΑ ΘΑΨΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΩΝ ΝΕΚΡΟΥΣ** (Ματθαῖος, 8:22). Σήμερον ἀντὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ Ρῶσοι ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας φιλοσόφους, θέσαντες ἐν ἐφαρμογῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οἱ Ἑλληνες φιλόσοφοι εἶπον, πλὴν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐφαρμόσουν καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον καὶ ἐδίδαξαν, ὑποστάντες μαρτύρια ἐπὶ τῆς γῆς. Ναὶ τὸ Σοβιετικὸν πολίτευμα εἶναι ἡ Ἰδανικὴ τελειότης τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι ἡ Ἰδανικὴ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος. Πότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ παύσῃ νὰ σταυρώνη τοὺς Χριστοὺς αὐτῆς; Πότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ παύσῃ νὰ καταπατῇ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν; **ΕΛΛΗΝΕΣ!** βοηθήσατε διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν πνευματικῶν σας δυνάμεων νὰ καταπαύσῃ τὸ κακόν.

Συνιστῶ δὲ εἰς τοὺς Σοσιαλιστάς καὶ τοὺς Κομμουνιστάς, ὅπως μελετήσωσι τὸ Εὐαγγέλιον, τὰς Γραφὰς καὶ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας φιλοσόφους. Δύνανται νὰ εὕρωσι διὰ τὰς συζητήσεις αὐτῶν διδάγματα ἐπιστημονικῆς κοινωνημοσύνης καὶ ἰσότητος. Ἄς μὴ συγχέουσιν οἱ τοιοῦτοι τὰ πράγματα, νομίζοντες ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι ἐντελῶς μία ἀπάτη, μὴ δεχόμενοι καθόλου τὴν θρησκείαν μέσα εἰς τὸν Κομμουνισμόν. Βεβαίως οἱ σημερινοὶ ἐρμηνευταὶ τῆς θρησκείας εἶναι οἱ ἀσπονδότεροι ἐχθροὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἐνας λόγος περισσότερος, ὅπως προσπαθήσωσι διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὄπλων, διὰ τῆς ἀναλύσεως τῆς θρησκείας, νὰ τοὺς προσελκύσωσι πρὸς τὸ κόμμα των, ἥτοι τὸ κόμμα τοῦ Χριστοῦ. Λάβετε, ἄλλως τε, ὡς παράδειγμα ἑαυτοῦς. Καὶ

σεῖς εἴσθε εἰς τὸ σκότος. Καὶ σεῖς ἐπιστεύατε ὅτι ὁ θεὸς ἔκαμε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς. Ὁ θεὸς ἔκαμνε τοὺς πολέμους. Πλὴν σήμερον εἶδετε τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπως θὰ ἴδωσι τὸ τοιοῦτον αὐριον οἱ σημερινοὶ ἐρμηνευταὶ τῆς θρησκείας. **ΘΑ ΕΛΘΗ ΗΜΕΡΑ. ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑΝ, ΟΠΟΤΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ: «ΕΣΕΤΑΙ ΜΙΑ ΠΟΙΜΝΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΜΝΗΝ».**

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.



Μ Ε Ρ Ο Σ Α ο υ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ὑπῆρξεν ἡ πλέον φιλοσοφικὴ καὶ φιλολογικὴ φυλὴ ὄλων τῶν ἄλλων φυλῶν. Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι διὰ τῆς ἐρεῦνης τῶν ὄντων ἐδογματίσαν φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ ἐκαινοτόμησαν ἀληθείας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ ἀληθείας ξυλεύονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἔκτοτε διὰ μέσου τῶν μακρῶν αἰῶνων. Ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶναι μία γέφυρα καὶ ἀπωτυπώματα ποδῶν μέσα εἰς τὴν ἄμμον τοῦ χρόνου, συνδέουσα τὴν πολλάκις διασπασθεῖσαν ἄλυσιν τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἐνῶ ὅλαι αἱ ἄλλαι φυλαὶ ξυλεύονται ἀπὸ τὸ κολοσσιαῖον ἐκεῖνο φιλοσοφικὸν δένδρον τῶν γνώσεων, διὰ τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Βάκωνος, τοῦ Σίλεϋ, τοῦ Σοπενάουερ, τοῦ Καντίου, τοῦ Σπινόζα, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τοῦ 20οῦ αἰῶνος μένομεν ἱκανοποιημένοι μὲ τὸ νὰ λέγωμεν μόνον ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι ἐκείνων, πολιτικολογοῦντες μὲν ὅπως καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχοντες τὰς πολιτικὰς γνώσεις ἐκείνων, τὴν κοινωνικὴν μόρφωσιν καὶ παιδείαν. Συζητοῦντες ὁμῶς περὶ πολιτικῆς καὶ κοινωνιολογίας εὐρισκόμεθα ὀπισθεν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς πνευματικῆς προόδου.

Ἀληθῶς ἡ φιλοσοφία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἔχει λάβη τὸ βραβεῖον τῆς παγκοσμίου φήμης. Ἄν τις ὁμῶς ἐρωτήσῃ, τὸ τί ἀκριβῶς ἐπεδίωκον οἱ Ἕλληνες φιλόσοφοι τότε καὶ τὸ τί ἡμεῖς, οἱ νῦν ζῶντες καὶ οἱ τοῦ μέλλοντος θὰ ἐπωφεληθῶμεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἐκείνης, ἀμφιβάλλω πολὺ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ εὐρεθῇ τις εἰς τὸ νὰ μᾶς διαφωτίσῃ ἐν ἀκριβεῖα τὸ οὐσιαστικὸν μέρος τῆς προόδου, ἣν δυνατὸν νὰ ἀναμένωμεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἐκείνης.

Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως καὶ ἡμεῖς σήμερον, βλέπομεν καὶ ὑποφέρομεν ἀκατονομάστους συμφορὰς καὶ βαρβαρότητας. Καὶ ἐρωτῶμεν

δ ι α τ ί. Ποία ἦτο καὶ εἶναι ἡ αἰτία. Ἡ αἰτία ἦτο καὶ εἶναι μία καὶ μοναδική. Τὸ θεολογικὸν σύστημα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ δίψα τοῦ πλούτου ἀφ' ἑτέρου. Ὁ φιλόσοφος Σωκράτης, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς διδασκαλίας του ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν θεολογούντων τῆς ἐποχῆς του, διδάσκων ἀθεῖσμον, φυλακισθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοκρατικοῦ συστήματος, ἠναγκάσθη νὰ πῆ τὸ κώνειον. Ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ ἐνεφύτευσε διὰ τὰς μελλούσας γενεὰς μίαν ἰδέαν. Ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ ἔκτισεν ἓνα Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγνώστου θεοῦ. Τὸ τοιοῦτον εἶναι πρόοδος τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, τὴν ὁποίαν οἱ μετέπειτα ἄνθρωποι περιεβλήθησαν καὶ ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ περιβληθῶσιν.

Δυστυχῶς ὅμως ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες παρουσιαζόμεθα περιβεβλημένοι τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Σωκράτους, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς αὐτήν. Συζητοῦμεν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων κοινωνικῶν, θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων κατὰ τρόπον ἐγωϊστικόν, μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν οὐσιαστικὴν βάσιν. Ἄν καὶ κατέχωμεν τὴν κλεῖδα πρὸς τὰς ἀθανάτους σκέψεις τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, διότι αἱ σκέψεις των διετυπώθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐν τούτοις εἴμεθα οἱ ἔσχατοι πάντων.

Τοῦτο συμβαίνει λόγῳ τοῦ φυλετικοῦ ἡμῶν ἐγωϊσμοῦ. Μία τοιαύτη δὲ λατρεία φιλοσοφίας μιᾶς ἐγωϊστικῆς ἰδεολογίας, ἡ ὁποία κατανατᾷ δυσνόητος λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς κενοδοξίας, εἶναι νεκρά. Διότι ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ κενοδοξία διαφυλάττουν τὸ μικρόβιον τῆς ΑΥΤΑΠΑΤΗΣ ἐντὸς τοῦ νοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ λαὸς ἐν τῇ αὐταπάτῃ του φονεύει ὄχι μόνον Σωκράτας καὶ Χριστοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς φέροντας τὰ φῶτα εἰς τὸν κόσμον, καὶ τοῦτο μέσον τῶν θρησκευμάτων, καλλιουργούντων ἐπιτηδεῖως τὸ μικρόβιον τοῦτο.

Ὁμολογουμένως τὰ ἐγκλήματα τῆς θρησκείας ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔφερον εἰς τὸν κόσμον τὰς δᾶδας του πολιτισμοῦ καὶ τῶν γνώσεων, εἶναι πολὺ μεγάλα, θὰ ἔπρεπε δὲ πρὸ πολλοῦ αὕτη νὰ εἶχε καταλάβῃ τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου καὶ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ εἶχε καταπέση ὑπὸ τὸ κοινὸν ἀνάθημα τῆς θρησκείας τοῦ αὐτοσεβασμοῦ.

Μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ φωτὸς ἐπλήρωσαν τοὺς τάφους αὐτῶν κατὰ χιλιάδας καὶ τὸ αἷμα τῶν ἐργατῶν τῆς σκέψεως

ἀφῆκε τὰς κηλίδας του εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου. Παντοῦ καὶ πάντοτε ὅμως ἡ θρησκεία ἦτο ὁ θύτης καὶ δῆμιος τῶν ἐργατῶν τῆς προόδου, ἦτο ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς πάσης ἐπιστημονικῆς ἀληθείας, ἐπομένως καὶ ὅλων τῶν εὐγενῶν Προμηθέων τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Προόδου. Ὁ Giordano Bruno, διδάσκων ἀληθείας, βασιζομένας ἐπὶ τῆς ἠθικῆς, ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἐχθρὸς τοῦ Παπισμοῦ, τῆς Εἰδωλολατρείας καὶ τῆς Βαρβαρότητος, ρίπτεται εἰς τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης ἐν ἔτει 1600 μετὰ Χριστόν. Ὁ Γαλιλαῖος ὑπέφερε διδάσκων ἐπιστημονικὰς ἀληθείας. Ὁ Γουτεμβέργιος ἐπίσης. Διὰ τί. Διότι αἱ θρησκείαι εἶναι συστήματα, ἐφευρεθέντα πρὸς ἀπονέκρωσιν τοῦ νοῦ τῶν λαϊκῶν μαζῶν ὑπὸ τῆς κρατούσης τάξεως τῶν ἀνθρώπων, μὴ ἀφίνοντα τὸν νοῦν ἐλεύθερον πρὸς κρίσιν, οὔτε τὰς γνώσεις ἐλευθέρως, ὅπως ἀποδώσῃ πλουσίους καρπούς.

Τοιοιτοτρόπως ὅμως ἐνεργοῦσαι αἱ θρησκείαι, χάριν τῆς κρατούσης τάξεως, κατώρθωσαν νὰ θέσουν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν λογικὴν καὶ τὰς ἠθικὰς ὑποστάσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε οὗτος κατὰ πλειοψηφίαν 95 0)0 νὰ μὴ ἔχη ἰδίαν γνώμην, ἀποδίδων ὅλας τὰς κακοδαιμονίας του ἢ εἰς ἀνωτέραν τινὰ ὑπερφυσικὴν δύναμιν ἢ εἰς τὸ τυχαῖον, ἀναμένων ἐκ τῆς ἐξελίξεως, τὴν ὁποῖαν ὅμως ἀδυνατεῖ καὶ νὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὰς προσπαθείας αὐτῆς, ἀγνοῶν τὸ ὅτι ἡ ἐξέλιξις δὲν προέρχεται οὔτε ἐκ τῆς τύχης, ἀλλὰ καὶ οὔτε καὶ ἐκ τῆς φύσεως μόνης, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων γενναίων ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι λέγονται ἐπαναστάται καὶ οἱ ὅποιοι ἀντὶ βραβεύσεως εὖρον ἢ τὸν θάνατον ἢ ἀπεδιώχθησαν, ὡς ὁ John Locke, ὁ ὅποιος ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὡς ἐπαναστάτης καὶ ἀθεϊστῆς ἐν ἔτει 1688 μετὰ Χριστόν, ὡς ἄλλοτε ὁ Πρωταγόρας ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἀθεΐσμῳ ἐν ἔτει 440 πρὸ Χριστοῦ, τὰ δὲ συγγράμματα αὐτοῦ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν πυρὰν, εὐτυχέστερος κατὰ τοῦτο τοῦ Bruno καὶ τοῦ Γαλιλαίου.

Δυστυχῶς πᾶσα κακία προέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως σκέψεως, ἡ ὁποία σκέψις καὶ μόνη εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀπόδειξις τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς παραγνωρίσεως τοῦ ἐσωκόσμου τῆς φύσεώς μας, ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν πρὸ παντὸς τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ὑ-

ποστάσεως. "Οπως δὲ ὁ ἄνθρωπος καταστῆ εὐτυχῆς, δέον νὰ ἀπολυτρωθῆ τῆς πατροπαραδότου πλάνης, ἡ ὁποία καταδιώκει αὐτὸν ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ὡς φάντασμα, ἀλλὰ δέον νὰ ἀποτινάξῃ καὶ τὸν τρόπον τὸν παρόντα τῆς μαθήσεως καὶ παιδεύσεώς του. Διότι ὁ παρὼν τρόπος τῆς μαθήσεως καὶ παιδεύσεώς του εἶναι ἓνα δημιουργημα τῶν τυράννων του καὶ τῶν Ἱερέων του, οἱ ὁποῖοι, προστατεύοντες τὰ ἴδια συμφέροντα, ἔχουσιν ὑποσχεθῆ ἀμοιβαίαν βοήθειαν καὶ συνεργασίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι οἱ πραγματικοὶ αἴτιοι τῆς κακοδαιμονίας τῶν λαῶν, ἐπιφέροντες πολέμους καὶ τὴν ἀφθονον ροὴν τοῦ αἵματος τῶν λαῶν. Διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν ὅμως τὰ τοιαῦτα ἀπαιτεῖται προσπάθεια, θάρρος καὶ ἀπάρνησις τῆς παρούσης λογικῆς ἐκτιμήσεως τῶν λαῶν ἐπὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Πᾶς ἄνθρωπος βεβαίως ἔχει φυσικὰς τινὰς ἕξεις λόγῳ τῆς κληρονομικότητος, ἐπιβλαβεῖς εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὑπὸ τὰ παρόντα ὅμως κυβερνητικὰ συστήματα, ὑπὸ τὴν παροῦσαν θρησκευτικὴν καὶ σχολικὴν διδασκαλίαν κατήντησεν, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ εἴμεθα κενόδοξοι, ἐγωῖστοι, ὑπερήφανοι, πλεονέκται καὶ πρὸ παντὸς ὅλοι ἔχομεν μίαν ἀκαταλόγιστον δίψαν πρὸς κατάκτησιν πλούτου, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν ἡ τοιαύτη προσπάθεια καὶ ἐπιθυμία ἡμῶν ἦθελεν ἀπαιτήσῃ θυσίας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων.

Ὑποθέτω ἔπι ἡ ἀρετὴ, ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ πλέον πολῦτιμοι ἀδάμαντες καὶ τὰ πλέον πολῦτιμα κοσμήματα διὰ πάντα ἄνθρωπον, ἔχοντα νοῦν. Ἡ ἀρετὴ, ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια ἔπρεπε νὰ εἶναι αἱ μοναδικαὶ θεότητες τοῦ ἀνθρώπου ἀντὶ τῶν ἄλλων ἐπιγείων καὶ οὐρανίων δυνάμεων καὶ θεοτήτων. Πῶς δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν εἰς ἓνα δίκαιον, ὁ ὁποῖος ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὥστε νὰ μὴ εὐχαριστῆται ἄλλως παρὰ πίνων τὸ αἷμα τῶν ὁμοίων του;

Παραδείγματος χάριν, ἐὰν εἰς μίαν συνάθροισιν συναντήσωμεν ἐγὼ ἢ σεῖς, ὡς Ἕλληνας, ἓνα Τοῦρκον, ἓνα Βούλγαρον, ἓνα Γερμανὸν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐρχόμεθα εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὴν θεότητα λογικὴν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ἂν μὴ τι δι' ἄλλο τοῦλάχιστον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν νόμον τῆς αὐτοσυντηρήσεως,

ὁ ὁποῖος νόμος εἶναι ὁ μεγαλείτερος φυσικὸς νόμος. Πρέπει νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦ νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι μία ἀλήθεια, τὸ τοιοῦτον εἶναι μία ἀρετή. Βεβαίως ἡ συζήτησις μας εἶναι ἱερὰ καὶ ἅγια καὶ τὸ συμπέρασμα μας δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ γείνη ἀποδεκτὸν μὲ ἐνθουσιασμόν. Καὶ ὅμως πῶς δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, βλέποντες τὰς κυβερνήσεις μας νὰ παρασκευάζονται πρὸς πόλεμον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ βασικὴ ἄρνησις τοῦ δόγματος ὅχι μόνον τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς λογικῆς, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, δὲν διαμαρτυρούμεθα, ἂν καὶ γνωρίζωμεν καλῶς ἐπίσης, ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι θὰ μετάσχωμεν τοῦ πολέμου καὶ θὰ πέσωμεν ἴσως εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ τοῦτο κατὰ παράβασιν τοῦ μεγάλου φυσικοῦ νόμου τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Εἰς τοῦτο συνέτεινε πρὸ παντὸς ἡ θρησκεία, ἡ ὁποία ὑπισχνεῖται τὸν παράδεισον εἰς τοὺς πίπτοντας ἐν τῇ μάχῃ ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Βεβαίως ἡ ὑπόσχεσις τῆς θρησκείας ἀνατρέπει τὸ δόγμα «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει δι' αὐτοὺς μεγάλην σημασίαν. Θὰ εἶχε μεγαλειτέραν σημασίαν δι' αὐτοὺς, ἐὰν οἱ λαοὶ, κατανοοῦντες τὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», δὲν θὰ ἤθελον νὰ πολεμήσουν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ συνέτεινε νὰ καταπέσῃ ἡ δύναμις τῆς κρατούσης πλουτοκρατικῆς τάξεως, καθὼς καὶ τῆς συνεργαζομένης μετ' αὐτῆς θρησκείας.

Ἄς ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ θεολογήσωμεν τώρα καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐμβαθύνωμεν ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης. Τί σημαίνει ἡ λέξις ΘΕΟΣ; Ἡ λέξις θεὸς σημαίνει δύναμις ἀνθρωπίνης ὀργανώσεως πτωχῶν τε καὶ πλουσίων, δικαίων τε καὶ ἀδίκων, τὸ ὁποῖον ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμεως νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς καὶ προστασίαν ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος.

Τί αἱ θρησκεῖαι ἐν τῇ πραγματικότητι κατεργάζονται, εἰς τὰς ὁποίας θρησκείας πρὸ παντὸς ἀνετέθη ἡ ἐρμηνεία τῶν Γραφῶν καὶ ἡ τήρησις τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης; Μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον κατεργάσθησαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ρητοῦ: ΕΠΩΛΗΣΑΝ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΔΙ' ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΝΗΤΑ ΔΙΑ ΖΕΥΓΟΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. Καὶ τοῦ: ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΙ

ΝΑ ΒΛΕΠΩΣΙ ΤΗΝ ΚΟΝΙΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΙΝΟΥΣΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ (Ἀμώς, 2:6).

Αἱ ρήσεις καὶ παραβολαὶ τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης στρέφουν τὰ ἰοβόλα βέλη των ἐναντίον τοῦ χ ρ υ σ ί ο υ, διδάσκουσαι ἀγάπην, ὁμόνοιαν, ἔνωσιν. Τὸ τοιοῦτον πᾶς τις δύναται, ἔχων τὸν κοινὸν νοῦν καὶ κρίσιν, νὰ ἀντιληφθῇ μόνος του, μελετῶν τὰς Γραφάς. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν μελετῶντων τὰς Γραφάς, μὴ ἔχοντες ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν, ἐπιπροσθέτως ἔχοντες καὶ φανατισμὸν, τοῦτέστιν ἐσκοτισμένην κρίσιν, φθάνουσιν δυστυχῶς εἰς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα, ἀναμένοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνῶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀποβάλλοντες τὰς βαρβαρότητας καὶ τὰ ζωώδη ἔνστικτά των, ἀποδεχόμενοι καὶ καλλιεργοῦντες τὴν ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν συνεργασίαν, τὴν ἔνωσιν. Οἱ μετὰ φανατισμοῦ ἐρευνῶντες τὰς Γραφάς καὶ οὐχὶ μὲ ἐλευθέραν κρίσιν συντείνουν εἰς τὸ: **ΙΔΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΘΟΡΥΒΟΥΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΑΤ'ΑΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΑΥΤΩΝ, ΔΙΑ ΤΟ ΜΗ ΓΝΩΡΙΓΕΙΝ ΤΟ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΤΟ ΟΡΘΟΝ, ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΙΖΟΝΤΕ ΑΔΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΑΡΠΑΓΗΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΛΑΤΙΟΙΣ ΑΥΤΩΝ** (Ἀμώς, 3:10).

Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν πᾶσα φιλοσοφία ἢ ὀργάνωσις ἢ σύλλογος ἢ προᾶξις, ἐὰν δὲν ἔχωσι τὴν βάσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ἐρμηνείας τῶν Γραφῶν, θὰ εἶναι πάντοτε ἐπὶ μιᾶς σφαλερᾶς βάσεως. **ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΘΑ ΤΟΝ ΘΕΟΝ.** Ἐὰν ὅμως κακῶς ἀντιλαμβανώμεθα τὴν σημασίαν τῆς λέξεως «Θεός», δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ ἔχωμεν ὀλόκληρον τὸ θέμα καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἐσφαλμένας. Τοῦτέστιν, ἐὰν μεταχειρισθῶμεν τὴν λέξιν «Θεός», ἐννοοῦντες δύναμιν διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ὁμονοίας, τὸ προᾶγμα καὶ αἱ πράξεις ἡμῶν θὰ ἔχωσι καλῶς. Τούναντίον, ἐὰν δώσωμεν εἰς τὴν λέξιν «Θεός» τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς αὐτὴν ὁ φανατισμὸς τῆς θρησκείας, ἐννοοῦντες τὸν ἐν οὐρανοῖς κατοικοῦντα καὶ τοὺς ἀστέρας ἔχοντα ὡς πολυτελῆ αὐτοῦ μανδύαν, τότε αἱ ἐπικλήσεις ἡμῶν θὰ μείνωσιν εὐσεβῆς πόθος καὶ οὐδέποτε θὰ ἐκπληρωθῶσιν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἔχοντες ἐστραμμένους τοὺς

ὄφθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανὸν, θὰ παραβλέπωμεν τὰ συμβαίοντα ἐπὶ τῆς γῆς κακὰ, αἱ δὲ γνώσεις μας θὰ περιστρέφονται μέσα εἰς τὴν πολύπλοκον καὶ ἄσοφον φιλοσοφίαν τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν τῆς θρησκείας, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἦσαν καὶ εἶναι οἱ αἰτιοὶ εἰς τὸ ἀναχαιτίζηται ἢ πρόοδος. Καὶ τοῦτο συμβαίνει, διότι οὗτοι νομίζουσιν ἑαυτοὺς ὡς τοὺς μόνους ἀρμοδίους, ὡς τοὺς μόνους κατόχους νὰ ἀποφαίνωνται περὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων πραγμάτων. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶναι φανατισμὸς, ὁ δὲ φανατισμὸς εἶναι σκότος τοῦ νοῦ, τὸ δὲ σκότος τοῦ νοῦ ὀδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν κρημνὸν καὶ τὸν ὄλεθρον. Δι' αὐτοῦτο καὶ βλέπομεν διὰ μέσου τῆς μακροῦς Ἱστορίας τῶν αἰῶνων ὅτι οἱ τοιοῦτοι ὠδήγησαν τοὺς λαοὺς εἰς μακροὺς καὶ αἱματηροὺς πολέμους. Βλέπομεν διερχομένας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τὰς σφαγὰς τῶν Οὐγενόττων, τοὺς Τριακονταετείς Πολέμους τῆς Γερμανίας, τὰς Ἱερὰς Ἐξετάσεις, τὰς καταδίκας τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Bruno καὶ τὰς βασάνους καὶ τὰ μαρτύρια ὄλων ἐκείνων τῶν μεγάλων ἐργατῶν τῆς πραγματικῆς ἀνθρωπίνης προόδου, τοῦ Γαλιλαίου, τοῦ Πρωταγόρα, τοῦ Κοπερνίκου, τοῦ Γουτεμβεργίου καὶ ἄλλων ἀναριθμήτων ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς πλειάδος τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀντὶ στεμμάτων βασιλικῶν εἶχον ὡς στέμματα τὸν ὑπέροχον αὐτὸν νοῦν, τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των αἱ θρησκείαι ἔχουσι καθορίσει τύπους, διὰ τῶν ὁποίων ἐξαπατῶσι τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους. Αἱ θρησκείαι ἐγείρουσι τὴν φωνὴν προσευχόμεναι **ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΑΓΩΝΙ, ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.** Θὰ ἦτο ὅμως παρήγορον καὶ ἀπείρως καλλίτερον καὶ μᾶλλον συμφερότερον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐὰν ἡ προσευχὴ αὕτη μετεβάλλετο οὕτω: **ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΣ ΠΟΙΟΥΝΤΟΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΝ ΤΟΥΣ ΦΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΚΑΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ,** εἴτε οὗτοι εἶναι Ἕλληνες εἴτε Τοῦρκοι εἴτε Βούλγαροι εἴτε Γάλλοι εἴτε Γερμανοὶ εἴτε Ἀγγλοὶ εἴτε Ἴταλοί. Ἐὰν οὕτω διευτυποῦτο ἡ προσευχὴ ἐκ μέρους τῶν θρησκειῶν, τότε βεβαίως δὲν θὰ ὑπῆρχον ἀθεΐσται, οὔτε καὶ ἡμεῖς θὰ ἐξηναγκαζόμεθα ἀδιστάκτως καὶ μεγαλοφώνως νὰ διακηρύξωμεν

διὰ τοῦ παρόντος πονήματος τὴν πικρὰν ἀλήθειαν ἐναντίον τοῦ κλήρου. Διότι πιστεύομεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, θεὸν λατρεύων καὶ συγχωρῶν τὴν ἀνθρωποκτονίαν, εἶναι βάρβαρος καὶ κακὸς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, κατεργαζόμενος συμφορὰς διὰ τὴν ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν.

Βεβαίως ἐὰν ρίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν ρήσεων τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιον διδάσκει τὸν ΦΟΝΟΝ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν θρησκευμάτων δίδουσι κακὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐντελῶς παραβλέπουσι τὸ τοιοῦτον. Βεβαίως ἀπὸ ἓνα κληρὸν ὑποκριτὴν δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν τὴν πραγματικὴν ἐρμηνείαν τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν καθῆκον πρὸς τοῦτο. Τὸ Εὐαγγέλιον καὶ αἱ Γραφαὶ λέγουσι: Αἱ ΚΑΤΑΔΛΗΝΑΣΤΕΥΟΥΣΑΙ τοὺς ΠΤΩΧΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΛΙΒΟΥΣΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΝΗΤΑΣ, Αἱ ΛΕΓΟΥΣΑΙ ΦΕΡΕΤΕ ΚΑΙ ΑΣ ΠΙΩΜΕΝ, ΙΔΟΥ Αἱ ΗΜΕΡΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΑΠΟΡΡΙΨΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ ('Αμὼς, 4:2-3). Βεβαίως διδάσκεται τὸ «φονεύειν» ὑπὸ τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ τὸ «φονεύειν» ποίους; Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι καταδυναστεύουσι τοὺς πτωχοὺς, δημιουργοῦντες ἀνισότητα καὶ οὐχὶ τὸ «φονεύειν» ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐκ λόγων πατριωτικῶν. Αἱ Γραφαὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπέτρεψαν τὸ «φονεύειν» ὄχι ὅπως λέγει ἡ κρατοῦσα πλουτοκρατικὴ τάξις, νὰ μὴ ὑπερπληθυνθῶμεν, ἀλλὰ: ΔΙΟΤΙ ΚΑΤΑΘΛΙΒΕΤΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ ΕΝ Τῆ ΠΥΛῆ ('Αμὼς, 5:3-12).

Ἐὰν νομίζετε ὅτι τὸ συμπέρασμά μου εἶναι ἐσφαλμένον, τὸ δὲ συμπέρασμα τῶν Ἱερέων καὶ τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξεως ὀρθόν, τότε πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ἐπίσης ὅτι ὁ θεὸς τῶν Τούρκων ἦτο ἰσχυρότερος, ὅταν ἐπέτρεπε τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 400 ἔτη. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἰδέα εἶναι ἐσφαλμένη, οἱ δὲ ἄνθρωποι καλὸν θὰ ἦτο νὰ φοβοῦνται καὶ νὰ ἀποστρέφονται τοὺς διδάσκοντας τοιαῦτα δόγματα θεολάτρως, ὡς φορεῖς μικροβίων βαρβαρότητος καὶ πάσης κακίας.

Αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι τόσον εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὅσον καὶ σήμερον, αἱ ὅποια εἶναι ὑπολογίσιμοι μόνον ὡς μέσον πλουτισμοῦ ὀλίγων προνομιούχων τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καὶ κυβερνητικοῦ συστή-

ματος, ἐν μέρει μόνον ἠννόησαν τὴν ἀπάτην, πλὴν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσι καὶ νὰ κατεργασθῶσι τὸν τρόπον τῆς ἀπολυτρόσεώς των, νομίζουσαι καὶ διαρκῶς ἐλπίζουσαι ὅτι ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀπολύτρωσις των ἔγκειται εἰς τὸν χωρισμὸν αὐτῶν κατὰ τάξεις καὶ ἐπαγγέλματα ὀργανώσεων καὶ διὰ τῶν ἀπεργιῶν. Διὰ τῶν τοιούτων μέσων αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ ἐπιτεθῶσι καὶ νὰ νικήσωσι μάλιστα τὸ παρὸν κεφαλαιοκρατικὸν σύστημα, ἀναγκάζουσαι αὐτὸ πρὸς αὐξήσιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὥρῶν, ὁμοιάζουσαι κατὰ τοῦτο πρὸς τὴν γάταν τοῦ μύθου τοῦ Αἰσώπου, ἡ ὁποία γλύφουσα τὴν λίμαν ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν, προερχομένην ἐκ τῆς ροῆς τοῦ ἰδίου αὐτῆς αἵματος.

Οἱ ἀγῶνες οἱ σημερινοὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν κατὰ τοῦ κεφαλαίου, λόγῳ τοῦ κρατοῦντος συστήματος, ἔχει περιπέση καὶ περιστρέφεται πέριξ ἐνὸς φαύλου κύκλου. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι νικήσωσι εἴτε τὴν αὐξήσιν κατὰ τι τοῦ ἡμερομισθίου των ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὥρῶν. Τὸ κεφάλαιον αὐξάνει τὰς τιμὰς ἐπὶ τῶν εἰδῶν, τοιουτοτρόπως λαμβάνον ἑκατονταπλασίως διὰ πᾶν ὅ,τι παρεχώρησε καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τὰς λαϊκὰς μάζας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωσε τὴν μικρὰν ἐκείνην παραχώρησιν. Ἀληθῶς παράδοξον σύστημα Πολιτικῆς Οἰκονομίας!!, ἀλλὰ φεῦ καὶ πολὺ συντεῖνον εἰς τὸ νὰ κατανοήσῃ τις τὸ διατὶ καθ' ἕκαστον ἔτος φυτρῶνουν ὡς μανιτάρια καὶ νέοι ἑκατομμυριοῦχοι. Διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου τῆς Εὐρώπης ἔδῳ εἰς τὴν Ἀμερικὴν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι—διὰ νὰ φέρωμεν ἓνα μόνον παράδειγμα—ἠϋξήσαν τὰ ἡμερομισθία τῶν ἐργατῶν των καὶ ἠλάττωσαν τὰς ἐργασίμους ὥρας. Ἐδόθη ὅμως εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα νὰ τριπλασιάσωσι τὰς τιμὰς τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων, καθὼς καὶ τὰς τιμὰς τῶν φορτηγῶν κάρρων αὐτῶν. Ἐπιπροσθέτως ἐπληρώθησαν διὰ τὴν κυβερνητικὴν ἐπίταξιν περὶ τὰ 2,500,000,000 δολλάρια ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος κυβερνητικοῦ συστήματος. Ὡς δύναται πᾶς τις νὰ ἀντιληφθῇ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι δι' ἓνα ἕκαστον σέντς εἰσέπραξαν ἓνα δολλάριον. Καὶ ἐκ μέρους τίνων; Ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ.

Ἐκτὸς τούτων ἠδύνατο νὰ ἀναφέρῃ τις χιλιάδας τοιούτων πα-

ραδειγμάτων. Τὸ τοιοῦτον βεβαίως δὲν ἐφάνη εἰς τοὺς δυναμένους νὰ σκέπτονται διόλου παράδοξον. Τοῦναντιον θὰ ἐφαίνετο παρὰ ξενον πρᾶγμα, ἐὰν δὲν συνέβαινεν ὅπως συνέβη. Οἱ δυνάμενοι νὰ σκέπτονται δύνανται καὶ νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ κεφάλαιον εἶναι ἐπίσης ὠργανωμένον. Τὸ κεφάλαιον ἐκλέγει τοὺς δικαστάς. Τὸ κεφάλαιον ἐκλέγει τοὺς ἀντιπροσώπους. Τὸ κεφάλαιον ἐκλέγει τὴν κυβέρνησιν. Ἐπομένως τὸ κεφάλαιον δύναται, ἀφοῦ ἔχει εἰς τὰς χεῖρας ὅλας τὰς ἀρχάς, ὄχι μόνον νὰ πλουτῇ κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ καὶ πολέμους νὰ δημιουργῇ, ὅταν ὅπως δήποτε δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ μεγάλα ὠφελήματα ὑπὸ τὴν εἰρήνην.

Κάθε κράτος εὐνομούμενον δικηρῶσει διὰ τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ χαρτῶν, ὅτι πάντες οἱ πολῖταιί του εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τῶν νόμων. Τὸ πρᾶγμα ὄντως οὕτω ἔπρεπε νὰ εἶχεν. Ἔχει ὅμως οὕτω ἐν τῇ πραγματικότητι; Ἀπέναντι τοῦ νόμου, ἀπέναντι τῆς θεᾶς Δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν ἐφαντάζοντο τυφλὴν, τόσον ὁ πλούσιος, ὅσον καὶ ὁ πτωχός, τόσον ὁ λευκός, ὅσον καὶ ὁ μαῦρος, τόσον ὁ ἰθαγενὴς ἀμερικανός, ὅσον καὶ ὁ ξένος, εἶναι ὄντως ἴσοι; Βεβαίως ἐὰν τολμήσῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι ἴσοι, ἐὰν μὴ τι ἄλλο εἶναι, εἶναι βέβαιος ὅτι εὐρίσκειται μὲ τὸ μέρος τῆς ἀληθείας. Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ εἶχεν ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ἀφοῦ οἱ λειτουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶναι οἱ ἐφαρμοσταὶ τοῦ νόμου, ἀλλὰ οἱ ἐρμηνευταί; Τὸ ἐρμηνεύειν ὅμως τοὺς νόμους καὶ ὄχι τὸ πιστῶς ἐφαρμόζειν αὐτοὺς προϋποθέτει τὸ δυνατόν τοῦ ἐπιηρεασμοῦ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀφοῦ ὁ δικάζων εἶναι καὶ αὐτὸς κοινὸς θνητός.

Ἐπάρχουσιν ὅμως περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ δικαστὴς ἠδύνατο νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν νόμον, ἀλλὰ ἡ περίπτωσις αὕτη τοῦ εἶναι ἀπηγορευμένη ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος πολιτειακοῦ συστήματος. Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φέρωμεν ἓνα μόνον παράδειγμα. Τὸ Sugar Trust Co. ἢ τὸ Standard Oil Co. ἐκδίδουν αὔριον μίαν διαταγὴν τηλεγραφικὴν πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅτι ἡ ζάχαρις πρέπει νὰ πωληθῇ ἀπὸ 6 σέντσια, ποῦ πωλεῖται σήμερον, 8 σέντσια τὸ πάουντ καὶ ἡ γκαζολίνη ἀπὸ 21 σέντσια, 24 σέντσια. Τί βλέπομεν; Μία ὁμὰς ἀνθρώπων κλέπτει ἀπὸ τὰ θηλάκια τῶν πολιτῶν ὀλόκληρα ἑκατομμύρια. Ταῦτοχρόνως δύο ἄν-

θρωποι πτωχοί, άνευ έργασίας καί οικογενειάρχαι, κλέπτουσι ό μέν εις 1 πάουντ ζάχαρι, ό δέ άλλος 1 γαλλόνι γκαζολίνης. Καί οί δύο συλλαμβάνονται καί φέρονται πρό τοῦ δικαστοῦ. Έδῶ ακριβῶς ό δικαστής ήδύνατο νά έρμηνεύση τόν νόμον. Έδῶ ό δικαστής έχει ενώπιόν του δύο υποθέσεις. Κατά τήν μίαν μία όμας ανθρώπων πρός δημιουργίαν κερδῶν άθεμίτων, διά τής αύξήσεως τής τιμής, άνευ οὔδενός λόγου άποχρῶντος, έκλειψαν άπό όλόκληρον τόν πληθυσμόν τῶν Ένωμένων Πολιτειῶν όλόκληρα έκατομμύρια. Κατά τήν άλλην υπόθεσιν δύο πτωχοί άνθρωποι, στερούμενοι έργασίας καί οικογενειάρχαι, έκλειψαν όχι χάριν τοῦ έαυτοῦ των, αλλά χάριν τῶν οικογενειῶν των ό μέν ένας άπό έναν άνθρωπον 6 σέντσια, ό δέ άλλος άπό έναν επίσης άνθρωπον 21 σέντσια. Ό δικαστής, εάν ήδύνατο νά έρμηνεύση τόν νόμον, πᾶς τις αντιλαμβάνεται ποία θά ήτο ή δικαστική άπόφασίς του. Καί όμως οί δύο πτωχοί άνθρωποι κατεδικάσθησαν εις 5 έτῶν φυλάκισιν έκαστος, οί δέ κκ. τοῦ Sugar Trust Co. καί τοῦ Standard Oil Co. άφέθησαν ελεύθεροι όπως μεταβῶσιν εις ταξειδιον αναψυχής ανά τήν Ευρώπην. Τοῦτέστιν έδῶ ό Νόμος παρωμοιώθη πρός τόν ιστόν τής Αράχνης. Συνέλαβε μόνον τά δύο μικροσκοπικά έντομα, τούς άετούς όμως τούς άφῆκεν ελευθέρους, διότι ακριβῶς δέν ήδύνατο νά τούς κρατήσει.

Καί όμως τό κράτος έξακολουθεῖ τήν πορείαν του, ως κάτι τι τό ένιαϊον καί άδιαίρετον, άν καί καταφανῶς παρατηροῦνται μερικά πράγματα άδिका. Τί είναι τό πράγμα εκείνο, όπερ κρατεῖ τούς πολίτας τῶν ένθῶν εν ένώσει; Η άγνοια. Η άγνοια κρατεῖ τούς ανθρώπους όμοῦ καί υπό τό σύστημα τής άδικίας. Η διανοητική άνάπτυξις θά τούς είχε διαχωρίση πρό πολλοῦ, εάν μή ή πλειονότης τής ανθρωπότητος έπασχεν άπό τήν τρομεράν αύτήν ασθένειαν τοῦ νοῦ, τήν άγνοϊαν. Φῶς! Φῶς! Φῶς εκ τῶν κάτω φωνάζει ό Ούγκώ. Δώσατε φῶς καί οί Λαοί θά άνεύρουν τόν δρόμον αύτῶν, φωνάζει ό Δάντης. Δώσατε παιδείαν εις τούς Λαούς καί ένα πολὺ καλλίτερον μέλλον αναμένει τήν ανθρωπότητα. Διότι ή παιδευσις θά φέρη εις τόν κόσμον τήν άγάπην καί τήν συνεργασίαν, ή δέ άγάπη καί ή συνεργασία είναι ό ισχυρότερος συνασπισμός εναντίον τοῦ περιβάλλοντος ήμας μυστηρίου τής ζωῆς.

Τότε οἱ λαοὶ θὰ κατανοοῦν τὰς Γραφὰς, ὅχι ὅπως ὁ κλῆρος ἐπεξηγεῖ αὐτάς· διότι θὰ ᾧσι μέλη μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου ἐκκλησίας, τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνθρωπότητος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκκλησίαν τὸ ἄτομον θὰ εἶναι ἱερεὺς διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ὁπότε καὶ θὰ δύναται νὰ κατανοῇ καλῶς τὸ: **ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΟΙ ΡΟΦΟΥΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΠΕΝΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΦΑΝΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ. ΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΠΑΡΕΛΘΗ Ο ΜΗΝ ΔΙΑ ΝΑ ΠΩΛΗΣΩΜΕΝ ΤΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΣΙΚΛΟΝ ΚΑΙ ΝΟΘΕΥΟΝΤΕΣ ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΔΙ' ΑΠΑΤΗΣ; ΔΙΑ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ ΜΕ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΝΗΤΑ ΔΙΑ ΖΕΥΓΟΥΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ, ΠΩΛΟΥΝΤΕΣ ΤΑ ΣΚΥΒΑΛΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ;** ('Αμώς, 8:4-7).

Τὰ τοιαῦτα δὲν θὰ δύνανται νὰ λέγῳσιν οἱ πλούσιοι, ὁπότεν αἱ λαϊκαὶ μαῖζαι ἐγερωθῶσιν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς παιδείσεως. Τὸ τοιοῦτον ὅμως τὸ λέγουσι τώρα, διότι ἡ ἄγνοια διατηρεῖ τὸν λαὸν διηρημένον. Ἡ παιδείσις ὅμως τοῦ λαοῦ θὰ χαλκεύσῃ τὰς ἀλύσεις τῆς ἐνώσεώς του, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι καὶ ἡ περίοδος τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Τότε: **ΤΑ ΟΡΗ ΘΕΛΟΥΣΙ ΣΤΑΛΑΞΗ ΓΛΕΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΔΙΑΔΕΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΡΕΗ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙ ΦΥΤΕΥΣΗ ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΠΙΗ ΤΟΝ ΟΙΝΟΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙ ΚΑΜΗ ΚΗΠΟΥΣ ΚΑΙ ΦΑΓΗ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΥΤΩΝ** ('Αμώς, 9:12-15).

Πιστεύων εἰς τὴν ἔνωσιν, πιστεύων εἰς τὴν ἀγάπην, πιστεύων εἰς τὴν καλὴν πίστιν καὶ συνεργασίαν τῶν λαῶν, ὡς πρὸς τὴν μόνην καὶ ἀληθῆ θεότητα, κηρύσσω, ὅπως καὶ ἄλλοι ἐκήρυξαν εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως καὶ ἄλλοι θὰ κηρύξωσι καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἐργάται τοῦ κόσμου ἐνωθῆτε. Δὲν ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ χάσετε, ὅπως λέγει καὶ ὁ Karl Marx, ἀφοῦ δὲν ἔχετε τίποτε παρὰ μόνον τὰς ἀλύσεις τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς δουλείας σας. Σύγχρονος ἄνθρωπος πιστεύω εἰς τὰς συγχρόνους θεότητας. Ὁ Βούδας, ὁ Χριστὸς, ὁ Μωάμεθ εἶναι δι' ἐμὲ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἱστορικὴν σημασίαν. Ὁ θεὸς μου ἔχει τὴν ἀνάγκην μου, ὁ θεὸς μου ὁ σύγχρονος μὲ καλεῖ πρὸς βοήθειάν του. Ὁφείλω, ἔχω καθῆκον, ὀφείλετε καὶ ὑμεῖς, ἔχετε καθῆκον, νὰ τρέξωμεν πρὸς βοήθειαν τοῦ συγχρόνου μας θεοῦ, ἀλλ' ὅχι, ὅπως τώρα, κατὰ τάξεις καὶ ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ ὅλοι ὁμοῦ μὲ μίαν ψυχὴν, μὲ μίαν νόησιν.

Διηρημένοι κατὰ τάξεις καὶ ἐπαγγέματα οἱ ἐργάται τοῦ κόσμου ἄνευ οὐσιαστικῆς καὶ πραγματικῆς ἀλληλεγγύης, τί παρουσίασαν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον; Ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ψευδῶν θεῶν, τοῦ Πατριωτισμοῦ καὶ τῆς Θρησκείας, ἐπέτρεψαν μόνον εἰς τὸ κεφαλαιοκρατικὸν σύστημα νὰ δημιουργήσῃ περισσότερα κεφάλαια, χαλκεύσαντες οὕτω διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν βαρύτερας τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀλύσεις. Καὶ οὕτω καὶ πάλιν ἐφηρμόσθη τὸ: ΟΙΤΙΝΕΣ ΠΛΑΝΩΣΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΔΑΓΚΑΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΦΩΝΑΖΟΥΣΙ: ΕΙΡΗΝΗ: ΚΑΙ ΑΝ ΤΙΣ ΔΕΝ ΒΑΛΗ ΤΙ ΕΙΣ Τ ΟΣΤΟΜΑ ΑΥΤΩΝ, ΚΗΡΥΤΤΟΥΣΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΝ (Μιχαῖος, 3:5).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ πονήματός μου συνέστησα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν, μὲ πνεῦμα ὅμως ἐλεύθερον καὶ ὄχι δέσμιον μὲ τὰς προκαταλήψεις τοῦ παρελθόντος καὶ τῆς δεισιδαιμονίας. Οὕτω, ἐάν τις λάβῃ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ἀνὰ χειρός, θὰ ἴδῃ τὸν συμβολικὸν μῦθον τοῦ ὄφeos καὶ τῆς Εὔας. Ἐάν δὲ ἀφήσῃ τὸ πνεῦμά του ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς συμβολικῆς αὐτῆς εἰκόνας, ἀσφαλῶς καὶ οὕτως θὰ δώσῃ τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ κληρὸς μας. Καὶ ὅμως ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ ὅπως δώσω τὴν ἐξήγησιν. Ἡ Εὔα εἶναι τὸ σύμβολον τῆς γενέσεως ὅλων τῶν ζώων, ὡς ἐξηγεῖ τοῦτο καὶ ἡ Γένεσις (3:20). ΕΥΑ ΜΗΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΖΩΝΤΩΝ Ἡ λέξις Ἀδάμ συμβολίζει τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος: Α—Ἀνατολή. Δ—Δύσις. Α—Ἄρκτος. Μ—Μεσημβρία. Εἶναι δὲ σύμβολον καὶ οὐχὶ ἄτομον, ὡς οἱ πολλοὶ πιστεύουσιν. Ὁφis ὁ ἐξαπατῶν τὴν Εὔαν εἶναι τὸ ἀργύριον, ὁ ὁποῖον ἐπέφερε καὶ ἐπιφέρει τόσας συμφορὰς εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐκχῦνον, ὅπως ὁ κοινὸς ὄφis τὸ δηλητήριο αὐτοῦ κατὰ παντὸς ὠραίου, ὑψηλοῦ καὶ ἰδανικοῦ νοήματος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξαπατῶν πάντα τὰ ζῶα, ὅλην τὴν ζωϊκὴν ζωὴν, ἢ ὅποια εἶναι διεσπαρμένη εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος τοῦ πλανήτου τῆς γῆς. Τώρα ὁ ὄφis, τὸ συμβολίζον τὸ ἀργύριον, περιπατεῖ ἐπὶ τῶν ποδῶν του, ὅπως καὶ ὁ ὄφis ὁ ἐξαπατήσας τὴν Εὔαν. Θὰ ἔλθῃ ὅμως ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄφis τοῦ ἐμπορίου θὰ συρθῇ ἐπὶ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, ὅπως ὁ ὄφis τῆς Γενέσεως καὶ τοῦτο κατὰ προσταγὴν τοῦ θεοῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ συγχρόνου θεοῦ τῆς Ζωῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναφανῇ ἐν δόξῃ καὶ λάμπει ὑπὸ τὸ πρό-

σωπον τῆς παιδείσεως τῶν λαῶν, συνησπισμένων ἀδαιρέτως ὁμοῦ μὲ τὰς ἀλύσεις τῆς ἀγάπης καὶ συνεργασίας. ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ, ΔΙΟΤΙ ΕΞΩΛΟΘΡΕΥΘΗ ΠΑΣ Ο ΛΑΟΣ Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΠΗΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΑΡΓΥΡΙΟΝ (Σοφονίας, 1:9).

Ἐπίσης καὶ τὰ ρήματα καὶ αἱ παραβολαὶ τοῦ Εὐαγγελίου, γραφέντα παρ' ἀνθρώπων καταδιωκομένων, δὲν ἐννοοῦσιν ἐπακριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αἱ λέξεις ἐκδηλοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ συμβολισμὸν ἄλλα. Καὶ ὁ μὲν κλῆρος καὶ ἡ κεφαλαιοκρατικὴ τάξις προσποιοῦνται ὅτι τὰ πιστεύουσιν ἐπὶ λέξει, ἀρνούμενοι τὴν πραγματικὴν σημασίαν καὶ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ μία συγκεκαλυμμένη διδασκαλία τῆς κοινοκτημοσύνης. Ἐπίσης ὁ κλῆρος καὶ οἱ κεφαλαιοκράται δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ λέξις ΘΕΟΣ ἐννοεῖ ΔΥΝΑΜΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ, ὅπως ἀκολούθως θέλω ἀποδείξω βασιζόμενος ἐπὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἣτις διὰ τοῦ Χριστοῦ συνεπλήρωσε τὴν Παλαιὰν τοιαύτην. Καὶ θέλω ἀποδείξω τοῦτο κατ' ἀριθμὸν κεφαλαίων καὶ παραγράφων.

Ἡμεῖς οἱ τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος ἄνθρωποι νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει χῶρος συζητήσεως ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, διότι, ὡς νομίζομεν, ἀσχολοῦνται ἐπὶ πραγμάτων καὶ προσώπων τοῦ παρελθόντος. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶναι λελανθασμένον. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀναφέρει περὶ μισθοδουλείας, διότι ὑπῆρχε τοιαύτη. Τότε ὑπῆρχον μόνον δοῦλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπωλοῦντο εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς τὰ ζῶα σήμερον. Σήμερον ὅμως, καταργηθείσης τῆς δουλείας, ἔχομεν μισθοδουλείαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι προσφέρομεν οἰκειοθελῶς ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς δουλείας ἐπὶ ἡμερησίῳ μισθῷ. Καὶ ὅμως ἀκούσατε. ΣΥΛΛΟΓΙΣΘΗΤΕ ΤΑΣ ΟΛΟΥΣ ΣΑΣ. ΕΣΠΕΙΡΑΤΕ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΕΣΟΔΕΥΕΤΕ ΟΛΙΓΟΝ. ΤΡΩΓΕΤΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΧΟΡΤΑΙΝΕΤΕ, ΠΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΡΜΑΙΝΕΣΘΕ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΙ ΜΙΣΘΟΔΟΤΕΙΤΕ ΔΙΑ ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΟΝ (Ἄγ γαῖος, 1:6).

Ἡ ἀνωτέρω ἀπειλή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἄγγαίου, μᾶς φανερώνει ὅτι καὶ σήμερον, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἀσφαλῶς δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν ἀλλάξωμεν σκέψεις, τὰ πράγματα θὰ βαδίσουν τὸν δρόμον των εἰς βάρος τῶν

99 0)0 τῶν λαῶν, ἐὰν μὴ ἀνατραπῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ κεφαλαιοκρατία. Οἱ τότε ἄνθρωποι, βλέποντες τὴν κοινοκτημοσύνην, τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν εὐημερίαν νὰ χάνεται διὰ τοῦ Ζαχαρίου αὐτῶν, ἔστρεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ τοὺς φιλοσόφους αὐτῆς, ζητοῦντες σωτηρίαν. ΕΛΛΑΣ, ΣΕ ΕΚΑΜΑΝ ΡΟΜΦΑΙΑΝ ΜΑΧΗΤΟΥ (Ζαχαρίας 10-12). Ἦλπιζον οἱ τότε ὅτι διὰ τῆς φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων ἀπαξ καὶ ἡ φιλοσοφία των ἦτο σεβαστή, ὃ τότε κόσμος θὰ ἐσώζετο. Ἴσως ἡ σωτηρία τοῦ τότε κόσμου νὰ ἐπήρχετο διὰ τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Φιλοσοφίας, ἐὰν μὴ ὁ κλῆρος μετέβαλλε τὸν λαὸν καὶ τὴν κυβέρνησιν εἰς θεολάτρην καὶ θεολατρικὸν σύστημα, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἡ ἰσότης καὶ ἡ κοινοκτημοσύνη ἔχασαν τὰς ἀληθεῖς αὐτῶν κατευθύνσεις. Τὸ τοιοῦτον παρατηρεῖται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κλῆρος ἀσχολεῖται περισσότερο εἰς τοὺς τύπους καὶ καθόλου ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ὁμως ὁ Δανιὴλ κραυγάζει: ΙΔΟΥ Ο ΑΡΧΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΘΕΛΕΙ ΕΛΘΗ (Δανιήλ, 10-20).

Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος παρίσταται μάρτυς καὶ σήμερον τοῦ καρδιοφθόρου θεάματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν φρουροὶ τῆς Κιβωτοῦ, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τάλαινα καὶ ἡ δυστυχῆς ἀνθρωπότης κατέθεσε πρὸς φύλαξιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων αὐτῆς, τὴν σκέψιν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, διὰ τῶν ὁποίων ἤλπιζε νὰ εὐρηγῇ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς, αὐτοὶ οὗτοι, λέγω, οἱ φρουροὶ νὰ γίνωνται οἱ κύριοι μοχλοὶ καὶ ὑποκινηταὶ τῶν πολέμων καὶ τοῦτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ διὰ τῶν ὁποίων πολέμων ἀπομυζᾶται τὸ αἷμα καὶ πᾶσα ἰκμὰς ζωῆς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι ὁ κόσμος καὶ οἱ λαοὶ διὰ τῶν πολέμων δὲν χάνουσι μόνον εἰς ὕλην, ἀλλὰ χάνουσι καὶ εἰς χαρακτῆρα καὶ εἰς ἠθικὴν καὶ εἰς στρέβλωσιν ἀληθείας. Τὴν στιγμὴν δὲ, καθ' ἣν στρεβλωθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ οἱ λαοὶ χάνουσιν εἰς χαρακτῆρα καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν, τότε ἀσφαλῶς δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἀναμένῃ πρόοδον, ἀλλὰ τὸναντίον ὀπισθοδρομήσιν καὶ βαρβαρότητα.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ἱστορικῶς ὅτι αἱ μετακινήσεις τῶν λαῶν καὶ οἱ μακροὶ πόλεμοι προῆλθον ἐκ τῆς δίψης τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀπόκτησιν ὀλίγης γῆς. Στρατοὶ καὶ στρατηγοὶ, Ἀνατολὴ καὶ Δύσις, ἐκινήθησαν πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ἐὰν λοιπὸν γείνη πα-

ραδεκτὸν τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης, τότε αἴρεται ἐκ τοῦ μέσου ἡ θεμελιώδης αἰτία τῶν πολέμων καὶ αἰρομένης τῆς αἰτίας τῶν πολέμων ὁ κόσμος θὰ βαδίση τὸν ὠραῖον δρόμον τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, καλλίτερος εἰς χαρακτῆρα καὶ ἠθικῶς ὑπέρτερος.

Τὸ κρατοῦν ὅμως σύστημα σήμερον τῶν ὀλίγων, ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῶν θρησκευμάτων, ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθειαν λόγῳ συμφερόντων ἰδιοτελῶν, ὅπισθεν τῆς σημαίας τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θεοσεκείας. Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι τῆς χώρας αὐτῆς ὑπισχνοῦντο εἰς τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι μετέβησαν ὅπως πολεμήσωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΙΔΕΩΔΗ, ὅτι, ὅταν ἐπανέλθωσι ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΗΤΟ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΟΝ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτούς. Ἐπανήλθον, ἀφοῦ πολλοὶ ἔπεσαν ὄχι διὰ τὴν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ, ἀλλὰ διὰ νὰ φυτρώσουν μερικοὶ ἀκόμη ἑκατομμυριοῦχοι εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, πλὴν οὐδεὶς ἐκ τῶν πλουσίων καὶ τῶν κεφαλαιούχων ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ὅσα ὑπεσχέθη πρὶν τοῦ πολέμου. Ὅπως συμπεριεφέρθησαν τὰ ἄτομα, τὴν αὐτὴν διαγωγὴν ἔδειξε καὶ τὸ Κράτος. Εἰς τὴν Γερμανίαν ὁμοίως, οἱ Γερμανοὶ ὑπερπατριῶται κεφαλαιοῦχοι, ἀφοῦ ἔκαμαν πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ὁ πόλεμος, μετὰ τὴν ἥτταν μόνον μίαν φροντίδα ἔχουσι, τὸ πῶς νὰ διασώσωσι τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Διὰ τὰς πασχούσας μεγάλας λαϊκὰς μάζας τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ οὔτε φροντίς οὔτε ἔλεος. Ἐὰν ὅπως δῆποτε ὑπῆρχεν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀτυχῆ Γερμανικὸν λαόν, ὁ ὅποιος κατόπιν τῆς ἥττης ὑπεχρεώθη διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών νὰ καταβάλλῃ τὸ τίμημα τῆς ἀποζημιώσεως διὰ μιᾶς ἐργασίας σκληρᾶς καὶ πολυχρονίου, εἰς ἦτο ὁ δρόμος, ὁ ἐνδεικνυόμενος ὑπὸ τῆς σκληρότητος τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων. Ὁ δρόμος, ὅστις θὰ ἠνοιγέτο εἰς τὸν ἐρυσθρὸν στρατὸν τῆς Ρωσίας ὅπως κατέλθῃ ἐν πνεύματι ἀδελφότητος καὶ κοινῶν ἰδεωδῶν.

Ἄλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν συμφέρει εἰς τὸ Γερμανικὸν κεφάλαιον. Τὸ μεγαθήριον δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφήσῃ τὰ ἔνστικτα αὐτοῦ οὔτε καὶ τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ σκοτεινοὺς δρυμῶνας, ὁ δὲ Γερμανικὸς λαὸς χαλιναγωγούμενος ὑπὸ τῶν πλουτοκρατῶν του ἔξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, ἐν τῷ σκότει καὶ τῇ σκιᾷ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀποκρύπτεται ἡ ἀλήθεια, παραμένει ὑπὸ τὰς ἀλύσεις τοῦ

Πατριωτισμοῦ, ἀποδίδων τὴν ἥττάν του εἰς τὸν θεὸν καὶ ἐλπίζων εἰς τὸν ἴδιον θεὸν διὰ νὰ δυνηθῇ μίαν ἡμέραν νὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα εἰς τοὺς σημερινοὺς νικητὰς του.

ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ: (Τιμόθεον, α: 6-10). Τὸ κεφάλαιον γνωρίζει καλῶς ὅτι τὸ κέρδος δὲν εὐρίσκειται μέσα εἰς τὴν νίκην ἢ τὴν ἥτταν ἐνὸς ἔθνους, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν προπαρασκευὴν πρὸς πόλεμον. Ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ τοῦ ἔθνους δίδει ἐργασίαν εἰς τὰ ἐργαστήσια τῶν πυρομαχικῶν, τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν ὄπλων. Ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ κατεργάζεται τὸν χάλυβα καὶ ὅλα τὰ φονικὰ ὄπλα, ἅτινα ἐφεῦρεν ὁ ἀνισόρροπος πολιτισμὸς μας, πρὸς δυστυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ δὲ πόλεμος τὰ καταναλίσκει. Καὶ ὁ **ΟΦΙΣ** τοῦ ἐμπορικισμοῦ ἐξαπατᾷ πάντας. Τὸν ἐργάτην, διότι ἀπολαμβάνει γὰτι τι περισσότερον εἰς ἡμερομίσθια, καὶ τὸν πλούσιον, διότι δημιουργεῖ περισσότερον πλοῦτον, τοὺς ἄλλους δὲ διὰ τοῦ ἐγωῖσμοῦ των καὶ τῆς φαντασίας των, νομίζοντας ὅτι προσφέρουσιν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Θρησκείαν.

Ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Μωϋσέως ἐπεχείρησαν τὴν Ἔξοδον πρὸς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, φεύγοντες τὰς διώξεις καὶ τὴν τυραννίαν τῶν Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου, εὐρεθέντες εἰς τὴν Ἔρημον καὶ νομίζοντες ἑαυτοὺς μακρὰν τῆς κακοδαιμονίας καὶ τῆς δυστυχίας καὶ ζῶντες ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ τῆς ἀχρηματίας, τότε καὶ πάλιν ὁ **ΟΦΙΣ** τοῦ ἐμπορικισμοῦ ἀνεφάνη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοὺς ἐξηπάτησεν. Καθ' ὃν χρόνον ὁ Μωϋσῆς ἔλειπεν, οὗτοι κατεσκεύασαν τὸ σύμβολον τοῦ ἐμπορίου, χρυσοῦν ὄφιν, καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ὡς θεόν.

Καὶ σήμερον ἀκόμη, ἂν καὶ ὑποθέτομεν ὅτι προωδεύσαμεν, ἐν τούτοις ὅμως ὁ **ΟΦΙΣ** τοῦ ἐμπορίου μᾶς ἐξαπατᾷ εἰς κάθε βῆμα ἡμῶν. Παρατηρήσατε τὴν μεγαλόπολιν αὐτὴν, τὴν πόλιν τοῦ Σιγάγου. Ἀπὸ τὰς ἑπτὰ θαλάσσας τοῦ κόσμου εἰσέρχονται ἐμπορεύματα εἰς αὐτήν. Ὁ ἀπομεμακρυσμένος βορρᾶς στέλλει ξυλείαν. Ἡ Κίνα καὶ ἡ Ἰαπωνία μεταξωτά. Ἡ Ρωσσία γουναρικὰ. Ἡ Παλαιστίνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἔζη ἄλλοτε μία πολυμαθὴς ἱεραρχία τὸν λίθινον καὶ τὴν σιμόραν. Ἡ Περσία τοὺς τάπητας. Ὁ κόσμος μένει κατάπληκτος πρὸ τῶν οὐρανοξυστῶν αὐτῆς, μέσα εἰς τοὺς ὀ-

ποίους ἐργάζονται χιλιάδες, κατεργαζόμενοι ὡς ἱερεῖς τοῦ ΟΦΕ-
ΩΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ τὰ ἴδια αὐτῶν δεσμὰ τῆς δουλείας καὶ
δυστυχίας. Εἰς τὰς Τραπεζὰς τῆς πόλεως ἐργάζονται χιλιάδες ἄν-
δρες, γυναῖκες, παιδιά. Εἰς τὴν Τράπεζαν CONTINENTAL
TSUST CO., εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάσθη ὁ γράψας τὸ μικρὸν αὐτὸ
πόνημα, ἐργάζονται περὶ τὰς 15,000 ψυχῶν μέσα εἰς τὰ 20 πα-
τώματα. Καὶ ἐργάζονται πρὸς τί; Διὰ πινάκιον φακῆς!! Καὶ ὁ
κολοσσὸς αὐτὸς, ὁ χρηματικὸς, κινεῖται πῶς; Διὰ τῆς ἐκμεταλλεύ-
σεως τῶν πτωχῶν μιᾶς ὀλοκλήρου πόλεως.

Καὶ ὅμως μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν καθ' ἑκάστην Ἱερεμίαι
καὶ Κασσάνδραι, ὁ πόνος καὶ ἡ δυστυχία βαδίζουσι παραπλεύρως.
Ἐνας ὀλόκληρος κόσμος δὲν ἔχει χρήματα διὰ νὰ φάγη καὶ κοιμη-
θῇ. Μητέρες δὲν ἔχουν χρήματα ἀρκετὰ νὰ ἀγοράσουν μίαν φιάλην
γάλα διὰ τὸ μικρὸν των νήπιον. Ἐνας ὀλόκληρος κόσμος εἶναι κα-
ταπεπονημένος ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ἐὰν αἱ οἰμωγαὶ καὶ οἱ θρήνοι
τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς τῶν χιλιάδων πασχόντων ἦτο δυνατὸν νὰ ἀ-
κουσθῇ διὰ μιᾶς, ἀσφαλῶς ὁ ΟΦΙΣ τοῦ ΕΜΠΟΡΙΟΥ θὰ ἐσύρετο
διὰ τῆς κοιλίας, προσπαθῶν νὰ ἀποκρύψη τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ
τῆς ὀργῆς τῶν πενομένων καὶ πεινῶντων ἐργατῶν.

Ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν θὰ ἐπέλθῃ τὸ τοιοῦτον. Καὶ θὰ ἐπέλ-
θῃ, ὅταν ἐπικρατήσῃ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λαῶν ἡ ὠραία θρη-
σκεία τοῦ σεβασμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν θρησκείαν ἕκαστον ἄνθρωπος
θὰ εἶναι Ἱερεὺς διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ μόνον. Τότε δὲν θὰ ὑπάρ-
χωσι μελισσῶνες ἔχοντες κηφήνας. Πᾶς ἄνθρωπος τότε, ὁ σωμα-
τικῶς ὑγιής, ὁ ὁποῖος θὰ νομίζῃ ὅτι θὰ δικαιούται νὰ ἀπολαμβάνῃ
τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ προσφέρῃ καμμίαν πραγματικὴν ὑ-
πηρεσίαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὄχι μόνον δὲν
θὰ δικαιούται νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀ-
ποδιώκῃται μακρὰν τῆς κοινωνίας ὡς πολὺ ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος,
ὡς ἓν θανατηφόρον μικρόβιον, ἀπειλοῦν τὸ σύνολον τοῦ κοινωνικοῦ
σώματος. Τότε θὰ ἐφαρμοσθῇ πραγματικῶς: Ο ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕ-
ΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΩ: τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ἄσχι! Δὲν ἔχομεν πολιτισμὸν σήμερον. Ὁ πολιτισμὸς δὲν δύ-
νεται νὰ στηρίζηται ἐπάνω εἰς τὸ ψεῦδος. Καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχη
ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ἀφοῦ 90 0)0 ἀπὸ τὰς μάζας δὲν ἔχουσιν ἀληθῆ
ἐκπαίδευσιν. Διὰ νὰ καλλιτερεύσωμεν τὸν πολιτισμὸν, πρέπει νὰ

καλλιτερεύσωμεν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐγκεφάλου μας καὶ ὄχι τὸ ἐξωτερικὸν μηχανήμα. Τὰ λαϊκὰ πλήθη βλέπουν καὶ χειροκροτοῦν μὲ θαυμασμὸν, ὁπότεν ἕνας ἐφευρέτης παρουσιάζῃ τὴν ἐφεύρεσίν του. Καὶ λέγουσι: ΠΡΟΟΔΕΥΟΜΕΝ. Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ. Τὰ λαϊκὰ πλήθη ἔλεγον τοῦτο ὅταν εἶδον τὴν πρώτην σιδηροδρομικὴν ἀτμομηχανὴν νὰ τρέχῃ ἐπάνω εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν. Τὸ ἐπανελάβον, ὅταν εἶδον τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον, τὸν τηλέγραφον καὶ τὸ τηλέφωνον. Πολλοὶ νομίζουσι τὸ ἴδιον καὶ σήμερον, διότι ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ ἀκούεται πέραν τοῦ ὠκεανοῦ ἄνευ τῆς χρήσεως συρμάτων. Πλὴν ὅμως καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἔχομεν πολιτισθῆ διόλου. Καὶ δὲν ἔχομεν πολιτισθῆ, διότι ὁ βαθμὸς τῆς ἰκανότητος τοῦ νοῦ μας, εἰς τὸ νὰ σκέπταιτο εἶναι εἰς ὑποδεεστέραν μοῖραν ἀπὸ ὅ,τι ἦτο τῶν ἀνθρώπων πρὸ 3,000 ἐτῶν.

Δὲν δυνάμεθα σήμερον νὰ γράφωμεν ποιήσιν ὅπως ὁ Ὅμηρος. Δὲν ἔχομεν ἐκκλησιαστικοὺς διδασκάλους ὅπως ὁ Παῦλος. Δὲν δύναται ὁ νοῦς ἡμῶν νὰ συλλάβῃ τὰς σκέψεις πρωτοτύπως ὅπως ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους. Δὲν ἔχομεν δραματοποιούς, ὅπως ὁ Αἰσχύλος, ὁ Σαῖξπηρ, οὔτε φιλοσόφους, ὡς ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Βάκων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνοι δὲν εἶχον ἀερόπλانا οὔτε WOOLWORTH BUILDINGS, οὔτε τὸ «Ρίγκυς Τσιούηγκ Γκῶμ» ἢ αὐτοκίνητα. Τὰ τοιαῦτα ὅμως, ἐὰν νομίζετε ὅτι εἶναι σημεῖα πολιτισμοῦ, πρέπει νὰ εὐρίσκεσθε ἐν τῇ ἀπάτῃ.

Μελετήσατε καὶ σκεφθῆτε. Σπουδάσατε καὶ σκεφθῆτε. Γίνετε παρατηρηταὶ τῶν συμβαινόντων πέριξ ἡμῶν καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ σκέπτεσθε. Μὴ μένετε εὐχαριστημένοι μὲ τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων, δημιουργήσατε ἰδικὰς σας σκέψεις. Εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ σωτηρία καὶ ὁ πολιτισμὸς ὁ ἀληθής. Ἄς ἐνθυμούμεθα ὅτι τὰ ζῶα δὲν καπνίζουσι οὔτε μεθύσκονται οὔτε ψεύδονται οὔτε κλέπτουσιν οὔτε θυσιάζουσι τὴν υἰεῖαν των διὰ πλοῦτον οὔτε διδάσκουσιν ὑποκριτικὰς διδασκαλίαις θρησκευτικὰς οὔτε πωλοῦσι μετοχὰς μὲ χωρὶς καμμίαν ἀξίαν οὔτε διαβάλλουσι τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο οὔτε ἔχουσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν των τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῶν ἄλλων. Ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν τοῦτο, τότε θὰ ἐννοήσωμεν ὁποίας ἀξίας εἶναι ὁ πολιτισμὸς μας ὁ σημερινός, τὸν ὁποῖον ἐδημιουργήσαμεν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον καυχώμεθα.

Οἱ καταπολεμοῦντες τὴν κοινοκτημοσύνην συνήθως φέρουσιν ὡς ἐπιχείρημα ὃ ἡ αὕτη θὰ σταματήσει τὴν ἀνθρωπίνην πρωτοβουλίαν, τὴν ἀνθρωπίνην ἐνεργητικότητα, ἢ ὅποια ἀναπτύσσεται εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκ τῆς φιλοδοξίας. Τὸ τοιοῦτον ἐπιχείρημα, ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔχει βάσιν ἀληθείας. Τίς εἶναι ὁ σκοπὸς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ἐφευρέσεις εἰς τὸν αἰῶνά μας; Τίς εἶναι ὁ σκοπὸς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπιχειροῦσι τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων σήμερον; Εἶναι ἢ ἐπιδίωξις τῆς ἀποκτήσεως πλούτου, ὑλικῆς δυνάμεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀπολάβωσι τὰ ἀγαθὰ τῆς ὑλικῆς ζωῆς; Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον θὰ τὸ ἔχωσι καὶ ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης. Τὰ πάντα θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν των. Τὰ πάντα πρὸς πλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας των. Ἡ ὑστεροφημία; Καὶ αὐτὴν θὰ τὴν ἔχωσιν. Μήπως ὁ πλοῦτος ὁ ἀτομικὸς περισώζει τὴν ὑστεροφημίαν; Ὁχι. Τοῦ Νεύτωνος τὸ ὄνομα ἐσώθη ὄχι λόγῳ τοῦ πλούτου του, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας του. Τοῦ Φειδίου τὸ ὄνομα ἐσώθη χάρις εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν μεγαλοφυΐαν του. Τοῦ Ἐδισον τὸ ὄνομα θὰ περισωθῆ διὰ τὰς μεταγενεστέρας γενεὰς ὄχι λόγῳ τοῦ πλούτου, τὸν ὅποιον ἔδωσαν εἰς αὐτὸν αἱ ἐφευρέσεις του, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπέναντι τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ πλοῦτος ὁ ὑπερβολικὸς δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀθανασίαν. Τοῦ Ἐδισον ὅμως καὶ τοῦ Μαρκόφι τὰ ὀνόματα θὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, ὅπως παρέμειναν καὶ τὰ ὀνόματα τόσων ἄλλων ἐφευρετῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας.

Ἐπιπροσθέτως διὰ τῆς κοινοκτημοσύνης θὰ παύσωσι νὰ ὑφίστανται ἡ δωροδοκία, ἡ πλεονεξία, ἡ ἐκμετάλλευσις, ἡ ψευδὴς διδασκαλία, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἀνηθικότης. Θὰ ἀναπτυχθῶσι τοῦναντίον δι' αὐτῆς ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ ἠθικὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐκ δὲ τῆς ἠθικῆς καὶ μόνον θὰ προέρχεται ἡ ἀληθὴς δόξα, ἢ ὅποια θὰ περιβάλλῃ τὰς κεφαλὰς ὡς φωτιστέφανος ὄλων ἐκείνων τῶν ἐφευρετῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῆς σκέψεως, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς σκέψεως καὶ τῶν ἐφευρέσεών των θὰ εὐεργετήσωσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Οἱ ἀντιθέτως φρονοῦντες δὲν εὐρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ. Τὸ κεφαλαιοκρατικὸν σύστημα, ἔχον συνεπίκουρον τὰς κυβερνήσεις καὶ τὰς θρησκείας, κατώρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ μεταχειρίζεται τὸν κό-

σμὸν κατὰ βούλησιν, ἐπιβάλον καὶ κληρονομικὴν σκέφιν. Εἰς τὰ περὶ σσότερα πράγματα ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος σκέπτεται ὅπως καὶ ὁ προπάππος του. Ἰδίως εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου αἱ σκέψεις μας εἶναι αἱ αὐταί, ὅπως καὶ τῶν πρὸ 500 ἐτῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τοῦ παρόντος πονήματός μου συνέστησα τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ σήμερον καὶ οἱ Ἑρμηνευταὶ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι στενωῶς συνδεδεμένοι μὲ τοὺς κεφαλαιούχους. Καὶ ὅμως ἡ κεφαλὴ τῆς θρησκείας, ὁ Χριστὸς, ἦτο ὁ μέγας ἐπαναστάτης ἐναντίον τῆς τάξεως τῶν πλουσίων καὶ τῶν ὑποκριτῶν. Αἱ σημεριναὶ θρησκείαι, αἱ σύμμαχοι τοῦ κεφαλαίου, ἐθιμνεύουσι τὰς Γραφὰς καὶ ὅμως εἰς τὰς Γραφὰς καὶ τοὺς Προφῆτας εὐρίσκουσι καθαροῶς διαγεγραμμένον, ὅτι ἡ αἰτία τῶν πολέμων καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας ἦτο καὶ τότε ὅπως καὶ σήμερον τὸ ἀργύριον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει ὁ μέγας δρόκων τοῦ ἐμπορικισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμπορικισμὸς εἰς τὸν δρόμον δὲν αἰσθάνεται οὔτε οἶκτον οὔτε ἔλεος: ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ (Τιθόθεον: α' 6:10).

Αἱ θρησκείαι σήμερον διαστρεβλώνουσι, δὲν ἐξηγοῦσι τὰς Γραφὰς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Μᾶς λέγουσιν ὅτι ὁ Ἀδὰμ ἔφαγεν ἀπὸ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐξεδιώχθη τοῦ Παραδείσου. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδιώχθη ὁ Ἀδὰμ τοῦ παραδείσου ἦτο τὸ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, τὸ ΕΜΠΟΡΙΟΝ καὶ ἡ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ. Ὁ Ἀδὰμ ἐξεδιώχθη τοῦ παραδείσου τῆς κοινοκτημοσύνης, παραβάς τὰς ἀρχὰς τῆς κοινοκτημοσύνης. Ὁ θεὸς τὸν ἔθεσεν εἰς τὸν παράδεισον αὐτὸν τῆς γῆς καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ νέμεται ὅλα τὰ ἐπ' αὐτῆς πράγματα. Ὁ ὄφις ὅμως (τὸ χρυσίον) ἐξηπάτησε τὴν Εὐάν καὶ διὰ τῆς Εὐας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπτύξας μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποκτήσεως χρυσοῦ καὶ ἰδιοκτησίας. Τὸ τοιοῦτον ὅμως ἦτο ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς τοῦ δένδρου τῆς ἁμαρτίας. Τὸν παραβάτην ἐτιμώρησεν ὁ θεὸς εἰπὼν: ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΔΡΩΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΘΑ ΤΡΩΓΗΣ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΣΟΥ.

Τὸ τοιοῦτον καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὅπως σῶσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς προλατορικῆς ἁμαρτίας. Βλέπομεν εἰς ὅλας τὰς γραμ-

μάς και τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι τὸν μεγαλείτερον πόλεμον τὸν ἐκήρυξεν ὁ Χριστὸς ἐναντίον τῶν πλουσίων και φραγγέλιον ἔλαβεν ἀνά χειρας, ἐκδιώξας ἐκ τοῦ ναοῦ τοὺς λάτρεις τοῦ ἐμπορικισμοῦ. **ΜΑΚΡΑΝ ΑΠ' ΕΜΟΥ: ΕΠΟΙΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΟΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.** Ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ σώσῃ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία ἔφαγε διὰ τοῦ Ἀδὰμ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν (χρυσίον, ἰδιοκτησία), ἐπαναφέρων αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς μεγάλης ἀληθείας, τὴν κοινοκτημοσύνην, θεωρῶν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἴσους ἀπέναντι τῆς μεγάλης σαυτῆς ἀληθείας. **ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ἢ ἙΛΛΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ἢ ΔΟΥΛΟΣ** κλπ., ἐφαρμόσας πρῶτος αὐτὸς εἰς τὸν βίον του μετὰ τῶν μαθητῶν του τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀρχὴν τῆς κοινοκτημοσύνης, μετὰ τῶν ὁποίων εἶχε κοινὸν βαλάντιον, κοινὴν τράπεζαν, κοινὸν τὸν ὕπνον.

Ὅλαι αἱ παραβολαὶ τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τῆς φιλαργυρίας, τῆς ὑποκρισίας, τοῦ ψεύδους και τῆς ἀπάτης, ἔχουσι τὴν πηγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τῆς κοινοκτημοσύνης. Διότι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θὰ ἐπεβάλλετο ἡ κοινοκτημοσύνη αὐτοδικαίως, θὰ ἔπαυον νὰ ὑφίστανται και ἡ φιλαργυρία και ἡ ὑποκρισία και τὸ ψεῦδος και ἡ ἀπάτη, ὁπότε θὰ ἐβασίλευεν ἐπάνω εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν τῆς γῆς, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνας ὠνόμασαν πολὺ σοφῶς Πανδώραν (παραγωγὸν παντὸς δώρου)—ἡ ἠθικὴ βασιλεία τοῦ ἀνθρώπου, ἣτις και μόνη θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ πληρώσῃ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ: **ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΜΝΗΝ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΟΙΜΝΗ.**

Ἔδωσα τὴν ἐξήγησιν τοῦ Ὄφεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς τὸ σῆμα τοῦ ἀργυρίου και τοῦ ἐμπορικισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὄφιν ἐξηπάτησε τὸν Ἀδὰμ και τὴν Εὐάν, ὅπως και σήμερον ἔξαπατᾷ τοὺς λαούς. Συμβολισμοὺς διὰ τῶν ὄφεων συναντῶμεν ἐπίσης και εἰς τὰς μυθολογίας τῶν λαῶν. Ἡ Λερναία Ὑδρα τοῦ Ἡρακλέους μετὰς 12 κεφαλὰς, τὰς ὁποίας ὁ Ἡρακλῆς ἀποκόπτων ἔβλεπε νὰ φυτρώνουν δύο. Τὸ τοιοῦτον τὸ εἶδομεν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον εἰς τὴν χώραν αὐτὴν. Ὁ λαὸς ὑπὸ τὴν ψευδῆ λάμπιν τῆς Θεοσκείας και τῆς Πατρίδος, νομίζων ὅτι ἀγωνίζεται δι' ἰδεώδη, ἐπολέμησε και ἔχυσεν ἀφθόνως τὸ αἷμά του. Ἡ κατάστασις του ὁμως δὲν ἐκαλλιτέρευσε, ἀλλὰ ἐχειροτέρευσε. Διότι ἐκεῖ, ὅπου ὑπῆρχεν ἔ-

νας ἑκατομμυριοῦχος, ἐφύτρωσαν δύο. Ἡ Λερναία Ὑδρα εἶναι συμβολισμὸς τῶν στρατῶν, τοὺς ὁποίους διατηροῦσιν οἱ κεφαλαιοκράται πρὸς δημιουργίαν μεγαλειτέρου πλούτου. Τὸ σῶμα τῆς Λερναίας Ὑδρας συμβολίζει ὁλόκληρον τὸν στρατὸν, αἱ δὲ κεφαλαὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς διοικητὰς αὐτοῦ. Τουτέστι: 1) τὸν Δεκανέα, 2) τὸν Λοχίαν, 3) τὸν Ἐπιλοχίαν, 4) τὸν Ἀνθυπασπιστήν, 5) τὸν Ἀνθυπολοχαγόν, 6) τὸν Ὑπολοχαγόν, 7) τὸν Λοχαγόν, 8) τὸν ὠαγματάρχη, 9) τὸν Ἀντισυνταγματάρχη, 10) τὸν Συνταγματάρχη, 11) τὸν Ὑποστράτηγον καὶ 12) τὸν Στρατηγόν.

Ἄτερος συμβολισμὸς διὰ τοὺς ὄφεις ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν. Τοῦ ὄφεως, ὅστις περιελίσσεται περὶ τὸν Λαοκόοντα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἓνας συμβολισμὸς ἐπίσης, ὑπονοῶν τὴν ἀγωνίαν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν σύσφιγξιν τὴν τρομερὰν τοῦ φοβεροῦ ὄφως τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ ἐμπορικισμοῦ. Ἡ μυθολογία αὕτη περὶ τοῦ Λαοκόοντος διδάσκειται εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κόσμου. Πλὴν ὅμως οἱ διδάσκαλοι δὲν δίδουσι τὴν ἀληθῆ ἐξήγησιν αὐτῆς εἰς τοὺς μαθητάς. Καὶ ὅμως τὸ ἄγαλμα τοῦ Λαοκόοντος καὶ τῶν υἱῶν του, περισφιγγομένων ὑπὸ τοῦ τρομεροῦ ὄφεως, εἶναι μία πραγματικότης τῶν λαῶν, περισφιγγομένων ὑπὸ τοῦ ἐπίσης τρομεροῦ ὄφεως τοῦ Κεφαλαίου. Ὁ Λαοκόων καὶ τὰ τέκνα του ἀγωνιῶντες εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀγωνίας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἀχρεΐαν ἐκμετάλλευσιν καὶ κατάθλιψιν τοῦ ὄφεως τοῦ χρυσίου. Ὡς, πότε ὁ Λαοκόων, ὁ ἀγωνιῶν λαὸς, ὁ συμβολιζόμενος ἐργάτης καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀπαλλαγῶσι ἀπὸ τὴν ἀποπνίγουσαν αὐτοὺς περισφιγξιν τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ ὄφεως τοῦ χρυσίου;

Ἄτερον παράδειγμα συμβολικὸν τοῦ συστήματος τῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι καὶ ὁ ὄφεις τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ὑπαρξίς φυσικῶς τοιοῦτου ὄφεως ἦτο ἀδύνατος καὶ ὅμως ὁ Ἅγιος Γεώργιος φαίνεται ἔφιππος φονεύων τὸν τοιοῦτον ὑπερφυσικὸν ὄφιν. Πλὴν, ὡς εἶπομεν, τὸ τοιοῦτον εἶναι μία συμβολικὴ εἰκὼν, ἐξεικονίζουσα καὶ ὑπονοοῦσα ὅτι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔχων ἀξιώματα καὶ πλούτη μέσα εἰς τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα τῆς ἐποχῆς του, πλὴν ὢν καὶ ἄνθρωπος ἐλευθερόφρων ἐξανέστη ἐναντίον τοῦ ὄφεως τοῦ χρυσίου. Τὸ ὀρθόδοξον ὅμως πλήρωμα, τὸ ἐκκλησιαζόμενον εἰς τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἀρμονίαν τῶν ἐκκλησια

στικῶν ἀσμάτων καὶ τῶν χρωματιστικῶν εἰκόνων, ἔξακολουθεῖ νὰ ἔχη προσηλωμένους ὄχι μόνον τοὺς πόδας ἐπάνω εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν, τὸ ἀθάνατον τοῦτο δῶρον καὶ ἐξαισίον μηχανημα, ὅπερ διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ζῶα.

Πρὸς φωτισμὸν τῶν ἀναγνωστῶν μου παραθέτω σχεδιάγραμμα τοῦ ὄφους τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐμπορικομοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου πᾶς τις δύναται νὰ ἀντιληφθῇ ὁποίων κακῶν πρόξενος ἐγένετο ὁ ὄφης οὗτος τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐμπορικομοῦ, καθὼς καὶ ποῖα εἶναι τὰ γεννήματα καὶ τὰ θρέμματα τοῦ τρομεροῦ τούτου τέρατος.

Εἰς τὸ σχεδιάγραμμά μου ἔθεσα ὀλιγώτερα τῶν ὄσων πραγματῶς ὑπάρχουσι κακῶν. Ὑμεῖς ὅμως, ἔχοντες νοῦν καὶ σκέψιν, κρίσιν καὶ συνείδησιν, δύνασθε νὰ συμπληρώσετε πάντα ὅσα ἐγὼ παρέλειψα. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι ἡ εἰκὼν τοῦ ὄφους τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικομοῦ, ὅπως τὴν παραθέτω, θέλει κινήσῃ τὸ μηχανημα τῆς σκέψεως τῶν ἀναγνωστῶν μου πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Τὸ τοιοῦτον, ἐὰν κατορθωθῇ, θὰ εἶναι ὄχι μόνον εὐχάριστον, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμον.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι διὰ πᾶσαν νέαν Ἰδέαν θυελλώδεις ἐξεγέρσεις ἔλαβον χώραν ἐναντίον τοῦ διαδίδοντος τὴν Ἰδέαν αὐτὴν, ἀσχέτως ἐὰν ἡ Ἰδέα αὐτὴ εἶναι καλὴ ἢ ἄδικος. Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γενναίων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ θάρρος τῆς γνώμης των, οἱ λαοὶ ἀναγνωρίζουσι τὰ λάθη αὐτῶν, τιμωρήσαντες ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διέδωσαν τὸ ἀληθὲς φῶς. Νοήσαντες τὸ τοιοῦτο νὰργὰ, ματαῖα ἦτο καὶ ἡ μετάνοια αὐτῶν. Ὁ Γαλιλαῖος, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε καὶ διεκήρυξε τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅτι ἡ γῆ κινεῖται, ὁ δὲ ἥλιος εἶναι τὸ πλανητικὸν κέντρον, πέριξ τοῦ ὁποίου κινουῦνται οἱ λοιποὶ πλανῆται, καθὼς καὶ ὁ πλανήτης ἡμῶν Γῆ, τὸν ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακὰς ἐπὶ 8 ἔτη, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν ἀνεβίβασαν ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ὅπως ἀπαρνηθῇ τὰς ιδέας του. Ἐν τῇ φυλακῇ δὲ οὗτος τυφλωθεὶς ἀπέθανεν ἐν Φλωρεντία εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν, τιμωρηθεὶς δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπίστευε καὶ τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστήμη ἀπέδειξεν ὡς ἀληθῆ, πρὸς τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν συνεφώνει ἡ σεβαστὴ θρησκεία τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης.

Διὰ τούτου ἀποδεικνύεται ὅμως ὅτι τὰ θρησκευόμενα ὅπως καὶ τότε, οὕτω καὶ σήμερον εἶναι οἱ ἐχθροὶ πάσης ἀληθείας καὶ πάσης

προόδου. Δὲν ὑποθέτω, οὔτε εἶμαι τόσον ἐγωϊστῆς νὰ συγκαταλέγω ἑμαυτὸν μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς χορείας τῶν φιλοσόφων καὶ πολυμαθῶν ἀνδρῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Νομίζω ὅμως ὅτι ἠννόησα ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἠννόησαν, τὸ ὅτι ἐξαπατώμεθα παρὰ τῆς θρησκείας διὰ τῆς διαφορετικῆς ἐρμηνείας τῶν παραβολῶν καὶ ὑπὸ τῆς πολιτείας διὰ τῆς διαφορετικῆς διδασκαλίας καὶ ἐρμηνείας τῆς μυθολογίας. Τούτου ἔνεκα καὶ βλέπομεν ὅτι ἡ κακία ἐκορυφώθη καὶ πολλὰ τὰ δεινὰ μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σήμερον παρουσιάζομαι διὰ τοῦ παρόντος βιβλίου μου ὡς μία διαμαρτυρία πρὸς ἐξέγερσιν τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ὑπὲρ τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐρμηνείας τῶν παραβολῶν τῶν θείων βιβλίων καὶ τῶν συμβόλων τῆς μυθολογίας. Ἡ ἀνθρωπότης πάσχει, στερεῖται καὶ ὑποφέρει εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἔπασχεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων τῆς βαρβαρότητος καὶ ἀγριότητος. Διὰ τοῦτο πρέπει ἕκαστος καὶ καθῆκον πρὸς τοῦτο νὰ ἐρευνᾷ ὑποβοηθῶν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γνώσεών του. Δώσατε φῶς εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα καὶ ἔχω τὰς μεγαλειτέρας ἐλπίδας ὅτι θὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀλληλοκτονίαν εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς ἔθνη. Πλὴν ὅμως ὅχι τὸ φῶς τῆς παιδεύσεως ὅπως τοῦτο δίδεται σήμερον. Διότι ἀκριβῶς σήμερον οἱ μᾶλλον ἔνοχοι πάντων τῶν κακῶν, τῶν μαστιζόντων τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι οἱ λίαν ἐγγράμματοι καὶ οἱ νομικοὶ, οἱ ὅποιοι ναὶ μὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωσι, πλὴν ὅμως εἶναι καὶ ἀνόητοι καὶ ἐμποδίζουσιν ὅχι μόνον ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Παράδεισον. Ὁ Χριστὸς λέγει: ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ, ΤΟΙΣ ΝΟΜΙΚΟΙΣ, ΟΤΙ ΗΡΑΤΕ ΤΗΝ ΚΛΕΙΔΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ. ΑΥΤΟΙ ΟΥΚ ΕΙΣΗΛΘΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΕΚΠΛΥΝΑΤΕ: (Λουκᾶς, 11-52). Οἱ σήμερον θεωρούμενοι ὡς ἀνθρώποι εὐπαιδευτοὶ ἔχουσι μεταβληθῆ ὑπὸ τῆς λατρείας τοῦ δηναρίου ἀπὸ εὐσυνείδητοι εἰς ἀσυνειδήτους. Ἡ πλειονότης τῶν ἀμαθῶν ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἠννόησαν, οἱ τοιοῦτοι ὅμως ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τὸ δηνάριον καὶ βλέπουσιν ἓν μόνον πρᾶγμα, τὸν ὑλικὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν βλέπουσιν οἱ τοιοῦτοι τὸν προορισμὸν, δι' ὃν ἐγράφησαν αἱ Γραφαί. Οἱ δὲ σημερινοὶ Ἕλληνες εὐπαιδευτοὶ ἐλησμόνησαν καὶ αὐτὸν τὸν προαιώνιον πόθον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἰς τὸ νὰ διασπείρη τὰ φῶτα ἀνά τὴν ὑφήλιον. ΔΥΝΑΜΙΣ ΘΕΟΥ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗ-

ΡΙΑ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΙ, ΙΟΥΔΑΙΩ ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ. (ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ, 1:16-17. 'Ομοίως 2-10 12).

Εἰς τοὺς σήμερον θεωρουμένους εὐπαιδεύτους δὲν ὑφίσταται συνείδησις τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἔχουσιν ὅπως ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ζωὴν καὶ περιθάλψωσι τὸν ναυαγήσαντα πολιτισμὸν καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι καταφέρονται καὶ κατὰ παντὸς τοῦ ἐπιζητοῦντος τὰς κλεῖδας τοῦ παραδείσου. Βεβαίως καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος βιβλίου θὰ εὔρη ἐκ μέρους αὐτῶν πολλοὺς τοὺς ἐπικριτάς. Δέχομαι τὴν ἐνοχὴν τῆς κατηγορίας, διότι ἴσως ἠστόχησεν εἰς τὴν τέχνην τοῦ γράφειν. Ἴσως νὰ ἔχω καὶ πολλὰς ἀσυνταξίας ἐν αὐτῷ. Τοῦτο οἱ κατήγοροί μου ἄς τὸ παραβλέψωσιν. Εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἔννοιαν ὅμως οἱ κατήγοροί μου, ἐὰν εὔρωσι τί τὸ ἄξιον ἐπαίνου, ἄς τὸ θερίσωσι καὶ ἄς τὸ καρπωθῶσιν.

Πολλοὶ βεβαίως θὰ εὔρεθῶσιν ἀντιφρονοῦντες, διότι ἀναμύγω τὸν Χριστὸν ὡς πολιτικὸν πρόσωπον μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ συγγράμματός μου καὶ μάλιστα ὡς πολιτικὸν σοσιαλιστήν. Ἀκραδάντως πιστεύω ὅμως ὅτι ἡ βάση τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ὁ Χριστός, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο διὰ πᾶσαν σχετικὴν γνώμην μου παραθέτω τὰ κεφάλαια καὶ τὰς παραγράφους ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἡ γνώμη τῶν ἀντιφρονοῦντων δὲν μὲ ἐπηρεάζει καθόλου. Τοῦναντίον ἀγαπῶ τὰς ἀντιρρήσεις, καθὼς καὶ τὴν συζήτησιν ἐπὶ ὅλων ὅσων γράφω ἐπὶ τῶν παραβολῶν τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς μυθολογίας. Διότι πιστεύω ὅτι ἐν τῇ συζητήσει τὸ φῶς. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ ὅμως ὅπως ὀνομάσω τοὺς ἀντιφρονοῦντας πτωχοὺς τῷ πνεύματι, διότι ἔχοντες τὴν ἰκανότητα πρὸς δράσιν παραμένουσιν ἀδρανεῖς καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐπικρίσεών των παρακωλύουσι καὶ τοὺς δυναμένους ἐν τῷ μέτρῳ τῶν πνευματικῶν των δυνάμεων νὰ δράσωσι.

Αἱ κλάσεις, ἐναντίον τῶν ὁποίων ὁ Χριστός καταφέρεται, εἶναι ἰδίως οἱ νομικοὶ, οἱ γραμματεῖς, ὁ κληρὸς καὶ οἱ τῆς μεσαίας τάξεως, αἱ ὁποῖαι, ἔχουσαι τὴν ἐξουσίαν, ἔνεκα τοῦ δηναρίου, γίνονται δοῦλοι ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Παῦλος λέγει εἰς τὴν πρὸς Κορινθίου ζ' Ἐπιστολήν του (Α' -7:23-24), καταπατοῦσαι πᾶν δίκαιον ὑπὲρ τοῦ χρυσίου. Ἐφρόντισα ὅπως διατυπώσω τὰς ἰδέας μου μὲ τὸν ἀπλούστρον τρόπον καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐν-

νοήση ὁ λαός. Πᾶν ὅ,τι ἔγραψα, δὲν εἶναι πρωτότυπον. Εἶναι γνῶμαι μεγάλων συγγραφέων καὶ εἰς μίαν διάλεκτον δυσνόητον διὰ τὰς λαϊκὰς μάζας. Τὸ βιβλίον μου ὅμως ἔχει τοῦτο τὸ καλόν, ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου νὰ ὠφεληθῶσι μὲ ἐλαχίστην δαπάνην τῶν ἐμπεριεχομένων ἰδεῶν καὶ τοῦτο εἰς πολὺ ὀλίγον χρόνον. Ἐνεκα τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὄγκου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουσι γραφῆ πολλὰ βιβλία, ἰδίῳ ζτῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, καθὼς καὶ μυθολογίας, ὁ πολὺς κόσμος τὰ παραδέχεται ὡς ρητὰ μόνον, πολλοὶ δὲ τὰ πιστεύουσιν οὔτε ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς ψευδῆ, ἀποφεύγοντες νὰ σκέπτονται περὶ αὐτῶν.

Περὶ ὅσων γράφω ἐγὼ ἢ ἄλλος τις, δὲν ἔχει σπουδαιότητα μεγάλην. Σπουδαιότητα ἔχει πῶς σκέπτεται ἐπὶ τῶν γραφομένων ὁ ἀναγνώστης. Διὰ τοῦτο θ' ἀῆτο εὐχῆς ἔργον ὅπως ἕκαστος ἀναγνώστης ἐρευνᾷ μόνος του τὰς Γραφάς, αἱ ὁποῖαι Γραφαὶ προορίζονται διὰ ὑψίστης σημασίας πολιτικὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας μίαν ἡμέραν μία ἰδεώδης κυβέρνησις θὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς παρούσας κυβερνήσεις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς: ΟΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΝΟΗΤΩ (Ματθθαῖος, 24: 15-16). Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, διότι εἴμεθα πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ Δευτέρα Παρουσία ἐννοεῖ Δευτέρα Ἐξέγερσις. Ἔχομεν πολιτεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν κατανοοῦμεν, καὶ ἔχομεν θρησκείαν οὐχὶ τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ, ἀλλὰ τῶν εἰδώλων, τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ὁποία καταδιώκει πάντας, ὅσοι κηρύσσονται ἐναντίον τῶν εἰδώλων. Καταδιώκει καὶ ἡ σημερινὴ θρησκεία τοὺς λέγοντας νέας ἀληθείας, ὅπως ὁ Δημήτριος ὁ ἀρχιτέκτων, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου εἰργάζοντο πολλοὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ναῶν τῶν εἰδώλων, τὸν Παῦλον. Ἀκούων τὸν λόγον τοῦ Παύλου, ἔλεγεν ὁ Δημήτριος εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ὁπαδούς του: ΕΠΙΣΤΑΣΘΕ ΟΤΙ ΕΚ ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Η ΕΥΠΟΡΙΑ ΗΜΩΝ ΕΣΤΙΝ. Ο ΠΑΥΛΟΣ ΟΥΤΟΣ, ΠΕΙΣΑΣ, ΜΕΤΕΣΤΗΣΕΝ ΙΚΑΝΟΝ ΟΧΛΟΝ, ΛΕΓΩΝ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙΣΙ ΘΕΟΙ ΟΙ ΔΙΑ ΧΕΙΡΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΟΙ—ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΔΕ ΚΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΠΛΗΡΕΙΣ ΘΥΜΟΥ ΕΚΡΑΖΟΝ ΛΕΓΟΝΤΕΣ: ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑ Η ΑΡΤΕΜΙΣ (Πράξεις Αποστόλων, 19: 24-35).

Τοιοῦτόν τι ἐπόμενον νὰ συμβῆ καὶ εἰς ἐμέ τὸν γράφοντα τὸ παρὸν σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ κλήρου, ὅτι ΕΥΠΟΡΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΣΤΙ, διότι δὲν διαφέρουν καὶ οἱ σημερινοὶ ἱερεῖς ἀπὸ τὸν Δημήτριον, καθὼς καὶ αἱ σημεριναὶ ἐκκλησίαι δὲν διαφέρουν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ ὁποίου κατασκευαστῆς ἦτο ὁ Δημήτριος. Καὶ σήμερον κατασκευάζομεν τὸν θεὸν μας ὁμοιον μὲ ἡμᾶς, μὲ ὀφθαλμοὺς, κόμην καὶ γενειάδα, ὁ δὲ κλῆρος κατώρθωσεν ὥστε πολλοὶ νὰ πιστεύωσιν εἰς τοῦτο, ζῶν εἰς βάρος τῶν εὐπίστων καὶ τῶν ἀνοήτων λαῶν. Πλὴν δὲν εἶναι καὶ τόσον σπουδαία ἢ ἐκμετάλλευσις, ὅσον διὰ τούτου ἀπονεκροῦται ἡ γνῶσις καὶ ὀπισθοδρομεῖ πᾶσα πρόοδος. Ἀπονεκρουμένης ὅμως τῆς γνώσεως τῶν λαῶν καὶ ὀπισθοδρομούσης τῆς προόδου, γεννᾶται ὁ φανατισμὸς τῶν λαῶν, μέσα εἰς τὸν ὅποιον φανατισμὸν, ὡς εἰς σπήλαιον σκοτεινὸν καὶ ἀνήλιον καθεύδει καὶ ἐκτρέφεται ὁ Μινώταυρος τοῦ Πολέμου, ἡ αἰμοχαρὴς καὶ αἰσχροῦς αὐτῆς θεότης, ὁ ἀπαίσιος Βάαλ. Τὸ τοιοῦτον εἶναι αἶσχος τοῦ αἰῶνός μας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τὸ νὰ εἴμεθα μέσα εἰς μίαν τοιαύτην ληθαργίαν διανοητικὴν καὶ νὰ νομίζομεν ὅτι εἴμεθα πεπαιδευμένοι, πρῶτοντες ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει ἡ ἀληθὴς παιδεία, δίδει εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ κακίσωμεν τὸ φαινόμενον, λέγοντες ὅτι ὁμοιάζομεν πρὸς πλάκας φωνογράφου. Πῶς δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι ἔχομεν ἀληθινὴν ἐκπαίδευσιν τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν μισοῦμεν, φοβούμεθα, εἴμεθα δεισιδαίμονες; Ἡ ἐκπαίδευσις ἡ ἀληθὴς εἶναι κατανόησις, εἶναι ἀγάπη, εἶναι συνεργασία. Ὁ Παῦλος τὸ λέγει καθαρῶς: ΕΑΝ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΛΑΛΩ, ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΟΥΚ ΕΧΩ, ΕΙΜΙ ΧΑΛΚΟΣ ΗΧΩΝ ΚΑΙ ΚΥΜΒΑΛΟΝ ΑΛΑΛΑΖΟΝ.

Ἡ σημερινὴ ἐκπαίδευσις ἡμῶν δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ μία προγύμνασις τεχνικὴ πρὸς τὸ γράφειν καὶ ὁμιλεῖν τὰ διάφορα τῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ Χριστοῦ διδάγματα, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν. Ὁ ἀληθῶς πεπαιδευμένος ἄνθρωπος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ φῶς, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ φωτισθῆ ἡ κοινωνία, ἀφοῦ διὰ δαπάνης τῆς πολιτείας ἐκπαιδεύεται τὸ ἄτομον καὶ οἰκοδομοῦνται τὰ σχολεῖα καὶ ἐκμισθώνονται οἱ διδάσκαλοι. Εἶναι καθήκον τῶν ἀληθῶς πεπαιδευμένων ἀνθρώπων νὰ διδάσκωσιν Ἰδέας οὐσιαστικὰς, χρησίμους πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς

Κοινωνίας καὶ οὐχὶ ἰδέας ἀφηρημένας καὶ ἀπατηλάς, καταστρεπτικὰς διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Ὅτι οἱ σήμερον κομπάζοντες, ὅτι εἶναι πεπαιδευμένοι, δὲν ἔχουν ἀληθῆ ἐκπαίδευσιν, μαρτυρεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ ἐγωϊσμοῦ αὐτῶν. Εἰς τοὺς τοιούτους δυστυχῶς αἱ σημεριναὶ κοινωνίαι παραδίδουσι τὰ ἡνία τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων. Διὰ τοῦτο καὶ βλέπομεν, ἀντὶ οὗτοι νὰ διευθύνωσι τὴν κοινωνίαν πρὸς τὴν εὐθεϊαν ὁδόν, τὴν διευθύνουν πρὸς τὸ βάραθρον, ὃ δὲ ἀμαθῆς λαὸς ἀποδίδει τὸ τοιοῦτον εἰς τὰς συμπτώσεις ἢ τὸν θεόν. ΕΙ ΤΥΦΛΟΙ ΕΙΣΘΕ ΟΥΚ ΑΝ ΕΙΧΕΤΕ ΑΜΑΡΤΙΑΝ, ΝΥΝ ΔΕ ΛΕΓΕΤΕ ΟΤΙ ΒΛΕΠΟΜΕΝ (Ἰωάννης, 9: 41). Οὕτω αἱ σημεριναὶ κοινωνίαι ἔχουσι περιπέση εἰς ἓνα κύκλον, κατὰ τὸν ὅποιον ἀντὶ νὰ προσπαθήσουν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐξεπαιδεύθησαν νὰ διδάξωσι τοὺς μὴ ἐκπαιδευθέντας, τὸναντίον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι νεκροὶ πνευματικῶς. Διὰ τοὺς τοιούτους ὁ Χριστὸς λέγει: ΑΦΕΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΝΑ ΘΑΨΩΣΙ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΩΝ ΝΕΚΡΟΥΣ (Ματθαῖος, 8:22).

Σεῖς οἱ Διδάσκαλοι, σεῖς οἱ Γραμματεῖς, σεῖς οἱ Ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχετε καταδικασθῆ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Χριστὸν, τὸν ὅποιον ὑποκριτικῶς λατρεύετε, σεῖς οἱ ἔχοντες θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἴτε ὡς δικηγόροι εἴτε ὡς διδάσκαλοι εἴτε ὡς δημοσιογράφοι, ἐξυπνήσατε, ἐγείρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας πρὸς τὸ φῶς, τὸ ὅποιον οἱ προπάτορές σας φιλόσοφοι διέσπειραν ἀνά τὴν ἀνθρωπότητα. Ἄλλαι φυλαὶ καὶ ἐθνικότητες, ἂν καὶ δὲν εἶχον τὴν κλεῖδα τῶν γνώσεων (τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν), ἐν τούτοις ἔχουν ἐννοήσῃ ἀκριβῶς τὸ τί ἐμπεριέχει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Σεῖς ὡς Ἕλληνες εἰσθε σήμερον ἔσχατοι ἀντὶ νὰ εἰσθε πρῶτοι. Σεῖς εἰσθε σήμερον ἔξω τοῦ νυμφῶνος, ἐν τῷ ὁποίῳ παρακάθηνται τὰ τέκνα ἄλλων φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων. Σεῖς δὲν εἰσθε οὔτε ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κλητοὺς οὔτε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς. Ὁ Συμβολισμὸς τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ φιλοσοφίας σᾶς ὀμιλεῖ. Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἴδετε καὶ ἐνωτισθῆτε. Οἱ μεγάλοι Προμηθεῖς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Αἰσχύλος ἦσαν ἀνθρωπι, ἀπέθανον, ἀλλὰ τὸ πνεῦμά των ζῆ διδασκόμενον εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κόσμου. Τὰ ἀγάλματα τῆς θείας τέχνης τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξιτέλους ὀμιλοῦν πρὸς σᾶς συμβολικῶς καθ' ἐκάστην. Τὸ ὠραῖον μαρμάρινον

ἄγαλμα σᾶς λέγει περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι παρουσιάζει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας ,διότι κρύπτει ἐντὸς αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ καλλιτέχνου. Τὸ δὲ πνεῦμα εἶναι ἰσχυρότερον τῆς ὕλης, διότι ὑπέταξε τὴν ὕλην. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔγραψαν ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δημοσθένους, ΕΙΠΕΡ ΙΣΗΝ ΡΩΜΗΝ ΤΗ ΓΝΩΜΗ, Ω ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΣ, ΕΙΧΕΣ, ΟΥΚ ΑΝ ΗΡΧ' ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΗΣ ΜΑΚΕΔΩΝ τούτέστιν: Ἐάν ἡ δύναμίς σου, Δημοσθένη, ἦτο τόσον μεγάλη, ὅσον καὶ τὸ πνεῦμά σου, οὐδέποτε θὰ ἐξουσίαζε τοὺς Ἕλληνας Μακεδῶν κατακτητῆς.

Οἱ φιλόσοφοι ἀπέθανον. Οἱ καλλιτέχναι ἀπέθανον. Αἱ σκέψεις των ὁμως παραμένουν. Παραμένουν εἰς τὰ βιβλία, παραμένουν εἰς τὰ ἀγάλματά των, ἅτινα ἔχουσι στηθῆ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Πολλὰ σκέψεις των ἐχάθησαν διὰ τοῦ χρόνου. Πολλὰ ἀγάλματα στολίζουν τὰ Μουσεῖα ὅλου τοῦ κόσμου, πωληθέντα δι' ἀργύρια (Ὁφίς). Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὅπερ εἶχεν ἀνθίστη πρὸ 2500 ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ διὰ τῆς σκέψεως ὀλίγων φιλοσόφων, οὐδεὶς πραγματικῶς τὸ ἠκολούθησε. Τὰ φωτοφόρα διδάγματα των τὰ μεταχειρίσθησαν πρὸς στολισμὸν ἀνοήτου ἐγωῖσμοῦ οἱ σύγχρονοί των, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς πολιτισμοὺς Παλατίων, ἐστολισμένων μὲ χρυσὸν καὶ κοσμήματα, μὲ δούλους καὶ δούλας. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐκεῖνα μέγαλα κατεστράφησαν. Αἱ σκέψεις τῶν φιλοσόφων ζῶσιν. Τοιοῦτοι εἴσθε καὶ ὑμεῖς σήμερον οἱ Γραμματεῖς, οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί. Ἐχετε ἀνά χειρας τὰ βιβλία τῶν φιλοσόφων, ἀλλὰ δὲν κατέχετε τὸ πνεῦμα αὐτῶν. Καὶ ὁμως ἦτο στοιχειῶδες ἀνθρώπινον καθῆκόν σας, ἀναγινώσκοντες, διδάσκοντες ἢ διδασκόμενοι, νὰ μεταχειρισθῆτε τὴν λογικὴν σας πρὸς ἐξήγησιν τοῦ συμβολισμοῦ τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν ἀγαλμάτων. Βλέποντες τὸ ἄγαλμα τοῦ Λαοκόοντος πρέπει νὰ ἐμβαθύνετε εἰς τὸν συμβολισμὸν αὐτὸν, εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ καλλιτέχνου, ὁ ὅποιος τὸ ἐλάξευσεν. Αἱ λέξεις εἶναι παραστατικαὶ τῶν ἐννοιῶν. Σήμερον ὁ διδάσκων Σοσιαλισμὸν λέγεται Σοσιαλιστής. Τότε ὁ Ἰσοκράτης τὸ ὄνομα παρήχθη ἐκ τοῦ Ἰσο-κρατία. Καὶ ἐκ τοῦ τέλους τῶν Πράξεων, ὁ Πραξιτέλης, ὁ ὅποιος πάντοτε ἔφερε τέλος τῶν ἀτελευτήτων πράξεων τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς γλυπτικῆς αὐτοῦ μεγαλοφυΐας. Περὶ τῶν ἀγαλμάτων ὁ Σωκράτης λέγει: ΔΕΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΠΟΙΟΝ ΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΕΡΓΑ ΤΩ ΕΙΔΕΙ ΠΡΟΣΕΙΚΑΖΕΙΝ. Τουτέστιν, ὁ ἀνδριαντο-

ποιός τὴν ιδιότητα καὶ σημασίαν τῆς ψυχῆς πρέπει νὰ τὴν χαράξῃ νὰ φαίνωνται αὐταὶ καὶ σωματικῶς.

Σεῖς οἱ Διδάσκαλοι, οἱ Νομικοὶ, οἱ Δημοσιογράφοι, οἱ Ἱερεῖς, προσέξατε, ἂν εἴσθε βέβαιοι ὅτι δὲν εἴσθε ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐσταύρωσαν Χριστοὺς καὶ ἔδωσαν τὸ κώνειον εἰς τοὺς Σωκράτας. Διότι τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας εὐρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ὅπως σήμερον εὐρίσκουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι τοὺς ταφέντας πολιτισμοὺς, τὰ ἀνάκτορα, τὰ χρυσᾶ κοσμήματα τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Ἀσσυρίων, ἄλλοι θὰ εὕρωσι τὰ ἀνάκτορα τὰ ἰδικά σας, τὸν πολιτισμόν σας καὶ τοὺς ναοὺς σας. Γρηγορεῖτε! Ὁ Σαμψὼν ἀνεγείρεται. Ὁ Σαμψὼν κινεῖται καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του φυτρῶνουν ταχέως! **ΑΝΕΒΗΣΑΝ ΟΙ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΕΚΟΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΣΑΜΨΩΝΤΑ. ΕΚΑΛΕΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΙ ΕΞΥΡΙΣΕ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑ ΠΛΟΚΑΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΦΥΓΕΝ ΑΠ' ΑΥΤΟΝ Η ΔΥΝΑΜΙΣ. ΑΙ ΔΕ ΤΡΙΧΕΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΗΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΕΚΦΥΩΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΙ ΕΞΩΡΥΞΑΝ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΔΕΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΜΕ ΑΛΥΣΕΙΣ. ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΡΗΜΝΙΣΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ, ΦΟΝΕΥΣΑΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ: «ΑΠΟΘΑΝΕΤΩ Η ΦΥΧΗ ΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΟΦΥΛΩΝ (Π. Δ. Κριταί, 16:1-31).**

Ὅπως οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι προσεπάθησαν διὰ τὴν ἰσότητα, καὶ διαρκῶς ὁ πολιτισμὸς των μᾶς ὁμιλεῖ διὰ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῶν περὶ τούτου, ὁμοίως καὶ αἱ 750,000 λέξεις τοῦ Εὐαγγελίου μᾶς διδάσκουν Ἀνάστασιν πρὸς κατάργησιν τοῦ ἀργυρίου (ὑφεως), τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μοναδικὴ αἰτία πάσης κακίας καὶ ὁ κύριος μοχλὸς τῆς ὀπισθοδρομικότητος τῶν λαῶν. Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι, ἐὰν καταργηθῇ τὸ χρῆμα, θὰ παύσῃ καὶ πᾶσα ἀνθρωπίνη πρωτοβουλία καὶ φιλοδοξία καὶ ἐπομένως οὐδεὶς πλέον θὰ φροντίζῃ καὶ θὰ σκέπτεται ὅπως ἐφεύρῃ τι χρήσιμον εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ψευδὲς ἐκ πρώτης ὄψεως. Καὶ σήμερον ὑπάρχουσιν ἐφευρέται οἱ ὅποιοι λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀργυρίου, δίδουσι τὰς ἐφευρέσεις αὐτῶν ἀντὶ πινακίου φακῆς εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἀργυρίου, ἐνῶ τότε ἐργαζόμενοι διὰ τὰς ἐφευρέσεις θὰ ἔχωσι τὸν εὐγενῆ ἀνθρώπινον ἐγωϊσμόν ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ κράτους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλως τε εἶναι πολὺ ἐγκληματικὸν καὶ ἀνόητον νὰ ὑποθέτουν οἱ οὕτω λέγοντες ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μέχρι τοῦδε εὐηργέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῶν ἐφευρέσεών των, ἦτο ἡ ἀπόκτησις ὕλης καὶ χρυσίου. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ὕβρις δι' ὅλους τοὺς μέχρι τοῦδε συντελέσαντας εἰς τὴν πρόοδον, δι' ὅλους τοὺς εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ὡς ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Κοπέρνικος, ὁ Νεύτων, ὁ Φούλτων, ὁ Παστέρ, ὁ Ἔδισον, ὁ Μαρκόνι

Εἰς τὰς ἐφευρέσεις ὑπάγεται καὶ ἡ σκέψις. Θὰ ἦτο πραγματικῶς ἀστεῖον τὸ νὰ ὑποθέτῃ τις ὅτι ὁ Σωκράτης, ὁ Χριστὸς, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Αἰσχύλος, ὁ Σαῖξπηρ, ὁ Βάκων, ὁ Κάντιος, ὁ Σοπενάουερ, ὁ Σπένσερ, ὁ Σπινόζας, ὁ Γκαῖτε, ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος, ὁ Ραφαήλ, ὁ Ροῦπενς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ νόες τῆς ἀνθρωπότητος κατέβαλον σκέψεις καὶ ἐφεῦρον νέας σκέψεις χάριν τῆς ὕλης. Τούναντίον οὗτοι ἐφεῦρον νέας σκέψεις καὶ ἔγραψαν νέας σκέψεις δι' ἡμᾶς τοὺς μεταγενεστέρους, διὰ τῶν ὁποίων κηρύσσονται κατὰ τοῦ ἀργυρίου (ὄφρους). Τίς ὅμως ἐξ ἡμῶν ἠννόησε τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ, τίς ἐνεβάθυνεν εἰς τὸ βάθος τοῦ νοῦ του καὶ τῆς ἠθικῆς; Οὐδεὶς· μόνον ὁ KARL MARX καὶ τελευταῖος ὁ Λενὶν ἠννόησαν τὸν Χριστὸν καὶ ἐργάζονται πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ μέσα εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν τῶν λαῶν. Ἐκεῖνοι δὲ, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν Χριστὸν (ὁ κληρὸς) ἐπὶ τῆς γῆς, τούναντίον ἐργάζονται καὶ ἐρμηνεύουσι τὰς μεγάλας ἀληθείας κατὰ τὸ δοκοῦν, ματαιώνοντες τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Προμηθέως τοῦ φωτός, Χριστοῦ καὶ τοῦτο χάριν τῆς ὑλικῆς αὐτῶν ἀναπαύσεως καὶ εὐημερίας. **ΝΟΣΟΥΝΤΕΣ ΣΚΟΤΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ Ο ΙΟΥΔΑΣ Ο ΔΥΣΕΒΗΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΝ ΝΟΣΗΣΑΣ ΕΣΚΟΤΙΖΕΤΟ.**

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, διότι ἡ ἐξηγήσις, τὴν ὁποίαν δίδω εἰς τὰ σύμβολα καὶ τὰς ἐννοίας τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, εὐρίσκειται διεσκορπισμένη μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ ὅλου συγγράμματος, ἐθεώρησα καλὸν ὅπως μὲ ὀλίγας λέξεις παραθέσω ἐνταῦθα καὶ πάλιν τὰ σύμβολα καὶ τὰς ἐξηγήσεις αὐτῶν, ἵνα ὁ ἀναγνώστης τὰς ἔχῃ τρόπον τινὰ προχειροῦς. Τὰ παρεντιθέμενα σύμβολα εἶναι τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἀμετρῶν συμβόλων τῶν Γραφῶν. Ἐκαστος ἂς φροντίσῃ νὰ ἐξηγήσῃ

τάς Γραφάς καὶ τοὺς συμβολισμοὺς αὐτῶν πρὸς ἀπόκτησιν μεγαλειτέρου φωτός.

1).— ΘΕΟΣ. Δύναμις ἰσχυρᾶς ὀργανώσεως ἀνθρώπων.

2).— ΔΙΑΒΟΛΟΣ. Σύμβολον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κακίας. Δια-βάλλω.

3).— ΑΔΑΜ. Σύμβολον τῶν 4 σημείων τοῦ ὀρίζοντος. Ἄνα-τολή, Δύσις, Ἄρκτος, Μεσημβρία.

4).— ΕΥΑ. Σύμβολον. Ἐλευσις, ὑπάρξεως, ἀνθρώπων.

5).— ΟΦΙΣ. Σύμβολον τοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

6).— ΑΒΡΑΑΜ. Σύμβολον. Δικαιοσύνης, εἰρήνης, χαρᾶς (Ἑβραίουσ: 7:1-4).

7).— ΧΡΙΣΤΟΣ. Σύμβολον τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀφιλο-χρηματίας.

8).— ΣΤΑΥΡΟΣ. Σύμβολον τῆς Ἀληθείας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐσταυρώθη ὁ Χριστός.

9).— ΒΑΠΤΙΣΜΑ. Σύμβολον αὐταπαρνήσεως, ἐνθουσια-σμοῦ, δικαιοσύνης.

10).— ΑΓΓΕΛΟΣ. Σύμβολον τῆς Δόξης.

11).— ΠΝΕΥΜΑ. Σύμβολον τῶν γνώσεων.

12).— ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ. Σύμβολον τῆς λογικῆς γνώσεως τῶν Διαλέκτων.

13).— ΝΩΕ. Σύμβολον, Εἰς μίαν Κιβωτὸν, εἰς ἓνα τηγάνι τη-γανιζόμεθα, ἐφόσον ἔχομεν τὸν ἴδιον νοῦν.

14).— ΒΑΒΕΛ. Σύμβολον Κακίας. Π ὕ ρ γ ο ς Β α β ἐ λ. Σύμβολον ἀνισότητος, συγχύσεως.

15).— ΒΑΒΥΛΩΝ. Σύμβολον. Πολίτευμα κακόν.

16).— ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ. Ἀλληγορικὸν σύμβολον, ἀναστάτωσης, ἐξέγερσις.

17).— ΑΝΑΛΗΨΙΣ. Ἀλληγορικὸν σύμβολον. Ἄνα-λαμβάνω ἐκ τῆς σῆττης .

18).— ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ. Ἀλληγορικὸν σύμβολον. Μυστικότης προπαγάνδας Δευτέρας ἐξεγέρσεως.

19).— ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΟΥΡΑΝΩΝ. Σύμβολον τελειότητος Πο-λιτισμοῦ (Κορινθίους, Β' 8:13).

29).— ΨΥΧΗ. Σύμβολον τῆς ἠθικῆς.

21).— ΚΟΛΑΣΙΣ. Σύμβολον κακοδιοκίσεως, στενοχωρία ἀνθρώπων.

22).— ΓΕΕΝΝΑ ΠΥΡΟΣ. Σύμβολον τῶν πολέμων, τὸ πῦρ τῶν κανονίων.

23).— ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ. Σύμβολον Δυναστείας, Αὐτοκρατορίας.

24).— ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ. Σύμβολον εὐπρεπείας, ἡσυχίας, ἀγάπης.

25).— ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Λέξις Ἑβραϊκὴ GER-OSALIM— Δια-κυβέρνησις.

26).— ΝΕΑ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Λέξις Ἑβραϊκὴ GER-OSALIM Νέα διακυβέρνησις.

27).— ΙΟΡΔΑΝΗΣ. GOR-DAN. Λέξις Ἑβραϊκὴ, ἐννοοῦσα ποταμὸν ἀποπλύνσεως τῆς κακίας.

28).— Ο ΗΛΙΟΣ ΣΚΟΤΙΣΘΗΣΕΤΑΙ. Σύμβολον τῆς πτώσεως τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τῶν ἀνθρώπων.

29).— Η ΣΕΛΗΝΗ ΟΥ ΔΩΣΗ ΤΟ ΦΕΓΓΟΣ. συμβολίζει τὴν πῶσιν τῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλοσυντηρήσεως.

30).— ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΠΕΣΟΥΝΤΑΙ τὰς πτώσεις τῶν κυβερνητικῶν ἀνδρῶν, πρωθυπουργῶν κλπ.

31).— ΤΑ ΟΡΗ ΣΑΛΕΥΘΗΣΟΝΤΑΙ. τὸν κλονισμὸν καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν κυβερνήσεων.

32).— ΤΑ ΝΕΦΗ συμβολίζουν τὴν σκοτούραν, ἀναισθησίαν καὶ ἐξαγρίωσιν τῶν ἀνθρώπων.

33).— Η ΘΑΛΑΣΣΑ συμβολίζει τὰς ἐπαναστάσεις καὶ ἀναστατώσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐπιπίπτουν καὶ θὰ σπάζουν μὲ ἀφροῦς μανίας, ὅπως τὰ κύματα, ὁ εἷς ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

34).— ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Ω ΣΑΣΤΡΑ- ΠΗ ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΠΡΟΣ ΔΥΣΜΑΣ, τουτέστι μετὰ τὴν βασιλείαν τῆς Κακίας θὰ γείνη μία ἀνατροπὴ, ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυχμάς.

35).— ΚΑΙ ΘΑ ΧΩΡΙΣΗ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΑΠΟ ΤΩΝ Ε- ΡΙΦΙΩΝ, ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΚΑΛΟΥΣ ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΑΙΩΝΙ- ΟΝ, ΤΟΥΣ ΔΕ ΚΑΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΕΝΝΑΝ ΤΟΥ ΠΥ- ΡΟΣ, τουτέστιν εἰς τοὺς μὲν καλοὺς θέλει δώσῃ ἐλευθερίαν ζωῆς

καὶ δόξης, εἰς τοὺς δὲ κακοὺς, δηλ. τοὺς πρωταιτίους τῶν κακῶν, τὸν θάνατον.

Πάντα ταῦτ ἀκαὶ ἀμέτρητα ἄλλα σύμβολα τῶν Γραφῶν διὰ μιᾶς λέξεως ὀνομάζονται ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ἢ ὅποια λέξις.....

36).— ΘΡΗΣΚΕΙΑ συμβολίζει πολίτευμα ἰδανικῆς τελειότητος πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μυστικισμόν λόγῳ τῶν καταδιώξεων.

Ὁ ἀναγνώστης, ὅστις μελετᾷ τὰς Γραφὰς, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ περιπέσῃ εἰς σύγχυσιν. Διότι ἄλλως συμβολίζονται ἐν ταῖς Γραφαῖς, ἄλλως παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ἄλλως ὑπὸ τῶν Προφητῶν, ἄλλως ὑπὸ τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου, ἄλλως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἄλλως ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Τολστόη. Εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν διαφόρων Συμβόλων καὶ τῶν Γραφῶν ὁ ἀναγνώστης ὀφείλει νὰ προσέξῃ πολὺ. Παραδείγματος χάριν τὸ ἐμπόριον συμβολίζεται ὑπὸ τῶν Γραφῶν διὰ τοῦ Διαβόλου, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων διὰ τοῦ θεοῦ Ἐρμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Λέοντος Τολστόη διὰ γυναικὸς παλλακίδος, φερούσης κοσμήματα ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων. Ὁ Ὄφις κατὰ τὰς Γραφὰς συμβολίζει τὰ ἀργύρια, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων ὁ ὄφις πέριξ τοῦ σώματος τοῦ Λαοκόοντος καὶ τῶν υἱῶν του συμβολίζει τοῦ Λαοῦ-ἀγῶνα, ἐξ οὗ καὶ Λαοκόων. Ἐπιπροσθέτως ἐγὼ, ὅπως δύναται νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης, προσέθεσα καὶ ἄλλην κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὄφεως (βλέπε σελίδα.....). Οἱ ἀναγινώσκοντες ἄς μὴ πιστεύωσιν ἰδίως τὰ διάφορα Σύμβολα ὡς ἔχοντα τὴν ἔννοιαν μόνον τῶν λέξεων. Ἄς μὴ αὐταπατῶνται ὅτι ὁ ὄφις, ὁ ἐξαπατήσας τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν, ἦτο πράγματι ὄφις, διότι ὁ ἴδιος ὄφις, ὅς τις ἐξηπάτησε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν, εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐξαπατᾷ καὶ ἡμᾶς σήμερον καὶ εἶναι τὸ ἀργύριον.

Παρατηρήθη ἰδίως ὅτι τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν σκέψεων του ἀρέσκειται εἰς τὸν συμβολισμόν. Παριστᾷ τὴν Ἀμερικὴν διὰ τοῦ UNCLE SAM, τὴν Ἀγγλίαν διὰ τοῦ JOHN BULL καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ μιᾶς ὡραίας Καρνατίδος Παρθένου. Ὁ Ἀγαθάγγελος συνεβόλιζε τὰ διάφορα ἔθνη τῆς Γῆς ὑπὸ μορφήν θηρίων. Τὴν Γερμανίαν ὡς Τίγριν, τὴν Ρωσίαν ὡς Ἄρκτον, τὴν Ἀγγλίαν ὡς Λέοντα, τὴν Γαλλίαν ὡς Ἀλέκτορα. Πρέπει νὰ πιστεύωμεν τὰς παραστάσεις ταύτας κατὰ κυριολεξίαν; Ἐὰν τοῦτο, τότε πρέπει νὰ κτίσωμεν ναοὺς τῶν θηρίων. Οἱ λαοὶ μελετῶσι τὴν περιγραφὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, πιστεύοντες εἰς αὐτὴν κατὰ κυριολεξίαν.

Πιστεύουσιν ὅτι ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς πατῶν ἐπὶ τῶν νεφῶν καὶ περιμένουσιν ὅπως κατέλθῃ καὶ πάλιν ὡς ἄτομον ἐν δυνάμει— νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.—Τὸ τοιοῦτον ὅμως, ἢ τοιαύτη πίστις εἶναι χμαιορική. Ὁ Χριστὸς συμβολίζει ἡμᾶς τοὺς ἰδίους ἀνθρώπους ἐν δυνάμει διοργανώσεως, ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅστις θεὸς ὡς ἐξήγησα προηγουμένως, εἶναι ΔΥΝΑΜΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ. ΠΑΙΔΙΟΝ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΗΜΑΣ. ΥΙΟΣ ΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΘΕΛΕΙ ΕΙΣΘΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ὨΜΩΝ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΘΕΛΕΙ ΚΛΗΘΗ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΣ, ΙΣΧΥΡΟΣ, ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ, ΑΡΧΩΝ ΕΙΡΗΝΗΣ (Ἡσαΐας, 9: 6-7).

ΟΥΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΙΘΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΑΥΤΑ. ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΥΟΥΣΙ ΔΙΑ ΝΑ ΣΤΕΡΗΣΩΣΙ ΤΟΝ ΕΝΔΕΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΑΡΠΑΣΩΣΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ, ΝΑ ΓΙΝΩΣΙ ΛΑΦΥΡΟΝ ΑΥΤΩΝ ΑΙ ΧΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΜΝΩΣΩΣΙ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ (Ἡσαΐας, 10:1-2-3-4).

ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΙΣΘΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΥΤΩΝ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ. ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙ ΓΕΙΝΗ ΚΥΡΙΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΛΙΒΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥΣ (Ἡσαΐας 14:2).

ΔΙΑ ΣΕ ΕΞΗΓΕΙΡΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΣΗΚΩΣΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΘΡΟΝΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ. ΚΑΙ ΣΥ ΕΓΕΙΝΕΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΚΑΘΩΣ ΗΜΕΙΣ. Η ΜΕΓΑΛΑΥΧΙΑ ΣΟΥ ΚΑΤΗΝΕΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ, ΟΙ ΣΚΩΛΗΚΕΣ ΣΕ ΣΚΕΠΑΖΟΥΝ. ΠΩΣ ΕΠΕΣΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΩΣΦΟΡΕ, ΥΙΕ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ; ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣ ΚΑΤΑ ΓΗΣ ΣΥ Ο ΚΑΤΑΠΑΤΩΝ ΤΑ ΕΘΝΗ; ΣΥ ΕΛΕΓΕΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ, ΘΑ ΑΝΑΒΩ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ. ΟΙ ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ ΕΠΙ ΣΕ: ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ο ΠΟΙΩΝ ΤΗΝ ΓΗΝ ΝΤΡΕΜΕΙΝ, Ο ΣΕΙΩΝ ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ; ΔΕΝ ΘΕΛΕΙΣ ΕΝΩΘΗ ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΝ, ΔΙΟΤΙ ΗΦΑΝΙΣΕΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΣΟΥ, ΕΦΟΝΕΥΣΕΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΣΟΥ!!! (Ἡσαΐας, 14:1-32).

Ὁ ἀναγνώστης ἤδη ἄς κρίνη μόνος του, ἐάν τις ἄλλος ἔγραψε βιβλίον περισσότερον Σοσιαλιστικὸν ἢ ἐπαναστατικὸν ἀπὸ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔγραψαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Γραφάς. Οἱ πρόπατορές μας διὰ τῶν προφητῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ὑφίσταντο τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ὑφιστάμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον, ἠγωνίσθησαν ὅπως καταβάλωσι τὴν τρομερὰν δύναμιν τοῦ ἀργυρίου, τὸν συμβολικὸν ὄφιν. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως ὅπως φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον. Ἀφῆκαν ὅμως εἰς ἡμᾶς Διαθήκην, τουτέστιν ἐντολὴν. ὅπως διὰ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν καλλιουργείας καὶ τελειοποιήσεως φέρωμεν ἡμεῖς εἰς πέρας τὸ ἔργον των. Πλὴν ἡμεῖς τί πράττομεν; Πιστεύομεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ γράμμα ἢ δὲν παραδεχόμεθα διόλου τὸ Εὐαγγέλιον, ἂν καὶ τοῦτο ἀποτελῇ διαθήκην, ἐντολὴν τῶν προγόνων. Οἱ Σοσιαλισταὶ παραπονοῦνται διαρκῶς, ἐπιζητοῦντες αὕξησιν καὶ διανομὴν τῶν προϊόντων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ ὅμως εἶναι ἀντίθετοι τοῦ Κομμουνισμοῦ, χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ γνωρίζουν τὸ διατί, ὁ ὁποῖος πάλιν Κομμουνισμὸς εἶναι ἀντίθετος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἐντελοῦς καταργήσεως τῆς θρησκείας. Πλὴν ὅμως ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξυμνεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ ἀργυρίου (Διαβόλου), ἐπιζητοῦσα ὅπως ὅλα ἀνήκουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας Κυβερνήσεως ὅλοι νὰ εἴμεθα Κυβερνῆται ἰσότητι. ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ἢ ἙΛΛΗΝ, ΚΥΡΙΟΣ ἢ ΔΟΥΛΟΣ, ἢ ὠφέλεια ὑπὸ τὸ παρὸν σύστημα ἐὰν ἐκλέξωμεν ἓνα σοσιαλιστὴν ὡς κυβερνήτην μιᾶς χώρας, ὅταν οὗτος λόγῳ τοῦ κρατοῦντος συστήματος εὐρεθῇ πρὸς τῆς τόσης πληθῆος τῶν ἐμπόρων (διαβόλων), οἱ ὅποιοι διὰ τῶν ἀργυρίων (ὄφραως) τὸν διαφθείρουσι καὶ τὸν ἐξαπατῶσιν, ἂν δὲ τυχὸν εἶναι ἄνθρωπος χαρακτῆρος ἰσχυροῦ, δολοφρονεῖται;

Εἶναι καιρὸς πλέον ὅπως οἱ ἄνθρωποι κατανοήσωσιν ὅτι ὁ πλοῦτος δὲν δύναται νὰ διορθώσῃ τὰ κακὰ τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Οὔτε αἱ ἰδιοκτησίαι, οὔτε ὁ πατριωτισμὸς, οὔτε τὰ θρησκευόμενα, τὰ βλέποντα ὀπισθεν τῶν νεφῶν θεότητος, ἀλλὰ μόνον ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἡ κατάργησις τοῦ χρήματος. Ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἡ κατάργησις τοῦ χρήματος εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς, ἡ ἄγουσα πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον. Τότε: Ο ΠΟΥΣ ΘΕΛΕΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ ΤΗΝ ΚΑΚΙΑΝ, ΟΙ ΠΟΔΕΣ ΤΟΥ

ΠΤΩΧΟΥ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΔΕΪΟΥΣ, Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΘΥΤΗΣ (Ήσαΐας, 26:6).

Τί ἔκαμεν ὁ πατριωτισμὸς καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ εἶναι ἐν χρήσει, ἀφ' ἧς αἱ φυλαὶ ἐμορφώθησαν εἰς ἔθνη; Ἐβύθισαν τὰ ἔθνη εἰς χρεῆ δημόσια, ὑπὸ τὰ ὁποῖα στενάζουσιν οἱ λαοὶ, δώσας τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ κεφάλαιον νὰ ὑπεραυξηθῇ, καταστὰν ἓνα εἶδος μεγαθηρίου, ἓνα εἶδος Μαμμουθ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος σήμερον ἀνέρχεται εἰς 20 δισεκατομμύρια δραχμῶν, πᾶς δὲ κάτοικος αὐτῆς, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ βρέφη, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ προσφέρουν οὐδεμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἐὰν θέλουν διὰ νὰ ζήσουν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ καταβάλωσι 3500 δραχμάς. Ἐνας μεγάλος πόλεμος ἐγένετο, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ, ποῖος εἶναι ὁ νικητὴς καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἠττημένος. Καὶ τοῦτο χάριν τῆς λατρείας τῶν λαῶν, πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως καὶ πλούτου, χάριν τῆς λατρείας αὐτῶν (πρὸς τὸν χρυσοῦν ὄφιν) τὰ ἀργύρια, ὃν κατέρριψεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Πλὴν ἕως πότε; Τὰ νέφη τοῦ πολέμου πλανῶνται ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ἓνας νέος δὲ πόλεμος τῶρα μὲ τὰς νέας ἀποκαλύψεις τῆς ἐπιστήμης, θ' ἀρίψη καὶ πάλιν τοὺς λαοὺς πρὸς τὴν βαρβαρότητα.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἶπομεν, ἕκαστος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ 3.500 δραχμάς εἰς ἓνα ἔθνος, ἀποτελούμενον ἐξ ἕξ (6) ἑκατομμυρίων κατοίκων. Εἰ σαυτὸ τὸ σημεῖον τὴν ὠδήγησεν ὁ πατριωτισμὸς, ὁ ὁποῖος ἐπιτηδείως ἐκμεταλλεύομενος ἐπλούτισεν ὀλίγους, οἱ ὁποῖοι μεγαλαυχοῦντες τὴν ὀνομάζουσι ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ παγκοσμίου φήμης «Μεγάλη Ἑλλάς», ἡ ὁποία διὰ τῶν φιλοσόφων τῆς διετύπωσε τὰς ὑψηλότερας σκέψεις τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας; Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν τὴν ἀναγνωρίζομεν. Κράτος μὲ 6 ἑκατομμύρια ψυχάς, ὑπόδουλον εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ὑποθήκη εἰς τὸ διεθνὲς κεφάλαιον, ὄχι ἡ ἕκτασις τῆς γῆς, ἡ ὁποία τὸ ἀποτελεῖ, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς ζῶντα πράγματα, λογικά τε καὶ ἄλογα.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν πραγματικῶς τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, ὅπως ἀκολουθήσωμεν τὴν Νέαν Ἰδέαν, τὸν Κομμουνισμὸν, ὅστις Κομ-

μουνισμός είναι ή θρησκεία το υ̅Χριστοῦ, ίνα οὔτω πληρωθῆ και ή ρῆσις αὐτοῦ, ήν εἶπεν, ὅτανοί Μαθηταί του τοῦ εἶπον, ὅτι ἀνῆλθον πολλοί Ἑλληνες ὅπως τὸν ἴδωσι και ἀκούσωσι τὴν διδασκαλίαν του. **ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΔΟΞΑΣΘΗ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.** Βεβαίως λέγοντες τώρα ὅτι εἶναι Κομμουνισταὶ και πιστεύοντες εἰς τὸν Κομμουνισμόν, θὰ χλευάζωνται ἀπὸ τὰ πλήθη και θὰ περιφρονοῦνται. Τὸ τοιοῦτον εἶναι φυσικόν. Ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ σκότος δὲν δύναται νὰ ἴδῃ ἀμέσως καθαρώς τὰ ἀντικείμενα, τὰ εὕρισκόμενα ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Κομμουνισμόν ἄς μὴ πικρανθῶσι διὰ τοῦτο, ἰδίως δὲ ἄς μὴ ἀπογοητευθῶσιν, ἐὰν βλέπωσι τὰ μεγάλα πλήθη μεριμνῶντα πρὸς πλουτισμόν, μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς λόγους των και τὰς ιδέας των. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι οἱ προσκυνηταὶ και λάτρεις τοῦ χρυσοῦ ὄφειλουν σκάπτουν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν χειρῶν τοὺς ἰδίους αὐτῶν τάφους.

Διὰ τούτου δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι οἱ Κομμουνισταὶ πρέπει νὰ παύσουν νὰ ἐργάζωνται, φωνασκοῦντες μόνον ὑπὲρ τῆς ιδέας των. Ἐφόσον τοῦλάχιστον ἰσχύει τὸ σημερινὸν σύστημα, ὀφείλουν και οὔτοι νὰ ἐργάζωνται, ὅπως μὴ πενόμενοι γίνωνται βάρος τῶν ἄλλων. Ἐὰν εὕρισκονται τινὲς ἐκ τῶν Κομμουνιστῶν, ἔχοντες αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν, οὔτοι θέτουσι κακὸν παράδειγμα καταισχύνοντες τὴν Ἰδέαν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἔστω ὡς παράδειγμα αὐτῶν ὁ πολυεκατομμυριοῦχος τῆς πόλεως τοῦ Σικάγου William Bross Lloyd και οἱ 17 αὐτοῦ ὀπαδοί, οἱ ὁποῖοι συλληφθέντες δὲν ἀπηνήθησαν τὰς ιδέας των, πληρώσαντες τὴν ἐκ 2000 δολλαρίων ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ Bross Lloyd, ἔχων πολλὰ ἑκατομμύρια, ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἀξιόλογα και ὑπὸ τὸ παρὸν σύστημα. Πλὴν ὅμως πιστεύει εἰς τὸν Κομμουνισμόν και ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι τοῦ τὸ ἐπιβάλλουν τὸ τοιοῦτον αἰ ἠθικαὶ ἀντιλήψεις του και ή συνείδησίς του πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς κοινοκτημοσύνης και ἰσότητος.

Διαρκοῦντος τοῦ Μεγάλου Πολέμου διεκηρύχθησαν ὑψηλὰ και μεγάλα ἰδεώδη. Ὁ Καπιταλισμός ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Θρησκευμάτων και τῶν κυβερνητῶν διεκήρυξαν ὅτι ἓνα καλλίτερον μέλλον ἀναμένει τὴν ἀνθρωπότητα μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου οἱ λαοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν κατὰ τι ὀλιγώτεροι κατ' ἀριθμὸν και περισσότερον ἄ-

νήθικοι καὶ ἐπὶ πλέον ἐπιβεβαρημένοι ὑπὸ τῶν δημοσίων χρεῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τοὺς ἐβύθισαν οἱ κυβερνηταὶ των. Καὶ αἱ προπαρασκευαί αἱ πολεμικαὶ ἐξακολουθοῦσι, διότι τοῦτο εἶναι συμφέρον τοῦ κεφαλαίου. Ἐφόσον θὰ ὑπάρχη καὶ θὰ ἰσχύη τὸ παρὸν κυβερνητικὸν σύστημα, οἱ πόλεμοι θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ παίζωσι τὸ ἀπαίσιον καὶ αἱμοχαρὲς ἔργον πρὸς πλουτισμὸν τῶν ὀλίγων. Μόνον ὅταν οἱ στρατοὶ αὐτῶν καταργηθῶσι, τὰ πολεμικὰ ὑλικά καταστραφῶσι διὰ τοῦ πυρὸς, τὰ ἐργοστάσια τῶν πολεμικῶν εἰδῶν μεταβληθῶσιν εἰς ἐργοστάσια ἀρότρων καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα μετασκευασθῶσιν εἰς φορτηγὰ διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς εὐχαριστήσεις τῆς ἀνθρωπότητος. τότε καὶ μόνον, τότε οἱ πόλεμοι θὰ παύσωσι, διότι ἀκριβῶς δὲν θὰ ὑπάρχη οὐδεὶς, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ συμφέρον περὶ τοῦ ἐναντίου, διότι τότε θὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ ἡ πτῶσις τοῦ παρόντος συστήματος, δίδουσα θέσιν εἰς τὸν Κομμουνισμὸν.

Ἐφόσον τὰ ἀργύρια (ὄφις) εἶναι ὁ κύριος μοχλὸς τῆς κινήσεως τῆς ζωῆς καὶ ὁ ἄξων, περὶ τὸν ὁποῖον ὅλοι καὶ ὅλα περιστρέφονται, αἱ κακίαι, αἱ δυστυχίαι καὶ αἱ ἀθλιότητες τῆς ζωῆς θὰ μαστίζωσι τὴν δύστηνον ἀνθρωπότητα. Πλὴν μὴ φοβῆσθε καὶ ἐγγὺς τὸ τέλος. Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΗ ΠΑΡΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΟΥ ΟΥ ΠΑΡΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ (Ματθαῖος. 24:35). Τοῦτέστι τὰ πάντα δύνανται νὰ ἀνατραποῦν καὶ νὰ παρέλθωσιν, ἡ διδασκαλία ὅμως τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀφιλοχρηματίας θέλει παραμείνῃ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα Ο ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩΝ ΝΟΕΙΤΩ (Ματθαῖος, 24:15).

Ὡς Κομμουνισταὶ ἔχομεν καθῆκον νὰ εἴμεθα ὑπόμονοι καὶ ἐπίμονοι. Ἄς μὴ ἐξαπατώμεθα, ἐὰν δὲν ἐννοοῦμεθα. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταβάλωμεν τὴν κληρονομίαν τῆς σκέψεως τῶν ὁμοίων μας, τὴν ὁποῖαν ἔχουσιν οὗτοι ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν. Ἄς συμμορφώμεθα συμφώνως πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εὐρισκόμεθα. Ἄς εἴμεθα γλυκεῖς πρὸς τοὺς ἀντιφρονοῦντας. Αἱ ιδέαι δὲν ἐπιβάλλονται διὰ τῆς βίας παρὰ μόνον διὰ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἡρέμου συζητήσεως τῶν θεμάτων. Ὁ ἀσθενὴς δὲν δύναται νὰ θεραπευθῇ, ἐὰν τοῦ δώσωμεν τὸ φάρμακον διὰ μιᾶς, ἀλλὰ μόνον ὅταν τοῦ τὸ δώσωμεν κατὰ δόσεις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ἄς μὴ ζῶμεν εἰς βάρος ἄλλων, πλὴν καὶ οὔτε καὶ γενναιόδωροι εἰς ὕλην παρὰ μόνον εἰς βιβλία χρήσιμα πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς διανοητικῆς καταστάσεως

τῶν ὁμοίων μας. Ἰδίως ἄς εἴμεθα μετριόφρονες καὶ ἄς μὴ νομίζω-
μεν ὅτι τὰ γνωρίζομεν ὅλα. Αἱ συζητήσεις μας ἄς εἶναι πάντοτε θε-
τικά καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μελετῶμεν παρακολουθοῦντες, χωρὶς νὰ
ἐπιρραζώμεθα εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν ἀπὸ τὰς νέας ἰδέας." Ἀς μανθάνω-
μεν: ΓΗΡΑΣΚΟΝΤΕΣ ΑΕΙ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΙ (Σωκράτης).



Μ Ε Ρ Ο Σ Β ο ν

Ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ τέλειος παρὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θὰ ἀνεύρῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ἀθανάτους ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸν φέρωσι πλησιέστερον πρὸς τὸ θεῖον. Σήμερον ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ζωώδη ἔνστικτα, τὰ ὁποῖα τὸν φέρουσι πλησιέστερον πρὸς τὰ ζῶα. Ἐκτὸς τῶν κακῶν καὶ ἐλαττωμάτων, ἅτινα ἔχει ἐκ φύσεως, λόγῳ τῆς κληρονομικότητος, ἐκτὸς τοῦ μίσους, τοῦ φόβου, τῆς δεισιδαιμονίας, ἔχει καὶ μίαν ἀκαταλόγιστον πλεονεξίαν, δημιούργημα ἀνθρώπινον καὶ ὄχι φυσικόν. Ἡ τοιαύτη πλεονεξία τοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου, ἣ ὁποῖα εἶναι πρόξενος τῶν περισσοτέρων κακῶν, ἐξ ὧν ταλανίζουσι καὶ καταπονοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἰδίως τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀλληλοκτονίας. Αὐταπατώμενοι οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς πλεονεξίας, δίδουσι ὡς ἀντάλλαγμα καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ζωὴν, φερόμενοι ὡς πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν.

Πᾶς ἄνθρωπος εὐπαιδευτος καὶ εὐσυνείδητος ἔχει καθῆκον ἰδίως νὰ προτάξῃ τὰ στήθη του ὡς ἥρωσ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἢ τῆς Θρησκείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἠθικῆς. Πρὸς τοῦτο οἱ τυχόντες παιδείας πρέπει, ἐρευνῶντες διὰ τῆς λογικῆς, νὰ διεισδύσωσιν εἰς τὸν σκοτεινὸν λαβύρινθον, ὡς ὁ Θησεὺς, κρατοῦντες τὴν ἀνεπηρέαστον κρίσιν καὶ λογικὴν μόνον ὡς ὁδηγόν. Ὁ Θησεὺς ἐξῆλθε τοῦ σκοτεινοῦ Λαβυρίνθου κρατῶν τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης, φονεύσας τὸν τρομερὸν καὶ αἰμοχαρῆ Μινώταυρον. Οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἔχοντες ἀνεπτυγμένον τὸ θεῖον δῶρον, ὅπερ λέγεται νοῦς, ἄς προσπαθήσωσιν ὅπως ἐξέλθωσι τοῦ παρόντος Λαβυρίνθου, φονεύοντες τὸν Μινώταυρον τῆς πλεονεξίας καὶ ὑπερηφανείας, σώζοντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχει διαγεγραμμένον πρόγραμμα. Ἄς ἐφαρμόσωσι τὰ ὅσα ὁ Χριστὸς ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΗΜΙΝ (Ἰωάννης, 15-17).

Πλήν ὅμως, διὰ νὰ λογικευθῶμεν πράγματι ἐν οὐσίᾳ, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ εἴμεθα καθαροὶ ἐσωτερικῶς, διὰ νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι διανοητικῶς. Πρέπει, διὰ νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι, νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῆς κληρονομικότητος τῆς σκέψεως. Πρέπει νὰ παύσωμεν νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι, φιλόδοξοι, ἐγωῖσται, πατριῶται, θρησκομανεῖς, δεισιδαίμονες, εἰδωλολάτραι. Πρέπει νὰ γίνωμεν σύγχρονοι ἔχοντες συγχρόνους θεοὺς. Πρέπει νὰ εἴμεθα οὐσία καὶ πράξις. Μόνον τότε θὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, πολεμοῦντες ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀπάτην, τὸ ψεῦδος καὶ τὴν πλεονεξίαν. Μόνον τότε θὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι θὰ ἔχωμεν αὐταπάρησιν καὶ ἐπομένως ἀληθῆ πολιτισμόν. Ο ΠΙΝΩΝ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ, Ὁ ΕΓΩ ΠΙΝΩ, ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΜΕΤ' ΕΜΟΥ (Μάρκος, 10-38).

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν λαῶν βεβαίως μίαν ἡμέραν θὰ λύσῃ πολλὰ προβλήματα ἐξ ὧν ἀπασχολοῦσιν ἡμᾶς τώρα. Δυστυχῶς οἱ λαοὶ μέχρι σήμερον ἀπέδειξαν ὅτι δὲν θέλουν νὰ μάθουν. Βεβαίως εἶναι κακὸν τὸ νὰ εἶναι ἀμαθῆς, πλὴν πολὺ περισσότερον κακὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ μάθῃ. Αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι σήμερον σκέπτονται ὅπως καὶ αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι, αἱ ὁποῖαι ἀνήγειραν τὴν Πυραμίδα τοῦ Χέοπος. Ἐργάζονται, κοπιάζουσι, μοχθοῦσιν, ὑποφέρουσιν. Βεβαίως ἡ ἐργασία δὲν εἶναι τι τὸ ἀτιμωτικόν. ΕΡΓΟΝ ΟΥΔΕΝ ΟΝΕΙΔΟΣ, ΑΕΡΓΙΗ Τ' ΟΝΕΙΔΟΣ. (Ἡσίοδος). Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετόν. Παραπλεύρως μὲ τὴν ἐργασίαν πρέπει νὰ συμβαδίζῃ καὶ ἡ μάθησις, τουτέστιν ἡ καλλιτέρευσις τοῦ νοῦ. Ἐργασία ἄνευ διανοητικῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι πεδιάς εὐφορος πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐκ μέρους τῶν ὀλίγων. Πόσα κατέχουσιν οἱ ἐργάται τοῦ κόσμου ἐκ τοῦ ὑλικοῦ πλούτου τῆς Πανδώρας γῆς, ἐργαζόμενοι νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας; Τοῦ Γερμανικοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ τὰ ἀπερρόφησεν ἡ ἀπερισκεψία τοῦ Κάιζερ. Τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ τὸ ὄνειρον τῆς Ἐλισάβεθ διὰ τὸ κράτος τῆς θαλάσσης. Τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ ἡ λάμψις ἐνὸς μετεώρου στρατιωτικῆς μεγαλοφυΐας. Τοῦ Ἰταλικοῦ τὸ παρελθὸν ὄνειρον τῆς Αἰωνίας Πόλεως καὶ κοσμοκράτορος Ρώμης. Τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ λάμψις δύο Ναῶν, τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς τοῦ θεοῦ Σοφίας.

Εἶναι καιρὸς ὅμως. Πᾶς ἄνθρωπος εὐσυνείδητος καὶ λογικὸς

πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς, θέτων ἐπάνω εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς λογικῆς, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν πατριωτισμὸν, τὰς θρησκείας καὶ ἐν γένει ὀλόκληρον τὸ παρελθὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, τὴν βιοπάλην πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ἐν γένει τὴν σύγχρονον σκέψιν. Τότε ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ κατανοήσῃ καλῶς τὸ βάθος τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προβλημάτων, ἅτινα τὸν ἀπασχολοῦσιν. Θὰ κατανοήσῃ τότε ὅτι πᾶσα κακία προέρχεται ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἡ δὲ πηγὴ τῆς ἀνάγκης εἶναι ἡ ἀμάθεια, ἡ δημιουργοῦσα τὴν ἀπληστίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν, ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας ἐκτίσθη εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὁ πατριωτισμὸς.

Τί εἶναι Πατριωτισμὸς; Πατριωτισμὸς εἶναι τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τὸ ἄτομον δι' ἓνα ἔθνος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβεν εὐεργεσίας εἰς εὐζωίαν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ὀρισμὸς τοῦ Πατριωτισμοῦ. Τώρα ἄς ἴδωμεν ἡμεῖς οἱ φωνασκοῦντες καὶ κοπτόμενοι ὑπερπατριῶται, ἐὰν ἐλάβομεν παρὰ τῆς Πατρίδος ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ Πατριωτισμοῦ μας τὰς ἀναλόγους εὐεργεσίας. Εἶχομεν ὡς ἀντάλλαγμα εὐζωίαν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν; Ἐκ τῶν 6 ἑκατομμυρίων κατοίκων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὑπὸ τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, πραγματικῶς ἀνεπτυγμένοι εἶναι 1 εἰς τὰς 100,000, τουτέστιν 60 ἄνθρωποι. Ἀνεπτυγμένοι, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ θεωρηθῇ ἀνάπτυξις τὸ Πανεπιστημιακὸν δίπλωμα, εἶναι περὶ τὰς 60,000. Ἡμιαθεῖς, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἄνευ γνώμης καὶ κρίσεως ἰδικῆς των, 30 0)0 , τουτέστιν 1,800,000, ὁ δὲ ὑπόλοιπος πληθυσμὸς εἶναι ἐντελῶς ἀγράμματος. Σχετικῶς μὲ τὴν εὐζωίαν 90 0)0 εἶναι χειρώνακτες καὶ ἐργάται, καλλιεργοῦντες, μοχθοῦντες, κοπιᾶζοντες καὶ μὴ ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Ποῖα λοιπὸν ἀνταλλάγματα ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ἡ πατρίς, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν ζωηρὸν, τὸν τυφλὸν αὐτῶν Πατριωτισμὸν; .

Οὐδὲν ἀντάλλαγμα. Διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ τῆς Πατρίδος ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τοῦ χλωροφορμίου τῆς θρησκείας ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἐπι-ἐπιβάλλεται ὅπως θυσιάσωμεν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀκόμη πρὸς πλουτισμὸν καὶ δόξαν ὀλίγων ἀτόμων. Πατριῶται ρήτορες, διαρκούντων τῶν πολέμων, ἐξαπολύουσι τοὺς ρητορικοὺς αὐτῶν μύδρους, ὑπνωτίζοντες τοὺς ἀκροατάς των. Ἡ θρησκεία δοξολογεῖ καὶ ψάλλει νίκας κατὰ τῶν πολεμίων, δεομένη εἰς τὸν ΔΙΚΑΙΟΝ ΘΕΟΝ

ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ. Τὸ αὐτὸ πράττουσι καὶ οἱ πολέμιοι. Καὶ οὕτω παριστάμεθα θεαταὶ ἐνός παραδόξου τῆς λογικῆς, καθ' ἣν, ἐὰν οἱ πολεμοῦντες εἶναι 10, ἕκαστος νὰ παρακαλῇ τὸν ΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟΝ ΘΕΟΝ ΤΟΥ ἑναντίον τῶν ΕΝΝΕΑ ΔΙΚΑΙΩΝ ΘΕΩΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ. ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΣΟΥ ΔΩΡΗΣΕ, ΧΡΙΣΤΕ, Ο ΘΕΟΣ, ΕΥΦΡΑΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΟΥ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΗΜΩΝ, ΝΙΚΑΣ ΧΟΡΗΓΩΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ. Ὡς βλέπει πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος, οἱ ἱερεῖς ἀνέμιξαν ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τὸν Μέγαν Διδάσκαλον τῆς Ἀγάπης, τὸν Χριστὸν, τὸν ὁποῖον καὶ παρακαλοῦσιν ὅπως δώσῃ ὡς δῶρον τοὺς οἰκτιρμούς του, παρακαθήμενος εἰς τὴν πλουσίαν τράπεζαν τῶν Βασιλέων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντὶ ἄλλων ἐδεσμάτων παρατίθενται ἀνθρώπινα σάρκες καὶ ἀντὶ οἴνου ρέει ἀφθονον τὸ ἀνθρώπινον αἷμα. Ὡραία πρόσκλησις διὰ τὸν Διδάσκαλον τῆς Ἀγάπης. Εἰς τοιαῦτα συμπόσια παρεκάθηντο εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ ὁ Μινώταυρος τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Βάαλ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἡ Ἀστάρθη τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἡ Κάλλι τῶν Ἰνδῶν. Καὶ ἡ Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ; ΚΑΙΝΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ δίδωμι ὑμῖν, ΙΝΑ ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ. ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΓΝΩΣΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΤΙ ΕΜΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΣΤΕ. Ποῦ εἶναι; ΤΟ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΥΜΩΝ; Τὶ ἀπέγεινεν; ΤΟ ΑΦΕΣ ΑΥΤΟΙΣ, ΠΑΤΕΡ, ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣΙ ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΙΝ. Ποῦ εὐρίσκεται; Ἱερεῖς Φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί, τρέμετε. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ λαοὶ ἐκπαιδευόμενοι θὰ σᾶς ἐκδιώξωσιν ἐκ τῶν ναῶν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ, μεταχειριζόμενοι τὸ Φραγγέλιον. Τρέμετε τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ λαοὶ ἐν τῇ δικαίᾳ ὀργῇ των θὰ σᾶς εἴπωσιν. ΜΑΚΡΑΝ ΑΠ' ΕΜΟΥ. ΕΠΟΙΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΧΡΗΜΑΤΙΑΣ, ΟΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ. ΜΑΚΡΑΝ ΑΠ' ΕΜΟΥ ΚΑΤΑΡΑΤΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ.

Ἱερεῖς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ποῦ εἶναι οἱ καρποὶ τῆς διδασκαλίας ἡμῶν; Εἰς τὴν ἀρχαιότητα, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς εἰδωλολατρείας οἱ λαοὶ ἐπολέμουν ἑναντίον ἀλλήλων ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς πολεμικῆς θεότητος. Οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ Ρωμαῖοι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς διπλοπροσώπου θεό-

τητος Ἰανουῦ. Σεῖς ὅμως, ἐρμηνευταὶ τῶν διδαγμάτων τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς Ἀγάπης, ἐπιτρέπεται νὰ ἀναπέμπετε δεήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν ἡρώων καὶ τῶν Βασιλέων καὶ τῶν πλουτοκρατῶν, οἱ ὅποιοι ὑποκινουῦσι καὶ δημιουργοῦσι τοὺς πολέμους; Βεβαίως δὲν πταίετε ὑμῖς, οἱ ἱερεῖς ἐξ ὀλοκλήρου. Πταίομεν καὶ ἡμεῖς, ὁ Λαός, ὁ ὅποιος νομίζει, διότι γνωρίζει νὰ ὑπογράφη τὸ ὄνομά του, ὅτι ἔχει ἀνάπτυξιν καὶ πολιτισμὸν, λησμονῶν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις ἢ ἀληθὴς, ἐπιδιώκει ὅπως ἐπιφέρῃ πολιτισμὸν, εἰρήνην, συνεργασίαν καὶ οὐχὶ βαρβαρότητα καὶ ἀνθρωποκτονίαν.

Πταίομεν πρωτίστως ἡμεῖς, ὁ Λαός. Προχθὲς ἡ ἐφημερὶς «The Christian Science Monitor», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πυγμαχίας τοῦ Dempsey εἰς τὴν Μοντάναν, ἐδημοσίευσεν μίαν στατιστικὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ὁ χῶρος, τὸν ὅποιον ἔδωσαν αἱ ἐφημερίδες διὰ τὴν πυγμαχίαν ἐκείνην καὶ ὁ χῶρος, τὸν ὅποιον δίδουσι διὰ τὰς ἐτησίαις συνεδριάσεις τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρείας ἦτο 1000 πρὸς 1. Τὶ τοῦτο ἀποδεικνύει; Ὅτι αἱ ἐφημερίδες σήμερον εἶναι ὁ καθρέπτης, μέσα εἰς τὸν ὅποιον ἀντανακλᾶται ὁ Λαός. Διὰ κάθε πρόσωπον, ὅπερ ζῇ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τούτέστι, τὸ ὅποιον πληρώνει 10 σέντσια διὰ νὰ παρακολουθήσῃ μίαν ἐκπαιδευτικὴν συνεδρίασιν, 1000 ἄλλα πληρώνουν 10 δολλ. διὰ νὰ ἴδουν μίαν βάρβαρον πυγμαχίαν. Αἱ ἐφημερίδες δὲν δύνανται νὰ μεταβάλλουν αὐτὴν τὴν κατάστασιν, μόνον οἱ Λαοὶ μόνον τῶν δύνανται. Ὁ καθρέπτης δὲν δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν μορφήν τοῦ παρατηροῦντος ἐντὸς αὐτοῦ! Πολλὰ εἶναι τὰ φωτεινὰ σημεῖα τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ ὅποια μᾶς ἐνθαρρύνουσι διὰ τὸ μέλλον αὐτῆς. Ἡ θυσία τοῦ Brunno καὶ αἱ παθήσεις τοῦ Γαλιλαίου καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ. Ὁραῖον ἦτο τὸ νὰ ὑψώσῃ μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν κεφαλὴν ὁ Σδάρτακος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του νὰ ἀστράπτουν μὲ ἀπόφασιν ἀπειλητικὴν κατὰ τῆς κοσμοκρατείας Ρώμης. Ὁραῖον παράδειγμα ἔδωκεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ποῦ πρῶτος ἔρριψε κάτω τὰ ἐργαλεῖα τῆς ἐργασίας του, ἀρνούμενος νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς μεγάλης πυραμίδος τοῦ Χέοπος ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς μάστιγος. Ἀλλὰ τί ἐκ τούτου ὠφελήθησαν αἱ μεταγενέστεραι γεννεαί; Ὁφελήθησαν τὸν παραδειγματισμὸν. Πλὴν παραδειγματισμὸς, ὁ ὅποιος δὲν ἔχει ἀκολούθους, εἶναι νεκρός. Λέγομεν ὅτι εἴμεθα Χριστιανοί, πιστεύοντες εἰς Χριστὸν τὸν θεμελιωτὴν

τῆς θρησκείας μας, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξεν ἀγάπην καὶ χάριν τῆς διδασκαλίας του ἀπέθανεν, ἀφίνων εἰς ἡμᾶς ΚΟΙΝΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ. Καὶ τοῦτο εἶναι παραδειγματισμός. Πλήν πόσους κατ' οὐσίαν ὀπαδοὺς ἔχει τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ παράδειγμα; Πιστεύομεν διὰ λόγων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ἔργων ἡμῶν. Πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ φονεύομεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, μισοῦμεν, ἔχομεν φθόνον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν. Πλήν ὅμως τότε: **Η ΠΙΣΤΙΣ ΑΝΕΥ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΝΕΚΡΑ ΕΣΤΙ.**

Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», θελήσας διὰ τούτου, ὅπως οἱ ἄνθρωποι συνεργαζόμενοι ἀναπτύξωσιν ἓνα ἀληθῆ πολιτισμόν, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ συνεργασίας, κατὰ τὸν ὁποῖον πολιτισμόν δὲν θὰ ὑπῆρχον φυλετικαὶ καὶ ἐθνικαὶ διαφοραί, συμπληρώσας ἀλλαχοῦ τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» διὰ τοῦ «συγχωρεῖτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν» καὶ ἐπεξηγήσας τὸ τοιοῦτο εἰς ἄλλο μέρος τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, λέγων «οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος ἢ Ἑλλήν, δοῦλος ἢ ἐλεύθερος . . . » Εἰς ἓν μόνον πρᾶγμα ὁ Χριστὸς παρέμεινεν ἀδιάλλακτος. Παρέμεινεν ἀδιάλλακτος ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσεκύνουν τὸ ἀργύριον (ὄφιν) καὶ τὸ ἐμπόριον (τὸν διάβολον). Χάριν τούτου καὶ ἐθύμωσε καὶ μὲ τὸ φραγγέλιον ἀνά χειρας ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ ναοῦ. Διὰ τοῦτο λέγει διὰ τοῦ στόματος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, 19—27. **ΠΛΗΝ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΜΟΥ, ΤΟΥΣ ΜΗ ΘΕΛΗΣΑΝΤΑΣ ΜΕ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΑΓΑΓΕΤΕ ΩΔΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΦΑΞΑΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΕΜΟΥ.** Ὁ πλήρης ἀγάπης διδάσκαλος, τούτέστιν, ὁ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην διδάξας καὶ ἐφαρμόσας καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, εἰς ἓνα πρᾶγμα μένει ἀμείλικτος. «Κατασφάξατε αὐτούς,» λέγει. Ποίους; Ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀντιτίθενται κατὰ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας. Αὕτη ἀκριβῶς εἶναι ἡ διαφορά. Καὶ ὁ Βούδας προηγουμένως εἶχε διάξει **ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ.** Πλήν ὁ Χριστὸς ἐξήρθη περισσότερον. **ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ,** ἀλλὰ καὶ **ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΑΣ,** ἐκτὸς τῶν ἐχθρῶν τῆς **ΙΣΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ.**

Πόσοι ὅμως ἐπίστευσαν εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ; Πολλοί. Πόσοι ἠννόησαν αὐτὴν μέχρι τοῦδε; Οὐδεῖς. Ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος τὸ ὁμολογεῖ λέγων: **ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΜΟΥ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΑΠΛΩΣ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΗΝΝΟΗΣΑΝ.** Καὶ οἱ μὲν

ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔτυχον παιδείσεως, συγχωροῦνται μὴ κατανοοῦντες ἢ ἀνοηταίνοντες. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἐκ παιδείσεως, εἶναι ἀσυγχώρητοι μὴ κατανοοῦντες ἢ ἀνοηταίνοντες. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι εὐρίσκονται ἄνθρωποι παιδείσεως τόσον εὐπίστοι, ὥστε νὰ παρασύρῳνται ὑπὸ τῶν ἱερέων. Ἐκ τῆς ἀβασανίστου πίστεως ἀπορρέει ἡ ἀνοησία, ἐκ δὲ τῆς ἀνοησίας ἡ τροφή καὶ ὁ μακάριος βίος τῶν ἱερέων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν πλουτοκρατῶν. Ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ κλήρου φονεύομεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, πιστεύοντες ὅτι θὰ καταταχθῶμεν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀγίων. Ἴδου ἀντιπρόσωποι τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐκτὸς τῶν κληρικῶν, ἔχομεν καὶ ἄλλην νεκροθάλασσαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας φωλεάζει τὸ μικρόβιον τῆς δυστυχίας τῆς ἀνθρωπότητος· ἔχομεν τοὺς διδασκάλους, οἱ ὅποιοι ὡς ἔμμισθοι ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κυβέρονται, ὑπὸ τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κεφαλαιούχους, διδάσκουσι τὰ παιδιά τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον ἐναντίον ἀνθρώπων ἐντελῶς ἀγνώστων εἰς αὐτὰ, ἀντιστρέφοντες τὰ σύμβολα τῆς μυθολογίας καὶ παραγεμίζοντες τὰς κεφαλὰς τῆς μαθητιώσης νεολαίας μὲ ἐννοίας ἀφηρημένων πραγμάτων μὴ ἐχόντων καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς. Ἄς λάβωμεν παράδειγμα τοὺς Ἑλληνας διδασκάλους. Ἀκούσατε τὰ ψεύδη αὐτῶν καὶ τὰς διδασκαλίας αὐτῶν. 1ον. Ὁ Ἄτλας βαστάζων τὴν γῆν εἰς τοὺς ὄμους του. 2ον. Ὁ Ἡρακλῆς καὶ οἱ 12 αὐτοῦ ἄθλοι. Ἐπίσης ὁ Ἡρακλῆς ἐκράτησε τὴν γῆν εἰς τοὺς ὄμους αὐτοῦ, δίδων τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Ἄτλαντα νὰ κλέψῃ καὶ φέρῃ τὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων. 3ον. Ὁ Σαμφὼν κρατῶν εἰς τοὺς ὄμους του ὀλόκληρον πόλιν, ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς ὁποίας ζητήσας ἕδωκε καὶ τούτων ἀρνηθέντων, κατεκρήμνισεν αὐτήν. 4ον. Ὁ Μινώταυρος, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ζῶν, ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἅν ἢ ριπτομένη εἰς αὐτὸν τροφή ἐκ 12 νέων καὶ 12 παρθένων ἦτο πράγματι νέων καὶ παρθένων! 5ον. Ὁ Πιτυοκάμπτης, ὁ ἐνώνων τὰς κορυφὰς δένδρων διὰ τοῦ σώματος τοῦ θέματος καὶ ἀφίνων αὐτὰς νὰ διαμελίσῃ τὸ θῦμά του. 6ον. Ὁ Προκρούστης, ὁ θέτων τὸ σῶμα τῶν ἐχθρῶν του ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἂν μὲν ἐξεῖχον οἱ πόδες τοὺς ἔκοπτεν, ἂν δὲ ἡ κλίνη ἦτο μεγαλειτέρα, ἐξήθρωνε τοὺς πόδας τοῦ θύματος. Βεβαίως, ἂν τις ἐρωτήσῃ τοὺς διδασκάλους περὶ αὐτῶν, θὰ εἴπωσιν ὅτι αὐτὰ εἶναι ψευδῆ. Ἀφοῦ ὅμως εἶναι ψευδῆ, διατὶ νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὁ-

ποῖα σχολεῖα ἀνηγέρθησαν διὰ τῶν ὀβολῶν τῶν πτωχῶν; Ο διδάσκαλοι, ἅπαξ καὶ διδάσκουν ὅλας αὐτὰς τὰς μυθολογίας διότι οὕτως ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ παρὸν σύστημα, τοῦλάχιστον διατί, ὡς ἄνθρωποι διανοητικῶς ἀνεπτυγμένοι, δὲν ἔχουν τὴν εὐσυνειδησίαν, ὅπως εἶπωσιν εἰς τοὺς μικροὺς μαθητάς των, ὅτι αὐταὶ εἶναι παραβολαὶ καὶ σύμβολα; Καὶ ἂν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν γνωρίζουν τοῦτο, τότε διατί δὲν καταβάλλουσι κόπους καὶ μελέτην πρὸς ἐξήγησιν τῶν παραβολῶν καὶ συμβόλων; Εἶναι καιρὸς ὅμως ὅπως οἱ Λαοὶ ἐγειρόμενοι θέσωσι τέρμα εἰς τὴν οἰκτρὰν καὶ ἀνόητον αὐτὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν, διὰ τοῦ σημερινοῦ συστήματος τῆς διδασκαλίας, παραγεμίζεται ὁ νοῦς τῆς νεότητος μὲ φαντασιοπληξίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουσι καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ὁμίχλη, ἡ ὁποία παρεμποδίζει τοὺς Λαοὺς ἀπὸ τὴν ἀληθῆ μάθησιν καὶ τὴν πρόοδον.

Οὕτω, δυνάμει τῆς σημερινῆς ἀντιλήψεως τῶν Λαῶν, λόγῳ τῆς διδασκαλίας, ἣν ἔχουσιν οὗτοι εἰς τὰ σχολεῖα, συζητοῦντες περὶ ἀνθρωπότητος, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι μέσα εἰς αὐτὴν περιλαμβανόμεθα ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ὅλοι αἱ τάξεις, πλούσιοι ἢ πτωχοί. Καὶ ὅτι ὅπως ὅλα τὰ ζῶα τὰ ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς εὐρισκόμενα ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς ἐπ' αὐτῆς, ἀπολαμβάνοντα τὰ τῆς φύσεως δῶρα, οὕτω καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας δικαιούνται ὅπως ἀπολαύωσι τὴν ζωὴν ἐξ ἴσου, ἀδιαφόρως τάξεως ἢ φυλῆς. Παρατηρήθη ὅμως τὸ ἀστεῖον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, τὸ λογικὸν ζῶον, ὑπέταξε τὰ ἄλογα ζῶα διὰ τὰς ἀνάγκας του, συντηρῶν ὅμως καὶ περιποιούμενος αὐτά, ἐν τούτοις ὅμως κατ' ἐξαίρεσιν ὑπέταξε καὶ ὁμοιομόρφους πρὸς αὐτὸν ἀνθρώπους χάριν πλουτισμοῦ, μέσον τῆς σκληρᾶς αὐτοῦ ἐργασίας, χωρὶς νὰ σκεφθῆ καὶ τὴν εὐπρεπῆ αὐτῶν συντήρησιν. Οὕτω τὸ λογικὸν ζῶον, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐργάτης, εἶναι εἰς πολὺ ὑποδεεστέραν θέσιν τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι δὲ εἰς ὑποδεεστέραν θέσιν ὁ ἐργάτης καὶ τῶν δούλων τῆς ἐποχῆς τῆς δουλείας. Τότε ὁ κύριος ὁ ἔχων δούλους, ὑπεχρεοῦτο εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῶν, λόγῳ ὅτι ὁ δούλος εἶχεν ἀγοραίαν ἀξίαν. Ἐὰν ἠσθένει ὁ δούλος, ἐκάλει τὸν ἰατρόν, ὅπως σήμερον ἔὰν ἀσθενήσῃ τὸ ἄλογον, ὁ κύριός του καλεῖ τὸν κτηνίατρον. Περιποιεῖτο τότε ὁ κύριος τὴν γυναῖκα τοῦ δούλου του, ἡ ὁποία θὰ ἐγέννα καὶ ἄλλους δούλους, ὅπως σήμερον περὶ πολλοῦ ποιεῖται μίαν

ἀγελάδα διότι γεννᾶ εἰς αὐτὸν δαμάλεις. Σήμερον ὁμως ὁ ἐργάτης εἶναι εἰς πολὺ ἐλεινοτέραν θέσιν. Ὑπεδουλώθη εἰς τοὺς κεφαλαίουχους, πλὴν πρέπει μόνος του νὰ συντηρήσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὰ παιδιὰ του. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ ἐργάτης καὶ τὰ παιδιὰ του, ἐν καιρῷ πολέμων, εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ πληρώσῃ εἰς αἷμα καὶ ὕλην εἰς τὸν Μινώταυρον τοῦ πολέμου. Ὁ ἐργάτης παράγει καὶ στερεῖται ἐκείνων, τὰ ὁποῖα παράγει, ἐν ἀντιθέσει τῶν ἀλόγων ζώων. Πολλοὶ κύνες τῆς λεγομένης ἀριστοκρατίας, ἄνευ λογικῆς καὶ παραγωγικῆς ἐργασίας, διάγουσι βίον μακάριον, ἔχοντες αὐτοκίνητα καὶ ἰδιαιτέρους ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων, διὰ τῶν μισθῶν τῶν ὁποίων ἠδύναντο νὰ τραφῶσι πολλαὶ οἰκογένειαι ἐνδεεῖς.

Ὁ ἐργάτης ἐργάζεται διὰ τοὺς πλουσίους, παράγει διὰ τοὺς πλουσίους, φονεύεται διὰ τοὺς πλουσίους, καὶ ταῦτοχρόνως στερεῖται καὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα τόσον ἀφθόνως παράγει ἢ φύσις. Καὶ ἐρωτῶμεν: Ἐργάτη, εἰς ποίαν φυσιολογικὴν τάξιν ἀνήκεις; Εἶσαι ζῶον λογικὸν ἢ ἄλογον; Ἄν μου ἀπαντήσῃς ὅτι εἶσαι ζῶον λογικόν, πρέπει νὰ ἀπατᾶσαι. Ἐὰν εἶσαι ζῶον λογικόν, διατὶ τότε στερεῖσαι τροφῆς καὶ ἐλευθερίας καὶ ἐπιπροσθέτως προσφέρεις καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν σου τόσον ἀσυνειδήτως πρὸς πλουτισμὸν ἄλλων; Ἐργάτη, ξύπνα! Ἡ σωτηρία σου εὐρίσκεται μόνον μέσα εἰς τὸν ἑαυτὸν σου. Μὴ περιμένεις βοήθειαν ἀπὸ ἄλλους. Τὴν σωτηρίαν σου τὴν ἔχεις σὺ ὁ ἴδιος καὶ εἶναι Ο ΝΟΥΣ ΣΟΥ.

Ἐργάτη! Ὄταν ἐργάζεσαι ὡς ζῶον ἀντὶ ὀλίγων κερματίων μόνον, καὶ ἐν καιρῷ πολέμου χύνης τὸ αἷμά σου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, εἶσαι πλέον ἀξιοκατάκριτος τοῦ Ἰούδα. Ὁ Ἰούδας ἐπώλησεν ἓνα μόνον ἄνθρωπον, τὸν Χριστόν, διὰ τριάκοντα ἀργύρια, ἐνῶ σὺ πωλεῖς ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου ἐργάτας, παραδίδων αὐτοὺς ὄχι εἰς σταύρωσιν, ἀλλ' εἰς δουλείαν, καὶ τὰς ἀδελφάς σου εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός. Οὕτω πράττων, ἐργάτη, ὑποβοηθεῖς τὴν κακίαν, εἶσαι ἀδελφοκτόνος, εἶσαι ἐκπορνευτής, εἶσαι ὀλιγώτερον ἄνθρωπος καὶ περισσότερον ζῶον. ἔχεις ἔνστικτα καὶ ὄχι λογικὴν. Ἐργάτη! Αὐτὸ τὸ ὁποῖον σᾶς λέγομεν ἡμεῖς, αἱ κυβερνήσεις σου αἱ σημεριναὶ σοῦ τὸ λέγουν μὲ τὰς πράξεις. Αἱ κυβερνήσεις σου μένουν εὐχαριστημέναι διότι προσέρχονται ἀρωγοὶ ἐνίοτε εἰς ὠρισμένας τάξεις πολιτῶν. Προχθὲς ἀκόμη ὁ Γερουσιαστὴς Κόουπλανδ ἔλεγε μὲ ὑπερηφάνειαν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡν. Πολιτεῶν δα-

πανῶ ἕκαστον ἔτος 4 ἑκατομμύρια δολλάρια διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ εἶδους τῶν χοίρων (γουρουνιῶν) καὶ 50 μόνον χιλιάδες δολλάρια διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν παδιῶν. Ἐκ τούτου εἶναι εὐκλον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποδίδει μεγαλειτέραν σημασίαν καὶ προσοχὴν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὄχι εἰς τὰ παδιά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ μέλλον. Ἡ κυβέρνησις ὁμῶς ἔχει λόγους οὕτω σκεπτομένη, διότι ὠρισμένοι φίλοι τῆς κυβερνήσεως ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν ἑκατοντάδας χιλιάδας δολλαρίων ἐκ τῶν χοίρων, ἐνῶ οὐδεὶς ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ παιδιὰ, ἐκτὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν σχέσιν ἢ συγγένειαν ἔχουσι μὲ τὴν κυβέρνησιν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι θύματα τῆς ἀντεργατικῆς πολιτικῆς τῆς.

Τὰ σημερινὰ κυβερνητικὰ συστήματα, αἱ θρησκεῖαι καὶ ὁ τύπος ἐνδιαφέρονται περισσότερον διὰ τὴν ὑλὴν καὶ τὰ ὑλικά συμπίεροντα μιᾶς τάξεως πολιτῶν, παρὰ διὰ τὴν διανοητικὴν βελτίωσιν τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν νὰ παρέρχονται ἐν σιωπῇ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σκοπὸν τὴν διανοητικὴν βελτίωσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ τοῦναντίον γεγονότα ἐντελῶς ἄσημα, ἀλλὰ πλουτοφόρα διὰ τοὺς ὀλίγους, ἐνθουσιωδῶς ἐξαίρονται μέσον τοῦ τύπου. Εἰς τὸ Λονδῖνον προχθὲς ἠνοιξε τὰς πύλας τοῦ τὸ ἕκτον διεθνὲς συνέδριον τῶν Χειρουργῶν Ἰατρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Dr. Mayo τοῦ Rochester, ὁ Dr. Banting ἐκ Καναδά, ὁ Voronoff, ὁ Dr. Knocker τῆς Βέρνης, ὁ Dr. Keen τῆς Φιλαδελφείας. Ἐνῶ παρεκάθησαν εἰς τὸ συνέδριον ἐκεῖνο 1748 ἀντιπρόσωποι, ἀντιπροσωπεύοντες, 28 ἔθνη, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ περισσότερον πολῦτιμοι διὰ τὸν πολιτισμὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῶν τελευταίων δέκα χιλιάδων ἐτῶν. Καὶ ὁμῶς ὁ τύπος παρήλθε τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐν σιγῇ, ἐνῶ τοῦναντίον ἀφιερώνει ὁλοκλήρους σελίδος διὰ τὸν Valentino καὶ τὸν Dempsey.

Ἔολα αὐτὰ μᾶς κάμνουν, ὅπως εἴπωμεν, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συγκρουσθοῦν οἱ σύγχρονοι θεοὶ μὲ τοὺς θεοὺς τοῦ παρελθόντος εἰς μίαν μάχην τρομεράν. Πόλεμοι ἐγένοντο πολλοί. Κάθε σελὶς τῆς ἱστορίας γέμει ἐκ τῶν περιγραφῶν τῶν πολέμων, πλὴν ὁ Μέγας Πόλεμος διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην δὲν ἔλαβε χώραν ἀκόμη. Ὁ πόλεμος οὗτος θὰ εἶναι πόλεμος μεταξὺ συγχρόνου σκέψεως καὶ ζωῆς πρὸς τὰς σκέψεις τοῦ παρελθόντος, τὴν συνήθειαν καὶ τὴν κληρονομικότητα, καὶ οὐχὶ πόλεμος

λαῶν κατὰ λαῶν. Θὰ εἶναι ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν ἀθλίων συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ἐναντίον τῆς πενίας, τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἀγνοίας. Ὁ κρυπτόμενος ἐχθρὸς θὰ ἀναγνωρισθῆ καὶ θὰ ἐξευρεθῆ, ὁ ὁποῖος τώρα ἔχει ἐνθρονισθῆ ἐντὸς πάσης χώρας ὑπὸ τὴν μορφὴν τυραννίας, μίσους, ὕλης καὶ μιλιταρισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἀδικον διανομὴν τοῦ πλούτου, τὴν παραμέλησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν τοῦ πλούτου. Θὰ ἐξευρεθῆ ὁ ἐχθρὸς καὶ θὰ παταχθῆ, καθὼς θὰ ἐξευρεθῶσι τὰ θύματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα τώρα ἀφανῆ κάθονται εἰς τρώγλας, τὰ ἐργοστάσια, τὰ πτωχοκομεῖα, τὰς φυλακὰς καὶ τὰ σωφρονιστήρια, καὶ θὰ πατάξωσι καὶ θὰ νικήσωσι, διότι θὰ εἶναι συγχρόνως σκέψις καὶ ζωή.

Ὅλων τῶν κακῶν τῆς ζωῆς, κυρίως, αἰτία εἶναι ἡ ἀγνοια τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, αἱ ὁποῖαι πολλάκις δὲν ἐννοοῦν ὄχι τὴν οὐσίαν, ἀλλ' οὔτε τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων. Μεταχειρίζεται ὁ ἐργάτης τὰς λέξεις ΔΟΥΛΕΥΩ καὶ ΕΡΓΑΖΟΜΑΙ χωρὶς νὰ κατανοῇ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο λέξεων. Εἰς τὸν νοῦν του ἔχει ὁ ἐργάτης καὶ τὰς δύο λέξεις μὲ τὴν ἰδίαν σημασίαν. Καὶ ὅμως ὑπάρχει διαφορά. Ἐργάζομαι σημαίνει ἔχω ἔργον ἰδικόν μου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εἶμαι καὶ κύριος καὶ ἐργάτης, ἐνῶ τὸ δουλεύω σημαίνει ὅτι ἐργάζεσαι ὑπὸ κύριον καὶ ἐπομένως εἶσαι δοῦλος, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι σήμερον ὁ πολιτισμὸς ἡμῶν ἐξηυγένισε κάπως τὴν λέξιν, μεταβαλὼν αὐτὴν εἰς σύνθετον—μισθόδουλος—δοῦλος ἐπὶ μισθῶ. Ἐάν τις ἐρωτήσῃ ἓνα ἐργάτην, τί προτιμᾷ: Νὰ εἶναι δοῦλος ἢ μισθόδουλος; Μὲ κάποιαν ὑπερ(φάνειαν ὁ ἐργάτης θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι προτιμᾷ νὰ εἶναι μισθόδουλος!! Ἄλλοίμονον.... Ὁ δυστυχὴς δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὡς μισθόδουλος εὐρίσκεται εἰς χειροτέραν μοῖραν ἐκείνης τοῦ δούλου. Ὡς δοῦλος ἔχει μίαν ἀγοραίαν ἀξίαν, τὴν ἀξίαν μὲ τὴν ὁποῖαν ἠγοράσθη ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς δουλεμπόρους ὑπὸ τοῦ κυρίου του. Ὡς μισθόδουλος δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίαν ἄλλην τῆς παραγωγικῆς του ἐργασίας, τὴν ὁποῖαν τὸ σύστημα τοῦ τὴν κλέπτει. Ἐπιπροσθέτως ὡς μισθόδουλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι πολίτης. Δῶρον ἄδωρον. Ὡς πολίτην τὸ σύστημα καὶ ἡ θρησκεία τὸν ἔχει μεταβάλλει εἰς ΠΑΤΡΙΩΤΗΝ, τοῦτέστιν εἰς ὄργανον πλουτισμοῦ τῶν ὀλίγων.

Καὶ ἡ θέσις τῆς γυναικὸς μέσα εἰς τὸ ἀχρεῖον αὐτὸ τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν περιβάλλον, ποῦ εὐρίσκεται; Ἡ θέσις τοῦτέστι τῶν

μανάδων καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν; Εἰς τὴν ἀρχαιότητα τὴν εἶχομεν μεταβάλλει εἰς ΕΙΔΩΣ, ἐπὶ τοῦ ὅπου εἶχομεν δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου. Ἀργότερον τὴν μετεβάλαμεν εἰς ΚΟΥΚΛΑΝ, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γονυπετεῖς προσηυχόμεθα. Τώρα τὴν ἔχομεν μεταβάλλει εἰς ἐργάτριαν, εἰς δούλην καὶ μισθόδουλον καὶ ἐπιπροσθέτως εἰς μεγάλην ἰέρειαν τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκός. Εἰς τὴν παλαιότεραν ἐποχὴν, ὡς ΕΙΔΟΣ καὶ ὡς ΚΟΥΚΛΑ, ἦτο ἡ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς καὶ τῆς διαιωνίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τώρα εἶναι ἡ φορεὺς τῶν μικροβίων, ἅτινα φονεύουσι τὴν ζωὴν ἢ τὴν μεταβάλλουσιν εἰς ἀθλιότητα. **ΚΑΙ ΕΚΤΙΣΑΤΕ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΑΣ ΟΔΟΥΣ ΚΑΙ ΕΘΕΣΑΤΕ ΠΟΡΝΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΑΤΕ ΤΑΣ ΚΝΗΜΑΣ ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ.** Ἰεζεκιήλ 16:23—25. Αἱ ἀδελφαὶ καὶ αἱ μητέρες τίνων; Ἡμῶν!! Καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν; Χάριν τοῦ δηναρίου, χάριν τῆς ὕλης. Θὰ ἔλθῃ ὅμως ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ γυναῖκα, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ὀφείλει πολλά, θὰ καταλάβῃ τὴν πρέπουσαν θέσιν της. Σήμερον ἡ θέσις αὐτῆς, λόγῳ τοῦ συστήματος, εἶναι ἐλαττωματικὴ. Θὰ ἔλθῃ ὁ χρόνος, καθ' ὃν καὶ ἡ γυναῖκα θὰ εἶναι κυρία τῶν πράξεων αὐτῆς καὶ τῆς συνειδήσεως αὐτῆς. Δὲν θὰ ὀδηγῆται εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ γάμου ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὔτε θὰ χρησιμεύῃ ὡς συμπλήρωμα τῶν πλουσίων ἐπίπλων τῆς καπιταλιστικῆς τάξεως. Μὲ ἐλευθέραν συνείδησιν θὰ ἐκλέγῃ τὸν συνέταιρον τοῦ βίου της καὶ πρὸς τοῦτο δὲν θὰ ἀπαιτοῦνται οὔτε αἱ εὐχαὶ τῆς θρησκείας. Μία πιστοποίησις τοῦ ἱατροῦ, καθ' ἣν ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀπολαμβάνουσι πλήρους ὑγείας. Θὰ εἶναι ὁ γάμος μιᾶς ἀρμονίας τελείας, σωματικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἔρωτος καὶ οὐχὶ γάμος τῆς ὕλης καὶ τῶν δηναρίων, ἐκ τοῦ ὁποίου γεννῶνται τέκνα ἀσθενῆ καὶ καχεκτικά, ὄχι μόνον ἐν σώματι, ἀλλὰ καὶ ἐν πνεύματι. Τοιαῦτα τέκνα, γεννῶμενα ἐκ τοιούτων γάμων, εἶναι ἐμπόδιον πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν καλλιτέρευσιν, σωματικῶς καὶ διανοητικῶς, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐνῶ ἐκ τοῦ γάμου, καθ' ὃν θὰ ὑπάρχῃ ἀρμονία μεταξὺ σωματικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἔρωτος, θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἢ νὰ ἀνέλθῃ πρὸς τὸν Θεόν, ἢ θὰ ἀναγκάσῃ τὸν Θεὸν νὰ κατέλθῃ πρὸς αὐτό. Διότι, **ΟΣΟΙ ΓΑΡ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΘΕΟΥ ΑΓΟΝΤΑΙ, ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΥΙΟΙ ΘΕΟΥ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΕΙ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ**

ΗΜΩΝ, ΟΤΙ ΕΣΜΕΝ ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ. Ἐπιστολή Παύλου πρὸς Ρωμαίους. 8: 14 — 18. Τοῦτέστιν, ὅταν ἴδωσι τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ἔχοντα σῶμα ὑγιές, τότε θὰ ἔχωσιν ἢ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἔχωσι καὶ νοῦν ὑγιᾶ. «Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ», Σωκράτης. Καὶ ὅταν ἔχωσι νοῦν ὑγιᾶ, θὰ δύνανται νὰ ἀποκτήσουν διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ γνώσεως Θεοῦ, ἐπομένως νὰ γίνωσι τέκνα Θεοῦ, νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος σημαίνει δύναμιν ἀνθρωπίνης ὀργανώσεως μὲ προορισμόν, τὸ δίκαιον, τὸ εὐπρεπές, τὸ νόμιμον, τὴν ἰσότητα, τὴν ἀλήθειαν.

Περὶ τῆς λέξεως ΘΕΟΣ, οἱ σχολαστικοὶ καὶ οἱ ἔχοντες σκότος εἰς τὸν νοῦν δὲν δίδουσι τὴν ἐρμηνείαν, τὴν ὁποίαν δίδω ἐγὼ εἰς αὐτήν, διότι οἱ τοιοῦτοι βασίζονται μόνον ἐπὶ τῶν λεξικῶν καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὰ σημερινὰ ὅμως λεξικά δὲν ἀποδίδουσι τὴν ἀληθῆ σημασίαν τῶν λέξεων, αἱ ὁποῖαι ἴστανται ὡς σύμβολα, ἐξηγοῦντα αὐτὰς κατὰ συμπερασμὸν μᾶλλον καὶ κατὰ φαντασίαν θρησκόληπτον καὶ φανατισμένην. Οὕτω παρατηρεῖται τὸ λυπηρὸν φαινόμενον, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐρευνητῶν, ζητοῦντες νὰ καθαρίσωσι τὸν σῆμα ἀπὸ τῶν ζιζανίων, μᾶλλον ἀνέμιξαν αὐτὸν περισσότερον, ἐπιτυχόντες νὰ ἐπιφέρωσι μᾶλλον ζημίαν ἢ ὄφελος. Τὸ τοιοῦτο συνέβη διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν σημερινῶν συγγραφέων δὲν ἠθέλησεν ἐν τῇ ἐρεύνη του νὰ λάβῃ ὡς βάσιν τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Καινὴν Διαθήκην. Τοῦτο λέγων δὲν ἐννοῶ τὴν ἐπιπολαίαν καὶ τροχάδην μελέτην τῶν Γραφῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπισταμένην μελέτην αὐτῶν ὡς ἐνὸς ἐνιαίου καὶ συνόλου.

Οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τῆς λέξεως ΘΕΟΣ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ μιᾶς σφαλερᾶς ἐξηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν ἄνθρωποι ἐπιπόλαιοι, καὶ αἱ θρησκείαι ἐξηπατήθησαν κατὰ τρόπον οἰκτρὸν. Οἱ Ἴνδοι βλέποντες τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸν καθρέπτην, προσεκύνουν αὐτὸν ὡς Θεόν. Ἡμεῖς, οἱ πεπολιτισμένοι τοῦ 20οῦ αἰῶνος, βλέποντες τὰς εἰκόνας, ὁμοίας πρὸς ἀνθρώπους καὶ κατὰ συμβολισμὸν τοῦ Θεοῦ. ἀφοῦ εἴμεθα κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ, φερούσας χεῖρας, ὀφθαλμούς, κόμην καὶ μίαν φανταστικὴν ἐνδυμασίαν, προσκυνοῦμεν τὰς εἰκόνας ὡς μίαν ἀνωτάτην δημιουργικὴν δύναμιν τοῦ σύμπαντος. Τίς ποτε ἤλθεν εἰς ἐπαφήν ἢ ἀντίκρουσε τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν δύναμιν; Οὐδεὶς, ἐκτὸς τῆς φαντασίας τοῦ ζωγράφου καὶ τῆς ἀπὸ σκοποῦ ἀπο-

νεκρώσεως τοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν ἐχόντων συμφέρον πρὸς τοῦτο.

Ἄνθρωπε! Δὲν δύνασαι διὰ τῆς σκέψεως τοῦ νοῦ νὰ ἐννοήσης ὅτι μέσα εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων δὲν εἶσαι τι ἄλλο παρὰ ἓνα μικροσκοπικὸν δίπουν μικρόβιον; Πῶς δύναται μία αὐταπάτη δημιουργικὴ δύναμις τοῦ σύμπαντος νὰ εἶναι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν σοῦ τοῦ μικροσκοπικοῦ μικροβίου τοῦ πλανήτου τῆς γῆς; Κατὰ τὴν τότε διαφέρεις σύ, ὅστις λέγεις ὅτι ἔχεις πολιτισμόν, ὅστις μετροῦσ τὰς ἀποστάσεις τῶν ἀστέρων, ζυγίζεις τὸ βάρος τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης, ὑπέταξες τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως, τῶν ἀνθρώπων τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς σήμερον, οἱ ὅποιοι ἦσαν βάρβαροι καὶ ἀπολίτιστοι; Οἱ μαῦροι τῆς Ἀφρικῆς κατασκευάζουν τοὺς θεοὺς των κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδικήν των — μὲ χεῖλη παχέα καὶ ἐξέχοντα καὶ ρῖνα ἐπίπεδον. Κάποιος εἶπέ ποτε, ὅτι καὶ αἱ κάμηλοι, ἐὰν εἶχον συνείδησιν καὶ ἡδύναντο νὰ κατασκευάζουν τοὺς θεοὺς των, θὰ τοὺς κατασκεύαζον μὲ τέσσαρα πόδια καὶ μὲ ὕβην εἰς τὴν ράχιν.

ὦ ἄνθρωπε! διατὶ πλανᾶσαι, ἂν καὶ βαδίζῃς ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων; Τὸ μικρόβιον, τὸ ὅποιον τυχὸν ἐκτρέφεις ἐντὸς τοῦ σώματός σου, δύναται νὰ ἔχη συναίσθησιν τῆς ἰδικῆς σου ἰδιότητος; Πῶς θέλεις τότε σύ, μικρόβιον τῆς γῆς, νὰ ἐννοήσης τὴν ἰδιότητα τῆς ἀνωτάτης δημιουργικῆς δυνάμεως τοῦ σύμπαντος, καὶ μάλιστα νὰ τὴν ἐννοήσης τόσον πολὺ, ὥστε νὰ τὴν ζωγραφίζῃς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν σου, τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τοῦ σύμπαντος, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἶδες; Ἄνθρωπε! μὴ ἐξαπατᾶσαι τόσον εὐκόλως ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμφέρον νὰ σὲ κρατοῦν δέσμιον εἰς αὐτὴν τὴν διανοητικὴν κατάστασιν, ἀλλὰ ἐρεῦνα τὰς Γραφάς, μὲ ἐλεύθερον πνεῦμα, ὅποταν καὶ θὰ ἐννοήσης, ὅτι ὁ Θεός, τὸν ὅποιον σὺ τώρα προσκυνεῖς εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἶσαι σὺ ὁ ἴδιος, ἐὰν ἔχῃς ἰσχὺν καὶ δύναμιν, παύεις δὲ νὰ εἶσαι Θεὸς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁμολογήσης ὅτι εἶσαι ἡττημένος μέσα εἰς τὴν ζωὴν. Ο ΙΑΚΩΒ ΕΠΑΛΑΙΣΕ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩ·Ι·ΑΣ ΜΕΤ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΙΝΟΣ. ΜΕΤΕΤΟΠΙΣΘΗ Η ΑΡΘΡΩ·ΣΙ ΣΤΟΥ ΜΗΡΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΝΩ ΕΠΑΛΑΙΕ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ: ΑΦΕΣ ΜΕ ΝΑ ΑΠΕΛΘΩ, ΔΙΟΤΙ ΕΧΑΡΑΞΕΝ

Η ΑΥΓΗ. ΔΙΟΤΙ ΕΙΔΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ. Γέννεσις 33: 24 — 30.

Τούτέστιν, εὔρεν ὁ Ἰάκωβος τὸν ἰσχυρότερόν του. Ἄλλως, θὰ ἦτο, ὡς νικητῆς, Θεὸς τοῦ ἠττημένου. Ἄλλην ἀπόδειξιν ἔχομεν εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. ΕἰΣΘΕ ΟΙΚΕΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ἐφεσίους 2:19. Τούτέστιν, εἴμεθα συγκατοικοί, συγγενεῖς μὲ τὴν δύναμιν. Τὰ ἄλογα ζῶα δὲν ἔχουν ἰσχὺν ἢ δύναμιν, δὲν ἔχουν Θεόν, καὶ διὰ τοῦτο Θεὸς αὐτῶν εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς αὐτά, διότι εἶναι ὁ νικητῆς αὐτῶν. Ἐπομένως καὶ Θεὸς τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ ὅμοιοί του, οἱ ἔχοντες ἰσχὺν, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι Θεὸς τῶν ζώων, τὰ ὅποια θέτει ἐπὶ σφαγὴν πρὸς ἴδιον ὄφελος. Οὕτω καὶ τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα, τὸ θέτον τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μεγάλας λαϊκὰς μάζας, ἐπὶ σφαγὴν διὰ τῶν πολέμων δι' ἴδιον ὄφελος, εἶναι Θεὸς αὐτῶν. Διότι ὅσην ἰσχὺν ἔχουσι τὰ ἄλογα ζῶα πρὸ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλην τόσην ἰσχὺν ἔχουσι σήμερον καὶ αἱ λαϊκαὶ μάζαι ἀπέναντι τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος. Καὶ ὅμως, ΕἰΜΕΘΑ ΟΙΚΕΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Τούτέστι συγγενεύομεν καὶ συγκατοικοῦμεν μὲ τὸν Θεόν, μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀργανωμένης δυνάμεως τούτέστιν. Εἰς τοῦτο εὐρίσκεται ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Σήμερον ὅμως, δυστυχῶς, ὅπως ἡ ζωὴ τῶν προβάτων προσφέρεται εἰς τὰ σφαγεῖα διὰ τὴν τροφήν τοῦ Θεοῦ των (ἀνθρώπου), οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μάζαι, οἱ ἐργάται, δίδουσι τὴν ζωὴν των διὰ τὰ ἀργύρια τῶν Θεῶν των (τῶν πλουσίων) ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Τὰ ἄλογα ζῶα διατηροῦσι τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ των (τοῦ ἀνθρώπου), οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μάζαι, οἱ ἐργάται, δίδουσι τὴν ζωὴν των διὰ τὰ ἀργύρια τῶν θεῶν του (τῶν πλουσίων) ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀνθρώπινον κρέας δὲν τρώγεται, θάπτεται εἰς τὴν γῆν καὶ μόνον ἡ παραγωγικὴ αὐτοῦ ἐργασία καὶ τὰ προϊόντα τῆς σκληρᾶς αὐτοῦ ἐργασίας ἀποθηκεύονται εἰς τὰς ἀποθήκας πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς τῶν θεῶν του (τῶν πλουσίων). Τὰ ἄλογα ζῶα διατηροῦσι τὴν ζωὴν τοῦ θεοῦ των (τοῦ ἀνθρώπου). Τὸ δὲ λογικὸν ζῶον, ὁ ἐργάτης, διὰ τοῦ ἰδρωῶτος αὐτοῦ καὶ τῆς κοπιώδους ἐργασίας του συντηρεῖ τὸν θεὸν αὐτοῦ (πλουτοκράτην). ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ (Τιμόθεον, α: 6-10).

Εἶναι ὁμολογουμένως παράδοξος ἡ ἀντίληψις τῶν λαῶν, τὴν ὁ-

ποίαν ἔχουσιν ἐπὶ μερικῶν πραγμάτων. Τοῦτο ἐξηγεῖται μόνον ἐκ τοῦ ὅτι μέσῳ τῆς μακροῦς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς, οὗτοι ἔχουσιν ἀποκτῆσθαι κληρονομικότητα σκέψεως, ροφήσαντες κατὰ κόρον τὸ δηλητήριο, ὅπερ ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ἡ θρησκεία καὶ ἡ πολιτεία. Ἡ ὑπολανθάνουσα ὁμως κατάστασις τῆς συνειδήσεώς των διαμαρτύρεται. Ἐὰν λάβῃ χώραν πόλεμος, οἱ στρατιῶται πάσης χώρας προσπαθοῦσι νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι περισσότερον πολιτισμένοι τῶν ἀντιπάλων των. Μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους συνήντησα ἐδῶ ἐν Ἀμερικῇ ἓνα Ἕλληνα στρατιώτην, ὁ ὁποῖος διηγεῖτο ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι ὁ πλέον βάρβαρος λαὸς τῆς γῆς, διαπράξαντες ὄργια ἐναντίον τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Τὸν ἐπλησίασα καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ ἐπιτηδεῖωσ τὸν ἔσυρα εἰς τὴν παγίδα τῆς κατ' ἰδίαν συζητήσεως. Τί ἀπεκαλύφθη; Ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες στρατιῶται εἶχον διαπράξῃ περισσότερα ὄργια τῶν Βουλγάρων. Τὸ τοιοῦτον ἦτο φυσικόν. Διότι μέσα εἰς τοὺς πολέμους πᾶσα ἠθικὴ καὶ συνειδήσεως κατάστασις παύει ἐνεργοῦσα. Μέσα εἰς τοὺς πολέμους χάνεται ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ. Εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν ἀπομένει τίποτε ἄλλο ἢ τὰ ἔνστικτα τοῦ θηρίου. Ἡ πατρις ὁμως ἐξαίρει καὶ δοξάζει τὰ ἔνστικτα αὐτὰ τὰ θηριώδη, ἡ δὲ θρησκεία τοὺς εὐλογεῖ, ἐτοιμάζουσα δι' αὐτοὺς τὸν παράδεισον καὶ τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ. Φονεύσατε ἀλλήλους, ὦ ἄνθρωποι, ἐν πολέμῳ, διὰ νὰ πληρώσωσι τὰς ἀποθήκας χρυσοῦ οἱ πλούσιοι, οἱ θεοὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν φονευομένων εἰς τοὺς πολέμους.

Ὁ μέγας Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ αἷμα ἔρρευσε ποταμηδόν, καὶ ὅλαι αἱ ἀθλιότητες τοῦ πολιτισμοῦ μας τοῦ ψευδοῦς ἀνεφάνησαν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ φορικῇ, ἐδίδαξε τὸν κόσμον πολλὰ πράγματα καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ὕπνον καὶ τὴν νάρκην τοῦ τὴν διανοητικῆν. Τὸ μέγα ὁμως ἔργον δὲν ἐτελείωσε, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τῆς μεσαίας τάξεως. Θρόνοι κατέπεσαν καὶ στέμματα ἐθρουμματίσθησαν. Πρόσωπα, θεωρούμενα ἱερά καὶ ἀπαραβίαστα, ἐτάφησαν, ὡς οἱ κοινότεροι τῶν θνητῶν, εἰς τάφους ἀγνώστους. Θρησκευτικὰ ἐκλονίσθησαν ἐκ θεμελίων καὶ μία ἰδεώδης δημοκρατία Κομμουνιστικῆ διοικεῖ τὰ κοινὰ πράγματα 175,000,000 λαοῦ. Ἡ μικρὰ ζύμη, διὰ τῆς ὁποίας θὰ πλασθῇ ὁ ἄρτος ὁ περιούσιος τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ἡ ὠραία χαραυγὴ τῆς καταπαύσεως τῶν δεινῶν τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἐλπίς ἐνὸς καλ-

λιτέρου πολιτισμοῦ καὶ μέλλοντος. Ἐργάτη! ἐξύπνησον καὶ ἰδοὺ ἔρχεται τὸ Φῶς. Εὐηρεπίσου καὶ ἐνδύθητι ἐορτάσιμον περιβολήν. **ΙΔΟΥ Ο ΝΥΜΦΙΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ** (Ματθαῖος, 26: 2-13). **Ὁ ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΓΗ ΠΑΡΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΟΥ ΟΥ ΠΑΡΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ** (Ματθαῖος, 24-35).

Ἄλλοίμονον τότε **ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝΣΚΟΤΕΙ ΚΑ ΙΣΚΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ** εὐρισκομένους. Ἄλλοίμονον τότε εἰς τοὺς φιλαργυρίαν νοσοῦντας ὡς ὁ Ἰούδας. Δὲν ἀπομένει εἰς αὐτοὺς ἢ νὰ μιμηθῶσι τὸν Ἰούδαν, τελευτῶντες ἐπὶ τῆς ἀγχόνης. Ἡ ζωὴ τῶν ἀκανθῶν ἐν τῷ μέσῳ εὐφόρων ἀγρῶν θὰ παρέλθῃ καὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποπνίξωσι τὸν σῖτον, ὡς ἔπραττον τοῦτο ἐπὶ 2000 ἔτη. Διότι τότε θὰ εἶναι ἡ βασιλεία ἡ ἀληθῆς τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ὑποφώσκει τώρα ὡς ἀρκτικὸν σέλας, ἐκκινήσας ἐκ βορρᾶ, τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ἐξαγγελθῆ διὰ συμβόλων καὶ παραβολῶν πρὸ 6 χιλιάδων ἐτῶν καὶ συμπληρωθέντων ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ πολιτισμοῦ, χάριν τοῦ ὁποίου ἔγραψαν, ὑπέφεραν, ἐπάλαισαν καὶ ἐπλήρωσαν τοὺς τάφους αὐτῶν προῶρως τὰ μεγαλείτερα πνεύματα τῆς γῆς, ὁ Πρωταγόρας, ὁ Σωκράτης, ὁ Χριστός, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Βροῦνο, ὁ Κοπέρνικος, ὁ Γουτεμβέργιος καὶ ἡ ἀναρίθμητος ἄλλη μυριάς τῶν ἐργατῶν τῆς σκέψεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσαν θεοὶ θὰ κατέχουν οἱ Ρουσσώ, ὁ Βάκων, ὁ Μοντεσκιέ, ὁ Τολστόη, ὁ Κιρόλ Μάρξ, ὁ Λενίν, καὶ ὁ Τρότσκυ, διὰ τοὺς ὁποίους μίαν ἡμέραν οἱ λαοὶ θὰ ἀνεγείρωσι μνημεῖα μεγαλοπρεπῆ, διότι ἐκτὸς τῆς σκέψεως συνεδύασαν καὶ τὴν πράξιν, δείξαντες εἰς τοὺς λαοὺς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον θὰ προαγάγῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην. Δεῦρο λαοὶ, ἀκολουθήσατε. Ἴδου ὁ καιρὸς ὅπως ἐξέλθῃτε τῆς ληθαργίας καὶ τοῦ ὑπνωτισμοῦ, εἰς ὃν σᾶς ἐβύθισαν ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ θρησκεία.

Πολλοὶ ὑποθέτουν ὅτι ἐὰν ἐπικρατήσῃ ἡ Κομμουνιστικὴ πολιτεία, τότε ὁ πλοῦτος, ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀλίγων, θὰ διανεμηθῇ μεταξὺ ὄλων τῶν πολιτῶν. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀνόητον καὶ ὡς ἀνόητον δὲν σώζει τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ μᾶλλον θὰ τὴν καταστήσῃ χείρονα τῆς πρώτης. **ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΛΑΝΗ ΧΟΙΡΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.** Ἐὰν πλουτήσωμεν ὅλοι, τίς θὰ ἐργάζεται; Τίς θὰ παραγάγῃ; Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι ἂς ἔλθωσιν ἄλ-

λοι, οἱ ὅποιοι νὰ ἐργασθῶσιν. Πλὴν ποῖοι; Ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἐργάτης; Ποῖος ὁ παραγωγός; Ποῖαι αἱ χεῖρες, αἱ ὅποιαι θὰ ὑποβοηθήσωσι τὸν μηχανισμόν πρὸς τὰ ἐμπρὸς, τὸν μηχανισμόν τῆς διατροφῆς καὶ προόδου; Ὁ Κομμουνισμὸς δὲν εἶναι τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ μόνον μία ἀκριβῆς πλάστιγξ δικαιοσύνης, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ζυγίζωνται μετ' ἀκριβείας τὸ ΔΟΥΝΑΙ καὶ τὸ ΛΑΒΕΙΝ τῆς ζωῆς, ἡ δικαία διανομὴ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Ὁ μὴ παράγων δὲν θὰ δικαιουῖται νὰ ἔχη μερίδα εἰς τὴν κατανάλωσιν. Κομμουνισμὸς εἶναι Ο ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΩ τοῦ Παύλου ἐν ἐφαρμογῇ. Κομμουνισμὸς εἶναι ὁ δίκαιος καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας. Δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι προνομιούχοι, ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, μὴ προσφέροντες καμμίαν ἐργασίαν, καθὼς καὶ δὲν θὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ἐργαζόμενοι ὀλόκληρον αὐτῶν τὴν ζωὴν, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Κομμουνισμὸς εἶναι ἡ ἐξίσωσις τοῦ προβλήματος, ὅπερ ἀπησχόλησε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς γῆς. Κομμουνισμὸς εἶναι ὕλη μιᾶς ὕλικῆς ζωῆς, πλὴν ἔσεται καὶ ἡ μεγάλη λεωφόρος, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν. Κομμουνισμὸς εἶναι συγχρονισμὸς, εἶναι ὁ θεὸς ἐν τῇ Φύσει τῶν πραγμάτων, θεὸς δίκαιος, ἐλεύθερος, ἀληθής, γήϊνος, ἀπτός. Θεὸς, τὸν ὅποιον δὲν θὰ ἐπηρεάζῃ τὸ παρελθόν, οὔτε θὰ φοβίζῃ τὸ μέλλον, διότι εἶναι τὸ ἐπιστημονικὸν συγκρότημα τῆς ἐλευθέρας σκέψεως τῶν λαῶν. Κομμουνισμὸς εἶναι ἡ γέφυρα, εἶναι ἡ κλίμαξ, δι' ἧς ἀνῆλθε πρὸς τὸν οὐρανὸν ὁ Ἰακώβ καὶ κατῆλθον πρὸς τὴν γῆν οἱ ἄγγελοι.

Ἔς τοιοῦτος ὁ Κομμουνισμὸς, δίκαιος καὶ ἐλεύθερος, θὰ λέγῃ πρὸς πάντας, ἄνευ διακρίσεως τάξεων, διότι δὲν θὰ ὑπάρχωσι τοιαῦται, τὸ τοῦ Χριστοῦ. ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΚΟΠΙΩΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΦΟΡΤΙΣΜΕΝΟΙ, ΚΑΓΩ ἈΝΑΠΑΥΣΩ ΥΜΑΣ. ΑΡΑΤΕ ΤΟΝ ΖΥΓΟΝ ΜΟΥ ΕΦ' ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ ΠΡΑ·Υ·Σ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΟΣ Τ ΗΚΑΡΔΙΑ, ΚΑΙ ΕΥΡΗΣΕΤΕ ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΥΜΩΝ. Ο ΓΑΡ ΖΥΓΟΣ ΜΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΟΡΤΙΟΝ ΜΟΥ ΕΛΑΦΡΟΝ ΕΣΤΙΝ (Ματθαῖος, 11: 28-29-30)' Πρὸς τοῦτο ὁμῶς ἔχομεν χρέος ὅλοι νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν σύγχρονον, τὸν γήϊνον, τὸν ἀπτόν αὐτὸν θεὸν τῆς ζωῆς, τὸν Κομμουνισμόν. Ὁ

θεός μας ἔχει τὴν ἀνάγκην μας καὶ πρέπει ὅλοι ὁμοῦ ἀδιαφόρως φυλῆς καὶ ἐθνικότητος, ἀδιαφόρως χρώματος, νὰ ὑποβοηθήσωμεν αὐτόν. Ὑποβοηθοῦντες τὸν σύγχρονον θεὸν τῆς ζωῆς, ὑποβοηθοῦμεν ἑαυτοίς. Ἐμπρὸς λοιπόν, ὅπως λέγει καὶ ὁ Ρήγας εἰς τὸ θούρειον αὐτοῦ, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς δαυλὸς εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Ἄρμεναῖοι καὶ Ἄρβανίτες
Βούλγαροι καὶ Ρωμηοὶ
Ἄράπιδες καὶ Ἄσπροι
Μὲ μιὰ κοινὴ ὄρμη
Κατὰ κοινοῦ τυράννου
Ἄς ζώσουμε σπαθί
Νὰ διώξουμε τοὺς λύκους
Ποῦ τὸν ζυγὸν βασιτοῦν
Καὶ Χριστιανοὺς καὶ Τούρκους
Ὅλους μᾶς τυραννοῦν.....

Τοὺς λύκους!!! τὸ ἀσυνείδητον αὐτὸ καὶ αἰμοχαρὲς ζῶον, τὸ ὀποῖον, εἰσερχόμενον ἐντὸς τῆς ποιμνῆς τῶν προβάτων, χάριν τοῦ αἵματος μόνον, τὰ κατασπαράσσει. Τοὺς πλουσίους!!! τοὺς ἀσυνειδήτους αὐτοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι χάριν τῆς ὕλης διασπείρουν τὴν σφαγὴν καὶ ἀδελφοκτονίαν ἐν πολέμοις καὶ ἐν εἰρήνῃ, τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν πενίαν εἰς χιλιάδας ὁμοίων των πρὸς κορεσμόν τοῦ πάθους τῆς ἀπληστίας καὶ τῆς πλεονεξίας των. Τοὺς λύκους-πλουσίους, ὑπὸ τὰ αἰμοχαρῆ ἔνστικτα τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρωπότης ἐμαρτύρησε, μὲ ἀγωνίαν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς ὁποίους πᾶν εὐγενὲς καὶ καθαρὸν πνεῦμα ἀνῆλθε τὸν Γολγοθᾶν του. Ἡ δυσώδης ἀναπνοὴ των ἐπυρόλησε πόλεις καὶ ἐξηνδραπόδισε γυναῖκας καὶ παιδιά. Ἀνήγειρε τυράννους καὶ ἐσταύρωσε μάρτυρας. Ἐλάτρευσε αἰμομίκτας καὶ κατεδίκασεν ἀθώους. Ἐθεοποίησε πιθήκους καὶ κατεδίκασε βασιλεῖς καὶ ἱεροφάντας τῆς σκέψεως. Ὑπὸ τὴν πνιγηρὰν καὶ δυσώδη αὐτῶν πνοὴν —Λύκων-Πλουσίων—ἀνεφάνησαν οἱ Μένδικοι καὶ οἱ Βοργίαι, αἱ Γέφυραι τῶν Στεναγμῶν καὶ αἱ Ἱεραὶ Ἐξετάσεις, τὸ Δικαστήριον τῶν Δέκα καὶ αἱ Σφαγαὶ τῶν Οὐγεννότων,

καὶ ἐξηφανίσθησαν εἰς τὸ πέλαγος τοῦ μαρτυρίου, στιγματίσαντα τὸν δρόμον τῆς προόδου πᾶν ὅ,τι εὐγενές καὶ ὠραῖον. Αἰσθήματα καὶ Σκέψεις.

Ἔως πότε στρεβλωταὶ τῆς Δικαιοσύνης; Ἔως πότε διαφθορεῖς τῆς Ἠθικῆς; Ἔως πότε πνιῖται τῆς Ἀληθείας; Ἔως πότε, Λύκοι-Πλούσιοι, θὰ κατατυραννῆτε τὸ ἀνθρώπινον γένος; Μετανοήσατε ὅτι ἐγγὺς τὸ τέλος τῆς βασιλείας ὑμῶν!! Καὶ εἶναι ἐγγὺς ἡ βασιλεία ὑμῶν, διότι τὰ πράγματα, ἅτινα θὰ ἐπιφέρωσι τὴν πτώσιν σας, εἶναι αἰτίαι καὶ ὄχι συμπτώσεις καὶ αἰτίαι ζωτικαὶ τῆς ζωῆς καὶ ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

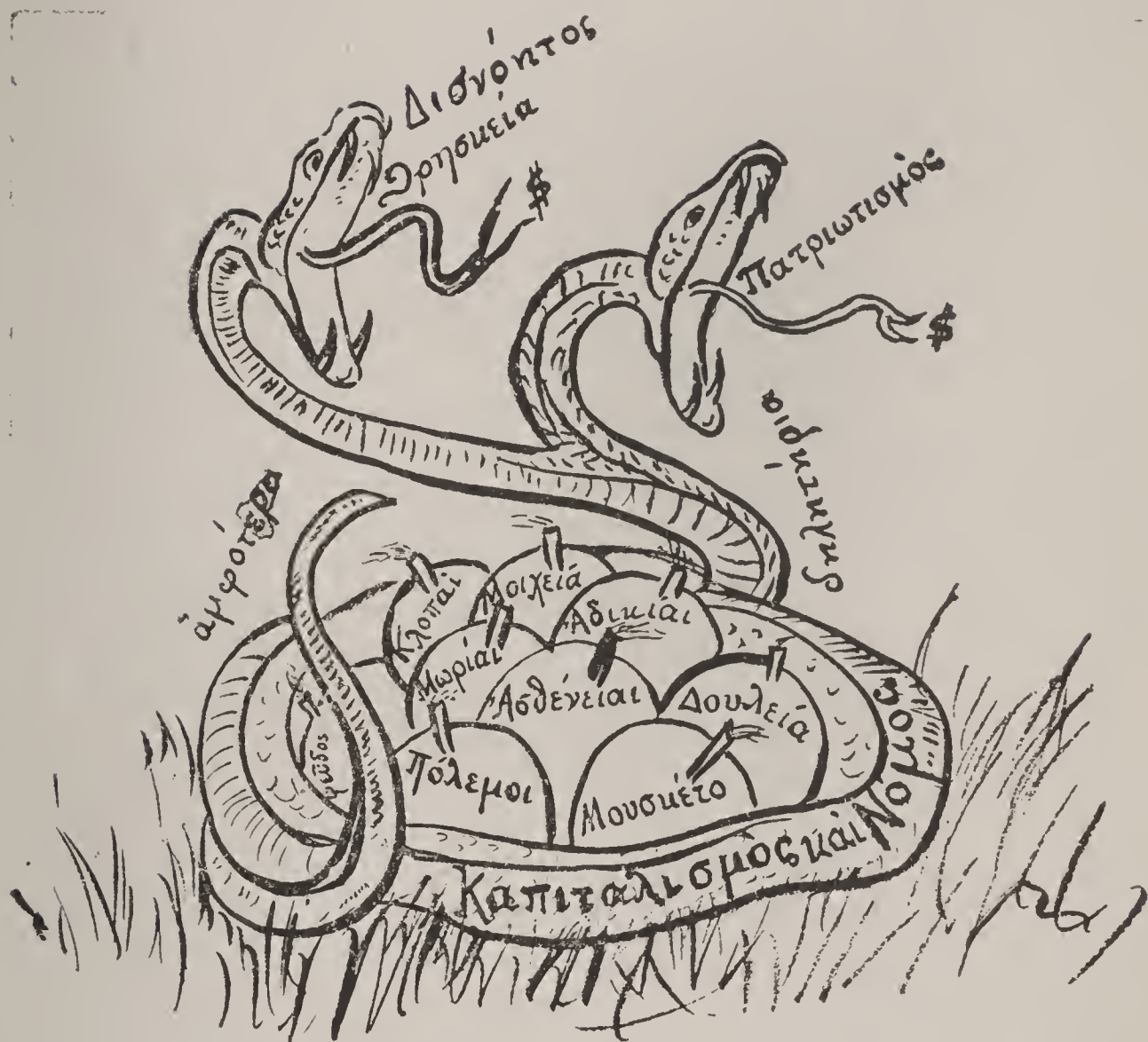
Οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου κατηγοροῦν ὅλους, διὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν ἱερέων καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅσους ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων διαφοροτικὰς ἀντιλήψεις. Τοὺς ἀποκαλοῦσι Σοσιαλιστάς, Κομμουνιστάς, Ριζοσπάστας. Λησμονοῦσιν ὅμως ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἔζησαν μέσα εἰς τὰς κοινωνίας ὡς Ριζοσπάσται, ἦσαν οἱ φορεῖς τῆς προόδου. Ἐνας πραγματικὸς ριζοσπάστης δὲν εἶναι ταραξίας τῆς τάξεως τῶν πραγμάτων, διδάσκων βίαν καὶ καταστροφὴν διὰ τῆς ἐπαναστάσεως, διὰ τῆς ὁποίας εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ μία χαώδης κατάστασις πραγμάτων, ἀλλὰ δύναμις δημιουργικὴ. Τὰ ὄπλα του ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἰδέας. Ἐχων προβλέψεις μιᾶς νέας κοινωνίας, βασιζομένης ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς καλῆς πίστεως καὶ ὑπηρεσίας τοῦ συνόλου, ἐμφυτεύει τὰ ἰδιώδη του εἰς τὸν νοῦν τῶν ὁμοίων τοῦ ἀνθρώπων, ἀναμένων τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν. Ἐχων μεγάλην ὑπομονήν, ὑπομένει τὰς ἐπικρίσεις, πλὴν δὲν μένει εὐχαριστημένος, παρὰ μόνον τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν θὰ ἴδῃ τὴν τελειοτικὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὰ βελτίω τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀτόμων.

Ἐνας τοιοῦτος ριζοσπάστης ἦτο καὶ ὁ Χριστός. Δὲν προσέβαλε κατ' εὐθειᾶν τοὺς ἔχοντας ἀπολυταρχικὰς ἰδέας, πλὴν ὅμως ἐδίδαξεν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ. Δόγμα ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ καταπέσωσιν οἱ Καίσαρες ἐκ τῶν θρόνων. Ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας τὸν μῦθον τῶν Κενταύρων. Ὁ μῦθος εἶναι συμβολικὸς. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἓνα δημιούργημα ὁμοιάζον τοὺς Κενταύρους τῆς μυθολογίας, κατέχων τὰ ἔνστικτα καὶ τὸ σῶμα ἐνὸς κτήνους καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν καρδίαν

ζώου λογικοῦ. Κατέχων ὅμως ὁ ἄνθρωπος κεφαλὴν καὶ καρδίαν ζώου λογικοῦ, ἔχει τὸ πλεονέκτημα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα τῆς δημιουργίας καὶ εὐρίσκεται καθ' ὁδὸν εἰς τὸ νὰ καταστῆ μίαν ἡμέραν Θεός.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶπεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν ζώων καὶ τῶν ἀγγέλων. Ὑπακούων εἰς τὰ ζωώδη ἔνστικτα, καθίσταται δοῦλος, ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ιδεωδῶν τοῦ ἔσω-κόσμου τοῦ καθίσταται Θεός. Μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον μόνον ὑπάρχει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ. Μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχουσιν ὅλαι αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι, τὰς ὁποίας εἶπεν ὁ Χριστὸς καὶ ἐπηγγέλθησαν οἱ προφῆται τῶν ἀνθρώπων. Νομίζουν λοιπὸν οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου, ὅτι μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον θὰ ἀποθάνῃ ὁ Θεὸς καὶ θὰ ζήσῃ μόνον τὸ κτῆνος; Ἐν τῇ φύσει ἐπῆλθεν ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία ἐξέλιξις καὶ ἐργάζεται ἀκόμη. Νομίζουν οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς ὁ Θεὸς τοῦτέστι, θὰ σταματήσῃ τὴν μοναδικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν;

Βεβαίως, ὅπως ἔχουν δημιουργήσῃ τὴν ζωὴν τὰ σημερινὰ συστήματα, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους κινδύνους εἶναι, ὅτι εἴμεθα ὅλοι ἀπησχολημένοι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στομάχου. Ἀσχολούμεθα περισσότερο διὰ τὸ σῶμα καὶ ὄχι ἰδιὰ τὸν νοῦν. Περισσότερον διὰ τὸ ζῶον, παρὰ διὰ τὸν Θεόν. Ἐκαστος καταδιώκει κατὰ προτίμησιν καὶ εὐνοίαν μίαν σκιάν, ὁμοιάζοντες μὲ τὰς ἀγελάδας ἐν τῇ πάχυν. Ἐκάστη ἀγελάς τρώγει καὶ βλέπει μόνον τὸ πρὸ αὐτῆς χόρτον, μὴ ἔχουσα κανὲν ἐνδιαφέρον δι' ὅ,τι γίνεται πλησίον αὐτῆς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἀγελάδων. Πλὴν ἄς μὴ ἀπατῶνται οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου. Ὁ Θεὸς θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Τὸ κτῆνος θὰ ἀποθάνῃ. Καὶ θὰ ἀποθάνῃ διὰ τῆς χειρὸς τῆς ἀδελφοποιήσεως καὶ συνεργασίας τῶν λαῶν! Εἰς τοῦτο ὑποβοηθοῦνται οἱ λαοὶ ἐκ τῆς ΑΝΑΓΚΗΣ τοῦ παρόντος καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος διὰ τῶν μεγάλων αὐτῶν μαρτύρων καὶ ιδεολόγων, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον ὅπως ἴδωσι τὸν κόσμον ἠθικῶς καλλίτερον. ΠΑΝ ΔΕΝΔΡΟΝ ΜΗ ΠΟΙΟΥΝ ΚΑΛΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΕΚΚΟΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΥΡ ΒΑΛΛΕΤΑΙ. ΟΥ ΠΑΣ Ο ΛΕΓΩΝ ΚΥΡΙΕ, ΚΥΡΙΕ, ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ. Ματθαῖος 8:17.



ΟΦΙΣ.

Ὁ Ὄφις ὁ ἐξαπατήσας τὴν Εὐάν, ὁ συνθλίψας τὸν Λαοκόοντα καὶ τοὺς υἱούς του, ἢ Λερναία Ὑδρα τοῦ Ἡρακλέους, φονευθεὶς ὑπὸ τῶν ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου, εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ χρυσοῦ, καθὼς σύμβολον τοῦ ἐμπορίου εἶναι ὁ διάβολος. Κατακοπήσονται οἱ ἔμποροι καὶ οἱ φέροντες ἀργύρια. Σοφωνίας 1:11.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ ΛΑΩΝ

Ἐθεσπίσθησαν αἱ Πατρίδες, χάριν τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ κατέβαλον τὸ ζητηθὲν τίμημα εἰς ὕλην καὶ αἷμα, ἀναμένοντες εἰς ἀντάλλαγμα σχετικὴν εὐημερίαν. Οἱ νομάδες λαοὶ ἦσαν κατὰ τοῦτο εὐτυχέστεροι ἡμῶν. Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, μετηνάστευον καὶ περιεφέροντο κατὰ βούλησιν εἰς ἐλευθέραν γῆν. Ἡμεῖς καὶ μεταναστεύοντες εἰσέτι φέρομεν μαζύ μας τὰς ἀλύσεις τῆς δουλείας τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία οὐδὲν μᾶς ἔδωσε καὶ ἔχει ὡς ἀπαίτησιν ὅπως λαμβάνη τὰ πάντα, ἔστω καὶ ἂν ἡμεῖς ἐπαύσαμεν νὰ ζῶμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Πατρίδος. Πρὸς τοῦτο τὸ σύστημα ἔχει τὰ ὄργανά του, ἔχει τοὺς ἱερεῖς, τοὺς πατριώτας, ρήτορας καὶ τὸν Τύπον. Τόσον οἱ ἱερεῖς, ὅσον οἱ πατριῶται καὶ ὁ Τύπος, δὲν κάμνουν ἀπολύτως τίποτε ἄλλο ἢ μόνον νὰ κόπτονται ὑπὲρ Πατρίδος, ὁ δὲ λαὸς ὑπὸ τὴν συνεχῆ αὐτὴν προπαγάνδαν κατήντησε νὰ ὑποπέσῃ εἰς μίαν ληθαργικὴν πνευματικὴν κατάστασιν τόσον ἐντελῆ, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται οὔτε τὸ βάρος τῶν ἀλύσεων του. Κατήντησεν ὁ λαός, ἡ κορωνὶς τῆς Φύσεως, ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, νὰ εἶναι μέσα εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, τῆς ὁποίας φύσεως διὰ τοῦ νοῦ ὑπέταξε πολλὰς δυνάμεις, Τάνταλος διψῶν καὶ ὕδωρ μὴ εὐρίσκων! Τόση εἶναι ἡ πνευματικὴ του νάρκη, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν βυθίσῃ τὸν ἀτυχῆ λαόν, διὰ τῆς ψευδοῦς διδασκαλίας τῆς θρησκείας καὶ τῆς παιδείσεως τῶν σχολείων, ὥστε νὰ εἶναι ἕνας περισσότερον ἀξιοθρήνητος Ἰξίων, στρεφόμενος περίξ τοῦ τροχοῦ του καθ' ὅλον τὸν βίον, μὴ ἔχων τὴν θέλησιν, οὔτε καὶ τὴ νδύναμιν, νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ὅποια ἀξιοθρήνητος κατάστασις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους!! Ὁ ἄνθρωπος-Θεὸς μέσα εἰς τὴν κόλασιν τῶν πραγμάτων, ὅπως τὰ ἐδημιούργησαν δι' αὐτὸν ἄλλοι ἄνθρωποι ἐκμεταλλεутаί, νὰ εἶναι Ἰούδας κατὰ τῆς ζωῆς, παλαίων καὶ μὴ δυνάμενος οὔτε καὶ νὰ ἀποθάνῃ κἂν κατὰ θέλησιν.

Ὅ,τι συνέβαινε πρὸ τριῶν ἢ πέντε χιλιάδων ἐτῶν, συμβαίνει καὶ τώρα. Ρεύματα λαῶν μετηνάστευον καὶ τότε, ὅπως μεταναστεύουν καὶ τώρα. Οἱ Πελασγοί, οἱ Φοίνικες, οἱ Ἡρακλεῖδαι, οἱ Ἕλληνες. Καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα, αἱ μεταναστεύσεις τῶν λαῶν ἔχουσι λόγους, ἀφ' ἑνὸς τὴν πτωχείαν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἔχει βυθίσει ὁ ἀδηφάγος ὄφις τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ πόθος,

τὸν ὅποιον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, λόγῳ κληρονομικότητος σκέψεως, πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἐνάσκησιν πλούτου καὶ δυνάμεως, ὑπὸ τὸν ὅποιον πλοῦτον καὶ δύναμιν νὰ δουλεύσωσιν ἄλλοι.

Ἄς φέρωμεν ἓνα παράδειγμα μόνον, πρὸς καλλιτέραν κατανόησιν. Ἄς φέρωμεν τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας 500 χιλιάδες τέκνα τροφοδοτοῦν δι τοῦ αἵματός των τὰς ἀρτηρίας τοῦ ἐν κινήσει μεγαθηρίου αὐτοῦ, ὅπερ λέγεται «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ». Τὶ παρεκίνησε τὰς 500 χιλιάδας τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν, ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὸν ὠραιότερον οὐρανὸν καὶ τὸ ὠραιότερον κλίμα, διὰ νὰ ἔλθουν ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν χώραν; Ἡ πτωχεία πρωτίστως. Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ὅλοι. Πλὴν ποῖος ὁ αἴτιος τῆς πτωχείας τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος; Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν κατὰ συνείδησιν πολὺ ὀλίγοι. Ἡ Ἑλλὰς λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ τοῦ θαυμασίου αὐτῆς κλίματος ὡς κράτος δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχη πτωχείαν. Καὶ ὅμως ὁ λαὸς της εἶναι πτωχὸς καὶ ἀναγκάζεται νὰ μεταναστεύῃ. Τὶς ἡ αἰτία; Ἡ Πατρις καὶ ἡ θρησκεία καὶ συγκεκριμένως τὸ κυβερνητικὸν αὐτῆς σύστημα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἡ Ἑλλὰς ἀπρερόφησε δισεκατομμύρια ὀλόκληρα, χάριν τῆς «Μεγάλης Ἰδέας», πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν στρατῶν καὶ στόλων. Ἐὰν τὸ χρῆμα αὐτὸ διετίθετο πρὸς κατασκευὴν ἐμπορικῶν πλοίων, λιμένων, ἀρδευτικῶν ἔργων, ἀποξήρανσιν ἐλῶν, καλλιέργειαν ἐπιστημονικὴν, ἴδρυσιν κυβερνητικῶν ἔργων καὶ δημοσίων ὁδῶν, ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος σήμερον; Βεβαίως, ὑπερτέρα τῆς σημερινῆς, καὶ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ διαθρέψῃ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ πόλεμος, τὸ σύστημα τὸ κυβερνητικὸν καὶ αἱ μεγάλαι πατριωτικαὶ ἰδέαι, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ ἐλαττωματικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ κατέστησαν σήμερον τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν ἀφόρητον. Καὶ ἐντεῦθεν προῆλθεν ἡ μεατνάστευσις. Ὅ,τι εἶπομεν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐφαρμόζεται καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ἔθνος τῆς Εὐρώπης, ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πλημμελὴς καὶ ἐλαττωματικὴ καὶ πρέπει νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν γνώμην μας. Ἀπὸ τὶ ἐπιστήμονας ἀποτελεῖται ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος αὐτῆς; Ἀπὸ δικηγόρους καὶ ἰατρούς. Καὶ ὅμως εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν ἡ ἐπιστήμη των δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοὺς δώσῃ τὰ μέσα τῆς

διατροφῆς των. Ποῖος πταίει εἰς τοῦτο; Τὸ σύστημα τῆς κυβερνήσεως. Ὁ Φοῦρνος τοῦ Πανεπιστημίου βγάζει φουρνιές κάθε χρόνο δικηγόρων, οἱ ὅποιοι ἓνα μόνον ἔχουν κατὰ νοῦν, τὸ πῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ γλύψωσι κάνα κόκκαλο ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, καταλαμβάνοντες δημοσίαν τινὰ θέσιν. Μέχρι τοῦδε δὲν εὐρέθη οὐδεμία κυβέρνησις πατριωτικὴ, ἢ ὁποία νὰ διδάξῃ καὶ νὰ σπρώξῃ τὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν πρὸς τὴν ἐκμάθησιν πρακτικῶν ἐπαγγελμάτων.

Εἶπομεν ἐπίσης ὅτι τὸ κυβερνητικὸν σύστημα πταίει καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἐξωδεύθησαν μόνον διὰ τὴν Κρήτην, ἠδύναντο νὰ μεταβάλλουν τὴν Θεσσαλίαν εἰς τόπον παραδείσου καὶ νὰ τὴν καταστήσουν ἰκανὴν νὰ διαθρέψῃ ὀλόκληρον τὸν σημερινὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς κατασκευῆς ἀρδευτικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ. Ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐθνικότητας, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖναι ἔχουσι τὰ ἴδια κυβερνητικὰ συστήματα. Συνέβαινεν εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ εἰς τὴν ἀχανῆ καὶ πλουσιωτάτην Ρωσσίαν τῶν Τσάρων. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν χῶραι φυσικῶς πλούσιαι, αἱ χῶραι αὐταὶ εἶναι ἢ Ρωσσία καὶ τὸ Μεξικόν. Καὶ ὅμως καὶ εἰς τὰς δύο χώρας οἱ πληθυσμοὶ μετηνάστευον. Τίς πταίει; Τὸ Σύστημα. Τοιοῦτον ὅμως σύστημα, τὸ ὁποῖον συντελεῖ εἰς τὴν πτωχείαν τῶν πολιτῶν, εἰς τὸν ἐκπορνισμὸν τῆς γυναικὸς καὶ εἰς τὴν κακὴν διατροφήν καὶ ἀνατροφήν τῶν παιδίων, πρέπει νὰ καταπέσῃ καὶ νὰ καταπέσῃ τὸ ταχύτερον.

Καὶ θὰ καταπέσῃ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀσφαλῶς, ὅπως κατέπεσαν καὶ πολλὰ ἄλλα συστήματα, δημιουργήματα ἀνθρώπων εἰς τὸ παρελθόν. Κατέπεσεν ὁ φεουδαρχισμὸς, κατέπεσεν ἡ εὐγένεια λεγομένη τοῦ αἵματος. Εἶναι καιρὸς νὰ καταπέσῃ καὶ θὰ καταπέσῃ καὶ ἡ ὀλιγαρχία τῶν πλουτοκρατῶν. Ὁ πλοῦτος τῆς φύσεως, ὁ ἐπίγειος καὶ ὑπόγειος, εἶναι ἀρκετὸς νὰ διαθρέψῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐξ ἴσου. Πνεῦμα Δικαιοσύνης καὶ λατρεία πρὸς τὴν Ἀλήθειαν χρειάζεται διὰ τοῦτο. Ὁ ἀνθρώπος-Θεός, τελειοποιούμενος, θὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ αὐτὰ μίαν ἡμέραν καὶ θὰ τὰ ἀποκτήσῃ ἐκπαιδευόμενος καταλλήλως. Ἐὰν ἀπέτυχεν εἰς τοῦτο μέχρι σήμερον, εἰς τοῦτο πταίει καὶ πάλιν τὸ σύστημα, ὅπερ εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν πλουτοκρα-

τῶν, οἱ ὅποιοι δίδουσιν εἰς τὸν λαὸν ἐκπαίδευσιν ἢ ἀτελῆ ἢ ψευδῆ ἢ οὐδεμίαν. Τοῦτο εἶναι τὸ συμφέρον των, ἄλλως τε. Ἡ χώρα ἐδῶ τῆς Ἀμερικῆς, τῆς ὁποίας θαυμάζεται ὁ πλοῦτος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτον καὶ ἐντεῦθεν, ἐξώδευσε δι' ἐκπαιδευτικούς σκοποὺς μόνον, κᾶτι περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἐξώδευσε μέσα εἰς ἓνα καὶ ἥμισυ ἔτος, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

Τοῦτο ἦτο τὸ συμφέρον τῶν πλουτοκρατῶν της. Ἀπὸ τὸν πόλεμον ἐδημιούργησαν δισεκατομμύρια, ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ κινδυνεύουν νὰ χάσουν τὰ πάντα, καθὼς καὶ τὴν προνομιούχον θέσιν, ἣν κατέχουσι μέσι εἰς τὰ κυβερνητικὰ συστήματα τῶν λαῶν. Εἰς τὰ μέλλοντα ὅμως κυβερνητικὰ συστήματα ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος θὰ εἶναι ἡ δύναμις τῆς σκέψεως, ἡ ὁποία δύναμις θὰ ἔχη τὴν προαγωγὴν της ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ἀληθῆ ὅμως. Τὰ μέλλοντα κυβερνητικὰ συστήματα δὲν θὰ δύνανται νὰ παραβλέπωσι τὸ θεμελιῶδες αὐτὸ πρᾶγμα, ἐὰν θέλωσι ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ νὰ ὑφίστανται ἐπὶ τῆς γῆς. ΔΙΟΤΙ Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΕΚΤΟΣ ΜΟΝΟΝ ΕΑΝ ΕΧΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΗ, ὅταν δὲ ἐκπαιδευθῆ, τότε καὶ μόνον θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ποθητὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων.

Δυστυχῶς σήμερον ὁ ἄνθρωπος, λόγῳ τῆς ἀτελοῦς αὐτοῦ ἐκπαιδεύσεως, δὲν ἔχει ἀκριβεῖς ἀντιλήψεις, οὔτε ἐπὶ τῶν κοινοτέρων πραγμάτων αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὁ νοῦς του ὄντως εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἑκατομμυρίων ἐτῶν ἐξελίξεως καὶ ἐκπαιδεύσεως, ὁ δὲ νοῦς ἐδόθη εἰς αὐτόν, ὑπὸ τῆς αἰωνίως πειραματιζομένης φύσεως, ὥστε οὗτος νὰ δύναται νὰ ἀποφασίζῃ μόνος του περὶ τοῦ εἶναι ἀληθές, τί ψευδές, τί εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ τί ὄχι. Καὶ ὅμως ΕΝΑΣ μόνον μέστ εἰς τοὺς χιλίους ἀνθρώπους πραγματικῶς μεταχειρίζεται τὴν δύναμιν τῆς σκέψεώς του πρὸς σχηματισμὸν τῆς γνώμης του, οἱ δὲ ἄλλοι 999 ἀπλούστατα βαδίζουν ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σκέψεως, ἡ ὁποία ἔχει παραχθῆ παρ' ἄλλων καὶ πρὸ πολλοῦ. Οἱ τοιοῦτοι ἐνεργοῦσι καὶ σκέπτονται μᾶλλον ὡς μία ἀγέλη προβάτων, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δὲν εἴμεθα ἔτοιμοι διὰ νέας ιδέας, ὁπότεν αὗται ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον, οὔτε εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὰς πραγματικὰς μεγαλοφυΐας, ὅταν αὗται παρουσιάζονται εἰς τὸν κό-

σμον. Διατῑ ὄλα αὐτά; Διότι λείπει ἀπὸ τὸ ἄτομον ἡ ΑΜΦΙΒΟ-
ΛΙΑ καὶ ἐπομένως ὁ ΕΡΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΩΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. ΖΗΤΕΙΤΕ ΚΑΙ ΕΥΡΗΣΕΤΕ, ΚΡΟΥΣΑΤΕ
ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΗΣΕΤΑΙ, ΑΙΤΕΤΕ ΚΑΙ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΥΜΙΝ, λέ-
γει ὁ Χριστός.

Ἐκτὸς τῆς πατριωτικῆς μεγαλομανίας τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία
ἐστάθη ἡ κυρίως αἰτία τῆς κακοδαιμονίας καὶ πτωχείας, ἐπομένως
καὶ τῆς μεταναστεύσεως αὐτῶν, ἄλλη αἰτία ἐξ ἴσου σπουδαία εἶναι
ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν παραγωγικῶν χειρῶν ὑπὸ τῶν ὀλίγων πλουτο-
κρατῶν, βοηθουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ τοκο-
γλυφία εἶχε προαχθῆ εἰς παρσιμιάδη βαθμόν, οἱ δὲ ἱερεῖς αὐτῆς ἠ-
δύναντο νὰ ἀποτελέσουν τύπους πλέον ζήλευτους ἀπὸ ἐκείνων, ὃν ἔ-
δωσε ὁ Σαΐκσπηρ εἰς τὸν Σαϊλώκ αὐτοῦ. Ἡ σταφίς, τὸ κυριώτερον
προϊὸν τοῦ τόπου, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσήρχετο χρυσὸς εἰς τὸν τόπον,
εἶχε περιπέση εἰς τὰς χεῖρας ὀλίγων ληστῶν τῶν πόλεων, κατ' εὐφη-
μισμὸν καλουμένων ἐμπόρων, οἱ ὅποιοι ἀπερρόφων τοὺς τιμίους
ιδρωτάς τῶν κόπων καὶ μόχθων τῶν καλλιεργητῶν. Καὶ ὄλα αὐτὰ
ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων.

Ἐπίσης κατὰ πολὺ συνέτεινεν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ λαοῦ
τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ θρησκεία. Λέγουσιν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουσι
πολίτευμα συνταγματικόν. Θὰ ἦσαν πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀλή-
θειαν, ἐὰν ἔλεγον ὅτι ἔχουσι πολίτευμα θεοκρατικόν. Ἐκ τῶν 365
ἡμερῶν τοῦ ἔτους, αἱ 200 ἡμέραι εἶχον ἀφιερωθῆ εἰς τὴν λατρείαν
τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων του, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ἐκ τῆς λατρείας
αὐτῆς. Ἐὰν δὲν ἀπελάμβανεν ὁ Θεός, ἀπελάμβανον οἱ δοῦλοι καὶ
ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ τοιοῦτον εἶναι φανερόν. Δι-
ότι ἐνῶ ὀλόκληρος ὁ ἄλλος πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἴσως ἔνεκεν τοῦ
κλίματος, ἴσως ἔνεκεν τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς, ἴσως καὶ ἔνεκεν τῆς
σκληροῦς γεωργικῆς ἐργασίας, δὲν διακρίνονται διὰ τὸ πάχος τοῦ σώ-
ματος, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ καλόγηροι, 9 πρὸς 10, νὰ διακρίνονται διὰ τὸ
ἐξαιρετικὸν αὐτῶν πάχος τοῦ σώματος καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἀξιοσέβαστον
καὶ προέχουσαν γαστέρα των.

Ἄλλὰ διατῑ ὄχι; Διατῑ νὰ μὴ ὑπερπαχυνθῶσιν αἱ γαστέρες
τῶν ἱερέων ἐνὸς λαοῦ, ὅστις ἐν μέσῳ 20ῶ αἰῶνι ἀρέσκειται νὰ θεο-
κρατῆται, ἔχων ἀντιλήψεις περὶ θεότητος ὁμοίας ἐκείνων, τὰς ὁποί-

ας εἶχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ 10 χιλιάδων ἐτῶν; Λαοῦ, ὅστις μένει εὐχαριστημένος μέσα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων μὲ τὸ νὰ λέγωσιν εἰς αὐτόν, ὅτι ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ; Λαοῦ, ὅστις πιστεύει, ὅτι τὰ πάντα, εἴτε καλὰ, εἴτε κακὰ, προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεόν, καθὼς καὶ οἱ πόλεμοι ἀκόμη, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους φρονεῦει ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἂν καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ἀπόλυτον ἀγαθόν, δίκαιος καὶ παντογνώστης;

Καὶ ἂν τις ἐρωτήσῃ τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων,, ὅπως ἀποφανθῶσι κατὰ συνείδησιν, ὡς μὴ ἔχοντες συνείδησιν ἢ ἀπάντησις των ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ... ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΣΥΝΔΥΑΖΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. (Δαβίδ.) Τόση εἶναι ἡ δίψα τῶν ἱερέων πρὸς ἀπόκτησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἀπληστία αὐτῶν πρὸς τὴν ὕλην, ὥστε νὰ ἀρνῶνται πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστήμη ἀπέδειξε πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὡς ἀληθῆ, καὶ τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ, ὅπως διατηρησῶσι τὰ πλήθη ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ἀντιλαμβάνονται οἱ ἱερεῖς τῶν θρησκειῶν, ὅτι ἡ ὑπόστασις αὐτῶν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας τῶν λαῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξακολουθοῦσι νὰ διδάσκωσιν, ἂν καὶ δὲν πιστεύουσιν οἱ ἴδιοι τὸ τοιοῦτον, ὅτι ὁ κόσμος ἐπλάσθη ἐντὸς ἕξ ἡμερῶν καὶ εἶναι ἡλικίας 6000 ἐτῶν, ὅτι ὅταν ἡ γῆ τρέμῃ ὑπὸ τὰς δονήσεις τῶν σεισμῶν, τὸ τοιοῦτον προέρχεται διότι ὁ ΣΤΡΕΦΩΝ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΙΩΝ ΑΥΤΗΝ ΤΡΕΜΕΙΝ. Διδάσκουσι τὴν ὑπαρξιν ἀγγέλων Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ καὶ ἀρχαγγέλων. Διδάσκουσιν, ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ ἐκτελεῖ χρεὴ δημίου, ἀποκόπτων τὴν κεφαλὴν τῶν θνησκόντων. Ὡραία ἐργασία δι' ἓνα ἀρχάγγελον καὶ παραστάτην τοῦ ὑπερτελείου ἀγαθοῦ! Ὡς εἶπομεν ὁμῶς καὶ ἀλλαχοῦ, ὅλα τὰ τῆς ἱερᾶς βίβλου λεγόμενα, εἶναι παραστάσεις οὐχὶ πραγματικά, ἀλλὰ συμβολικά. Βεβαίως, ὁ Μιχαὴλ δὲν εἶναι πρόσωπον πραγματικόν, ἀλλὰ σύμβολον. Καὶ ὡς σύμβολον συμβολίζει τὰς δυναστείας (τῶν βασιλέων) ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀληθῶς ὁ Μιχαὴλ κόπτει τὰς κεφαλὰς τῶν θνησκόντων ἐν καιρῷ πολέμου, τοὺς ὁποίους πολέμους τοὺς δημιουργοῦσιν οἱ βασιλεῖς, τῶν ὁποίων σύμβολον εἶναι ὁ Μιχαὴλ. Ὁ Χριστιανισμὸς σήμερον, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ

πνεῦμα τῆς διδασκαλίας τοῦ μεγάλου διδασκάλου καὶ θεμελιωτοῦ αὐτοῦ, δώσας ἐντελῶς ψευδῆ ἐξήγησιν αὐτῆς, ἔχει περιέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον, ὅπερ, καθὼς λέγει ὁ Παῦλος: ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΣΗΜΕΙΟΝ ΑΙΤΟΥΣΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΟΦΙΑΝ ΖΗΤΟΥΣΙΝ, ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ, ΕΙΣ ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ, ΕΙΣ ΔΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΜΩΡΙΑΝ. Πρὸς Κορινθίους 2:22.

—23. Πιστεύοντες τὰς ἀλληγορίας καὶ τοὺς συμβολισμοὺς ὡς πραγματικότητας, περιερχόμεθα εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὸν Παῦλον, ὅστις λέγει: ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ' ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΝ, ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ. Γαλάτας 4:22—25.

Ἐπίσης, ὡς εἶπον ἀλλαχοῦ, αἱ θρησκεῖαι διδάσκουσι τὴν ὑπαρξιν Θεοῦ, τὴν ὁποίαν λέξιν ΘΕΟΣ παράγουσιν ἐκ τοῦ ρήματος θεάομαι—θεῶμαι. Τοῦτέστι, τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἣτις ἐπιβλέπει, θεᾶται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ὁ Χριστός, ὁ θεμελιωτῆς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ἀρέσκεται καθ' ὑπερβολὴν, ἀποκαλῶν ἑαυτὸν ΥΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Τοῦτέστιν υἱὸν τοῦ δημιουργήματος ἐκείνου, ὅπερ καλεῖται ἄνθρωπος, ἢ ὁποία λέξις ἄνθρωπος παράγεται ἐκ τοῦ ΑΝΩ καὶ ΟΠΩΠΑ, πρὸς τὰ ἄνω βλέπω. Δὲν δύνανται ὁμῶς αἱ θρησκεῖαι νὰ ἀπελευθερώσουν τὸ πνεῦμά των καὶ νὰ ἴδωσιν ὅτι ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἢ ὁποία ΘΕΑΤΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ καὶ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἢ ὁποία βλέπει ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ὅτι αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις ἐλκύονται ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην, ὁ μὲν Θεὸς ὡς δύναμις ἀνθρωπίνης ὀργανώσεως, ὁ δὲ ἄνθρωπος ὡς μέλος τῆς ἀνθρωπίνης ὀργανώσεως τελειοποιούμενος εἰς δύναμιν εἰς Θεόν.

Ὁ Θεὸς εἶναι δύναμις, δύναμις ἀσύλληπτος καὶ ἄγνωστος, δὲν εἶναι οὐσία. Δὲν ἔχει χῶρον, οὔτε βάρος. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι οὐσία ἀπτή, πλὴν ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ τὸν Θεόν, ἔχει τὸν νοῦν, τὴν συνείδησιν, ἢ ὁποία δὲν ἔχει οὔτε βάρος, οὔτε χῶρον καὶ εἶναι ἀσύλληπτος ὅπως ὁ Θεός. Ὁ Παῦλος ἀποκαλεῖ τὴν συνείδησιν «ΦΩΝΗΝ ΘΕΟΥ». Ἐπομένως, ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ φύσει, ἀποτελῶν μέλος τῆς δυνάμεως τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀνθρώπων, πρέπει ἰδίως νὰ στρέψῃ τὰς προσπάθειάς του πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ του ἐν τῇ φύ-

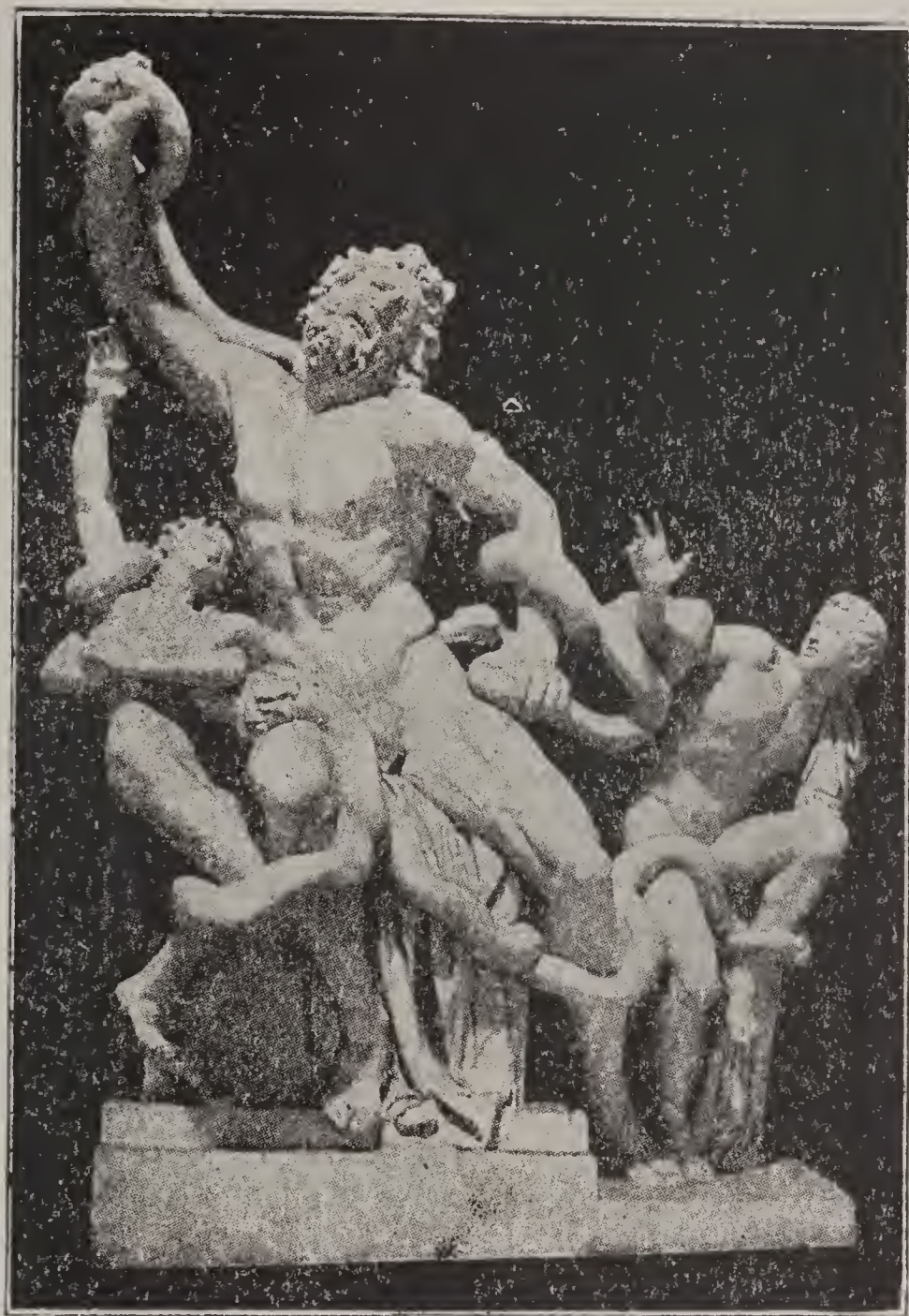
σει, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ζῆ καὶ ἀναπτύσσεται. Εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ φροντίσῃ, ὅπως καλύψῃ τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε δι' αὐτὸν ἢ φύσις, ἐὰν θέλῃ νὰ εἶναι Θεὸς τῆς φύσεως. Πρέπει νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς τροφῆς του, τῶν ἐνδυμάτων του, τῆς εὐζωίας του καὶ ὑπεράνω ὅλων νὰ ἀναπτύξῃ τὸν νοῦν του, ὅπως μίαν ἡμέραν δυνηθῆ νὰ συναντήσῃ τὸν Θεόν του. **ΗΝ ΔΕ ΠΟΛΙΣ ΝΗΝΕΥΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΩ ΘΕΩ ΩΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΟΔΟΥ ΗΜΕΡΩΝ ΤΡΙΩΝ.** Π. Δ. Ἰωνᾶς. 3:2. Τοῦτέστιν, ἦτο ἡ πόλις Νηνευὴ δυνατὴ εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἀπεῖχε τριῶν ἡμερῶν δρόμου. Ὁ δὲ Ἰωάννης λέγει ἀλλαχοῦ: **ΣΕΙΣ ΘΕΟΙ ΕΣΤΕ, ΩΝΟΜΑΣΕ ΘΕΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ.** Ἰωάννης. 10:35. Τοῦτέστι, μόνον ὅταν ὡς ἄνθρωποι ἀποτελῶμεν μέρος τῆς δυνάμεως τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀνθρώπων, τότε εἶναι καὶ ὁ ἴδιος Θεός. **ΕΝΔΥΘΗΤΙ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.** Ἐφεσίους. Καὶ ἡ πανοπλία τοῦ Θεοῦ ποία εἶναι; Ἡ δύναμις τῆς ἀνθρωπίνης ἐνώσεως. Ἐφ' ὅσον ὁμως εἴμεθα διηρημένοι, φιλονεικοῦντες, μισοῦντες καὶ φονεύοντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, τότε εἴμεθα νεκροί.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, πάντες οἱ κατὰ καιροὺς ἀναφανέντες ἰδεολόγοι διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν προσεπάθησαν ὅπως ἐνώσωσι τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις πρὸς κατεύθυνσιν τῆς ἰσότητος, ἀδελφότητος καὶ κοινοκτημοσύνης. Τοῦτ' αὐτὸ ἦτο καὶ εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. **ΚΑΙ ΕΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΟΙΜΝΗ.** Ὑπάρχει ὁμως μία διαφορὰ μεταξὺ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανέντων Ἰδεολόγων καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν καὶ ἐκήρυξαν ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ὅτι οἱ μὲν πρῶτοι ἐκήρυξαν τὰς σκέψεις των ἐλευθέρως, οἱ δὲ διδάσκαλοι προφῆται καὶ ἀπόστολοι τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, λόγῳ τῶν διωγμῶν, διετύπωσαν τὰς σκέψεις των συγκεκαλυμμένως, ἐν παραβολαῖς καὶ συμβολικῶς. Θέλοντες νὰ ἀποφύγῃσι ἀτς διώξεις, ἀντὶ νὰ εἴπωσι καθαρῶς **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ ΣΩΤΗΡ,** ἔγραφον κατὰ συμβολισμὸν ἓνα ἰχθῦν, διατηρήσαντες ἀπὸ τὴν ἀληγορίαν αὐτὴν καὶ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου διδάξαντες τὰς μεγάλας ἀληθείας τοῦ μεγάλου διδασκάλου ἐπὶ τῆς κοινοκτημοσύνης, τῆς

ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐνώσεως καὶ συνεργασίας, καὶ τὸ ὁποῖον Εὐαγγέλιον καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἰδέας ἀσπάζονται τόσον οἱ κομμουνισταί, ὅσον καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ πλούσιοι, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν κομμουνισταὶ θέλουσιν ὅπως ἡ διδασκαλία καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἐφαρμοσθῶσιν ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνῶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἱερεῖς θέλουσιν ὅπως τοῦτο ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν.

Οὕτως ὁμως πιστεύοντες, οἱ πλούσιοι καὶ ὁ κληρὸς, πιστεύοντες τὰ σύμβολα καὶ τὰς ἀλληγορίας τοῦ Εὐαγγελίου ὡς πραγματικότητας, φθάνουσιν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ εἶναι εἰδωλολάτραι καὶ ἀντίχριστοι. Προσκυνοῦσι τὴν εἰκόνα τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς γῆς ὡς πραγματικότητα, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ ἐμβαθύνωσιν ἐντὸς τῆς οὐσίας τῶν συμβολιζομένων. ΑΝΑ-ΛΗΨΙΣ, λέξις σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως ΑΝΑ καὶ ΛΑΜΒΑΝΩ, ἥτοι ἡ ἀνθρωπότης ἀνέλαβε καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἀπωλείας, ἦν ὑπέστη. ΕΤΙ ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΥΚΕΤΙ ΘΕΩΡΕΙ ΜΕ, ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΘΕΩΡΕΙΤΕ ΜΕ, ΟΤΙ ΕΓΩ ΖΩ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΖΗΣΕΣΘΑΙ. Ἰωάννης 14:19. Τοῦτέστιν, ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος καὶ κοινοκτημοσύνης ἐμοῦ ἀπελθόντος, θὰ παύσῃ νὰ φαίνεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, σεῖς ὁμως οἱ πιστεύοντες θὰ βλέπετε ὅτι ὑπάρχουν ἐλπίδες πρὸς πλήρωσιν τῆς διδασκαλίας μου. ΟΥΚ ΑΦΗΣΩ ΥΜΑΣ ΟΡΦΑΝΟΥΣ, ΕΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ. Ἰωάννης. 14:18.

Μωροὶ καὶ ἀνόητοι οἱ θέλοντες νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ πέραν τοῦ τάφου. Ὁ Χριστὸς εἶναι σύμβολον τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ζωῇ, καθ' ὃ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ὁ ὁποῖος ΘΕΟΣ, ὡς ἐξηγήσαμεν ἀλλαχοῦ, εἶναι ἡ δύναμις τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁχι μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι σύμβολον, ἀλλὰ καὶ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος εἶναι σύμβολον τοῦ ἐμπορίου, ὁ ὄφις τοῦ ἀργυρίου, ὁ ἐξαπατήσας τὴν Εὐάν καὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ θέσας τοὺς λαοὺς ἐν διαρκεῖ ἀγωνίᾳ ψυχῆς καὶ σώματος. Εἰκὼν Λαοκτόοντος, σελὶς. . . . Συνέστησα τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μου καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ προσέξωσι τὰς διαφορὰς ἐξηγήσεις μου ἐπὶ τῶν συμβόλων. Τὰ σύμβολα ἄλλως ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄλλως ὑπὸ τῆς μυθολογίας. Ὑπὸ μὲν τοῦ Εὐαγγελίου συμβολίζεται τὸ ἐμπόριον διὰ τοῦ διαβό-



Ο ΛΑΟΚΟΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ, ΑΓΩΝΙΩΝ ΥΠΟ
ΤΟΝ ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΕΝΑΚΓΑΛΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΟΦΕΩΣ.

Πάντες γνωρίζουν τὸ πάθημα τοῦ Λαοκόοντος καὶ τῶν υἱῶν του, ἐκ τῆς Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ λέξις Λαο-κόων εἶναι σύνθετος ἐκ τῶν λέξεων Λαὸς καὶ ἀγών, ἡ δὲ εἰκὼν συμβολίζει τὴν ἀγωνίαν τοῦ λαοῦ, πιεζομένου ἀπὸ τὴν περίσφιγξιν τοῦ ὄφεως (ἀργυρίου).

λου, ὑπὸ δὲ τῆς μυθολογίας διὰ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἐγὼ δὲ εἰς τὸ παρὸν σύγγραμμά μου συμβολίζω τὰ διάφορα κακὰ τῆς κοινωνίας διὰ δι-κεφάλου ὄφεως.

Οἱ ἄνθρωποι μέσα εἰς τὴν ζωὴν πάντοτε ἐβασάνισαν τὸν νοῦν αὐτῶν διὰ τὴν αὐτοσυντήρησιν αὐτῶν. Ἐκαλλιέργησαν τὴν γῆν καὶ ἔσπειραν σπόρους πρὸς διατροφήν αὐτῶν. Ἐκτισαν οἰκίας ἐν-τὸς τῶν ὁποίων νὰ στεγάζωνται καὶ οὕτως ἀποφεύγωσι τοὺς καύσω-νας καὶ τὰ ψύχη. Κατειργάσθησαν τὰ δέρματα τῶν ζώων, κατα-σκευάσαντες ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα. Τὸ τοιοῦτον τὸ ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς ὁ μεγαλείτερος φυσικὸς νόμος, ὁ νόμος τῆς αὐτοσυντηρή-σεως. Σήμερον μέσα εἰς τὰς κοινωνίας χιλιάδες ἀνθρώπων παρά-γουν διὰ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν, κοπιᾶζουσιν, μοχθοῦν. Καὶ ὁμως πάσχουσιν ἐκ πείνης, αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι των. Πῶς δυνάμεθα νὰ καλλιτερεύσωμεν τὴν οἰκτρὰν αὐτὴν κατάστασιν; Ἡ λογικὴ ἐπιβάλλει καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη διαμαρτύρονται, ἀπαιτοῦ-σαι τὴν ἄμεσον διόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Μία εἶναι ἡ σωτηρία. Ἡ πιστὴ καὶ κατ' οὐσίαν ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ σύστημα τοῦτέστι τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἰσότητος. Διὰ νὰ συμ-βῇ ὁμως τὸ τοιοῦτον, εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως καταργηθῇ τὸ σύστημα τοῦ δηναρίου (ὄφεως), τὰ παρόντα κυβερνητικὰ καὶ θρησκευτικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα ἐστάθησαν, διὰ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ σχολεί-ου, ἡ μοναδικὴ αἰτία τῶν πολέμων καὶ ὄλων τῶν ἄλλων δεινῶν, ἅτινα μαστίζουσι τὴν ἀτυχῆ ἀνθρωπότητα. Ὅλα αὐτὰ βεβαίως θὰ πέ-σωσι μίαν ἡμέραν καὶ ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ φωτισθῇ καὶ θὰ ἐξυπνήσῃ ὁ ἐργάτης, τὸν ὁποῖον ὁ προφήτης Δανιὴλ ἀποκαλεῖ ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΝ ΘΗΡΙΟΝ. Ὅταν τὸ κοιμώμενον θηρίον, ὁ ἐργάτης, ἐξυπνήσῃ, φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦτο θὰ εἶναι ἀνατολὴ ἀνατολῶν διὰ τοὺς λαοὺς καὶ μία ὥραία πρῶτα ἔαρινὴ διὰ τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Τότε τὸ κήρυγμα τοῦ μεγάλου ἠθικοδιδασκάλου «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗ-ΛΟΥΣ» θὰ εἶναι ὄχι καινὴ ρῆσις, ἀλλὰ ἐμπράγματος οὐσία. Τότε θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ τὸ Ο ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΣΘΙ-ΕΤΟ. Τότε ὁ κόσμος θέλει καθαρισθῇ ΩΣ ΑΙ ΑΚΑΝΘΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΚΗΦΗΝΕΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ. Ὅποια θεμέλια πολιτισμοῦ καὶ δικαιοσύνης ἀφάν-ταστα!

Ὅποταν ὁ ἐργάτης ἀφυπνησθῆ, ὁπόταν οἱ λαοὶ εκπαιδευθῶ-
 σιν, ὁπόταν ἔλθῃ τὸ μία ποιμνὴ καὶ εἷς ποιμὴν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῆς
 ἐνώσεως καὶ ἀγάπης τῶν λαῶν, τότε δὲν θὰ ὑπάρχωσι στρατοί, οὔτε
 στόλοι, οὔτε ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν πολεμικῶν εἰδῶν, τὰ ὁ-
 ποῖα οἱ ἄνθρωποι σήμερον, ὑπὸ τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα,
 τὰ μεταχειρίζονται πρὸς ἀλλήλοκτονίαν, οὔτε θὰ κτίζονται οὐρανο-
 φύται πρὸς προφύλαξιν τοῦ ἀργυρίου (ὄφους). Ὀλόκληρος ἡ
 ἀνθρωπότης θὰ καταβάλλῃ ἴσην μερίδα ἐργασίας πρὸς παραγωγὴν
 καὶ συντήρησιν καὶ θὰ δικαιουῖται νὰ ἔχῃ ἴσην μερίδα ἐκ τοῦ κοινοῦ
 πλούτου τῆς παραγωγῆς της, ἐνῶ σήμερον ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ
 μόνον 15 ο)ο καταβάλλουν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἐνῶ τὰ 85 ο)ο
 κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ζῶσιν ἐκ τῆς παραγωγικῆς ἐργα-
 σίας εἰς βάρος τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως. Ἐὰν παραγωγὴ καὶ
 διανομὴ ἐτίθετο ἐπὶ τῆς τριτάνης τῆς δικαίας τῆς Δικαιοσύνης, καὶ
 Ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης συνεισέφερε τὴν μερίδα της εἰς τὴν πα-
 ραγωγὴν, Ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς θὰ ἠϋτύχει καὶ θὰ εἰρ-
 γάζετο μόνον 2 ὥρας τὴν ἡμέραν, ἀφιερῶνων τὰς ὑπολοίπους ὥρας
 τοῦ πρὸς βελτίωσιν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦ του, ἔχων ἐλπίδας μίαν
 ἡμέραν νὰ ὁμοιάσῃ πρὸς τὸν Θεόν.

Πολλοὶ ὑποθέτουν ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι δύσκολον, ἂν μὴ ἀδυ-
 νατον, λόγῳ ὅτι αἱ παραγωγικαὶ ἐργασίαι διακρίνονται εἰς καθαρὰς
 καὶ ἀκαθάρτους, εἰς ἀσφαλεῖς καὶ ἐπισηφαλεῖς. Διὰ τὸ τοιοῦτον ἄς
 μὴ ἀνησυχῶσιν. Ἐκαστος θὰ ἔχῃ τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ τῆς ἐρ-
 γασίας του καὶ ΑΓΑΠΗΝ πρὸς τὴν ἐργασίαν του. Ἐκαστος θὰ
 συνεισφέρῃ διὰ τὸ σύνολον, τὸ δὲ σύνολον θὰ ἴσταται δι' ὅλους. Δὲν
 θὰ ὑπάρχωσι ἐργασίαι ἐπισηφαλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἀσφαλεῖς. Ἐὰν ὑπὸ
 τὸ παρὸν σύστημα τοῦ πλουτισμοῦ τῶν ἀτόμων συμβαίνωσι ἀτυχή-
 ματα εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ τὰ ἐργοστάσια, τότε ὑπὸ τὴν ἐπί-
 βλεψιν τῆς ἐπιστήμης τὰ ἀτυχήματα θὰ παύσουν, διότι τότε ὁ ἐργά-
 τῆς δὲν θὰ εἶναι ΕΙΔΟΣ, ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ, ἀλλὰ ΔΥΝΑΜΙΣ ἐν
 τῇ δυνάμει τῆς ἐνώσεως τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἀρχιεργάτης δὲν
 θὰ βλέπῃ εἰς τὸν ἐργάτην μέσον πλουτισμοῦ διὰ τὸν κύριόν του, ἀλ-
 λά ἀδελφὸν συμβάλλοντα διὰ τῆς ἐργασίας του εἰς τὴν κοινὴν εὐ-
 τυχίαν. Ὁ ἐργάτης δὲν θὰ βλέπῃ εἰς τὸν ἀρχιεργάτην τὸν ἀπεχθῆ
 τύραννον, ἀλλὰ ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς πείρας του ἐτάχθη ἐκεῖ,

ὅπως τὸν προστατεύῃ κατὰ τῶν δυστυχημάτων. Ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐκείνου, ὅλα θὰ κινῶνται πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ ὅλα θὰ τεθῶσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς κατανοήσεως.

Καὶ ἡ λαμπρὰ αὐτὴ ἡμέρα ἔρχεται. Ὁ ἐργάτης, τὸ κοιμώμενον θηρίον τοῦ Δανιήλ, ἐξύπνησεν. Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται. Ἡ δευτέρα παρουσία, ἡ δευτέρα ἐξέγερσις εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα καὶ μακάριοι οἱ νοήσαντες τὴν ἔλευσιν αὐτῆς. Λαοὶ καὶ ἐργάται, ἄς ἐφοδιασθῶμεν ὡς ὄπλα τὰς γνώσεις, ὡς ξίφος τὴν ἠθικὴν, ὡς πυροβόλον τὴν αὐταπάρνησιν, ὡς ἔμβλημα τὴν ἰσότητα, ὡς σημαίαν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν καὶ ὡς σύνθημα τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ τάφου ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρας αὐτοῦ, κηρύττων δι' αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν, τὴν ἐξέγερσιν, τὴν ἀνατροπὴν τοῦ σημερινοῦ συστήματος τοῦ ἀργυρίου. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα δὲν θὰ ἀφίσωσι τὴν λείαν τῶν ἄνευ μάχης, ἄνευ ἀγώνων. **ΘΑ ΔΩΣΟΥΝ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ, ΩΣΤΕ ΕΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΛΑΝΗΣΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ. ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΣΕΤΕ.** Ματθαῖος 24 - 24. **ΙΔΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΑΜΕΙΟΙΣ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΣΕΤΕ.** Ματθαῖος 24:26. Τοῦτέστι, τὰ σημερινὰ συστήματα θὰ ὑποσχεθῶσιν εἰς τοὺς λαοὺς, ὅπως ὑπόσχονται ἀπὸ τότε ποῦ συνέστησαν τὰ κράτη, εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς ἐργάτας, καὶ ὅπως ὑπεσχέθησαν τοιαύτην διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου τῆς Εὐρώπης. Πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις τῆς γῆς ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς λαοὺς τῶν εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν, ἐὰν οἱ λαοὶ τῶν τὰς συνέδραμον διὰ νὰ νικήσωσι τὸν Κάϊζερ. Ἀντὶ ὅμως τῆς εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἐπῆλθε καὶ πάλιν ἡ δουλεία καὶ ἡ πενία τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Ὁμοίως διὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ Τύπου, τοῦ ὄργάνου αὐτοῦ τῶν πλουτοκρατῶν, προσπαθοῦν ν' ἀποπλανήσουν τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἐναντίον τῆς Ρωσικῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας, ἐναντίον τοῦτέστι αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Τύπος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ θρησκεία, ὡς ὁ Ἰούδας, λέγουσι πρὸς τοὺς πλουτοκράτας: **ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΜΟΙ ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΓΩ ΥΜΙΝ ΠΑΡΑΔΩΣΩ ΑΥΤΟΝ.** Ματθαῖος 26:15.

Εἰς τοὺς λαοὺς ὅμως τῆς γῆς, εἰς τοὺς ἐργάτας ὅμως τοῦ κόσμου τίθεται τὸ ἐρώτημα: Θὰ ἐπιτύχουν οἱ πλουτοκράται εἰς τὰς

προσπαθείας αὐτῶν; Ἐὰν οἱ λαοὶ καὶ οἱ ἐργάται δὲν θέλουσι νὰ ἐπιτύχωσι, πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἐγρηγόρσει καὶ νὰ ἐργασθῶσιν. Ἡ πτῶσις τοῦ σοβιετικοῦ συστήματος θὰ εἶναι ἡ δευτέρα ἀποτυχία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, θὰ εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ δευτέρα ἀπώλεια τοῦ παραδείσου τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν τῇ γῆ. Οἱ πλουτοκράται μεταχειρίζονται διὰ τῆς προπαγάνδας αὐτῶν, τοῦ τύπου καὶ τῶν θρησκευτῶν, τὰς λέξεις Σοσιαλισμός, Κομμουνισμός, Μπολσεβικισμός, οἱ δὲ λαοὶ μένουσιν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ λέξεις αὐταὶ ἐννοοῦσι χολέραν, φθίσιν, σαπίλαν. Καὶ ὅμως αἱ λέξεις εἶναι ἀθῶαι. Ἐάν τις ρίψη ἐν βλέμμα εἰς τὰ λεξικά, θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ λέξις Σοσιαλισμός ἐκ τῆς Γαλλικῆς λέξεως σημαίνει ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ, ἡ λέξις Κομμουνισμός ἐκ τῆς Λατινικῆς λέξεως σημαίνει ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗ καὶ ἡ λέξις Μπολσεβικισμός ἐκ τῆς Ρωσικῆς σημαίνει μὲ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι αὐταὶ σημαίνουσι ὕβριν καὶ διὰ τοῦτο λὺ πλῆθος, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς προπαγάνδας, ἀκούων τὰς λέξεις μένει μὲ ἡτν ἐντύπωσιν, ὅτι αὐταὶ σημαίνουσι ὕβριν καὶ διὰ τοῦτο ἀσυνειδήτως, θέλων νὰ εἰρωνευθῇ ἢ νὰ ὑβρίσῃ τινά, τὸν ἀποκαλεῖ κομμουνιστὴν, σοσιαλιστὴν, μπολσεβίκον, μὴ γνωρίζων, ὅτι διὰ τούτου δὲν ἀπονέμει ὕβρεις, ἀλλὰ ἀριστεῖα τιμῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔτι καὶ ἄλλαι λέξεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῶν ὁποίων λέξεων ὁ πολὺς κόσμος ἔχει πάρη μόνον τὴν ἐπιφάνειαν καὶ οὐχὶ τὸ βάθος τῆς ἐννοίας. Αἴφνης τὴν λέξιν ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ. Τὶ σημαίνει ἡ λέξις αὕτη; Σημαίνει ἀνυποταξίαν, ἀνατροπὴν, ἄνθρωπον μὴ ἀναγνωρίζοντα οὐδεμίαν ἀρχὴν ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἀρχῶν τῆς κοινωνίας ἢ τοῦ κράτους. Τοῦτο εἶναι ὀρθόν, ἢ ἐξήγησις ἔχει καλῶς. Πλὴν ἂς ἴδωμεν εἰς τὸ βάθος τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουσι, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν, πολιτεύματα καλὰ, ὅπως ὑπάρχουσι καὶ κακά. Ὑπάρχει ἢ ὑπάρχουσι μέσα εἰς αὐτὰ τὰ πολιτεύματα ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν μένουσιν εὐχαριστημένοι μὲ τοὺς νόμους καὶ τὸν τρόπον τοῦ κυβερνᾶν τῶν πολιτευμάτων αὐτῶν. Θὰ ἦτο δικαιολογημένον νὰ ὀνομάζῃ τις ἀναρχικοὺς τοὺς ἀάνθρώπους, οἱ ὅποιοι, ζῶντες μέσα εἰς τὰ καλὰ πολιτεύματα, δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τοὺς κειμένους νόμους. Τοὺς ἀνθρώπους ὅμως οἱ ὅποιοι δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τοὺς εἰμένους νόμους τῶν κακῶν πολιτευμάτων καὶ ἐπομένως προσπαθοῦσι τὴν ἀνατροπὴν αὐτῶν, πρέπει τις νὰ τοὺς ὀνομάζῃ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ; Βε-

βαίως, σύμφωνα μὲ τὸ βάθος τῆς ἐννοίας, ὄχι. Τὸ ὑναντίον τοὺς τοιοῦτους οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ τοὺς ἀποκαλῶσιν ἀναμορφωτὰς καὶ προαγωγούς τῆς προόδου. Καὶ τοῦτο ἔχει καλῶς. Ἐθέσαμεν ὅμως ὡς ἀρχὴν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολιτεῖματα καλὰ, διὰ νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα τοῦτο. Πλὴν ὅμως ὅλοι οἱ κοινωνιολόγοι καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν συμφωνοῦσιν εἰς τὸ ὅτι τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα ἀπέτυχον μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ ἐδοκιμάσθησαν διὰ μέσου μακρῶν αἰώνων, εἰς τὸ νὰ δώσουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ζωῆς. Ἐπομένως, οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τῶν κυβερνητικῶν αὐτῶν συστημάτων, εἰάν προσπαθῶσιν εἰς τὴν ἀνατροπὴν αὐτῶν, πρέπει νὰ λέγονται ἀναρχικοί; Βεβαίως ὄχι, κατὰ τὸ συμπέρασμα ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ὑναντίον πρέπει νὰ ἀποκαλῶνται ἀναμορφωταὶ καὶ τῆς προόδου ὑπερασπισταί.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ πολὺς κόσμος οὕτως ἐσυνείθισε νὰ σκέπτεται, λόγῳ τῆς κληρονομικότητος τῆς σκέψεως, βλέπων μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων καὶ οὐχὶ τὸ βάθος αὐτῶν. Καθ' ὃν χρόνον ὁ Σωκράτης ὠδηγεῖτο εἰς τὰς φυλακάς, εἰάν τις ἤγειρε φωνὴν, ὅπως τὸν ὑπερασπισθῆ, θὰ ἀπεκαλεῖτο καὶ οὗτος ἀναρχικός. Ἐάν τις διεμαρτύρετο ἐναντίον τῆς ἐξορίας τοῦ Πρωταγόρα καὶ οὗτος θὰ ἐξορίζετο ὡς ἀναρχικός. Ἐάν τις συνεκινεῖτο βλέπων τὸν Γαλιλαῖον ἐπὶ τῆς πυρᾶς καὶ οὗτος θὰ ἐκαίετο ὡς ἀναρχικός. Ἐάν τις βλέπων τὸν Χριστὸν ἀνερχόμενον τὸν Γολγοθᾶν, ἐξέφραζε πόνον καὶ οὗτος θὰ ἐκατηγορεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ὄχλου ὡς ἀναρχικός.

Ἐπερασπιζόμενοι τὰς ἰδέας ἡμῶν οὕτω, δὲν ἀρνούμεθα ἀπολύτως νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς διαφωνοῦντας πρὸς ἡμᾶς ἴσην πίστῳσιν τιμιότητος διὰ τὰς συμπαθείας αὐτῶν πρὸς τὸ κρατοῦν σύστημα. Ἐχομεν ὅμως νὰ φέρωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι αἱ ἰδέαι, τὰς ὁποίας σήμερον ἀμφοτέραι αἱ μερίδες, ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι, φέρομεν μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν, πολὺ ταχέως θὰ καταστῶσιν αἱ διαχωρίζουσαι γραμμαὶ τοῦ ἐπερχομένου μέλλοντος ἐναντίον τοῦ πολυβραδύναντος παρελθόντος. Ἀμφοτέραι αἱ ἰδέαι θὰ ἐρευνηθῶσι μὲ ζῆλον καὶ πραγματικὴν ἀνάπτυξιν. Θὰ ἐπέλθῃ ταχέως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ τεθῆ πρὸ τῶν λαῶν: Τὰ παρόντα συστήματα ἐπλήρωσαν τοὺς ὅρους τοῦ προβλήματος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ εὐτυχίας; Ὁ πλέον διακεκριμένος ὑπερασπιστὴς τοῦ παρόντος πλουτοκρατικοῦ

συστήματος κ. Harkley Withers, εἰς τι συγγραμμά του, λέγει, ὅτι τὰ παρόντα οἰκονομικά συστήματα πρέπει νὰ κρίνωνται μόνον «ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἔδωσαν εἰς τοὺς λαοὺς ἓνα κόσμον καλόν, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ζῶσιν.» Αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐρώτημα θέτομεν καὶ ἡμεῖς, προτείνοντες ὅπως τὸ παρὸν πλουτοκρατικὸν σύστημα ἐγκλήθῃ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἀπολογηθῇ ἐάν ὄντως κατώρθωσε νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰ μέσα τῆς ζωῆς μέσα εἰς ἓνα κόσμον κάπως ὑποφερτόν. Εἶναι ὅμως πλέον ἢ φανερόν, ὅτι τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα ἀπέτυχε νὰ καταστήσῃ τὴν ζωὴν τῶν λαῶν εὐτυχῆ. Καὶ ἀπέτυχε διότι ἔδωσε περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὸ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τοὺς λαοὺς παρὰ νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ νὰ ἐνώσῃ τὰς φυσικὰς πηγὰς τοῦ πλούτου τῆς γῆς καὶ τὰς παραγωγικὰς αὐτῆς δυνάμεις πρὸς χάριν τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἓνας ἐπιστήμων τοῦ 17ου αἰῶνος εἶχε τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας τοιαύτην, ὥστε νὰ προῖδῃ τὴν ἔξοχον πρόοδον τῶν λαῶν, ἐπιστημονικῶς καὶ μηχανικῶς, τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁποία θὰ ἦτο ἡ σκέψις του περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ θὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν λαῶν ἡ βιομηχανικὴ, ἐπιστημονικὴ καὶ μηχανικὴ αὐτὴ μεταβολή; Ἐὰν οὗτος ἠδύνατο νὰ προῖδῃ, ὅτι ἰτὴν δι' ἵππων συρομένην ἄμαξαν θὰ ἀντικαθίστα τὸ αὐτοκίνητον καὶ οἱ σιδηροδρομοὶ, τρέχοντες μὲ ταχύτητα 60 μιλίων τὴν ὥραν· ἐὰν οὗτος ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὰς μηχανὰς τῶν κλωστηρίων, τὰς μηχανὰς τῆς καταργασίας τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χάλυβος καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἄλλα μέσα τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης, τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ὁ ἄνθρωπος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἀσφαλῶς οὗτος θὰ ὑπέθετεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ 20οῦ αἰῶνος θὰ προώδευεν ὑλικῶς καὶ κοινωνικῶς, καὶ θὰ ἀνεφώνει: Τὸ ὄνειρον τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐπὶ τέλους, ἐπραγματοποιήθη καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐλεύθερος, δίδων τὰς ἀλύσεις του εἰς τὰ μηχανήματα.»

Τὶ ὅμως συμβαίνει ἐν τῇ πραγματικότητι; Ἐπειτα ἀπὸ δεκαετηρίδας ὀλοκλήρους καὶ μὲ ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς παραγωγῆς, ὅστις παράγεται διὰ τῶν νέων μέσων τῆς βιομηχανίας, οἱ ἐργάται τοῦ κόσμου ἐργάζονται ἐξ ἴσου σκληρῶς, ὑπὸ ὄρους ἀνθυγιεινοὺς καὶ μὲ μικρὰ μισθώματα. Ἐπιπροσθέτως, μία πολὺ μεγάλη μερὶς ἐργατῶν εἰς κάθε χώραν, ἂν καὶ ἔχουσι τὴν θέλησιν νὰ ἐργασθῶσιν, ἐν τούτοις δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι δι' ἔλλειψιν ἐργασίας. Ἐξ ἀντι-

θέτου, ἔχομεν μίαν τάξιν ἀνθρώπων τόσον πλουσίων, ὥστε ὁ πλοῦτος αὐτῶν νὰ μὴ δύναται νὰ συλληφθῇ οὔτε διὰ τῆς φαντασίας.

Οὕτω βλέπομεν, ὅτι τὸ καπιταλιστικὸν σύστημα, διὰ τῆς μεθόδου τῆς διανομῆς τοῦ πλούτου, ἐδημιούργησε μίαν μικρὰν μερίδα ἀνθρώπων πολὺ πλουσίαν, ἣ ὁποία, καίτοι δὲν κάμνει καμμίαν ἐργασίαν, ἐν τούτοις μεγεθύνεται εἰς δύναμιν καὶ ἐξοδεύει οὐχὶ πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως, τούτέστι τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀρέξεων. Τοιουτρόπως ἔχομεν βιομηχανικὰς ἐργασίας, μὲ ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἔδωσεν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ μηχανικὴ, μέσα εἰς τὰς ὁποίας φθισιῶσι καὶ μαραίνονται ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ. Καὶ ἐνῶ ἡ θέσις τοῦ ἐργάτου εἶναι ἀπελπιστικῶς σκληρὰ μέσα εἰς τὴν ἐργασίαν του, μήπως ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ πλεονέκτημα νὰ ζῆ καλῶς, εἰς οἰκίαν εὐάερον, ὅταν εὐρίσκεται ἐκτὸς αὐτῆς; Κόλασις ἐν τῇ ἐργασίᾳ του. Κόλασις καὶ κατ' οἶκον, διότι τὸ σύστημα μετέβαλε τὸν ὠραῖον αὐτὸν πλανήτην τῆς γῆς εἰς ἓνα πολὺ ἐλεινὸν κόσμον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἀξίζη τὸν κόπον νὰ ζῆ κανεῖς, τὸ ἀχρεῖον αὐτὸ σύστημα τῶν πλουτοκρατῶν τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν μορφήν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ μορφήν πατριωτισμοῦ, ἐνῶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἢ μία ὑποκρισία. Καὶ ἡ μία γεννεὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην ζῶσα 24 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον ὑπ' ὀτὴν χειροτέραν τῆς ὑποκρισίας μορφήν, λησμονοῦσα, ὅτι τὸ πνεῦμα δὲν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ ἐὰν ὡς ἔθνος δὲν σημειώσῃ πρόοδόν τινα. Τὸ σύστημα, ὅπερ ἐδημιούργησε μίαν ψευδῆ κατάστασιν ἀπιθυμίας δι' ὅλους μας νὰ παρουσιαζώμεθα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπὸ μίαν μορφήν, ἐνῶ δὲν εἴμεθα, καὶ νὰ ἀναγκάζωμεν ἄλλους νὰ πράττουσι πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι οὐδέποτε θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ πράξωμεν. Καὶ ἐρωτῶ: Τί διαφέρει ὁ ἐργάτης ὁ σημερινός, μὲ ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ μηχανικὰς ἀνακολύψεις, ἀπὸ τὸν ἐργάτην τοῦ μεσαιῶνος;

Μίαν τοιαύτην ὁμως ἀντίληψιν πραγμάτων δύναται νὰ συλλάβῃ ὁ νοῦς μιᾶς πολὺ μικρᾶς μερίδος ἀνθρώπων. Τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ πολὺ μεγάλη μερὶς τῶν ἀνθρώπων, 99 ο)ο, ἔχουσι κληρονομικὴν σκέψιν. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐδιάβασα κάπου ἓνα ποίημα, ἀφιερωμένον εἰς μίαν ἀγελάδα. Ἡ ἔννοια τοῦ ποιήματος ἦτο ὡς ἑξῆς: Ἐνας γεωργὸς ὠδηγοῦσε κάθε πρωτὶ τὴν ἀγελάδα του εἰς τὴν βοσκήν καὶ τὸ βράδυ τὴν ἔφερεν εἰς τὸν σταῦλον. Ἡ ἀγελάς ὁμως

ὅταν ἐπήγαινε καὶ ὅταν ἤρχετο, ἠκολούθει πάντοτε μίαν ἀτραπὸν ἰδικήν της. Οὕτω, μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἐχάραξε μίαν ὁδὸν καταφανῆ, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο καὶ οἱ ἄλλοι γεωργοί, οἱ πέριξ κατοικοῦντες. Μετ' ὀλίγον τὸ μέρος κατωκλήθη καὶ ἐκτίσθη μία μικρὰ πόλις, τῆς ὁποίας πόλεως ἢ ἀτραπός, ἦν ἐχάραξεν ἡ ἀγελάς, ἐγένετο τὸ «Main Street» καὶ ὅταν ἡ μικρὰ πόλις, μεγάλη πόλις εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην ἀτραπὸν, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἡ πτωχὴ ἀγελάς, χιλιάδες ἀνθρώπων ἐπεριπάτουν, μεταχειριζόμενοι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας.

Πόσοι ἐξ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰς σκέψεις μας καὶ εἰς τὰς πεποιθήσεις μας, δὲν ἀκολουθοῦμεν τὴν διανοητικὴν ἀγελάδα τῶν πρὸ ἡμῶν ἀνθρώπων; Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς πεποιθήσεις. Πόσοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις, μελετήσαντες καὶ ἀποδεχθέντες αὐτὰς κατόπιν μελέτης; Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνήκουσιν εἰς μίαν θρησκείαν ἀκριβῶς διότι οἱ πατέρες αὐτῶν ἀνῆκον εἰς αὐτήν, διδαχθέντες ἐκ νεότητός των νὰ πιστεύωσιν εἰς αὐτήν. Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις τῶν ἀνθρώπων. Δυστυχῶς, λόγῳ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ὅταν νέα ἰδέαι ἀναφαίνωνται εἰς τὸν κόσμον, ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἕτοιμος νὰ τὰς δεχθῆ, διότι δὲν τὰς κατανοεῖ, διότι χρειάζεται πολὺν χρόνον μίαν νέα ἰδέα, μίαν νέα ἀλήθεια, ὅπως εὔρη χῶρον μέσα εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐγκέφαλον.

Εἰς τὸ νὰ σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ κληρονομικὴν διαδοχὴν πολλὰ συντείνουσι, κυρίως ὅμως εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοῦτο καὶ αἱ θρησκείαι. Ὁ Προφῆσορ Stuart Sherman τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰλλινόϊς ὡμολόγησε τοῦτο πρὸ ὀλίγου, λέγων: «Ἡ θρησκεία δεσμεύει ἡμᾶς ἐπάνω εἰς τὰς παλαιὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ συνήθειας.» Εἰς τὸν νοῦν τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων ἡ θρησκεία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἢ μερικοὶ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους, ἢ αἱ συνήθειαι τῶν πατέρων των, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα θεσπισμάτων τῶν συνελεύσεων τῆς κοινωνίας, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζῶσιν. Ἐτοιμολογικῶς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, πλὴν ὅμως ἂν μόνον τοῦτο εἶναι θρησκεία, τότε αὕτη κατανατᾶ δύναμις ἐχθρική τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ἡ θρησκεία πρέπει νὰ εἶναι δύναμις ἐνδυναμόνουσα καὶ οὐχὶ δύναμις ὀπισθοδρομική, παθητική. Ἡ θρησκεία, ὅπως ἔχει σήμερον, εἶναι ὄχι ὀρ-

θοδοξία, ἀλλὰ αἵρεσις, διότι ὄχι μόνον μᾶς ἔχει δεσμεύσει πρὸς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἑξακολουθήσιν μᾶς παρακινεῖ, ὅπως διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ οὐσία τῶν θρησκειῶν σήμερον ποία εἶναι; Εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπατᾷ ἑαυτὸν ὄχι ὡς τὸ ζῶον, ἀλλὰ κυρίως ἐν πνεύματι καὶ ἐπομένως ὄχι ὡς τὸ παίγνιον καὶ τὸ ἀδύνατον ἀποτελεσμα τῶν νόμων τῆς ὕλης, ἀφοῦ εἶναι ὁ κύριος τοῦ σύμπαντος καὶ ὁ δημιουργός. Εἰς τοῦτο εἴμεθα σύμφωνοι. Πλὴν τότε διατὶ αἱ θρησκεῖαι δεσμεύουσι τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ παρελθόν καὶ τὰς συνηθείας τοῦ παρελθόντος; Αἱ θρησκεῖαι πρέπει, καὶ εἶναι καιρὸς πλέον, νὰ ἀφήσωσι τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον. Διότι, ὅπως τὸ ἀλκοχόλ, καὶ ἡ κυριαρχία τῶν σφοδρῶν ἐπιθυμιῶν δεσμεύουν ἓνα ἄνθρωπον, ὑποβιβάζοντες αὐτὸν εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ κτήνους, οὕτω καὶ αἱ θρησκεῖαι πρέπει, ἀφοῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος-πνεῦμα, νὰ ἐλευθερώσουν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ τὰς κυριαρχίας τῶν ἐνστικτῶν του, δίδουσαι εἰς αὐτὸν μίαν μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν πνεύματος, χάριν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὡς πνεῦμα δύναται νὰ καταστῇ ἐλεύθερος, ἐὰν ἀποβάλλῃ τὸν δεσποτισμὸν τῆς νοήσεως καὶ τὰ ταπεινὰ αὐτοῦ ἐνστικτα, ἀλλὰ πῶς δύναται τοῦτο νὰ συμβῇ διὰ τῶν θρησκειῶν τῆς σήμερον, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τι ἄλλο, ἢ μία ἐμπράγματος δουλεία, σώματος καὶ ψυχῆς, μέσον τοῦ συστήματος τῶν πλουτοκρατῶν, τοῦ ὁποίου αὗται εἶναι ὁ ἰσχυρὸς σύμμαχος καὶ προστάτης; Ἡ τοιαύτη συμμαχία ὅμως θρησκεῖας καὶ πλουτοκρατικοῦ συστήματος ἐδημιούργησε μίαν καταφανῆ τάσιν πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἀρπαγὴν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν στένουσιν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. The National Surety Co τῆς Ἀμερικῆς ἐδημοσίευσεν πρό τινας στατιστικάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ὅτι ἡ ροπὴ αὕτη τῶν ἀτόμων πρὸς τὸ ἔγκλημα κοστίζει εἰς τὴν χώραν αὐτὴν περὶ τὰ \$3,000,000,000. Μόνον τὸ ἔγκλημα τῆς πωλήσεως ψευδῶν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας μετοχῶν κοστίζει εἰς τὸν πτωχὸν λαὸν τῆς Ἀμερικῆς περὶ τὸ \$1,000,000,000, σύμφωνα μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Stock Exchange τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ τις: Ποῖον εἶναι τὸ φάρμακον; Τὸ φάρμακον εἶναι ἓνα. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν λαῶν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο φάρμακον διὰ τὰς θεμελιώδεις καὶ βασικὰς ἀνησυχίας. Ἐνας ἄνθρωπος, ὅταν γνωρίζῃ καλλίτερα, ἀποφεύγει νὰ εἶναι ἐγκληματίας. Τὰ ἐγκλήματα θὰ παύσουν διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς καλλιτέρας δι-

ατροφῆς καὶ περιποιήσεως τῶν παιδιῶν. Ἐνας ἀσθενῆς νοῦς, μέσα εἰς ἓνα ἀσθενικὸν σῶμα, στρέφεται πρὸς τὸ ἔγκλημα. Ὁ πλοῦτος, ὁ ὑπερβολικὸς πλοῦτος τὸναντίον ἐγένετο πρόξενος καὶ ἐστάθη μέσον διαφθορᾶς, διαφθείρων ὄχι μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν. Καὶ ὅμως μέχρι σήμερον οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἄνδρας, οἱ ὅποιοι, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, κατώρθωσαν νὰ βλέπουν τὰ πράγματα κάπως καλλίτερα, τοὺς ἀποκαλοῦν κομμουνιστάς, μπολσεβίκους, ἀποφεύγοντες αὐτοὺς ὡς φορεῖς μικροβίων καταστροφῆς τῶν κοινωνιῶν, τοὺς δὲ ὑπερπλουτοῦντας ἐκ τοῦ ἰδρωτός των ἐργατῶν διὰ τῆς ἀρπαγῆς, κλοπῆς καὶ ἀπάτης, σέβεται καὶ ἐκτιμᾷ, ἂν καὶ τὸναντίον εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἐργάται τῶν κακῶν, ἐξ ὧν πάσχει ἡ ἀνθρωπότης. Ἀποστρεφόμεθα τὸν ἱμπεριαλισμὸν καὶ ἐπικρίνομεν τὸν ἀναρχισμὸν. Πλὴν ὑπάρχει τι πλεον ἱμπεριαλιστικόν, πλεον ἀναρχικὸν τῆς τάξεως τῶν πλουσίων; Ὀλίγοι ἀστοί, σχετικῶς μὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς γῆς καταδυναστεύουσι τοὺς λαοὺς κατὰ βούλησιν καὶ ἐνσπείρουσι τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν φόνον, διὰ τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους πολέμους δημιουργοῦσιν αὐτοί, πρὸς κερδοσκοπίαν, καὶ κατὰ τοὺς ὁποίους πολέμους μία ἀρχὴ ὑφίσταται καὶ ἓνα δίκαιον, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰσχυροτέρου.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς, ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπίνης ἀγάπης καὶ συνεργασίας, τόσον διὰ τῶν πράξεων ὀλοκλήρου τοῦ βίου του, ὅσον καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, κατεφέρετο κατὰ τῶν πλουσίων καὶ νομικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἀνθρωπίνη διαφθορὰ καὶ ἐπομένως ἡ πτώσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ προορισμὸν. Καὶ διδάσκει ὁ Χριστὸς ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Διὰ τούτου θέλει νὰ μᾶς διδάξη, ὅτι ἔχομεν ἀκόμη καὶ χρέος καὶ πρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οἱ ὅποιοι ἐγκλημάτησαν, ὠθούμενοι ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἐν τῇ ζωῇ. Τίς δύναται δικαίως νὰ βάλῃ τὸν λίθον κατὰ τοῦ ἐγκληματίου, ὅστις ἐγκλημάτησε πεινῶν ἢ ἔκλεψε ριγῶν; Εἰς ΔΕ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΑΜΕΝΟΝ, ΟΜΙ ΣΘΣ ΔΕΝ ΛΟΓΕΖΕΤΑΙ ΩΣ ΧΑΡΙΣ, ΑΛΛ' ΩΣ ΧΡΕΟΣ. Εἰς ΤΟΝ ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΟΜΩΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑ ΔΕ Εἰς ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑ ΤΟΝ ΑΣΕΒΗ, Η ΠΙΣΤΙΣ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Ρωμαίους 4:4—6. Ὁ ἄφρων ὅμως πλούσιος, ὁ ὁποῖος ἀπομυζῶν τὸ αἷμα καὶ τὸν ἰδρῶτα τῆς ἐργασίας τῶν πολλῶν ἐν συν-

ειδήσει καὶ ἀπὸ σκοποῦ, τίνος τὸ ἔλεος καὶ τὸν οἶκτον δικαιοῦται νὰ ἔχη; Καὶ ὅμως ἔχομεν πολλὰ θύματα—ἐργάτας—οἱ ὅποιοι δικαιολογοῦν τοὺς πλουσίους, ὡς δῆθεν πλουτήσαντας διὰ τῆς εὐφυΐας αὐτῶν καὶ ἔχοντας τὴν γνώμην, ὅτι οἱ πλούσιοι εὐηργέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ τοιοῦτοι, δυστυχῶς, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην θεραπείας, διότι ἡ διανοητικὴ αὐτῶν νόσος εἶναι ἀνίατος. Ἡ προπαγάνδα ἔχει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοὺς τὴν ψυχὴν καὶ ἔχει ἀπονεκρώσει τὸν ἥλιον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματός των, τὸν νοῦν αὐτῶν. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ οἱ πιστεύοντες, ὅτι οἱ πλούσιοι εἶναι οἱ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἀληθεῖς εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι οἱ ἐφευρέται, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν ἐφευρέσεων των ἐπίστευσαν, ὅτι θὰ συνέτεινον εἰς τὸ νὰ καλλιτερεύσουν τὰς συνθήκας τῶν ἐργαζομένων λαῶν, τὰς ὁποίας ὅμως ἐφευρέσεις ὁ πλοῦτος παραλαβὼν μετέβαλεν αὐτὰς εἰς χαλκεῖα πλουτισμοῦ δι' ἑαυτόν, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἐφευρέται ἀπέθνησκον ἐν πτωχείᾳ, ἢ διήρχοντ' οὐτὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς των εἰς τὰ σωφρονιστήρια. Ὁ αἰώνιος μῦθος, τὸ αἰώνιον πρόβλημα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀφ' ἧς ἐπλάσθη ὁ κόσμος καὶ τὸ δίπουν αὐτὸ μικρόβιον, ὅπερ καλεῖται ἄνθρωπος, πλανᾶται ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὰ σχολεῖα διδάσκειται τὸ μυθολογικὸν γεγονός τοῦ Προμηθεῶς δεσμώτου, τὸν ὅποιον ὁ Ζεὺς διέταξε νὰ καθηλώσωσιν ἐπάνω εἰς τοὺς γρανιτώδεις βράχους τοῦ Καυκάσου, διότι ἔκλεψε τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, δώσας τοῦτο εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων. Ὑπερμεγέθης δὲ ἀετὸς τοῦ ἔτρωγε τὸ ἥπαρ τρις τῆς ἡμέρας. Μυθολογικὸν τὸ γεγονός, ἀλλὰ καὶ συμβολικὸν καὶ παραβολικόν. Τὶ δὲ συμβολίζει ὁ μῦθος οὗτος; Τίς ἦτο ὁ Προμηθεύς; Τὶ συμβολίζει ὁ ἀετὸς; ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲν εἶναι ἓνας μόνον ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διῆλθον διὰ μέσου τῆς ζωῆς τῶν αἰώνων, κοπιᾶζοντες καὶ μοχθοῦντες, ὅπως προμηθεύσωσι χρήσιμα πράγματα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ΠΥΡ, τὸ κλαπὲν ἐξ οὐρανοῦ, συμβολίζει τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, ὁ δὲ ΑΕΤΟΣ τρώγων τὸ ἥπαρ τῶν εὐεργετικῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι καλοῦνται Προμηθεῖς ἢ ἐφευρέται, συμβολίζει τὸ ἀργύριον, τὸ ὅποιον, ὅπως καὶ τότε καὶ τώρα, κατατρώγει τὰς δυνάμεις τῶν ἐφευρετῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ οἱ πραγματικοὶ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τοῦτο καὶ σήμερον πολλὰ νομίσματα καὶ βασιλικά ἐμβλήματα φέρουσιν ὡς σύμβολον τὸν ἀετὸν, τὸν ἀετὸν ὅστις ἔτρωγε τὸ ἥπαρ τοῦ Προμηθέ-

ως Δεσμώτου καὶ ὁ ὁποῖος καὶ σήμερον τρώγει τὸ ἥπαρ τοῦ Ἔδισον, τοῦ Φούλτωνος, τοῦ Μάρκονι, διὰ τῶν πλουτοκρατῶν, ἐξαγορασάντων τὰς ἐφευρέσεις αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν ἐκμεταλλευομένων ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, ὄντων ἰσχυρῶν ὑπὸ τὸ σημερινὸν σύστημα καὶ ἐχόντων ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, πλὴν ὄχι καὶ τὸ δίκαιον τὸ πραγματικόν, τὸ ἀληθές. Σήμερον οἱ ἄνθρωποι ἐκτιμῶσι τοὺς ἔχοντας πλοῦτον περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἐφευρέτας. Ἐὰν ὅμως ἀνατραπῇ τὸ παρὸν σύστημα καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ καταλάβῃ τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης, τότε θὰ ἰσχύσῃ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου, ἡ δὲ συνείδησις θέλει δώσῃ τὴν προτίμησιν τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τοὺς πραγματικούς εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τοὺς Προμηθεῖς αὐτῆς. Ὑπὸ τὸ σημερινὸν σύστημα ἡ διανοητικὴ λάμψις τοῦ Ἔδισον χάνετα ἰμέσα εἰς τὴν λάμψιν τοῦ χρυσίου, οἱ δὲ ἄνθρωποι τρέχουσιν ὀπισθεν τῆς λάμψεως αὐτῆς, παραβλέποντες τὰς μεγαλειτέρας ἀξίας τῆς ζωῆς. Πλησιάζει ὅμως ὁ χρόνος τῆς πτώσεως τοῦ ψευδοῦς θεοῦ καὶ ἡ ἀνύψωσις εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ. Ἡ βασιλεία τῆς Νέας Ἰδέας ἐπέρχεται. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ὁ ἀναγνώστης δὲν ἔχει ἢ νὰ ρίψῃ ἓνα βλέμμα εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δωδεκάτης Κυριακῆς. Ματθαῖος 19:16—14, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ Νέα Ἰδέα πηγάζει ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ βασιλεία τοῦ δηναρίου, ἡ βασιλεία τοῦ ἀτομικοῦ πλούτου θὰ καταπέσῃ καὶ ἡ ἀληθῆς ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἐπικρατήσῃ, καὶ ἰτοῦτο διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν λαῶν τῆς γῆς. Τότε θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος τό: ΕΛΘΕΤΕ ΤΩΡΑ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΛΑΥΣΑΤΕ ΟΛΟΛΥΖΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΑΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΣ ΥΜΩΝ. Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΥΜΩΝ ΕΣΑΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΙΜΑΤΙΑ ΣΑΣ ΕΓΕΙΝΑΝ ΣΚΩΛΗΚΟΒΡΩΤΑ. Ο ΧΡΥΣΟΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ Ο ΑΡΓΥΡΟΣ ΕΣΚΩΡΙΑΣΕ ΚΑΙ Η ΣΚΩΡΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΣΤΕ ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΥΜΩΝ. ΙΔΟΥ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΘΕΡΙΣΑΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ ΥΜΩΝ. ΕΣΤΕΡΗΘΗΣΑΝ ΑΤ' ΥΜΩΝ. ΚΑΤΕΑΓΡΟΥΣ ΥΜΩΝ. ΕΣΤΕΡΗΘΗΣΑΝ ΑΦ' ΥΜΩΝ. ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΑΤΕ ΚΑΙ ΕΦΟΝΕΥΣΑΤΕ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ, ΟΥΔΕΙΣ ΔΕ ΑΝΤΕΣΤΗ ΥΜΙΝ. Ἰάκωβος. 5:1—20.

Οὕτω νομίζομεν ὅτι διεξήλθεμεν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τὸ θέμα ἡμῶν, περὶ τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουσι τοὺς λαοὺς να μεταναστεύωσιν εἰς ξένας χώρας πρὸς ἀνεύρεσιν πόρων ζωῆς υποφειτῆς. Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ ὅλου θέματος προκύπτει ὅτι ἡ μοναδικὴ αἰτία τῆς μεταναστεύσεως τῶν λαῶν εἶναι οὐχὶ ἡ πτωχεία τῆς χώρας των, ἀλλὰ ἡ σπατάλη τοῦ κρατοῦντος συστήματος εἰς ἔργα καὶ προπαρασκευὰς πολέμων, ἡ ἀπομύζησις τῆς ἐργασίας τῶν λαῶν ὑπὸ τῶν πλουσίων καὶ ἡ ἔλλειψις ἀληθοῦς ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν αἰτιῶν προκύπτει, ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς χώρας δὲν ἀκολουθεῖ ἀναλογίαν μεταξὺ παραγωγῆς καὶ διανομῆς, ἀλλὰ μίαν παράδοξον δυσαναλογίαν, καθ' ἣν οἱ πολλοὶ παράγουσιν, οἱ δὲ ὀλίγοι νέμονται, οἱ ὁποῖοι ὀλίγοι, ὄχι μόνον δὲν προσφέρουν οὐδεμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ τὸναντίον ἀπομυζῶντες τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν τῶν πολλῶν, δὲν ἔχουσι καὶ τὴν φρογτίδα, ὅπως βελτιώσωσι τὴν θέσιν καὶ τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παράγουσι, βελτιοῦντες καὶ ποιτεῦντες τὰς πλουτοπαραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου κάμνουν τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποῖαν κάμνει καὶ ὁ κισσός, ὁ ὁποῖος ἀναίσθητος περιπλέκει, ἀπομυζῶν τοὺς χυμοὺς τοῦ δένδρου.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ; Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ — ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

* Ἄν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπετέλεσε πολλά, ὑπὸ ἐπιστημονικὴν καὶ μηχανικὴν ἔποψιν, ὑποτάξας καὶ ἀνακαλύψας δυνάμεις τῆς φύσεως, αἱ ὁποῖαι πρότερον ἦσαν ἐντελῶς ἄγνωστοι, χωρὶς ἐννοεῖται τὸ τοιοῦτον νὰ βελτιώσῃ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων, ἐν τούτοις ὁ πολιτισμὸς μας δὲν ἐχώρησε πρὸς τὰ ἔμπροσ οὔτε ἓνα βῆμα. Λέγοντες ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ἐννοοῦμεν τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου' τοῦ πνεύματος τούτέστιν, ὑπεράνω τῶν ἐνστίκτων τοῦ ζώου, ἅτινα μετέχουσι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως αὐτοῦ. Ἐκαστος ἄνθρωπος σήμερον ἔχει δύο ὑποστάσεις παρουσίας. Μίαν διὰ τὸν πραγματικὸν ἑαυτὸν του καὶ μίαν τὴν ὁποῖαν ἰδέσκειται νὰ ἐπιδεικνύῃ εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἐξάπατῶν αὐτοὺς καὶ ἐξαπατῶν καὶ ἑαυτὸν. Ἐκαστος τούτέστιν ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὅ,τι φαινομενικῶς φαίνεται ὅτι εἶναι, ἀλλὰ εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι κάτι τι τὸ διάφορον. Φαινομενικῶς φαίνεται ἄνθρωπος, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ Κένταυρος τῆς μυθολογίας. Ἡ μὲν κεφαλὴ ἀνθρωπίνη, τὸ δὲ ὑπόλοιπον σῶμα, σῶμα ζώου, μὲ

ὅλα τὰ ζωώδη ἔνστικτα αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ σημερινὸς μισεῖ, φοβεῖται, εἶναι ἰπερίεργος, εἶναι εἰδωλολάτρης, ὅπως καὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς γῆς. Τὸ σῶμα ἐβελτιώθη εἰς παρουσίαν, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ, τὸ πνεῦμα, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔμεινε πραγματικῶς στάσιμον καὶ φαινομενικῶς μόνον παρουσιάζεται ὑπὸ μίαν ψευδῆ κατάστασιν ἀπάτης, ὁμοιάζοντες κατὰ τοῦτο πρὸς τοὺς Ἴνδους τοῦ Ὀρινόκου ποταμοῦ, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ οὐδέποτε ἐργάζονται εἰς τὴν ζωὴν των, ἐν τούτοις ἐνίοτε ἐργάζονται τὰς πλέον βαρείας ἐργασίας διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὀλίγα κερμάτια, δι' ὧν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀγοράσωσιν ὀλίγα χρώματα, διὰ τῶν ὁποίων θάφοντες τὰ πρόσωπα αὐτῶν, παρουσιάζονται ἐπιδεικνυόμενοι μεταξὺ τῶν ὁμοίων των τῶν ἄλλων γειτονικῶν φυλῶν. Καὶ τὰς μὲν φυσικὰς αὐτοῦ ἀγριότητας καὶ ζωώδη ἔνστικτα ἠδύνατό τις νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ διὰ τῆς ἐξελίξεως, ἀλλὰ τὰς ἀγριότητας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ὁ ἄνθρωπος μόνος του, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, πῶς θὰ δυνηθῆ νὰ τὰς καταβάλῃ; Βεβαίως, ἡ ἐπιστήμη ἔπρεπε νὰ ἔχῃ σκοποὺς ἀντικειμενικοὺς καὶ ὄχι ὑποκειμενικοὺς. Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ Εἶ. Ὁ. Ἡ ἐπιστήμη ἔπρεπε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν πολλῶν καὶ ὄχι τῶν ὀλίγων. Καὶ ὅμως καὶ ἡ ἐπιστήμη, λόγῳ τοῦ κρατοῦντος πλουτοκρατικοῦ συστήματος, ὑπεδουλώθη, δουλεύουσα ὑπὲρ τῶν ὀλίγων καὶ ἐναντίον τῶν πολλῶν. Ἡ ἐπιστήμη ὑποτάξασα τὰς φυσικὰς δυνάμεις, τὰς ἔδωκε τυφλῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν πλουτοκρατῶν. Ὁ ἠλεκτρισμὸς, τὰ ἀέρια, τὰ ἀεροπλᾶνα, τὰ ὑποβρύχια, τέκνα τῆς ἐπιστήμης, δουλεύουν διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πλούτου τῶν ὀλίγων, ὡς ὄργανα πολέμων, δυνάμει τῶν ὁποίων ὀργάνων ἡ φυσικὴ ἀγριότης τοῦ ἀνθρώπου ἠϋξήθη καὶ διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τοιαύτης.

Εἶπομεν προηγουμένως, ὅτι τὰς φυσικὰς ἀγριότητας τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρχεν ἐλπίς ὅτι θὰ τὰς κατέβαλεν ἡ ἐξέλιξις, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τοῦτο εἰς πᾶσαν χώραν ἔχουσι θεσπισθῆ νόμοι καθιστῶντες ὑποχρεωτικὴν τὴν παιδεῖαν. Ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ κατορθωθῆ τὸ τοιοῦτον, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, ἀφοῦ ἡ παιδεῖα, ἡ ἐπιστήμη, διὰ τῶν ἐφευρέσεων αὐτῆς, συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητος. Βαρβαρότητα καὶ ἀγριότητα λαοῦ πρωτογενοῦς ἠδύνατό τις νὰ τὴν ἐννοήσῃ, ἀλλὰ ἐπιστημονικὴν βαρβαρότητα ὄχι. Τοῦτο εἶναι ἀπὸ τὰ παράδοξα

τῆς λογικῆς. Καὶ ὅμως τὸ παράδοξον αὐτὸ τῆς λογικῆς ὑπάρχει καὶ ἐξεδηλώθη κατὰ τὸν πλέον ἄγριον τρόπον, διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου μεγάλου τῆς Εὐρώπης πολέμου, καθ' ὃν τὰ θανατηφόρα ἀέρια τῆς ἐπιστήμης ἐξαπέστειλαν ἑκατομμύρια ὀλόκληρα εἰς τὴν Ἄδην καὶ τοὺς ἐπιζῶντας κατέστησαν ἐντελῶς ἀχρήστους. Καὶ τὸ παράδοξον αὐτὸ τῆς λογικῆς καθ' ὅπερ μία ἀληθῆς Ἱέρεια καὶ Βασίλισσα, ἡ Ἐπιστήμη, ἡ τελειοποίησις τοῦτέστι τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, κατήντησεν αἰσχρὰ καὶ φιλήδονος ἰέρεια τῆς Κύπριδος, παραδίδουσ ἀτὸ σῶμα αὐτῆς εἰς τὸν ἐκάστοτε πλειοδοτοῦντα, ἐξακολουθεῖ. Μᾶς ὑπόσχονται, ὅτι οἱ μελλοντικοὶ πόλεμοι θὰ εἶναι πολὺ τρομεροὶ καὶ ἀπαίσιοι, πλέον βάρβαροι. Ἐνα ἀεροπλᾶνον, τῆ βοηθειᾷ τῶν θανατηφόρων ἀερίων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ τὸ ἔχει ἐφοδιάσῃ ἡ ἐπιστήμη, θὰ δύναται ἐντὸς πέντε μόνον λεπτῶν νὰ καταστραφῇ μίαν πόλιν ὡς ἡ Νέα Ὑόρκη ἢ τὸ Λονδῖνον, ὄχι τα ἄψυχα κτιρια μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ζωὴν ἔμφυχον.

Ouo Vadis? ἀνέγραψεν ὁ Σιέγκεβιτς. Ποῦ βαδίζεις; Ποῦ φέρεσαι, ὦ ἀνθρωπότης, ἀναφωνεῖ ἡ λογικὴ τοῦ σύμπαντος, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καὶ λογικὴ τοῦ ἀτόμου. Βαδίζεις, ὦ ἀνθρωπότης, εἰς τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος σὲ ὀδηγεῖ πρὸς τὴν κόλασιν; Πρὸς τὴν τελειοποίησιν ἢ τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν; Πρὸς τὸ ζῶον καὶ τὴν ὕλην ἢ πρὸς τὸ πνεῦμα, καθ' ὃ ΠΝΕΥΜΑ ΗΝ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝΤΑΣ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΙ ΠΡΟΣΚΥΝΕΙΝ; Λατρεύεις, ὦ ἀνθρωπότης, τὸ ζωῶδες μέρος τοῦ σώματος τοῦ Κενταύρου καὶ παραμελεῖς τὸ θεῖον καὶ ἀθάνατον μέρος, τὸν νοῦν ἐπροσπαθῶν καὶ καταβάλλων ἐνεργείας πρὸς τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς συμφορᾶς καὶ δυστυχίας σου, ἐπάνω εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν τῆς Πανδώρας γῆς; Ἐὰν τότε οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, πρὸς τί ἀποκαλεῖς ἑαυτὴν ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΙΔΑ τῆς πειραματιζομένης φύσεως, πρὸς τί ἀποκαλεῖς ἑαυτὴν ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΙΝ, πρὸς τί πιστεύεις, ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος καὶ πέραν τοῦ τάφου, ἀφοῦ σὺ ἢ ἰδίᾳ ἐξαναγκάζεις τὴν κορωνίδα τῆς φύσεως, τὸ εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, τὸ ἀθάνατον μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σου νὰ δουλεύῃ εἰς ἔργα καταστροφῆς, διαφθορᾶς καὶ δυστυχίας ἐν τῇ ζωῇ; Ἐν τῇ φύσει ἡ ἀρμονία βασιλεύει παντοῦ. Μέσα εἰς τὸ σύμπαν ἢ τάξις τῶν κινουμένων πλανητικῶν συστημάτων εἶναι ὑπερτελείως ἀκριβῆς. Σὺ, ὦ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία

μὲ τὸ ἀθάνατον μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σου, τὸν νοῦν, ἡδυνήθης νὰ ὑποτάξῃς τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως καὶ νὰ καταμετρήσῃς τὰς ἀποστάσεις καὶ νὰ συλλάβῃς τὸ ἄπειρον, σὺ ἔρχεσαι νὰ ταράξῃς τὴν ἁρμονίαν αὐτήν, παίζων μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἁρμονίαν πρόσωπον ἀρνήσεως, πρόσωπο καταστροφῆς καὶ δυστυχίας; Quo Vadis, ὦ ἀνθρωπότης; Ὅταν τὸ πρῶτον εὐρέθῃς μέσα εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἀνίσχυρος, ἀδύνατος, μὲ ἀτελῆ νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ καλλίτερον δημιούργημα τῆς αἰωνίως πειραματιζομένης φύσεως, πρὸς σωτηρίαν σου ἔπρεπε νὰ βάλῃς τὸν νοῦν σου καὶ νὰ ἐργασθῇς πρὸς σωτηρίαν σου. Ἐπετέλεσες πολλά, ὑπέταξες τὰς φυσικὰς δυνάμεις. Ἀποφεύγεις, διότι γνωρίζεις τοὺς καύσωνας καὶ τὰ ψύχη. Κατειργάσθης τὰ δέρματα καὶ ἔχεις ὠραίας ἐνδυμασίας. Ἐκαλλιέργησες τὴν γῆν καὶ ἔχεις τροφὰς ἀφθόνους. Ἐχεις οἰκίας μεγαλοπρεπεῖς καὶ δὲν διαμένεις πλέον μέσα εἰς τρώγλας. Ἐκαμες πραγματικῶς θαυμάσια πράγματα, διότι ἔβαλες τὸν νοῦν καὶ εἰργάσθη. Τώρα μέσα εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα θέλεις διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ νοῦ σου πάλιν νὰ κατεργασθῇς τὸν ὀλεθρὸν σου καὶ τὴν δυστυχίαν σου; Θέλεις νὰ ἐπανέλθῃς πάλιν εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν πρωτογενῆ ἀγριότητα διὰ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἐφευρίσκει ὁ πολύπειρος νοῦς σου σήμερον, κατεργαζόμενος πολεμικὰς ἐφευρέσεις καταστροφῆς; Quo Vadis?

Διδάσκεισαι, ὦ ἀνθρωπότης, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἐν τῷ σχολείῳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι εἶσαι ὀπαδὸς τοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἶσαι Χριστιανικός, καὶ διδάσκεις Χριστιανισμόν. Κατὰ πόσον ὅμως πραγματικῶς κατέχεις τὸν Χριστιανισμόν; Κατὰ πόσον ἐξασκεῖς τὰς διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ; Χριστιανὸς ἐννοεῖ νὰ εἶναι τις ὡς ὁ Χριστός, τοῦτέστιν ἄνθρωπος πλήρης ἀγάπης διὰ τοὺς ὁμοίους του, εὐχάριστος, ἄφοβος καὶ πάντοτε ἔτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ τὰς θελήσεις τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ πραγματικὸς Χριστιανὸς δὲν εἶναι μία ἐφήμερος ἀγωνία καὶ δύναται πάντοτε νὰ βλέπῃ ἑαυτὸν σταυρούμενον καὶ πάσχοντα καὶ ἐξηγοῦντα μαρτυρικῶς. ΠΑΣΧΩ, ΑΛΛΑ ΕΧΩ ΕΙΡΗΝΗΝ. Ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς δὲν δύναται μόνον νὰ βλέπῃ ἄλλους φερομένους πρὸς τὴν σταύρωσιν καὶ τὸ μαρτύριόν των. Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρεῦνης τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ δὲν εἶναι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἀλλὰ μόνον ὁ ἑαυτός του, διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται μόνον ἐν-

τὸς τοῦ ἑαυτοῦ του.

Εἶπομεν προηγουμένως, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνος διακρίνονται τῶν προϊστορικῶν ἀνθρώπων κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐνῶ ἐκεῖνοι ὡς τέκνα τῆς φύσεως εἶχον μίαν φυσικὴν ἀγριότητα, οἱ τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἐδημιούργησαν καὶ μίαν ἐπιστημονικὴν ἀγριότητα, ἡ ὁποία εἶναι καὶ χειροτέρα τῆς φυσικῆς. Καταδιωκόμενός τις ὑπὸ τῶν ἀγρίων, ἠδύνατο νὰ φύγη τὸν κίνδυνον, ἐὰν ἦτο ταχύτερος εἰς τοὺς πόδας, ἢ κρυπτόμενος. Σήμερον ὅμως τὸ τοιοῦτον καθίσταται ἀδύνατον. Τὰ ἀεροπλᾶνα πετῶσι μὲ μεγαλειτέραν ταχύτητα τοῦ ἀνθρώπου, αἱ δὲ κρύπται δὲν δύνανται νὰ τὸν σώσωσι, διότι τὰ θανατηφόρα ἀέρια τῆς ἐπιστήμης εἰσέρχονται παντοῦ, ἐκφέροντα τὸν θάνατον ὄχι μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Θαυμάσια ὄντως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἀγωνιζόμενος ὁ ἄνθρωπος κατὰ τῆς φυσικῆς ἀγριότητος ἐπὶ τόσους μακροὺς αἰῶνας κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἀγριότητα πολὺ τρομερωτέρας.

Βεβαίως ὁ νόμος τῆς αὐτοσυντηρήσεως εἶναι ὁ μεγαλειότερος νόμος, ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ζώων. Ὅταν οἱ σκύλλοι πεινοῦν, στήνουν γενναῖον σκυλλοκαυγᾶ γιὰ ἓνα ξεροκόκκαλο. Κατὰ παράδοξον ὅμως τρόπον, ὁ ἄνθρωπος δημιουργῶν ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητας πολέμων, νομίζει, ὅτι ἀγωνίζεται φανταστικῶς διὰ συμφέροντα ἰδικά του. Πολεμεῖ καὶ ἀποθνήσκει ἐν πολέμῳ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία Πατρίς εἶναι μόνον Πατρίς διὰ μίαν ὀλιγαρχίαν ἀνθρώπων, τῶν πλουσίων. Λακτίζει καὶ γαυγίζει διὰ συμφέροντα ἄλλων καὶ εἶναι εἰς ὑποδεεστέραν μοῖραν τοῦ σκύλλου, ὅταν ἀγωνίζεται πρὸς ἄλλον σκύλλον δι' ἓνα ξεροκόκκαλο, ἢ το ὕδνου, ὅταν ὀγκανίζῃ ἄλλον ὄνον, ὅταν προσπαθῇ νὰ τοῦ φάγῃ τὸν χόρτον, τὸν ὁποῖον ἔχει εἰς τὴν πάχνην του. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐργάζεται καὶ παράγει καὶ δὲν ἔχει τροφήν ἐπαρκῆ, οὔτε θέρμανσιν, οὔτε ἐνδύματα. Ἐν καιρῷ πολέμου πολεμεῖ, ὑποφέρει, διὰ νὰ μὴ ἔχη οὔτε ἐνδύματα, οὔτε τροφήν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Τόσον ὁ ὄνος, ὅσον καὶ ὁ σκύλλος, φαίνονται, ὅτι εἶναι εὐφυέστεροι τοῦ ἀνθρώπου. ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμ. α:6—10.

Ὁ ἀληθὴς πολιτισμός, ἐὰν ὑπῆρχε, θὰ εἶχε τοῦτο τὸ καλόν, ὅτι θὰ ἦτο κοινὸς νόμος τῆς πολιτείας, κατὰ τὸν ὁποῖον νόμον πάντες οἱ πολῖται θὰ ἦσαν ἴσοι καὶ ἰσόνομοι, ὀδηγούμενοι πρὸς τὴν ἐνάσκησιν

τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦτο ἄνευ ἐξαιρέσεως φυλῆς ἢ ἐθνικότητος. Ὁ καταπατῶν τὴν δικαιοσύνην θὰ ἦτο ἐξαίρεσις, ὁ δὲ βίος θὰ ἦτο εὐδαίμων ὡς στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ συνόλου πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἰσονομίαν. Σήμερον ὅμως, ὑπὸ τὸν ψευδοπολιτισμὸν μας, εἴμεθα μαλθακοὶ καὶ ἔχοντες καθαρὰς καὶ πολυτελεῖς ἐνδυμασίας ἐν τῷ φανερῷ, ἐν τῷ κρυπτῷ ἔχομεν σῶμα ἀκάθαρτον καὶ καρδίαν ἀνήθικον καὶ νοῦν, ὅστις μᾶς αὐταπατᾷ. Κακὸν τὸ νὰ ἀπατᾷ τις τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ πολὺ χειρότερον νὰ ἀπατᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτὸν του. Τοὺς δὲ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐν τῷ κρυπτῷ καρδίαν ἠθικὴν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν, δὲν τοὺς λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον στεροῦνται πολυτελοῦς ἐνδυμασίας καὶ κοσμημάτων. Κατὰ τὸν ψευδοπολιτισμὸν μας, ὁ ὅποῖος ἐδημιουργήθη ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα τοῦ καπιταλισμοῦ, πᾶς ἄνθρωπος, ὁ ὅποῖος δὲν ἔχει πολυτελεῖ ἐνδυμασίαν καὶ κοσμήματα, δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, οὔτε δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἰσονομίαν. Ὄνος, φέρων χρυσῆν σέλαν καὶ ἀναβατηῆρας, δύναται νὰ θεωρῆται πολυτισμένος σύμφωνα μὲ τὴν σκέψιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος κακοενδεδυμένος, ἔχων ὅμως ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ Χριστοῦ, παρουσιασθῆ πρὸ τῆς οἰκίας ἡμῶν ἐπαιτῶν, ἀποφεύγομεν νὰ τὸν ὀνομάσωμεν «Κύριε». Ἐὰν ἄνθρωπος παρουσιασθῆ πρὸ ἡμῶν μὲ πολυτελεῖ ἐνδυμασίαν ἐξωτερικῶς, ἐσωτερικῶς δὲ εἶναι ἓνας τέλειος ὄνος,, ἰστάμεθα πρὸ αὐτοῦ μὲ προσοχὴν καὶ σεβασμὸν καὶ τὸν ἀποκαλοῦμεν «Κύριε».

Ἔθεσαν ὅμως πρὸ τῆς ἀνθρωπότητος ἓνα πολιτισμὸν ὑπερτέλειον ὁ Χριστὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του, ὁ ὅποῖος πολιτισμὸς βασιίζεται ἐπὶ τῆς ἠθικῆς, τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας. ΤΟΥ ΔΕ ΠΛΗΘΟΥΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΩΝ, ΗΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΗ ΜΙΑ, ΚΑΙ ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΤΙ ΤΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΛΕΓΕΝ ΙΔΙΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΑΛΛ' ΗΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΝΤΑ ΚΟΙΝΑ. Πράξεις Ἀποστόλων. 4:32 καὶ 2:44—45—46. Ἀντιθέτως ὅμως ὁ ψευδοπολιτισμὸς μας τοῦ 20οῦ αἰῶνος πιστεύει καὶ διδάσκει ἢ ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ», ἀλλὰ μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι, ὅταν ἡμεῖς τρώγωμεν πλουσίως καὶ κατὰ κόρον εἰς πλουσίαν τράπεζαν, λησμονῶμεν τοὺς πλησίον μας, οἱ ὅποιοι ἠδύναντο νὰ τραφῶσι καὶ μὲ τὰ ψυχία ἀκόμη τῆς πλουσίας τραπεζῆς μας. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο διαπράττει ὁ ψευδοπολιτισμὸς μας,



ἀλλὰ καὶ κατηγορεῖ τοὺς πάσχοντας ἐπὶ ὀκνηρία, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ ἰρευνήσῃ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν αἰτίων. Καὶ λέγει ὁ ψευδοπολιτισμὸς μας, ὅτι σέβεται Θεόν! Τοιοῦτος ὅμως σεβασμὸς τοῦ θεοῦ δὲν εἶναι ὀρθόδοξος, ἀλλὰ κατὰ τύπους ὑφίσταται καὶ ἐπομένως καταντᾶ εἰδωλολατρεία καὶ οὐσιαστικῶς δὲν ἐπαγγέλλεται τὸ ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ, ἀλλὰ τὸ ΜΙΣΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.

“Ὅλα τὰ ζῶα ἔχουσιν αἰσθήσεις καθὼς καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐνστίκτου τοῦ ζώου, τὴν νόησιν. Ἐὰν κτυπήσωμεν ἓνα ἵππον πολὺ, ὁ ἵππος μᾶς δεικνύει διὰ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ κινήσεων, ὅτι αἰσθάνεται πόνον. Δὲν ἐννοεῖ τὴν γλῶσσάν μας, ἀλλὰ τὸ ἐνστικτόν του τοῦ λέγει ποῦ ἔγκειται ὁ κίνδυνος. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς ζῶον λογικόν, σύμφωνα μὲ τὸν ὀρισμὸν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἔπρεπε νὰ εἶχε δικαιώματα ἴσα μεταξὺ τῶν ὁμοίων του καὶ νὰ κατανοῇ καὶ αἰσθάνεται τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς πόνους, οὐχὶ ἐξ ἐνστίκτου, ἀλλὰ διὰ τοῦ νοῦ του. Βλέπομεν ὅμως, ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου τραυματιζόμενος ποδεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς διδασκαλίας τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ μας, νὰ γείνη ὑγιής, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς τάξεις τῶν μαχομένων συναδέλφων του. Ὁ ἄνθρωπος, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τοῦ δηλητηρίου, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔδωσεν ἡ πολιτεία καὶ ἡ θρησκεία διὰ μέσου τόσων μακρῶν αἰώνων, ἔχει χάσει ὄχι μόνον τὴν δύναμιν τοῦ νοῦ του, ἡ ὁποία τὸν διακρίνει ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνστικτόν ἀκόμη, ὅπερ ἔπρεπε νὰ κατέχῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἄλλα ζῶα.

Οἱ λαοὶ σήμερον ὁμοιάζουσι πρὸς ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν πᾶσαν δύναμιν θελήσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ δηλητηρίου τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος κατέστησαν καθὼς τὰ μικρὰ παιδιά. Εὐπιστοὶ, ἄνευ θελήσεως, ἄνευ σκέψεως ἰδικῆς των. Ὑπὸ τὸν πατροπαράδοτον ἐνθουσιασμὸν καὶ σκέψιν βαδίζουσι πρὸς τοὺς πολέμους καὶ τὴν ἀλληλοκτονίαν, ἄνευ σκέψεως, ἄνευ ἐνστίκτου αὐτοσυντηρήσεως. Ποῖον εἶναι τὸ φάρμακον τῆς καλλιτερεύσεως τῆς καταστάσεως αὐτῆς τῶν λαῶν; Δύο τινά. Ὡς εἶπομεν καὶ ἀλλαχοῦ, βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν λαῶν θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως πρῶτον καὶ δεύτερον διὰ τῆς ἀποκτήσεως τῆς συνηθείας τοῦ σκέπτεσθαι. Καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ἡ ἐκπαίδευσις, ἡσχολήθημεν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐνταῦθα ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀπασχολήσωμεν τοὺς

ἀναγνώστας μας ὀλίγον καὶ περὶ τῆς συνηθείας τοῦ σκέπτεσθαι καὶ περὶ τοῦ πῶς δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν συνήθειαν αὐτὴν τοῦ σκέπτεσθαι.

Ἐρωτῶμεν: Πόσοι ἐξ ἡμῶν ἔχουσι σκέψιν ἰδικὴν των; Πόσοι ἐξ ἡμῶν ἔχομεν ἀποθηκεύση εἰς τὴν διάνοιάν μας πεποιθήσεις καὶ πράγματα μέσον τῆς ἰδικῆς μας σκέψεως μόνον; Πόσοι ἐξ ἡμῶν διέρχονται τὴν ζωὴν, ἔχοντες πληρώση τὸν νοῦν των μὲ τὰς σκέψεις ἄλλων, τὰς ὁποίας εἴτε ἀνέγνωσαν, εἴτε τὰς ἤκουσαν κατ' ἐπανάληψιν; Ο ΒΕΒΑΙΟΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΧΕΤΕ ΠΟΤΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΣΚΕΨΕΙΣ, λέγει ὁ Σοπενάουερ, ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΑ ΧΕΙΡΑΣ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗΝ ΠΟΥ ΕΥΚΑΙΡΕΙΤΕ. Δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν συνήθειαν τοῦ σκέπτεσθαι ἰδιὰ τὸν ἑαυτὸν μας; Δυνάμεθα καὶ πολὺ εὐκόλως μάλιστα. Πᾶς ἄνθρωπος εἶναι κάτοχος τοῦ μηχανήματος τῆς σκέψεως, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται εἶναι νὰ τεθῆ τὸ μηχανημα αὐτὸ εἰς κίνησιν. Λάβετε ὅποιανδήποτε ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις ὑμῶν, εἴτε αὕτη εἶναι πολιτικῆς, εἴτε θρησκευτικῆς, εἴτε ἱστορικῆς φύσεως αὕτη, καὶ ἐρωτήσατε τὸν ἑαυτὸν σας πόσον αὕτη εἶναι στερεά. Ἀπεδέχθης τὴν πεποίθησίν σου αὐτὴν κατόπιν ἐρεῦνης καὶ σκέψεως ἢ ἀπεδέχθης αὐτὴν τυχαίως καὶ διότι αὕτη ἔτυχε νὰ σὲ εὐχαριστῇ;

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰδίας σκέψεως εἶναι ἡ ἀμφιβολία ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων πραγμάτων. Ἀμφιβάλλοντες ἀρχίζομεν νὰ ἐρευνῶμεν καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ σκέψις. Εἶσαι ὀρθόδοξος Χριστιανός; Ἐὰν εἶσαι ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος, πρόπει νὰ γνωρίζῃς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεις. Ἀνήκεις εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐξ ἰδίας βουλήσεως, ἢ διότι ἀνῆκον εἰς αὐτὴν οἱ γονεῖς σου ἢ οἱ προπάτορές σου; Τὸ ἴδιον συμβαίνει ἐὰν εἶσαι βασιλικός, δημοκρατικός, σοσιαλιστής, κομμουνιστής. Θέλετε νὰ ἔχετε δι' ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα σκέψιν ἰδικὴν σας; Ἀρχίσατε ἀπὸ σήμερον νὰ ἀμφιβάλλετε δι' ὅλα. Ἀμφιβάλλοντες θὰ ἀποκτήσετε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μάθητε καὶ διὰ νὰ μάθητε, θὰ ἀρχίσετε νὰ σκέπτεσθε.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μελετᾶτε. Ἐνα πολὺ μεγᾶλο μέρος τῶν γνώσεων ἔχει ἀποθηκευθῆ μέσα εἰς τὰ βιβλία. Ἡ μελέτη ἐνδυναμώνει τὴν σκέψιν καὶ καλλιτερεῖ τὸ μηχανημα τῆς διανοίας. Ὅταν

τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων ἢ τὰ 60 ο)ο αὐτῶν ἀποκτήσουν τὴν συνήθειαν νὰ ἔχουν σκέψεις ἰδικὰς των, τότε θὰ καταπέσουν καὶ πατρίδες καὶ θρησκείαι. Ἐκαστος ἄνθρωπος θὰ ἔχη καὶ πατρίδα καὶ θρησκείαν ἰδικήν του. Ἐκαστος ἄνθρωπος θὰ ἐργάζεται καὶ τότε ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του, ἀλλὰ καὶ μὲ χωρὶς πλεονεξίαν, χωρὶς τὴν μανίαν καὶ τὴν δίψαν πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου. Τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι παιδίον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Χριστὸς λέγει: «ΟΣ Δ' ΑΝ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΗ ΕΝΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΤΟΥΤΩΝ, ΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΕΜΕ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΑΥΤΩ, ΙΝΑ ΚΡΕΜΑΣΘΗ ΜΥΛΟΣ ΟΝΙΚΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΤΡΑΧΗΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΗ ΕΝ ΤΩ ΠΕΛΑΓΕΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.» Ματθαῖος 1806 καὶ Λουκᾶς 17—12.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Διὰ τῆς μελέτης καὶ ἐκπαιδεύσεως θὰ καταστῆ δυνατόν μίαν ἡμέραν οἱ ἄνθρωποι νὰ καταρτισθῶσιν ἐπιστημονικῶς, ἀγωνιζόμενοι μέσα εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ λέγοντες ἐπιστημονικῶς, δὲν ἐννοοῦμεν τὴν κατάρτισιν αὐτῶν εἰς τὸ γράφουν καὶ ὁμιλοῦν μίαν γλῶσσαν, ἢ νὰ εἶναι καλλίτεροι ἰατροὶ ἢ ἀστρονόμοι, ἀλλὰ ἐννοοῦμεν διὰ τούτου, ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ μεταχειρίζονται ὄρους ζωῆς ἐπιστημονικῶς. Σήμερον ἡ ἀστρονομία ἀσχολεῖται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου καὶ ἀνεκάλυψε πολλοὺς ἀστέρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐνδιαφέρεται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὑπάρχει ζωὴ, προσπαθοῦσα νὰ ἔλθῃ εἰς συιεννόησιν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου. Τὴν τοιαύτην ἀσχολίαν τῆς ἐπιστήμης ἀστρονομίας, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τὴν ὀνομάσω ἄσκησον. Ἀσχολεῖται ἡ ἀστρονομία ἐρευνῶσα τὸ ἄπειρον καὶ τοὺς ἄλλους πλανήτας, ἐνῶ περισσότερον ἐνδιαφέρον πρᾶγμα διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ πλανήτου τῆς γῆς εἶναι ἡ ἐρευνα τῆς κοινωνίας καὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦσι καὶ καταπονοῦσιν αὐτὰς ἐπάνω εἰς τὸν ὠραῖον αὐτὸν πλανήτην τῆς γῆς.

Ἄλλ' ἔστω καὶ ἂν κατωρθοῦτο νὰ ἔλθωμεν εἰς συιεννόησιν τινα μὲ τοὺς ἄλλους πλανήτας. Τίς θὰ ἦτο ἡ ὠφέλεια ἡμῶν; Θὰ ἐβελτιοῦντο διὰ τούτου οἱ ὄροι τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου τῆς γῆς; Ἀμφιβάλλω πολὺ, ἐὰν ὄντως οἱ ἄλλοι πλανῆται κα-

τοικοῦνται, ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῶν θὰ θελήσουν νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ὡς μόνον των ἔργον μέχρι τοῦδε εἶχον, νὰ φονεύωσιν ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐν πολέμοις, νὰ ἐργάζωνται οἱ 999 ἐν λοιμῶ καὶ λιμῶ καὶ νὰ ἀπολαμβάνη ὁ 1, καὶ νὰ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα μέσα εἰς τὴν ζωὴν χάριν τοῦ δηναρίου. Ἀσφαλῶς οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων πλανητῶν, ἐὰν ἔχωσι κάποιον πολιτισμὸν καὶ ἐὰν σέβωνται ἑαυτούς, ὄχι μόνον δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν, ἀλλὰ ἴσως νὰ ρίψωσι καὶ πῦρ καὶ νὰ κατακάσωσιν ἡμᾶς. Αἱ ἐπιστῆμαι ἔχουν, βεβαίως, ἓνα μεγάλον ἄθλον νὰ ἐπιτελέσωσιν, ἀλλὰ πρέπει πρωτίστως, πρὶν ἢ ἐρευνήσωσι τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ πλανήτου τῆς γῆς, νὰ ἀσχοληθῶσι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ πλανήτου τῆς γῆς, ἢ δὲ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία αὐτῶν εὐρίσκονται πρὸ αὐτῶν καὶ ἐντὸς τοῦ πλανήτου αὐτῶν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι δὲν βλέπουσιν, ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονται. Ὁ πλανήτης αὐτὸς τῆς γῆς ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἓνα ἀπέραντον λαβύρινθον, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ ἀπειλοῦνται ὑπὸ τοῦ Μιγωταύρου. Τίς θὰ φονεύσῃ τὸν Μινώταυρον καὶ θὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν; Τίς ὁ Θησεύς; Πάντες ἐλπίζουν ὅτι τὴν τοιαύτην ἐργασίαν θὰ τὴν ἐπιτελέσῃ μίαν ἡμέραν ἢ ἐπιστήμη. Λέγω μίαν ἡμέραν, διότι μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιστήμη, καταστᾶσα δούλη τοῦ συστήματος, ἔκαμε τὸν λαβύρινθον μᾶλλον πολύπλοκον, μέσα εἰς τὸν ὅποιον πλανωμένη ἢ δυστυχῆς ἀνθρωπότης, ἄνευ σκέψεως καὶ ἀντιλήψεως ἰδικῆς της, καταβροχθίζεται ἀσπλάγχχνως ἀπὸ τὸ τέρας, ἀπὸ τὸν Μινώταυρον τῆς πλουτοκρατίας διὰ τῶν πολέμων, τῆς πλεονεξίας καὶ ἄλλων ἀνηκούστων κακῶν.

Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν σήμερον ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἔχῃ σκέψιν καὶ ἀντίληψιν ἰδικὴν της; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγον «ΝΟΥΣ ΥΓΙΗΣ, ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΗ.» Λόγω τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, τῆς ἐργασίας, τῆς διατροφῆς τῆς οἰκιακῆς ἀναπαύσεως, τὸ τοιοῦτον καθίσταται ἀδύνατον. Ἔχει δημιουργηθῆ μία ψευδὴς κατάστασις προόδου, μὴ βασιζομένη ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας. Διδασκόμεθα καὶ διδάσκομεν δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς μανίας πρὸς πλουτισμὸν, τῆς κενοδοξίας, τοῦ ἐγωϊσμοῦ μας. Πιέζομεν καὶ πιεζόμεθα. Κλέπτομεν καὶ κλεπτόμεθα, μισοῦμεν καὶ μισοῦμεθα διὰ πλεονεξίαν, ἂν καὶ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι:

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΕΞΑΝΘΗΣΗ. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὅμως τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κοινοκτημοσύνης, ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ ἡρεμίαν συνειδήσεως καὶ ὁ μὲν κλέπτης καὶ πλεονέκτης νὰ μεταβληθῇ εἰς γενναιόδωρον καὶ ἡ πορνεία εἰς ἠθικὴν καὶ ὁ ἀνόητος εἰς νοήμονα. Καὶ τὸ παράδοξον ὅλων εἶναι ὅτι ἔχει δημιουργηθῆ ἢ ψευδῆς αὐτὴ κατάστασις προόδου τῇ βοήθειᾳ τῆς ἐπιστήμης, ὑποβοηθουμένης καὶ ὑπὸ τοῦ κλήρου, ἢ ὁποῖα ἀσχολεῖται διὰ πράγματα ἐκτὸς τοῦ πλανήτου τῆς γῆς εὐρισκόμενα καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸν ἄνθρωπον, τὴν ζωὴν καὶ τὴν φύσιν, ἢ ὡσάκις ἀσχολεῖται ἐπὶ πραγμάτων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν φύσιν, τὰ παραδίδει ἀντὶ πινακίου φακῆς ὡς τοὺς πλουτοκράτας, πρὸς καταστροφὴν καὶ κακοδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ περιμένει ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ φύσει καὶ ἐπικαλεῖται ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΝ ΕΠΙΟΥΣΙΟΝ, ἀπὸ τὸν Θεὸν ἢ τὸν Χριστόν. Καὶ πιστεύει ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ φύσει, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ τιμωρήσῃ τοὺς πταίσαντας ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ πέραν τῆς ζωῆς καὶ θὰ ἀναστήσῃ ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ ὅμως διὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Ο ΘΕΟΣ, ΘΕΟΣ ΝΕΚΡΩΝ, ΑΛΛΑ ΖΩΝΤΩΝ. Ματθαῖος 22—33. Τοῦτέστιν, ἔχεις δύναμιν (Θεὸν) μόνον ὅταν εἶσαι ἐν τῇ ζωῇ, καὶ παράδεισος ἢ κόλασις εἶναι μόνον ἢ γῆ ἐπὶ τῆς ὁποίας κινεῖσαι καὶ ἀναπνέεις. Μία εἶναι ἡ περίοδος τῆς ζωῆς. Οὔτε εἶσα μπρὶν γεννηθῆς, οὔτε καὶ θὰ εἶσαι μετὰ θάνατον. ΕΚ ΓΗΣ ΕΛΗΦΘΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΓΗΝ ΑΠΕΛΕΥΣΕΙ. Παλαιὰ Διαθήκη. Γένεσις 3:19. Ἡ γῆ (Εὐα) εἶναι ἡ ΜΗΤΗΡ ΣΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ Ο ΘΕΟΣ. Π. Δ. Γένεσις 3-20.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς ἄλλον κλάδον τῶν ἐπιστημῶν, εἰς τὴν Ἱατρικὴν ἐπιστήμην, ἢ ὁποῖα ἐξησκαίτο ἐμπειρικῶς ἀπὸ τῆς πρωτογόνου ἀκόμη καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῆς ὁποίας ἐπιστήμης ἔθεσαν τὰς ἐπιστημονικὰς βάσεις ὁ Ἴπποκράτης, ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ ὁ Γαληνός. Ὅντως ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη ἐπετέλεσε μεγάλας προόδους. Ἀνεκάλυψε τὰς αἰτίας πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ διέ-

γραψε τοὺς ὄρους τῆς θεραπείας αὐτῶν. Διὰ τῶν ἀκτίνων X διερευνᾷ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σώματος καὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρακολουθεῖ τὰς κινήσεις τῶν μικροβίων. Ἀληθῶς πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἐπιστήμην τῆς ἰατρικῆς καὶ τοὺς ἐργάτας αὐτῆς. Ἀλλὰ τόσον ἢ ἀστρονομικὴ ἐπιστήμη, περὶ τῆς ὁποίας ἐπραγματεύθημεν ἀνωτέρω, ὅσον καὶ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, τείνουν τὰς χεῖρας πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου τῆς γῆς εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις, ὅχι διότι δὲν βλέπουσιν αὐτάς, ἀλλὰ διότι λόγῳ τοῦ συστήματος ἀγωνίζονται πρὸς κενοδοξίαν καὶ πλουτισμόν. Διδάσκει ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, διότι ἀνεκάλυψε, τῇ βοηθείᾳ τοῦ μικροσκοπίου, μικρόβια, ὅπως οἱ ἄνθρωποι μὴ πίνωσιν ἀπὸ τὸ ἴδιον ποτήριον, διότι διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ πῶσι τὰ μικρόβια, τὰ ὁποῖα ἀφήκαν ἐπ' αὐτοῦ τὰ μολυσμένα χεῖλη ἄλλου ἀνθρώπου. Εἷς τοῦτο δὲν ἀντιλέγομεν. Δισεκατομμύρια μικροβίων πλαγῶνται ἐπάνω εἰς ἐκάστην τετραγωνικὴν ἴντζαν. Ἔχομεν ὅμως νὰ ἀντεῖπωμεν καὶ νὰ κακήσωμεν τὴν ἔλλειψιν θάφρους ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ τὰ 9110 τῶν λαῶν, λόγῳ τῆς πενίας, ἀναγκάζονται γὰρ τρώγουν ἐπιβλαβῆ καὶ ἀνθυγιεινὰ τροφήματα, πλήρη μικροβίων, νὰ κοιμῶνται καὶ διαιτῶνται καὶ ἀναπνέουν μολυσμένον ἀέρα, πλήρη μικροβίων, εἰς οἰκήματα ρυπαρὰ καὶ ἀνθυγιεινὰ, δὲν ἔχουν τὴν τόλμην νὰ διδάξουν, ὅχι τοὺς λαοὺς, ἀλλ' ἀτὰ κυβερνητικὰ συστήματα τῆς σήμερον, τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχουν οἱ οὕτω τρεφόμενοι καὶ διαιτώμενοι ἄνθρωποι.

Οὕτως ὅμως φερόμενοι, οἱ ἐπιστήμονες τῆς ἰατρικῆς, ἔχουσι παρομοιωθῆ πρὸς ἐκείνους, δι' οὓς ὁ Χριστὸς εἶπεν: ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΣΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ, ΟΤΙ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΤΟ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΨΙΔΟΣ, ΕΣΩΘΕΝ ΔΕ ΓΕΜΟΥΣΙΝ ΕΞ ΑΡΠΑΓΗΣ ΚΑΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ. Ματθαῖος 23—25. Σεῖς οἱ ἴδιοι οἱ ἰατροί, μιᾶς μεγάλης ἐπιστήμης λειτουργοί, μὴ διδάσκοντες καὶ μὴ ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα, διὰ τῆς ἀνοχῆς σας, ἀναγκάζετε τοὺς πενομένους, ὅπως κατοικῶσιν εἰς ὑπόγεια ἀνήλια καὶ ὑγρά, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνυπάρχει καὶ καλλιιεργεῖται, ὡς ἐν φυτωρίῳ, τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως καὶ ἄλλων ἀνθρωποκτόνων ἀσθενειῶν,

καὶ τοῦτο ὅπως σεῖς πλουτισθῆτε ἐκ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὁμοίων σας. Τίς ἢ ὠφέλεια ἐὰν διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρακολουθῆτε τὰς κινήσεις τῶν μικροβίων, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται ὅπως ταῦτα καταβροχθίσωσι τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἀφαιροῦντα τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς ἀπὸ ἑναί τοσον μεγάλον ἀριθμὸν ἀνθηρᾶς νεότητος;

Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ γενικώτερον ὅλαι αἱ ἐπιστήμαι κατέστησαν τὴν ἀνθρωπότητα ἡμιθανῆ χάριν τοῦ χρυσοῦ. Δι' αὐτοῦ ΚΡΟΥΣ ΝΑ ΘΑΨΩΣΙ ΤΟΥΣ ΙΔΩΣΙ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΑΥΤΩΝ τοὺς ὁ Χριστὸς λέγει: ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕ ΚΑΙ ΑΦΕΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. Ματθαῖος 8:22. Οἱ λαοὶ ἐν τῇ ἡμιθανεῖ καὶ ἀπελπιστικῇ αὐτῶν καταστάσει, πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὀλίγου ἀκόμη ἄρτου, δίδουσι καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἠθικὴν των ὑπόστασιν, τοῦτέστι καὶ αὐτὸ ἀκόμη, ὅπερ τοὺς διακρίνει τῶν ἀλόγων ζώων. Ἐὰν ὁ πτωχὸς σφάλῃ, θύελλα ἀγανακτήσεως θὰ ἐξεγερθῆ ἐναντίον του. Ἐὰν σφάλῃ ὁ πλούσιος, θὰ εὐρεθῶσι πολλοὶ ὑπερασπισταὶ του. Ὁ νόμος, ἡ δικαιοσύνη παρουσιάζεται, μειδιῶν πρὸ τοῦ πλουσίου. Πρὸ τοῦ πτωχοῦ παρουσιάζεται μὲ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ ἄγριον. Ἐὰν ἀσθενήσῃ ὁ πτωχός, διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην εἶναι ζήτημα ἐπουσιῶδες, ἐὰν ἀσθενήσῃ ὁ πλούσιος, τότε δι' αὐτὴν εἶναι ζήτημα οὐσιῶδες, ζήτημα μελέτης, ζήτημα τιμῆς. Ἡ ἐπιστήμη ἀδιαφορεῖ περὶ τοῦ ἐὰν ὑπὸ τὸ χρυσίον κρύπτεται τὸ κτήνος, ὁ ἀνάξιος, ὁ ἄξιος περιφρονήσεως, ὁ ἠλίθιος, καθὼς καὶ δὲν ἔχει κανὲν ἐνδιαφέρον ἐὰν ὑπὸ τὸ πενιχρὸν ἔνδυμα κρύπτεται ἡ ἠθικὴ, ὁ ἀνθρώπος, ὁ ἄξιος, ὁ τετιμημένος, ὁ εὐφυής. Οὕτως ὁμως φερομένη ἡ ἐπιστήμη, ὑπενθυμίζει τὸ τοῦ Χριστοῦ: ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΣΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ, ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΤΟΝ ΚΩΝΩΠΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΝΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΟΝ. Ματθαῖος 23:24.

Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἄξιοι λειτουργοὶ αὐτῆς, οἱ ὅποιοι πολλάκις, βλέποντες τὴν κατάστασιν αὐτὴν, νὰ μὴ ἐσκέφθησαν σοβαρῶς περὶ τῆς διορθώσεως τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Οἱ τοιοῦτοι ἐπιστήμονες, δυστυχῶς, εἶναι πολὺ ὀλίγοι, ὁ δὲ τρόπος τῆς ριζικῆς διορθώσεως τοῦ κακοῦ, τόσον ριζικός, ὥστε νὰ χρειάζεται ἀνθρώπους ἀληθινούς ριζοσπάστας κατὰ τὴν σκέψιν. Ἴδου ἡ ρίζα πά-

σης κακίας, ὅπως λέγει ὁ Παῦλος: ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α'—6—10. Δέν εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐπιστήμην νὰ ἐφευρίσκη, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐφαρμόζη πρέπει τὰς ἐφευρέσεις αὐτῆς πρὸς εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐφεῦρεν, ὡς εἶπομεν προηγουμένως, τὸ μικροσκόπιον, διὰ τοῦ ὁποίου παρατηρεῖ τὰς κινήσεις τῶν μικροβίων, πλὴν τὸ τοιοῦτον δὲν ἐσημείωσεν οὐδεμίαν ὠφέλειαν διὰ τὰς πτωχὰς λαϊκὰς μάζας, αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τῆς πενίας αὐτῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ζῶσι μέσα εἰς τρώγλας ἀνηλίους, πλήρεις μικροβίων. Ἐφεῦρεν ἡ ἐπιστήμη τὰς ἀκτῖνας X (Ρέντγεν), διὰ τῶν ὁποίων ὑποβοηθουμένη βλέπει τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τοιουτοτρόπως οὔσα εἰς θέσιν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν καταλληλότερον τρόπον θεραπείας. Διὰ τὸ τοιοῦτον ἡ ἀνθρωπότης εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἀλλὰ διατὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξεγείρεται, δὲν διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βαρβαρότητος τῆς ἀλληλοκτονίας τῶν πολέμων, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους οἱ λαοὶ ὀδηγοῦνται ὡς πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν; Βεβαίως, διὰ τὴν ἐπιστήμην θὰ ἦτο εὐχαρίστησις νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν ἀνθρώπον, παθόντα ἐκ τυχαίας ἢ φυσικῆς αἰτίας. Πλὴν ποία εἶναι ἡ εὐχαρίστησις τῆς ἐπιστήμης ἀσχολουμένης εἰς τὴν προσκόλλησιν τῶν ὀστέων, θρυσθέντων μέσα εἰς τὴν μανίαν τῶν πολέμων; Ἐκτὸς πλέαν ἐὰν οἱ λειτουργοὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης πιστεύουν, ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπινα δυστυχήματα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν πολέμων εἶναι φυσικά. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη οὕτως. Αἱ σημεριναὶ ἀντιλήψεις τῶν ἰατρῶν, κατὰ πλειοψηφίαν ἐννοεῖται, εἶναι ἀντιλήψεις ἐπισημονικῆς ἀγριότητος, ἐχούσης τὴν πηγὴν αὐτὴν ἐκ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ χρυσίου. Πλὴν ὁ Παῦλος λέγει καθαρά: ΟΥ ΓΑΡ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΒΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΣΙΣ, ΑΛΛΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ. Ἐπιστολῇ Παύλου πρὸς Ρωμαίους 14:17.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Οἱ πρῶτοι ἀνθρώποι τῆς γῆς, ζῶντες νομαδικῶς καὶ πλανώμενοι, δὲν ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Ἐζων βίον πρωτογενῆ, καθ' ὃν τὰ πράγματα τῆς φύσεως ἦσαν ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ πρώτου καταλαβόντος, τὸ δὲ δίκαιον ἦτο τὸ δί-

καιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἀργότερον ὅμως, ὅποτε οἱ ἄνθρωποι κατήρτισαν κοινωνίας, πολιτείας καὶ ἔθνη, θεσπίσαντες νόμους καὶ διανείμαντες τὴν γῆν, εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δημιουργήσουν, λόγῳ τοῦ αὐξάνοντος πληθυσμοῦ καὶ λόγῳ τῶν ἀποστάσεων, ἓν εἶδος συναλλαγῆς, ὅπερ ἀπεκάλεσαν ἐμπόριον. Καὶ κατ' ἀρχὰς τὸ ἐμπόριον διενεργεῖτο μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν παραγομένων προϊόντων, τοῦτέστι διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς εἰδους πρὸς εἶδος. Ὁ αὐξάνων ὅμως πληθυσμὸς τῆς γῆς πολὺ ταχέως ἀπήτησε ὅπως καὶ τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο σύστημα καταπέσῃ, δίδον θέσιν εἰς τὸ σημερινὸν ἐμπορικὸν σύστημα, ὅπερ διενεργεῖται διὰ τοῦ νομίσματος ἢ συναλλάγματος μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καταστάγτος οὕτω δυνατοῦ, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀπομεμακρυσμένου βορρᾶ ἀπολαμβάνωσι τῶν προϊόντων τῆς δύσεως καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς τῶν προϊόντων τῶν παραγομένων εἰς τὰ μεσημβρινὰ κλίματα.

Τὸ ἐμπόριον, οὕτω διενεργούμενον, θὰ εἶχε καλῶς, ἐὰν μὴ διὰ τοῦ νομίσματος ἢ συναλλάγματος δὲν ἀνεπτύσσετο τὸ κακὸν τοῦ ὑπερβολικοῦ πλουτισμοῦ τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸν τοιοῦτον κίνδυνον ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ ὁ Λυκοῦργος νομοθετῶν τοὺς νόμους τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Τὸν τοιοῦτον κίνδυνον καὶ ἤδη πρέπει αἱ κοινωνίαι καὶ τὰ ἔθνη νὰ λάβωσι σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, ἐπιζητοῦσαι τὴν ἄμεσον θεραπείαν τοῦ κακοῦ, διότι σήμερον ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε ὁ ὑπερβολικὸς πλουτισμὸς τῶν ὀλίγων κατέστρεψε τὴν ἰσορροπίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἰσορροπίας βασιζομένη ἡ ἀνθρωπότης, ἠδύνατο νὰ εὐτυχήσῃ καὶ νὰ προοδεύσῃ. Ὁ ὑπερβολικὸς πλοῦτος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀλίγων εἶναι ἡ μοναδική αἰτία τῶν περισσοτέρων καὶ μεγαλειτέρων κακῶν, ἐξ ὧν πάσχει ἡ ἀνθρωπότης σήμερον. Ἀδιαφόρως ποῖον εἶναι τὸ πολίτευμα τῆς χώρας, μοναρχικόν, ἀπολυταρχικόν, ἢ δημοκρατικόν, οἱ πλούσιοι αὐτῆς, λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς δυνάμεως, ἣτις ἀπορροεῖ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτῶν πλούτου, μετέχουσι κατὰ μείζονα λόγον τῆς κινήσεως τοῦ κυβερνητικοῦ μηχανήματος, ἐκλέγοντες τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, θεσπίζοντες τοὺς νόμους καὶ ἐπηρεάζοντες τοὺς λειτουργοὺς τῆς δικαιοσύνης. Εἰς τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα τὸ σύνταγμα ἀναγράφει, ὅτι «Μόνον ὁ βασιλεὺς ἔχει δικαίωμα διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου». Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀληθές, διότι τοὺς βασιλεῖς

τούς διευθύνουν οί ὀπισθεν αὐτῶν πλουτοκράται. Εἰς τὸν συνταγματικὸν χάρτην τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἀναγράφεται, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς κηρύξεως πολέμου ἔχει ὁ πρόεδρος. Εἶναι τοῦτο ἀληθές; Ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ Προέδρου Οὐίλσον, καθ' ἣν ἡ χώρα αὐτὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας, τί συνέβη; Ὁ Πρόεδρος Οὐίλσον ἐξελέγη πρόεδρος ὑπὸ τὸ πρόγραμμα, ὅτι θὰ διετήρει τὴν χώραν ἐκτὸς τῆς τρομερᾶς πάλης τῆς Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν πάλιν ἐδημιούργησαν οἱ πλουτοκράται αὐτῆς. Καὶ ὅμως, ἐκλεγείς πρόεδρος τῆς χώρας ὁ κ. Οὐίλσον, μετ' ὀλίγον ἐκήρυττε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας, οὐχὶ διότι ἐξήσκει τὸ δικαίωμα τὸ παρεχόμενον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς χώρας, ἀλλὰ διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν μεγάλην πίεσιν τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος τῆς χώρας.

Οἱ πλουτοκράται τῆς χώρας αὐτῆς ἔβλεπόν, ὅτι εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν πάλην τῆς Εὐρώπης ἦτο μία μοναδικὴ εὐκαιρία πρὸς αὔξησιν τοῦ πλούτου αὐτῶν καὶ ἐπομένως δὲν συνέφερον, ὅπως ἡ χώρα αὐτὴ μείνη ἐκτὸς τοῦ πολέμου. Βεβαίως, ὁ πόλεμος θὰ ἐκόστιζεν εἰς τὸν λαὸν τῆς χώρας ὕλην καὶ αἷμα. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἐνεῖχεν ἐξαιρετικὴν σημασίαν δι' αὐτούς, ἀρκεῖ ὅτι οὗτοι θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν πλοῦτον. Εἰς τὰς προβλέψεις των αὐτὰς δὲν ἠπατήθησαν. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου 21,000 ΝΕΟΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΙ ἐξεφύτρωσαν σὰν μανιτάρια μέσα εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα δὲν ὑπολογίζει νὰ δημιουργήσῃ πλοῦτον μόνον ἐκ τῶν ἔργων τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καταστροφῆς. Ἐὰν ἐν καιρῷ πολέμου καταστραφῶσι πόλεις, βυθισθῶσιν ἐμπορικὰ πλοῖα, καταστραφῶσιν ἔθνη, τοῦτο ἐνέχει μίαν καὶ μόνην σημασίαν διὰ τὸ σύστημα, τὴν σημασίαν ὅτι διὰ τὴν καταστροφὴν αὐτὴν θὰ χρειασθῶσιν ὀπίδες, ὄπλα, κανόνια, στρατοὶ καὶ διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν αὐτῶν θὰ χρειασθῶσι χρήματα, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ θὰ λάβωσιν ἐκμεταλλεῦόμενοι τοὺς ἐργάτας τοῦ κόσμου.

Ἀνέπτυξεν ἡ μηχανικὴ ἐπιστήμη μηχανικὰ μέσα πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἡ χημικὴ ἐπιστήμη ἐφεῦρε λιπάσματα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν οὐσιῶν, αἱ ὁποῖαι φθείρονται ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου καλλιεργείας τῆς γῆς. Ἀνεπτύχθησαν μετὰφορικὰ μέσα πρὸς ταχεῖαν μεταφορὰν τῶν παραγομένων προϊόντων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου

τῆς γῆς εἰς τὸ ἕτερον. Καὶ ὅμως ὅλαι αὐταὶ αἱ πρόοδοι τῶν ἐπιστημῶν κατέστησαν ἄχρηστοι, διότι τὸ ἐμπόριον εἰς χεῖρας τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος συγκεντρῶσαν εἰς τὰς χεῖράς του τὸ συνάλλαγμα, ἀφίνει τὰ 9)10 τῆς ἀνθρωπότητος νὰ λιμοκτονοῦν ἐκεῖ ὅπου ἀκριβῶς ὑπάρχει πληθώρα τῶν ὑπαρχόντων. Ἐκ τοῦ κακοῦ δὲ τούτου ὡς βάσεως ἐκπορεύονται ὅλα τὰ ἄλλα κακὰ καὶ ἀνηθικότητες, αἱ ὁποῖαι μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα. Ὑπάρχει ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ὅμως ὁ θεσμὸς οὗτος ἔχασε πλεόν τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. Ὑπάρχει ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου καὶ ὅμως καὶ ὁ θεσμὸς οὗτος ἔχασε τὴν δύνάμιν του, διότι ἔχασε τὰς ἠθικὰς ἀρχάς του, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζετο. Ὁ γάμος τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἐγένετο καὶ οὗτος ἐμπόριον. Διὰ τοῦτο βλέπομεν σήμερον μέσα εἰς τὰς πολυπληθεῖς κοινωνίας τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑστερήσεως τοῦ γάμου καὶ πᾶν ὅ,τι ὁ Παῦλος εἶπε: ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΔΩΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΣ ΠΑΘΗ ΑΤΙΜΙΑΣ. ΑΙ ΓΑΡ ΘΗΛΕΙΑΙ ΑΥΤΩΝ ΜΕΤΗΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΦΥΣΙΝ. ΟΜΟΙΩΣ ΤΕ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΡΕΝΕΣ ΑΦΕΝΤΕΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΗΛΕΙΑΣ, ΕΞΕΚΑΜΦΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΟΡΕΞΕΙ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΑΡΣΕΝΕΣ ΕΝ ΑΡΣΕΝΣΙΝ. Πρὸς Ρωμαίους. 1—26. Ἐπίσης καὶ ἔγγαμοι περιπεσόντες εἰς πενίαν καὶ στερούμενοι τῶν μέσων τῆς ζωῆς, θυσιάζουσιν ἐπάνω εἰς τὸν βωμὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεώς των καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ὑπόστασίν των. ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Ἡ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α'—6—10. Ἴδου τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἐμπορίου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς διὰ τῶν θείων ρημάτων αὐτοῦ ἐξύμνησε τὰ ἀγαθὰ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας καὶ ἐθεώρησε τὸ τοιοῦτον ὡς τὸν ὑψιστον βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος. Ἐὰν δὲ ἐξετάσωμεν τὴν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου (Ματθαῖος 16—24) θέλομεν κατανοήσῃ, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐφαρμόζεται σήμερον εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσσίαν, ἔνθα ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἀχρηματία θὰ ἐξαλείψῃ τὰς παρὰ φύσιν συνουσίας, αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς ὅτι καταστρέφουν τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, καταστρέφουν ἐπίσης καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν διανοητικὴν δύνάμιν τοῦ ἀτόμου· καθὼς καὶ τὴν πορνείαν τῆς γυναικός, ἐκ τῆς ὁποίας μεταδίδονται μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι καταστρέφουσαι τὰς κοινωνίας. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστῆμη ἐφευρίσκουσα φάρμακόν τι

πολέμιον τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν, ἐπιδεικνύει ὑπερηφάνως διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἐφεύρεσιν αὐτῆς! Ἄξιος ὁ μισθὸς αὐτῆς! Καλὸν θὰ ἦτο ὅμως ὅπως μὴ ὑπερασπίζεται τὸ σύστημα τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀργυρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ρίζα καὶ φωλεὰ ὄλων τῶν κακῶν καὶ ὄλων τῶν μικροβίων πάσης ἀσθενείας κοινωνικῆς καὶ σωματικῆς.



Ἡ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἡ ἀνθρωπότης παλαίουςα μέσα εἰς τὰ δεινὰ καὶ τὰς κακίας, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν κρατούντων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν συστημάτων, ἠσθάνθη διὰ μιᾶς ἐκλεκτῆς μερίδος αὐτῆς τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἐφεύρη τρόπον ἀνακουφίσεως τῶν δεινῶν, διὰ τῆς ἀγαθοεργίας. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀγαθοεργία ὡς κοινωνικὴ ἀντίληψις εἶναι μία αὐταπάτη τοῦ πλέον ἀπελπιστικοῦ εἶδους. Ἐνα παράδειγμα τοιοῦτον μέσα εἰς τὰς κοινωνικάς μας ἀντιλήψεις ἀποτελεῖ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Τὸ διεθνὲς αὐτὸ σωματεῖον ἰδρύθη πρὸς βοήθειαν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, πρὸς ἀνακούφισιν καὶ περίθαλψιν τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν. Ἀληθῶς ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς προσέφερεν ἀναριθμήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐκ τῶν πολέμων παθόντας, ἐπουλώνων πληγὰς καὶ συντηρῶν ἐν τῇ ζωῇ πάσχοντα ὀρφανὰ καὶ χήρας. Αἱ δὲ δαπάναι αὐτοῦ καλύπτονται διὰ τῆς εἰσφορᾶς ἔθνῶν καὶ ἀτόμων.

Πλήν, τίς ἡ ὠφέλεια; Ἡ τοιαύτη κοινωνικὴ ἀντίληψις μας δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει τελείαν ἀνακούφισιν τῆς δεινῆς καταστάσεως τῶν ἀτόμων, ἅτινα ὑποφέρουσιν ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους δημιουργοῦσι τὰ πλουτοκρατικὰ συστήματα. Ὑποβοηθεῖ, τρέφει, ἐνδύει ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πολέμων. Ἀλλὰ διατὶ νὰ ὑπάρχωσι χῆραι καὶ ὀρφανὰ πολέμων; Ἐπουλώνει τὰς πληγὰς τῶν τραυματισθέντων ἐν τοῖς πολέμοις ὁ

Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἀλλὰ διατὶ νὰ ὑπάρχουν τραυματῖαι πολέμων; Καταστρέφομεν, πυρπολοῦμεν, κατακρεουργοῦμεν καὶ ἔπειτα συνεισφέρομεν ψυχία ἔλεημοσύνης εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑπέστησαν τὴν καταστροφὴν, ἔχασαν τὰς οἰκίας των ἐν τῇ πυρκαϊᾷ καὶ ἀπώλεσαν τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας των μέσα εἰς τὴν μανίαν τοῦ πολέμου! Ὁραία κοινωνικὴ ἀνίληψις!

Ἡ τοιαύτη ὁμῶς ἀνίληψις δὲν εἶναι καθόλου τιμητικὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἔχοντα νοῦν καὶ σκέψιν, εἶναι δὲ ἡ τοιαύτη ἀνίληψις ἀπόρροια σκέψεως κληρονομικῆς, παρουσιαζομένη μέσα εἰς τὰς κοινωνίας ὑπὸ προσωπεῖον ἀγαθοεργίας, ἡ ὁποία ἀγαθοεργία τίθεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος πλουτοκρατικοῦ συστήματος πρὸς συγκάλυψιν τῶν μεγάλων καταστροφῶν, ἃς ἐπιφέρει διὰ τῶν πολέμων καὶ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν. Τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα θέτει πῦρ εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἀφοῦ αὗται ἀποτεφρωθῶσι, τότε δίδε ἰτὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου, προσκαλοῦν τοὺς πυροσβέστας. Τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα, πρὸς αὔξησιν τοῦ πλούτου του, δημιουργεῖ τοὺς πολέμους, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ὁ πολεμικὸς καὶ αἰμοχαρὴς Ἄρης ἀποστέλλει εἰς τὸν Ἄδην χιλιάδας ἀνθρώπους καὶ ἀκρωτηριάζει χιλιάδες θύματα καὶ ἔπειτα ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν καὶ τὴν πενιχρὰν ἀνακούφισιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Ἐκ τῶν δισεκατομμυρίων, τὰ ὁποία συνεσώρευσαν ἐκ τοῦ πολέμου, δίδουσιν ὀβολοὺς καὶ τοῦτο πρὸς ἀπάτην τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, αἱ ὁποῖαι ὄντως ἐπλήρωσαν εἰς αἷμα καὶ ὕλην. ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Ἡ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α'—6—10.

Ἐφ' ὅσον τῶν κοινωνιῶν καὶ κρατῶν ἡ κινητήριος δύναμις εἶναι τὸ χρῆμα, εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡσυχία, εἰρήνη, ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀγαθοεργία, ἡ ἀδελφότης, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἰσότης, ἡ ἀλήθεια θὰ παραμένουν λέξεις ἀφηρημέναι ἄνευ πραγματικῆς καὶ οὐσιαστικῆς σημασίας. Ἴσως τινὲς νὰ νομίζουν, ὅτι ἔχω τὰς τοιαύτας ἀντιλήψεις, διότι εἶμαι πτωχός, καὶ ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἤθελον γεῖνη κάτοχος πλούτου, θὰ ἀπηρενοῦμην τὰς ἰδέας μου. Εἰς τοὺς οὕτω νομίζοντας ἔχω νὰ εἶπω ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι εἰς ἕξ ἐκείνων τοῦ ὄχλου: ΕΙΠΕ ΔΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΟΧΛΟΥ· ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΕΙΠΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΟΥ

ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΘΗ ΜΕΤ' ΕΜΟΥ ΤΗ ΝΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ. Λουκᾶς 12:13-14-15. Δέν ἐζήτησα, οὔτε θὰ ζητήσω νὰ γείνω μέτοχος κληρονομίας πλούτου. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητῶ εἶναι δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια καὶ νέαι σκέψεις, αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς φέρουν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας. Δέν ζητῶ πλοῦτον, ἀπαιτῶ ὅμως νὰ ἔχω τὸ ἀληθὲς ἀντίτιμον τῆς παραγωγικῆς μου ἐργασίας καὶ νὰ ἔχω ἴσα δικαιώματα πρὸς τὴν ζωὴν. Δέν ζητῶ νὰ δημιουργήσω καταστροφὰς καὶ πολέμους διὰ νὰ ζήσω, οὔτε ζητῶ νὰ ζήσω ἐν τῇ ζωῇ παράσιτον ὄν, μὴ ἐργαζόμενος, ζητῶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀληθείας ὅπως ἐδίδαξεν αὐτὴν ὁ Χριστός. Βεβαίως, τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα θανατώνει, φνίλακίζει καὶ καταδιώκει τοὺς σκεπτομένους τοιοῦτοτρόπως. Πράττει καλῶς, τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον του. Πλὴν ὅμως: ΕΡΧΕΤΑΙ ΩΡΑ, ΚΑΘ' ΗΝ ΠΑΣ ΟΣΤΙΣ ΘΑΝΑΤΩΝΕΙ ΥΜΑΣ, ΘΕΛΕΙ ΝΟΜΙΣΗ ΟΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΛΑΤΡΕΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ. Ἰωάννης 16:2.

ΕΙΔΟΛΟΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Εὐρεθέντες οἱ ἄνθρωποι μέσα εἰς τὴν φύσιν καὶ νοῦν καὶ σκέψιν ἀτελεῖ καὶ πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν δύο μεγάλων προβλημάτων, ἅτινα προβλήματα ἀπασχολοῦσι καὶ ἡμᾶς ἀκόμη, τῆς αἰωνιότητος καὶ τοῦ ἀπείρου, ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς λατρείας μιᾶς ἀγνώστου δυνάμεως, δημιουργοῦ τῶν φαινομένων ἐν τῇ φύσει πραγμάτων. Οὕτω, σύμφωνα μὲ τὴν διανοητικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, ἐμόρφωσαν, ἔδωσαν τύπους λατρείας τῶν θεῶν των, λατρεύοντες δυνάμεις τῆς φύσεως, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὸν οὐρανόν, τοὺς ἀστέρας, τοὺς ὠκεανούς καὶ τὰ δάση. Τοὺς λάτρας αὐτοὺς τῆς φύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐθεοποίησαν τὰς φυσικὰς δυνάμεις, τοὺς ἀποκαλοῦμεν ἡμεῖς, οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, εἰδωλολάτρας, ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς αὐτούς, κατ' ἀντίθεσιν, ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἡ εἰδωλολατρεία ἦτο μία αἵρεσις πίστεως ὁμολογουμένως, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀρθοδοξία, ὡς αὕτη διενεργεῖται, εἶναι ἐπίσης αἵρεσις, ἡ δὲ αἵρεσις ἔγκειται καὶ εἰς τὰς δύο λατρείας μέσα εἰς τὴν μὴ κατανόησιν τῆς πίστεως. Ἡ Ὄρθοδοξία, ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ τοῦτέστιν, εἶναι ἡ πίστις, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὸ παρὸν καὶ

τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν οἱ ὄπαδοι αὐτῆς πιστεύουσιν εἰς αὐτήν, χωρὶς καὶ νὰ ἐννοῶσι τὸ πνεῦμα αὐτῆς, τότε καὶ αὕτη εἶναι εἰδωλολατρεία. Μὴ ἐννοοῦντες οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν τῇ πράξει, φέρονται ἀντιθέτως ἐκείνων, τὰ ὅποια νομίζουσιν, ὅτι πιστεύουσι καὶ διδάσκουσιν. Οἱ ἱερεῖς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, διδάσκοντες καὶ πιστεύοντες ὅσα ὁ Χριστὸς ἐπηγγέλθη διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε ταπεινότητα, γεννηθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε πραότητα, ὑποσχόμενος τὴν βασιλείαν αὐτοῦ εἰς τοὺς πράους καὶ εἰρηνοποιούς. Ὁ Χριστὸς ἐκαυτηρίασε δι' αὐτῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τοὺς ὑποκριτάς. Ὁ Χριστὸς ἐξεδίωξε τοὺς ἐμπόρους, τοὺς ποιήσαντας τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς του, οἶκον ἐμπορίου. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε διὰ τοῦ παραδείγματος τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βίου, τὴν κοινοκτημοσύνην καὶ ἀχρηματίαν. Ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ ἀνῆλθε τὸν Γολγοθᾶν συγχωρῶν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διὰ τοῦ «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσιν.» Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν πῶς φέρονται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν διδαγμάτων τοῦ μεγάλου διδασκάλου, τοῦ ὁποίου λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι; Ἀντὶ τῆς ταπεινότητος, περιεβλήθησαν τὴν ὑπερηφάνειαν. Ἀντὶ τῆς πραότητος, τὸν θυμόν. Ἀντὶ τῆς εἰρήνης, τὴν ταραχὴν καὶ τὴν διαμάχην. Ἀντὶ τῆς παρησίας καὶ τῆς εὐθύτητος, τὴν ὑποκρισίαν. Ἀντὶ τῶν ταπεινῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ἐνηγκαλίσθησαν τοὺς ἐμπόρους καὶ οἱ ἴδιοι ἐνεργοῦντες ἐμπορικᾶς πράξεις. Ἀντὶ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, προτιμοῦν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πλήρωσιν τῆς γαστέρος των. Ἀντὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποίαν ψευδῶς διδάσκουσι, προσκολλῶνται ὡς ὄστρακα ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν. Εἶναι οὗτοι Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι; Εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἄλλοι Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι; Ἡ εἴμεθα ὅλοι ἀσεβεῖς εἰδωλολάτραι καὶ ὑποκριταί; Ἐκεῖνοι, οἱ ἱερεῖς διδάσκοντες, ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν Χριστὸν καὶ δεχόμενοι χρήματα καὶ πλουτοῦντες, καὶ ἡμεῖς δίδοντες εἰς αὐτοὺς χρήματα καὶ πιστεύοντες, ὅτι οὕτως ἐξασφαλίζομεν τὴν βασιλείαν τοῦ παραδείσου, δὲν εἴμεθα ἐν τάξει οὔτε ὡς ἄνθρωποι, οὔτε ὡς Χριστιανοί, διότι ἀκριβῶς δὲν ἔχομεν σέβας πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας, ὁ ὁποῖος ἑαυτὸς μας εἶναι ἐν πνεύματι «εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ Θεοῦ».

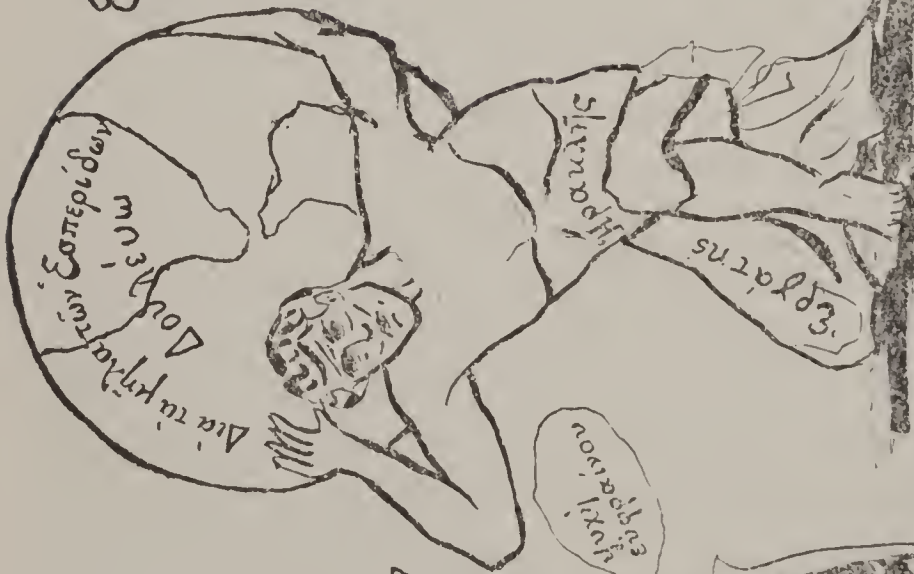
Οὕτω φερόμενοι, τῆς πίστεως ἡμῶν μὴ συμφωνούσης πρὸς τὰ ἔργα ἡμῶν, εἴμεθα ἢ ὄχι εἰδωλολάτραι; Πιστεύοντες εἰς Χριστόν, τῶν δὲ πράξεων ἡμῶν μὴ συμφωνουσῶν πρὸς τὴν ἀληθῶς θεϊαν αὐτοῦ διδασκαλίαν, μεταβάλλομεν τὸν Χριστὸν εἰς εἰδωλον ἢ ὄχι; Διὰ τοῦτ οὐτόνισα εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅπως ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον. Τὰ παρόντα κυβερνητικὰ συστήματα κατανοοῦν σήμερον, ὅτι εἶναι ἐγγὺς τὸ ἔλος τῆς ἰσχύος αὐτῶν, διὰ τοῦτ οκαταβάλλουσιν ἐσχάτην προσπάθειαν, πρὸς συγκροτήσιν τῆς ἐξουσίας, θεσπίζοντα νόμους καὶ ἰδίως μεταχειριζόμενα τὰς θρησκευείας πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν μεγάλων λαϊκῶν στρωμάτων. Ὅλα τὰ θρησκευήματα σήμερον εἶναι νόμοι καὶ πολιτεῦματα τοῦ κρατοῦντος συστήματος. Καὶ ἡ θρησκεία τοῦ Βούδδα καὶ ἡ θρησκεία τοῦ Μωάμεθ καὶ ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἂν καὶ ἐξ ὅλων τῶν θρησκευμάτων ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἡ μόνη, τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα καὶ ἡ οὐσία ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κοινοκτημοσύνην καὶ ἀχρηματίαν, εἰς τὰς χεῖρας ὁμῶς τοῦ συστήματος ἔχασε τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Εἶναι ὁμῶς καιρὸς ὅπως ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἐπανακτῆσῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ λαοῦ πιάσχει, αἱ δὲ κοινωνίαι ἔχασαν πᾶσαν ἀλληλεγγύην καὶ διέκοψαν πάντα δεσμὸν ἠθικῆς ἐνώσεως. Μόνον διὰ τῆς πιστῆς ἐφραμογῆς τῆς οὐσίας τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐπουλωθῶσιν αἱ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ καταπαύσουν οἱ πόλεμοι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἕκαστος θὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐργαζόμενος καὶ διὰ τοῦ ἰδρωτός τοῦ προσώπου του μὲν, ἀλλὰ καὶ μὴ κλεπτόμενος ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς πλεονεξίας τῶν ὁμοίων του. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνων τὰ τῆς ζωῆς ἀνέτους, θὰ δύναται νὰ ἐπιτρέπη εἰς τὸν νοῦν του νὰ ἐργάζεται πρὸς τὸ καλὸν τῶν ὁμοίων του. Διὰ τῶν χειρῶν του τότε ἐργαζόμενος ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ τῆς ζωῆς. Διὰ τοῦ νοῦ του ἐργαζόμενος καὶ ἐφευρίσκων ἐφευρέσεις πρὸς καλλιτέρευσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, θὰ ἀπολαμβάνῃ βραβείων καὶ δόξης. «ΠΑΝΤΕΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΕΜΙΣΗΣΑΝ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΟΥΔΕΙΣ.» Σωκράτης. Τότε δὲν θὰ συμβαίνη ὅ,τι καὶ σήμερον. Δὲν θὰ συμβαίνη ὥστε ὁ πλούσιος νὰ δοξάζεται, ὁ δὲ ἐφευρέτης (Προμηθεὺς) νὰ τιμωρῆται καὶ νὰ ὑποφέρῃ προσκολλώμενος ἐπάνω εἰς τὸν βράχον τοῦ Καυκάσου, ὁ δὲ ἀετὸς νὰ τρώγῃ τὸ ἥπαρ αὐτοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας! Τότε οἱ

πλούσιοι δὲν θὰ δύνανται νὰ λέγωσι: «ΦΑΓΕ, ΠΙΕ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΕΥΦΡΑΙΝΟΥ», ἀλλὰ θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλουν ἴσην μερίδα ἐργασίας παραγωγικῆς, διὰ νὰ δικαιῶνται ἴσης μερίδος ἐκ τῶν παραγομένων. Τότε μέσα εἰς τὰς κοινωνίας «ΠΟΛΛΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΛΗΤΟΙ, ΟΛΙΓΟΙ ΔΕ ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ». Ματθαῖος. 22:14.

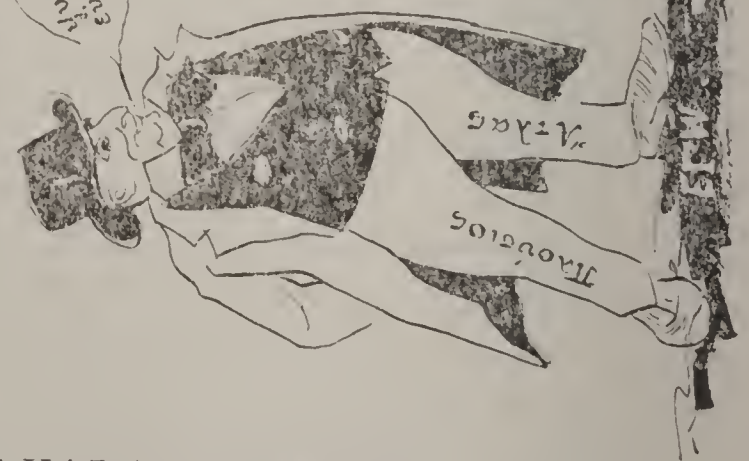
Διὰ τοῦτο ἐτονίσσαμεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι λέγουσιν, ὅτι πιστεύουσιν εἰς Χριστόν, μὴ κατανοήσαντες ὅμως τὸ πνεῦμα τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, δὲν εἶναι Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ εἰδωλολάτραι καὶ αἰρετικοί, ἐπιζήμιοι καὶ ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ ρίζα καὶ τὸ βάθος ὅλων τῶν θρησκευμάτων εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή. Ὅλα τὰ θρησκευματα κατὰ βάθος ἰδρύθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους μελετημένους πρὸς θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν πληγῶν καὶ ὅλα ἀποβλέπουν κατ' οὐσίαν εἰς τὸ νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ κόσμῳ «ΕΝ ΠΟΙΜΝΙΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΜΗΝ», ἂν καὶ διαφέρουν τὸ ἐν τοῦ ἄλλου κατὰ τὸν τρόπον καὶ τοὺς κανόνας, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ τοιοῦτον. Ὅλα τὰ θρησκευματα ἀγωνίζονται, ὅπως ΕΚΡΙΖΩΣΟΥΝ ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ, ΑΤΙΝΑ ΠΝΙΓΟΥΝ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ. Ματθαῖος. 13—30. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν θρησκευμάτων, τὸ θρήσκευμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ τελειότερον, διότι ἐπάταξε τὸ κακὸν εἰς τὴν ρίζαν αὐτοῦ, διδάσκον τὴν κοινοκτημοσύνην καὶ ἀχρηματίαν, ὁ δὲ ἰδρυτής του, ὁ Χριστός, διὰ τῆς διδασκαλίας του, ἔχων κοινὸν βαλάντιον, κοινήν τροφήν καὶ κοινὸν τὸν ἕπνον μετὰ τῶν μαθητῶν του. Διὰ τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς τῆς διδασκαλίας του ὁ Χριστός ἐσταυρώθη. Ἡμεῖς σήμερον οἱ κατ' ὄνομα ἀκολουθοῦντες τὴν διδασκαλίαν του καὶ τὰς ἀρχὰς του, εἰς ἀνάμνησιν τῆς μεγάλης αὐτοῦ θυσίας, ἐνοῦντες τοὺς τρεῖς δακτύλους τῆς δεξιᾶς χειρός, ποιοῦμεν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἄκρων τῶν τριῶν μας δακτύλων, κατὰ συμβολισμὸν δεικνύομεν τὴν ἰσότητα καὶ ἔνωσιν τῆς ἁγίας Τριάδος. Τοῦτέστι, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύμβολον, δὲν εἶναι ἢ σύμβολον ἰσότητος καὶ ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Πᾶς ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ ἔχει δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἴσα. Δὲν πρέπει, τοῦτέστιν, ἀπὸ μίαν μερίδα ἀνθρώπων νὰ ζητῶμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἀρνούμενοι εἰς αὐτοὺς τὰ δικαιώματα αὐτῶν. Καὶ ὅμως τοῦτο συμβαίνει σήμερον ἐν τῇ ζωῇ. Μία πολὺ μικρὰ μερίς ἀν-

Ευκοπώτερον ιάμηλος
εἰς τὸν παράδεισον

παρὰ πλούσιος.
Ματθ. 19:24.



Εἰς ἄθου-
3:17



«Οὐαὶ ἡμῖν τοῖς νομιμοῖς, ὅτι
φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους
φορτία δυσβάστατα καὶ αὐτοὶ
ἐνὶ τῶν δακτύλων οὐ βοηθεῖτε
τὰ φορτία». Λουκ. 11:46.

ΑΙΣΘΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ

«Νοῦς ὄρᾳ καὶ νοῦς ἀκούει.»

θρώπων ἔχει καταλάβει καὶ εἶναι κυρίαρχος ὅλων τῶν φυσικῶν προϊόντων, μὴ δίδουσα εἰς ἀντάλλαγμα οὐδεμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν. Μία πολὺ μεγάλη μερὶς ἀνθρώπων παράγουσα, δὲν δικαιούται νὰ ἔχη διὰ χρῆσιν αὐτῆς οὐδὲν τῶν φυσικῶν προϊόντων. Ἡ μία μερὶς, ἢ ἐλαχίστη, ἔχει μόνον δικαιώματα. Ἡ ἄλλη, ἢ μεγαλειτέρα, ἔχει μόνον καθήκοντα. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἄδικος νόμος καὶ ἀνισότης, ποιοῦντες δὲ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ὡς Χριστιανοί, δὲν ἔχομεν κατὰ νοῦν τὸν συμβολισμὸν τῆς ἐνώσεως καὶ ἰσοτιμίας, ἀλλὰ τῆς ἀνισότητος καὶ διαμάχης.

Ὅντως, ὡς ἔχουσι σήμερον αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι, ἢ ἐλαχίστη τάξις τῶν πλουτοκρατῶν, ζῶσα μίαν ζωὴν κτηνώδη, συναναστρέφεται μὲ βασιλεῖς καὶ μεγαστᾶνας, οἱ δὲ πτωχοὶ ζῶσι βίον πολυβασανισμένον καὶ κοπιώδη ὡς ἐκ τῆς ἀνίσου διανομῆς τοῦ φυσικοῦ πλούτου. Δι' αὐτοὺς ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν αὐτοῦ λέγει: ΜΕΛΛΩ ΣΕ ΕΜΕΣΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΟΥ, ΟΤΙ ΛΕΓΕΙΣ ΟΤΙ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΠΕΠΛΟΥΤΗΚΑ ΚΑΙ ΟΥΔΕΝΟΣ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΩ. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου. 3—17. Ὑπὸ τοιαύτας ὅμως συνθήκας βίου ἀνίσους πῶς δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἔνωσις λαῶν καὶ ἀνθρώπων εἰς μίαν ποιμνὴν καὶ ἓνα ποιμένα;

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Σοσιαλισμὸς εἶναι τὸ ἐπιστημονικὸν σύστημα τῆς κανονικῆς λειτουργίας, μεταξὺ παραγωγῆς, καὶ διανομῆς τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς γῆς, τῶν παραγομένων διὰ τῶν μόχθων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπιδιώκει τὴν πτώσιν τοῦ σημερινοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, κατ' ἀπὸ ὁποῖον ἡ διανομὴ εἶναι ἀνίσος, δημιουργοῦσα πολέμους καὶ πλεονεξίαν. Ὁ ἐπιστημονικὸς Σοσιαλισμὸς εὔρε τὰς πρώτας βάσεις του μέσα εἰς τὴν διαδσκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τοὺς Προφῆτας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς τοῦτο παρεδόθη ἡμῖν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἂν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐμπεριεχομένων τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἰδυσνόητα, διδασκόμενα ἐν παραβολαῖς. Εἰς τὴν τοιαύτην διατύπωσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὅμως συνέβαλεν ὁ φόβος τῆς καταδιώξεως, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἶπομεν, διὰ

τοῦτο καὶ συνεστήσαμεν, ὅπως οἱ μελετῶντες τὰς γραφὰς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μὴ πιστεύωσιν εἰς τὸ γράμμα, ἀλλὰ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐμπεριεχομένων, διότι οἱ πιστεύοντες μόνον εἰς τὸ νεκρὸν γράμμα αὐτοῦ εἶναι εἰδωλολάτραι. Ὁ Χριστὸς λέγει: ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΤΑΥΤΗΝ, ΠΩΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ ΓΝΩΣΕΣΘΑΙ; Μάρκος. 4:13.

Συμβαίνει ὅμως καὶ διὰ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐρευνῶσι τὰς Γραφὰς, τὰ σύμβολα τῆς μυθολογίας καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ, ὡς ταῦτα διεσώθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν, νὰ καταδιώκονται καὶ νὰ μυκτηρίζονται, ἀποκαλούμενοι φρενοβλαβεῖς καὶ ἀπατεῶνες. Τὸ τοιοῦτον εἶναι, βεβαίως, σύμφωνον μὲ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶπεν ὁ Χριστὸς: ΚΑΙ ΕΣΕΣΘΕ ΑΠΟΔΙΟΚΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ. Ματθαῖος. 24:10. Ο ΔΕ ΥΠΟΜΕΙΝΑΣ ΕΩΣ ΤΕΛΟΣ ΣΩΘΗΣΕΤΑΙ. Ματθαῖος. 24:13. Ἐρευνῶντες τὰς Γραφὰς ὅμως καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ ὁ νοῦς καὶ ἡ σκέψις ἡμῶν νὰ σταματήσῃ ἐπὶ τοῦ ρητοῦ τοῦ Εὐαγγελίου: ΔΥΣΚΟΛΩΣ ΟΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ. Λουκᾶς 14:24. Τὶ ἐννοεῖ διὰ τούτου ὁ μέγας Διδάσκαλος τῆς κοινοκτημοσύνης; Εἰς τὰς σημερινὰς κοινωνίας, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας τοιαύτας, ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουσι πλούσιοι, οἱ ὅποιοι παρέσχον πολλὰς εὐεργεσίας εἰς τοὺς ὁμοίους των, ὅπως ὁ Ἔδισον, ὁ Μαρκόνι καὶ ἄλλοι πολλοί. Καὶ αὐτοὶ θὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ; Βεβαίως. Ἡ δὴλωσις εἶναι καθαρά. Τόσον ὁ εὐεργέτης πλούσιος, ὅσον καὶ ὁ κλέπτης καὶ ἄσπλαγγνος πλούσιος, θὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς βασιλείας. Τὸ τοιοῦτον ὅμως ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἄδικον, ὁ δὲ Χριστὸς, ὁ διδάσκαλος τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος φαίνεται ἄδικος. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτως. Ὁ Χριστὸς ἠννόει, ὅτι εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἥτις θὰ δημιουργηθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδαγμάτων του, ἢ ὅποια βασιλεία δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ ἡ κοινοκτημοσύνη, ἡ ἀχρηματία, ἡ ἰσότης, οἱ πλούσιοι, οἱ ἐπιμένοντες ὅπως ἔχουσι πλοῦτη, ἰδιοκτησίας καὶ προνόμια λόγῳ τοῦ πλούτου των, δὲν θὰ δύνανται νὰ λάβωσι μέρος. Διὰ τοὺς εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος, τότε, ὅπως ὁ Ἔδισον, ὁ Μαρκόνι, θὰ ἀπονέμεται ἀμοιβὴ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως

καὶ οὐχὶ ὑλικὴ τοιαύτη. Τὸ τοιοῦτον θὰ εἶναι αἰτία, ὥστε νὰ μὴ σταματήσῃ ἢ πρόοδος, διότι θὰ παύσῃ ἢ πρωτοβουλία καὶ ἡ φιλοδοξία, ὅπως λέγουσιν οἱ σημερινοὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος, ἀλλὰ τούναντίον θὰ καταστῇ αἰτία καὶ πηγὴ μεγαλειτέρας καὶ ζωηροτέρας πρωτοβουλίας καὶ φιλοδοξίας. ΔΙΟΤΙ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΠΟΛΛΟΙ ΕΜΙΣΗΣΑΝ, ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΟΥΔΕΙΣ. Σωκράτης. Ἡ δόξα, ἡ ἀγάπη, ἡ ὑστεροφημίᾳ ἀνυψώνει τὸ πνεῦμα καὶ δίδει μεγαλειτέρας δυνάμεις εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας δίδει εἰς αὐτὸν ἡ ὕλη.

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῶν λαῶν ἡ πνευματικὴ, ἡ δημιουργηθεῖσα διὰ τῆς ψευδοῦς διδασκαλίας σχολείων καὶ θρησκειῶν, ὥστε οἱ λαοὶ νὰ μὴ διαφέρουσι ποσῶς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ παρελθὸν εἰδωλολατρικῶς προσεκύουν τοὺς περωτοὺς δράκοντας καὶ τοὺς τρικεφάλους Κερβέρους. Καὶ τοῦτο συμβαίνει διότι οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν ἐθελοτυφλοῦντες, οἱ δὲ ἐκ συμφέροντος, δὲν ἔχουσι τὴ ντόλμην νὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς λαοὺς τὴν ἀλήθειαν, τοῦτέστι νὰ εἴπωσιν ὅτι ὄχι μόνον τὰ ρητὰ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης εἶνα ἰσύμβολα, ἀλλὰ καὶ αἱ εἰκόνες τῶν εἰκονιζομένων ἁγίων καὶ θρησκευμάτων εἶναι ἐπίσης σύμβολα.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, τοῦ φέροντος σπάθην καὶ θώρακα, εἶναι εἰκὼν συμβολικὴ, εἰκονίζουσα τοὺς δυνάστας καὶ βασιλεῖς. Αἱ εἰκόνες Ἀγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου εἰκονίζουσι στρατοὺς. Ἡ εἰκὼν τοῦ Σταυροῦ εἰκονίζει τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ μέλλον, αἱ ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Πλὴν ὅμως τὸ ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐννοεῖ τὴν διὰ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς ἀληθείας, νίκην τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὴν τοιαύτην ἐξήγησιν ὅμως οἱ λαοὶ δὲν τὴν βλέπουσι καὶ ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω διατί. Ὁ Χριστὸς ὅμως εἶπεν: ΕΓΩ ΔΙΑΚΡΙΣΙΝ ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΑΥΤΟΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΒΛΕΠΩΣΙΝ ΟΙ ΜΗ ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΕΙΝΟΥΝ ΤΥΦΛΟΙ ΟΙ ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ. Ἰωάννης. 9:39—40. Καὶ ἀληθῶς τυφλοὶ εἴμεθα καὶ εἰδωλολάτραι λαμβάνοντες καὶ τὰς παραβολὰς ὡς γεγονότα, καὶ ὄχι μόνον οἱ λαοί, ἀλλὰ καὶ ὁ κληρὸς, ὁ ὁποῖος μετέβαλε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον ἐμπορίου, δίδων τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς λαοὺς τῆς ἀρπαγῆς καὶ πλεονεξίας. Ἀσχολοῦνται οἱ ἱερεῖς μας μόνον μὲ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅμως ὁ ἴδιος

παντοῦ καὶ πάντοτε ἐκάλεσεν ἑαυτὸν ΥἼΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Καὶ ἐρωκῆθεις ὑπὸ τοῦ Πιλάτου ἐὰν ὄντως εἶναι ΥἼΟΣ ΘΕΟΥ, καὶ τότε δὲν ἀπήντησε κατ' εὐθειᾶν εἰς τὸ ἐρώτημα, ἀλλὰ διὰ τοῦ ΣΥ ΕΙΠΑΣ. Καὶ ὅμως θὰ ἦτο περισσότερον ὠφέλιμον, ἐὰν οἱ ἱερεῖς μας ἐξήταζον καὶ ἠρεῦνων τὸν βίον, τὴν πολιτείαν, τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀνθρώπου. Διότι ὄντως ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ βίου του, τῆς πολιτείας του καὶ τῶν διδαγμάτων του ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ, ὅτι ἦτο καθαρὸς τὴν καρδίαν καὶ ἐπαναστάτης. Ὅτι ὅμως ἀπομένει εἶναι ὅτι ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν λήθαργόν της, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ἐβύθισαν οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἱερεῖς, ἀκολουθοῦσα κατ' οὐσίαν τὰ διδάγματα τοῦ ἐπαναστάτου Χριστοῦ, τοῦτέστιν ἀκολουθοῦσα τὴν νέαν ἰδέαν, τῆς ὁποίας τὰς βάσεις ἔθεσεν ὁ Χριστὸς, ὁ Κὰρλ Μάρξ συνεπλήρωσεν ἐπιστημονικῶς, ὁ δὲ Λενὶν τὴν ἐφήρμοσεν ἐφ' ἑνὸς λαοῦ ἐξ 175 ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

Ὁ Μέγας Διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Χριστὸς, ἦτο μία σκέψις ἀνθρωπίνη καθαρὰ, ἦτο μία ἀγάπη ἀνθρωπίνη τελεία διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος, ἦτο μία πίστις ἀνθρωπίνη σταθερά, οὐχὶ ἐν σώματι, ἀλλ' ἐν πνεύματι, ἐνὸς καλλιτέρου μέλλοντος τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλειπεν ἀπὸ τὸν μέγαν διδάσκαλον ἦτο ἡ πρᾶξις, ἡ ἐνέργεια. Ἐδίδαξεν ἐν λόγῳ καὶ οὐχὶ ἐν πράξει καὶ τοῦτο ἴσως λόγῳ τοῦ περιβάλλοντος. Ἀργότερον ὅμως ὁ Κὰρλ Μάρξ λαβὼν τὴν σκέψιν, τὴν ἔθεσεν ἐπὶ μιᾶς ἐπιστημονικῆς βάσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὁ Λενὶν, εὐρὼν τὴν σκέψιν ἐπάνω εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐπιστημονικῆς βάσεως, προσέθεσε τὴν ἐνέργειαν, τὴν πρᾶξιν, καὶ οὕτω σήμερον ἔχομεν ὀλόκληρον τὴν ἐξέλιξιν τῆς σκέψεως τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐφαρμογῇ. Ἀπὸ τὴν τελειότητα τοῦ οἰκοδομήματος λείπει ἡ ἀγάπη τοῦ ὁτόμου πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸν Χριστὸν τὸν συνεπλήρωσεν ὁ Μάρξ καὶ τοὺς δύο ὁ Λενὶν. Καὶ τοὺς τρεῖς ὁμοῦ ἤδη καλεῖται ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἄτομον, μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἀναλυτικῶς. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ μάθησις νὰ σκέπτεται. Τὸ πρῶτον προσὸν τοῦ χαρακτῆρος εἶναι ἡ καθαρὰ κατανόησις τῶν κοσμικῶν πραγμάτων. Τὸ πρῶτον καθῆ-

κον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ γνῶσις τῶν πραγμάτων. Ὅλα τὰ πράγματα πρέπει νὰ ἔχωσι βάσιν τὴν πραγματικότητα.

Τὸ δεύτερον ἀπαιτητὸν πράγμα διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ πίστις. Διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἅτινα συλλαμβάνει ἡ σκέψις, χρειάζεται πίστις. Ὁ μὴ πιστεύων δὲν δύναται νὰ πείσῃ ἄλλους. Ἡ πίστις εἶναι ἓνα εἶδος μυστηρίου καὶ εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ γνωστὸν σῶμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἄγνωστον πνεῦμα. Διὰ τῆς πίστεως ὁ ἄνθρωπος θὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ζωϊκῆς ζωῆς, μεταφερόμενος εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Τὸ τρίτον ἀπαιτητὸν πράγμα διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ προᾶξις, ἡ ἐνέργεια. Εἶναι ἰδυνάτὸν νὰ σκεπτόμεθα μὲ ἀκρίβειαν καὶ νὰ πιστεύωμεν εἰς τὰς σκέψεις μας μὲ θερμότητα καὶ ὅμως καὶ τὰ δύο αὐτὰ νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ἀξίαν, ἐὰν μὴ εἰς ταῦτα προσθέσωμεν καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν προᾶξιν. Η ΠΙΣΤΙΣ ΑΝΕΥ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΝΕΚΡΑ ΕΣΤΙ. Β' Ἐπιστολὴ Ἰακώβου. Τότε μόνον ἓνα πράγμα σταθεροποιεῖται, ὅταν ἐπιτελεσθῇ. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν πραγμάτων εἶναι ὁ λίθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ οἰκοδομηῇ. Ἡ ζωὴ ὁλόκληρος γίνεται σταθερὰ μόνον διὰ τῆς πράξεως.

Τὸ τέταρτον πράγμα, ὅπερ ἀπαιτεῖται, εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πρὸς τὸ ἄπειρον πτῆσις τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τῆς ἀγάπης ἀποθνήσκει τὸ ζῶον καὶ ἀναπνέει τὸ θεῖον.

Καὶ τὰ τέσσαρα αὐτὰ πράγματα τὰ κατεῖχεν ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ὁ Χριστός. Τὴν σκέψιν τὴν ἐτελειοποίησεν ὁ Μάρξ καὶ ὁ Λενὶν διὰ τῆς πράξεως. Ὅ,τι ἀπομένει εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λαῶν καὶ ὅταν ἐπιτευχθῇ, τότε ὁ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΣ θὰ συναντηθῶσι. Τότε ὁ Θεὸς θὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσεται ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ.

Ὅλα τὰ σημεῖα μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἀπέχει πολὺ. Ὁ πρῶτον ἄνθρωπος, ὅταν εὐρέθῃ μέσα ἰεσ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεώς του οὕτω: Δὲν δύναμαι νὰ ἀνταγωνισθῶ ὅταν πρέπει νὰ παλαίσω μὲ τοὺς ὀδόντας, τοὺς ὄνυχας, τὸ βάρος καὶ τὴν μυϊκὴν δύναμιν. Εἶμαι ἓνα ἀσθενὲς δημιουργημα μέσα εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὕλης. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΥΡΩ

ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΟΥ. Οὕτως ἤρχισεν ἡ ἀνθρωπίνη ζωή, διὰ τῆς σκέψεως. Ἐκ τῆς ἀπορίας ἕως τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ἔκαμε μεγάλας προόδους. Διότι πάντοτε ὁ ἀνθρώπος ἦτο ἕνα σκεπτόμενον ζῷον, ἀντὶ νὰ εἶναι ζῷον ἐπαναπαυόμενον ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν μυόνων του, τῶν ὀδόντων του, τῶν ὀνύχων του. Καὶ κάθε βῆμα, τὸ ὁποῖον ἐκέρδισε προχωρῶν, τὸ ἐκέρδισε μὲ τὴν σκέψιν. Ἐπομένως καὶ τώρα ἡ σωτηρία του, αἱ ἐλπίδες του, αἱ εὐκαιρίες του πρὸς τὸ ζῆν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς σκέψεως, ἡ ὁποία κρύπτεται μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κεφαλὴν του.

Ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ἐκαθάρισε πολλάκις καὶ συνεχῶς καθαρίζει τὸν δρόμον καὶ ἰδίως τὸν δρόμον τῆς κληρονομικῆς σκέψεως. Μέχρι τινὸς τὰ πρόσωπα τῶν βασιλέων ἐθεωροῦντο ἱερά καὶ ἀπαραβίαστα. Σήμερον ὅμως ὁ πολὺς κόσμος ἔπαυσε νὰ σκέπτεται οὕτως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ βασιλεὺς Ἰάκωβος I διεκήρυξε κατὰ τὸ 1686 ὅτι: «Ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας εἶναι ὑπέρτατος νόμος ἐπὶ τῆς γῆς, διότι οἱ βασιλεῖς δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ Θεοῦ, παρακαθήμενοι περὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἀλλὰ καλοῦνται καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν «υἱοί». Διότι οἱ βασιλεῖς ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἰσχὺν καὶ τὰ ἴδια δικαιώματα ὅπως καὶ ὁ Θεός. Ὁ Θεὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δημιουργῇ ἢ νὰ καταστρέφῃ, νὰ ἀνεγείρῃ καὶ νὰ καταλύῃ κατ' εὐχαρίστησιν, νὰ δίδῃ ζωὴν ἢ θάνατον, νὰ δικάσῃ ὅλους καὶ νὰ μὴ δικάζεται παρ' οὐδενός. Τὴν ἰδίαν δύναμιν ἔχουσι καὶ οἱ βασιλεῖς. Ἐχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἀναβιβάσωσι καὶ νὰ καταρρίπτωσιν ἀνθρώπους καὶ πράγματα κατὰ βούλησιν, μὴ ἔχοντες νὰ δώσουν λόγον διὰ τοῦτο εἰς οὐδένα, ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ.» Ὁλος ὁ τότε κόσμος συνεφώνει μὲ ὅσα ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος. Σήμερον ὅμως ἔχει διαφορετικὴν ἀντίληψιν ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς διὰ τὸν σημερινὸν βασιλέα του. Τὸ ἴδιον καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη διὰ τοὺς ὀλίγους ἐναπομείναντας βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι συγκρατοῦνται μὲ ἀγωνίαν ἐπὶ τῶν θρόνων των. Οἱ μεσαιωνικοὶ βαρῶνοι καὶ οἱ Φεουδάρχοι κατέπεσαν. Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις τοὺς ἐσάρωσε. Τώρα ἔχομεν τοὺς βαρῶνους τοῦ ἀνθρώπου τοῦ χάλυβος, τῶν πετρελαίων. Καὶ τούτων ἐγγὺς τὸ τέλος.

Ἐγγὺς ἐπίσης τὸ τέλος τῶν πλουτοκρατῶν βιομηχάνων, οἱ ὁποῖοι πληροῦσι τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν μὲ ἐργάτας — ΠΑΙΔΙΑ — μισοζώντανα, ἵνα δυνηθῶσι μίαν ἡμέραν τὰ ἴδια αὐτῶν τέκνα νὰ ζήσωσιν

ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν ἐργατῶν νηπίων, ἐν ἀσωτεία, διαφθορᾷ καὶ κραιπάλῃ. Ἄλλοτε πάλιν, ἐν ἔτει 1692, ὁπότεν ἡ Μαρία Ἄννα τῆς Αὐστρίας ἐπεσκέφθη τὴν Μαδρίτην πρὸς τέλεσι ντῶν γάμων της, διερχομένη διὰ μιᾶς πόλεως, ὀνομαστῆς διὰ τὴν κατασκευὴν μεταξωτῶν καλτσῶν, ἡ πόλις ἐθεώρησε τιμὴν της ὅπως προσφέρῃ δῶρον εἰς αὐτὴν ἐν ζευγος μεταξωτῶν καλτσῶν. Ὁ ἀκόλουθος τῆς προγκηπίσεως ἐθεώρησε τοῦτο προσβολὴν καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως ἐν θυμῷ: **ΑΝΟΗΤΕ, ΛΗΣΜΟΝΕΙΣ ΟΤΙ ΑΙ ΠΡΙΓΗΠΙΣΣΑΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΟΔΑΡΙΑ!!!** Ὁ λαὸς τότε τῆς μικρᾶς ἐκείνης πόλεως τὸ ἐπίστευσε. Τώρα ὅμως οἱ λαοὶ γνωρίζουν ὅτι οἱ βασιλεῖς καὶ αἱ προγκηπίσσαι ἔχουν καὶ παρέχουν ποδάρια, προκειμένου μάλιστα νὰ σώσουν τὸ κεφάλι τους, ὅταν καταδιώκονται ἀπὸ τὰς ἐξηγηριωμένας λαϊκὰς μάζας. Τώρα οἱ λαοὶ ἐξύπνησαν καὶ ἐννοοῦν ὅτι δικαιοῦνται καὶ αὐτοὶ νὰ ἔχουν ὄχι μόνον καθήκοντα ἀλλὰ καὶ δικαιώματα. Τὰ δικαιώματα τὰ ἠρνήθη μέχρι τοῦδε εἰς αὐτοὺς τὸ κρατοῦν σύστημα. Τὰ ἐπόσχειται ὅμως καὶ θὰ τὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἡ νέα θρησκεία. Ὁ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΛΕΙΑ

Ὅταν λέγομεν ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΝ ἐννοοῦμεν ὅτ ιεῖμεθα φίλοι τοῦ ἀργυρίου, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ ἀργύρια. Συμφώνως δὲ μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα τοῦ καπιταλισμοῦ, ἐπιβάλλεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀγαπῶσι καὶ νὰ εἶναι φίλοι τοῦ ἀργυρίου. Ἐννοεῖται ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουσι πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸ ἀργύριον, ἡ δὲ ἀγάπη των αὕτη ἔχει μεταβληθῆ εἰς ψυχολογικὴν πάθησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι ὑποβάλλονται εἰς στερήσεις πρὸς περίσωσιν τοῦ ἀργυρίου.

Ἀντίθετον πρὸς τὴν φιλαργυρίαν ἔχομεν τὴν ἀνθρωπίνην ἔξιν τῆς πολυτελείας. Ἡ ἔξις τῆς πολυτελείας εἶναι καὶ αὕτη δημιουργημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, τὴν ὁποίαν φυσικὰ τὸ κρατοῦν καπιταλιστικὸν σύστημα ἐκμεταλλεύεται. Σήμερον ἰδίως εἰς τὸν αἰῶνά μας ἡ ἔξις τῆς πολυτελείας ἔχει ἀναπτυχθῆ ἐπικινδύνως, ὥστε

νά θεωρῆται ὁ μὴ φέρον πολυτελεῖς ἀμφιέσεις καὶ κοσμήματα ὡς ἄνθρωπος μὴ ἀνεπτυγμένος. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ φέρειν κοσμήματα, οἱ ἄνθρωποι τοῦ αἰῶνός μας δὲν παρήλλαξαν ποσῶς ἀπὸ τοὺς πρωτογόνους ἀνθρώπους. Οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι ἐστῶλίζον τὰς κεφαλὰς των μὲ τὰ πούπουλα τῶν διαφόρων πτηνῶν, τὰ ὅποια ἐφόρευον, ἢ τὰ ὄτα ἢ τὴν ρίνα των μὲ τοὺς ὀδόντας τῶν θηρίων. Ἡμεῖς σήμερον κοσμοῦμεν τὰς κεφαλὰς, τὸν λαιμὸν ἢ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν μας μὲ τὰ πούπουλα τῶν Παραδεισίων πτηνῶν ἢ μὲ τοὺς μαργαρίτας καὶ τοὺς ἀδάμαντας, τοὺς ὁποίους φέρει εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ κεφάλαιον, ἐκμεταλλεζόμενον τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν καὶ τὴν φυσικὴν ἕξιν.

Διὰ τὰς πολυτελεῖς ἀμφιέσεις καὶ τὰ κοσμήματα δαπανῶνται κολοσσιαῖα ποσά. Κατ' ἀναλογίαν, εἰς πᾶσαν χώραν ἐξοδεύονται 9 πρὸς 1 χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν πολυτέλειαν ἢ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. ὡς ἐὰν τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἦτο τὸ σαρκίον του καὶ ὄχι ὁ νοῦς του. Ἡ αἰτία ὅμως αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἢ ὁποία ἐκράτησε τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ὀπίσω, ἂν καὶ ἔχωμεν ἀπτὰς ἱστορικὰς μαρτυρίας ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅτι λαοὶ καὶ ἔθνη, ἦλθον καὶ παρῆλθον διότι ἐστήριξαν τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Ἡ Νινευή, ἢ Περσία, ἢ Βαβυλών, ἢ Αἴγυπτος, ἢ Σπάρτη, ἢ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία, ἢ Ἰσπανία, ἢ Βενετία, ἢ Πορτογαλία, ἢ Ὁλλανδία, ἢ Τουρκία, ἢ Αὐστρία, ἢ Γερμανία εἶχον ἐπὶ τινα χρόνον δύναμιν καὶ ἀκμὴν, ἀλλὰ κατέπεσαν καὶ ἐξηφανίσθησαν. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ταμερλάνου εἶναι νομάδες λαοὶ σήμερον. Οἱ Φοίνικες καὶ ἢ Καρχηδῶν εἶναι ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις. Οἱ Μοντεζούμας, οἱ Ἰνκας καὶ οἱ Φαραῶ εἶναι ἀντικείμενα ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΙΝ ΟΜΩΣ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ, διότι ἔδωσαν τὴν μόνην ὑπάρχουσαν ἀπόδειξιν τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἔδωσαν ΤΗΝ ΣΚΕΨΙΝ.

Ἐκτὸς τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἐμνημονεύσαμεν, τὸ ὅποιον ἔχει ἢ φυσικὴ ἕξις ἔχει καὶ τοῦτο τὸ κακόν, ὅτι πρὸς παραγωγὴν τῶν εἰδῶν αὐτῶν τῆς πολυτελείας ἐργάζονται χιλιάδες ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων αἱ χεῖρες, ἐὰν εἰργάζοντο εἰς ἐργασίας παραγωγικὰς τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου, θὰ καθίστων τὸν βίον ὑποφερτὸν καὶ ὀλιγότερον πολυδάπανον. Τὸ Κομμουνιστικὸν σύστημα, ὅταν ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τότε τὸ ἄτοπον τοῦτο θέλει ἐκλείπει. Καὶ

δὲ ἐκλείψῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς ζωῆς ὄχι μόνον τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τοῦτο ἐτονίσαμεν κατ' ἐπανάληψιν λέγοντες, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, **ΟΠΩΣ ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ** καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ ὄχι μὲ προκατάληψιν, μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ περιεχόμενα κατὰ κυριολεξίαν γράμματος, ἀλλὰ διεισδύοντες εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν οὐσίαν. Διότι τόσον αἱ Γραφαί, ὅσον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐγράφησαν ἐν παραβολαῖς λόγῳ τῆς καταδιώξεως τοῦ κρατοῦντος τότε συστήματος. Οἱ διάδοχοι τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ κατήρτισαν ἐκκλησίας καὶ συνήρχοντο εἰς συνεδριάσεις ἐν τῷ κτυπτῷ καὶ ἐν ὑπογείοις διδάσκοντες τὰ δόγματα τῆς νέας Ἰδέας ἐν παραβολαῖς, διὰ τὸν φόβον τῆς ἐξουσίας. Ὁ Παῦλος λέγει καθαρῶς τὸ τοιοῦτον: **ΕΝΔΥΘΕ ΤΗΝ ΠΛΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ ΝΑ ΣΤΑΘΗΤΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΛΗ ΥΜΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΚΟΣ, ΑΛΛ' ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΡΧΩΝ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΑΥΤΟΥ.** Παῦλος πρὸς Ἐφεσσίους 6—11—12. Ἐπίσης ὁ Παῦλος προοιωνιζόμενος τὴν ἀνάστασιν τῶν λαῶν, τὴν δευτέραν παρουσίαν, λέγει: **ΕΓΕΡΘΗΤΙ Ο ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΘΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΣΕ ΦΩΤΙΣΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.** Παῦλος πρὸς Ἐφεσσίους 5—14.

Ἐν τῷ κτυπτῷ συνεδριάζοντες οἱ μαθηταὶ καὶ διάδοχοι τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, ἐξέδωσαν τὸ Εὐαγγέλιον ἐν παραβολαῖς, τὸ ὁποῖον Εὐαγγέλιον δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ μία προπαγάνδα ἐξεγέρσεως καὶ ἀνατροπῆς τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ τὸ ὁποῖον Εὐαγγέλιον ἢ πλειονότης τοῦ κόσμου, πλούσιοι καὶ πένητες, ἠσπάσθησαν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐννοοῦν τὸ βάθος τῶν περιεχομένων. Τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐδίδασκον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληγες φιλόσοφοι καὶ διὰ τοῦτο εἰς τοὺς μετὰ Χριστὸν Ἑλληγας ἀνετέθη ἡ διασπορὰ τῆς ἰδέας τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Παῦλος λέγει: **ΔΥΝΑΜΙΣ ΘΕΟΥ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΙ ΙΟΥΔΑΙΩ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ.** Ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς τοὺς Ῥωμαίους 1:16 — 17 καὶ 2:10 — 12. Δυστυχῶς ὅμως ἔνεκεν τῆς στρεβλῆς διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ κλήρου,



ΣΦΙΝΑ.

Ἴσχυς πάσης κακίας ἢ ἀμάθεια καὶ ὁ ἐγωϊσμός. Ἡ ἀμάθεια συνοδεύεται μὲ τὴν σκαιότητα, ἢ δὲ ἡμιμάθεια ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν. Προτιμότερα ἢ σκαιότης ὅμως ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν. Προτιμότερα ἢ σκαιότης τῶν ἀμαθῶν, ἢ ἡ ἀλαζονεία τῶν ἡμιμαθῶν. Ἡ μὲν σκαιότης σύμφυτος τῇ ἀμαθείᾳ, ἢ δ' ἀλαζονεία ἐπίκτητον προτέροημα. Πλούταρχος.

οἱ Ἕλληνες ἀπεμακρύνθησαν πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρευνῶσι τὰς γραφάς, μερίμνῶντες καὶ αὐτοὶ διὰ πλουτισμὸν καὶ κενοδοξίαν. Οἱ Ἕλληνες σήμερον ἔχουσι διαιρεθῆ εἰς δύο τάξεις. Ἡ μία πιστεύει κατὰ κυριολεξίαν εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ δὲ ἄλλη παραδέχεται ταῦτα ὡς μύθους καὶ τοῦτο, ὡς εἵπομεν, λόγῳ τῆς στρεβλῆς διδασκαλίας τῶν διδασγμάτων τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν κληρικῶν, οἱ ὅποιοι ἓνα σκοπὸν ἔθεσαν, ὅπως διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ὑψηλῶν διδασγμάτων τοῦ Χριστοῦ πλουτίσωσι. Θὰ ἐπέλθῃ ὅμως ἡμέρα, ὅπότεν τὸ Εὐαγγέλιον θέλει στραφῆ ἐναντίον αὐτῶν, διότι μεταχειρίζονται τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον ἐμπορίου, εἰς οἶκον κολακείας. Ὅτι ἔκαμεν ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς Ἰουδαίους τῆς ἐποχῆς του, θὰ κάμουν τὰ διδάγματα αὐτοῦ εἰς τοὺς σημερινούς κληρικούς, οἱ ὅποιοι λέγουν, ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ΠΟΙΗΣΑΣ ΦΡΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚ ΣΧΟΙΝΙΩΝ ΠΑΝΤΑΣ ΕΞΕΒΑΛΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΑ ΤΕ ΠΡΟΒΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΟΑΣ... Εἶπεν· ΑΡΑΤΕ ΤΑΥΤΑ ΕΝΤΕΥΘΕΝ, ΜΗ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΟΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ. Ἰωάννης. 2:15—16—17. Καὶ σήμερον ὁ κληρὸς ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ἀξιωματούχου κολακεύουσι τὸν λαόν, ἀποτυφλοῦντες αὐτὸν διὰ τῆς στρεβλῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως πλεονεκτήσωσι δι' ἀργύριον αὐτοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν κεφαλαιοκράται, ὁμοιάζοντες πρὸς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ. ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ, ΠΑΡΟΜΟΙΑΖΕΤΕ ΠΡΟΣ ΤΑΦΟΥΣ ΚΕΚΟΝΙΑΜΕΝΟΥΣ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΞΩΘΕΝ ΜΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΩΡΑΙΟΙ, ΕΣΩΘΕΝ ΔΕ ΓΕΜΟΥΣΙΝ ΟΣΤΕΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ. ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΞΩΘΕΝ ΜΕΝ ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΔΙΚΑΙΟΙ, ΕΣΩΘΕΝ ΔΕ ΕΣΤΕ ΜΕΣΤΟΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΟΜΙΑΣ. Ματθαῖος. 23:27—28.

Ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐλάχιστοι ἔχουν κατανοήσῃ τὸ βάθος τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι σιωποῦν ἐκ φόβου τοῦ κρατοῦντος συστήματος. Οἱ περισσότεροι πιστεύουσι χωρὶς νὰ ἐννοοῦν τὸ βάθος τῶν διδασγμάτων, ἀφιερῶσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν κάρπωσιν τῆς ὕλης καὶ ὡς ἐκ τούτου πλεονεξιοκατάκριτοι τῶν συμμάχων αὐτῶν πλουτοκρατῶν. Ἄν καὶ ἀν-

τιπρόσωποι — ὅπως λέγουσι τοῦλάχιστον — τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ διδασκάλου, ὅστις ἐδίδαξε διὰ τοῦ θίου, τῶν ἔργων καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ πραότητα, ταπεινότητα καὶ ἀχρηματίαν, οἱ ἱερεῖς μας εἶναι θυμώδεις, ἀλαζόνες καὶ πλεονέκται, ἔχουσι δὲ εἰς ὑψιστον βαθμὸν τὰς ἀνθρωπίνους ἕξεις τῆς φιλαργυρίας καὶ πολυτελείας.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Σύμφωνα μὲ τὰς ἀνθρωπίνους ἀντιλήψεις μου εἶμαι ὑποχρεωμένος, ὅπως δώσω ἐξηγήσεις τῶν κατὰ παραβολὴν ἀναφερομένων θαυμάτων τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χριστὸς ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΤΥΦΛΟΥΣ. ΜΗ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΤΥΦΛΟΙ ΕΣΜΕΝ; Ο ΔΕ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ· ΕΙ ΤΥΦΛΟΙ ΕΙΤΕ, ΟΥΚ ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΑΜΑΡΤΙΑΝ, ΝΥΝ ΔΕ ΛΕΓΕΤΕ ΟΤΙ ΒΛΕΠΕΤΕ, Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΥΜΩΝ ΜΕΝΕΙ. Ἰωάννης. 9:40—41. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁ Χριστὸς ἤνοιγε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ νοῦ, τὰ μάτια τῶν ἀνοήτων. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χριστὸς ΑΝΕΣΤΗΣΕ ΝΕΚΡΟΥΣ. Ἡ λέξις ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως ΑΝΑ καὶ ΣΤΑΣΙΣ καὶ παράγεται ἐκ τοῦ ρήματος ἀνίσταμαι, σηκώνουμαι ὄρθιος. ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΝΤΕΣ ΕΞΕΒΑΛΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΞΩ. Λουκᾶς 4:29. ΑΝΑΣΤΑΣ ΔΕ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ. Λουκᾶς 4:38. ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣ ΑΥΤΟΙΣ. Λουκᾶς 4:38—39. ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ ΔΕ ΑΝΑΣΤΑΣΑ ΔΙΑΚΟΝΕΙ. Λουκᾶς 4:40. Ἡ λέξις ἀνάστασις σημαίνει σηκώνουμαι ὄρθιος ἐκ τοῦ καθήσματος καὶ οὐχὶ σηκώνουμαι ὄρθιος ἀπὸ νεκρός. Ὁ Χριστὸς λέγει: ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΟΥΤΕ ΑΝΕΓΝΩΤΕ ΤΟ ΡΗΘΕΝ. Ματθαῖος 22:31. Δηλαδή βελτίωσιν καὶ ἐλπίδας εἰς τοὺς ἐν ἀπογνώσει πτωχοὺς. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐθεράπευσε ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥΣ. Ἐὰν ἓνας ἀνθρώπος εἶναι κακός, κλέπτης, ψεύστης, ὁ κόσμος τὸν ἀποκαλεῖ ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ. Ποία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς λέξεως ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ καὶ τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ ὅμως ὁ κόσμος θεωρεῖ τὴν ἔκφρασιν ὡς πολὺ ἐπιτυχή. Τοιοῦτους ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥΣ ἐθεράπευσεν ὁ Χριστὸς, τοῦτέστιν ἀνθρώπους ψυχικῶς στραβόξυλα, παραλυτικούς, τοὺς ἔκαμεν ἀνθρώπους

χρηστοὺς καὶ χρησίμους εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ὁ φιλόσοφος Σωκράτης λέγει, ὅτι πᾶσα κακία ἁμαρτία θεωρηθήσεται. Αἱ δὲ Γραφαὶ λέγουν: ΠΑΣ Ο ΠΟΙΩΝ ΤΗΝ ἈΜΑΡΤΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ἈΝΟΜΙΑΝ ΠΟΙΕΙ ΚΑΙ Η ἈΜΑΡΤΙΑ ΕΣΤΙΝ ἈΝΟΜΙΑ. Ἰωάννης α' 33—4—5. Πᾶν ὅ,τι δὲν ὑπόκειται ὑπ' ὄνομον εἶναι ἄνομον, τοῦτέστιν εἴτε ἁμαρτίαν τὴν ὀνομάσωμεν ἢ ἄνομίαν ἢ κακίαν, εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὙΔΩΡ ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Καὶ σήμερον ἀκόμη μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὑπάρχουσιν ἐκφράσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἀποδίδεται κᾶτι τι τὸ παρόμοιον. Πολλάκις οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ τρώγοντες ξηρὸν ἄρτον καὶ κρόμμου, ἀλλὰ ἔχοντες θαυμασίαν ὄρεξιν λέγουν ἐν τέλει: ΟΥΤΕ ΨΗΤΟ ἈΡΝΙ ΕΤΣΙ. Ὅμοίως πίνοντες κρῦνον καὶ διαυγὲς ὕδωρ λέγουν: ΟΥΤΕ ΚΡΑΣΙ ΕΤΣΙ. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς διὰ τῶν γλυκῶν αὐτοῦ λόγων, διὰ τῆς ὥραίας αὐτοῦ διδασκαλίας ἔκαμε τοὺς συνδαιτημόνας νὰ περάσουν νύκτα εὐχάριστον, ὡς νὰ ἔπινον τὸν πλέον γλυκὸν οἶνον.

Καὶ ἄλλα θαύματα ἔκαμεν ὁ Χριστὸς καὶ ἄλλας παραβολὰς εἶπε, τὰς ὁποίας ὁμοίως ὁ πολὺς κόσμος πιστεύει κατὰ κυριολεξίαν. Οἱ τοιοῦτοι εἶναι εἰδωλολάτραι. ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΤΑΥΤΗΝ, ΠΩΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ ΓΝΩΣΕΣΘΕ; Μάρκος 4: 13. Βεβαίως οἱ ἱερεῖς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν θὰ μὲ κρύνωσιν ἄξιον θανάτου, διότι δίδω τοιαύτην ἐξήγησιν τῶν θαυμάτων καὶ τῶν παραβολῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Τοῦτο δὲν μὲ φοβίζει. Ἡ ἀλήθεια ἐστάθη πικρὰ πάντοτε. Ὁ Χριστὸς λέγει: ΚΑΙ ΕΣΕΣΘΕ ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΩΝ ΛΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ. Μάρκος 13:18. Εἶπομεν ὁμοίως προηγουμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὅτι πολλοὶ Χριστοὶ ἐτιμωρήθησαν εἰς τὸ παρελθόν, πολλοὶ τιμωροῦνται σήμερον, καθὼς θὰ τιμωρηθῶσι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τοὺς ἀγαπῶντας τὰ ἀργύρια (ὄφιν), οἱ οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι βλέπουν φῶς ἐκεῖ ὅπου σκότος τρομερὸν βασιλεύει. Δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς εἶπε: ΤΙ ΔΕ ΒΛΕΠΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΦΟΣ ΤΟ ΕΝ Τῷ ΟΦΘΑΛΜῷ ΤΟΥ ἈΔΕΛΦΟΥ ΣΟΥ, ΤΗΝ ΔΕ ΕΝ Τῷ ΣΩ ΟΦΘΑΛΜῷ ΔΟΚΟΝ ΟΥ ΚΑΤΑΝΟΕΙΣ; ἢ ΠΩΣ ΕΡΕΙΣ Τῷ ἈΔΕΛΦῷ ΣΟΥ ἈΦΕΣ ΕΚΒΑΛΩΝ ΤΟ ΚΑΡΦΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΣΟΥ ΚΑΙ ΙΔΟΥ Η ΔΟΚΟΣ ΕΝ Τῷ ΟΦΘΑΛΜῷ ΣΟΥ; ΥΠΟΚΡΙΤΑ, ΕΚΒΑΛΕ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚ

ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΣΟΥ ΤΗΝ ΔΟΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΙΑΒΛΕΨΕΙΣ ΕΚΒΑΛΕΙΝ ΤΟ ΚΑΡΦΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΣΟΥ. Ματθαῖος 7:3—4—5—6.

Πρὸς καλλιτέραν ὁμῶς κατανόησιν τῶν ὅσων εἶπομεν προηγουμένως περὶ τῶν θαυμάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν ἀναφέροντες τὴν περικοπὴν τοῦ Ἰωάννου: **ΗΜΕΙΣ ΕΙΔΟΜΕΝ, ΟΤΙ ΜΕΤΕΒΗΜΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ, ΟΤΙ ΑΓΑΠΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΗΜΩΝ, Ο ΔΕ ΜΗ ΑΓΑΠΩΝ ΜΕΝΕΙ ΕΝ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ.** Ἰωάννης α' 3:14—15, ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ οἱ μαθηταὶ ἠγνόουν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν τῶν πτωχῶν, οἱ ὅποιοι λόγῳ τῆς πενίας ἀπαγοητευμένοι ὄντες δὲν ἠσθάνοντο καμμίαν ἀγάπην, κανὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, οὔτε διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν δικαιοσύνην. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα, εἶναι νεκροὶ κατ' οὐσίαν. Νεκρὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος στερεῖται τὰ δῶρα τῆς φύσεως. Νεκρὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἔχων ἀτομικὴν ἐλευθερίαν. Νεκρὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἔχων ἰσοτιμίαν καὶ ἰσονομίαν μεταξὺ τῶν ὁμοίων του. Ἐπίσης νεκροὶ εἶναι οἱ πλεονέκται, ἀφοῦ ἄλλην εὐχαρίστησιν δὲν ἔχουν μέσα εἰς τὴν ζωὴν, ἢ μόνον τῆς εὐχαρίστησιν τῆς ὕλης. Ὅμοίως νεκροὶ εἶναι καὶ οἱ μὴ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν πλησίον των. Δι' ὅλους τοὺς προμνημονευθέντας νεκροὺς ἐν οὐσίᾳ καὶ πνεύματι ὁ Χριστὸς λέγει: **ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΟΙ ΚΑΙ ΑΦΕΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΝΑ ΘΑΨΩΣΙ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΩΝ ΝΕΚΡΟΥΣ.** Ματθαῖος 8—22. Δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς ἐπαγγέλλεται ἀνάστασιν, αὐτοὺς ὁ Χριστὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του παρακινοῦν πρὸς ἐπ-ανά-στασιν κατὰ τοῦ διαβόλου (ἐμπορίου) καὶ τοῦ ὄφρεως (ἀργυρίου). Μόνον δι' αὐτοὺς τοὺς λάτρας τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ ὄφρεως ὁ μέγας ἠθικοδιδάσκαλος, ὁ διδάσκαλος τῆς ἀγάπης δὲν αἰσθάνεται οὔτε οἶκτον οὔτε ἔλεος, λέγων πρὸς τὰ πλήθη: **ΠΛΗΝ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΜΗ ΘΕΛΗΣΑΝΤΑΣ ΜΕ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΟΥΣ, ΑΓΑΓΕΤΕ ΩΔΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΦΑΞΑΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΜΟΥ.** Λουκᾶς 19—27. Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ἐπίσης ὅτι ὁ Χριστὸς ἠγάπα τοὺς ἐπαναστάτας κατὰ τοῦ καπιταλισμοῦ, θέλων ὅπως ἐν τῷ κόσμῳ βασιλεύσῃ ἡ κοινοκτημοσύνη, ἡ ἰσότης καὶ ἀχρηματία.

Ἐκ τῶν κληρικῶν μας ὅμως πολὺ ἐλάχιστοι ἔχουν κατανοήσει τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ πλεῖστον ὅμως παρουσιαζόμενοι ὡς ἀντιπρόσωποι μεταμφιεσμένοι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξαπατῶσι τοὺς λαοὺς. Δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς λέγει: ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΑΠΟ ΤΩΝ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΩΝ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ, ΕΣΩΘΕΝ ΔΕ ΕΙΣΙ ΛΥΚΟΙ ΑΡΠΑΓΕΣ. Ματθαῖος 7—15. Οἱ τοιοῦτοι ἱερεῖς λησμονοῦσι τὸ τοῦ Προφητάνακτος Δαβὶδ: Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΛΙΓΡΟΥ ΟΥΤΩΣ ΕΞΑΝΘΙΣΗ. Οἱ τοιοῦτοι νομίζοντες ὅτι ἔχουσι πλούτη, πλανῶνται ὅτι ΟΥΔΕΝΟΣ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΕΤΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ΟΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΙ ΚΑΙ ΕΛΕΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΤΥΦΛΟΙ ΚΑΙ ΓΥΜΝΟΙ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου 3:17—18 —19—20.

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΜΕΝ;

Ὁ ψευδοπολιτισμὸς μας ἐδημιούργησε μίαν κατάστασιν πραγμάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς σχετικότητος, εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς Σκύλλης καὶ Χαρυβδεως τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας. Ἡ Σκύλλα ὑλακτεῖ εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων Ἐθνικισμὸν, Πατριωτισμὸν, Πόλεμον. Ἡ Χάρυβδις βροντοφωνεῖ Κοινωνικὴν Ἐπανάστασιν, Κομμουνισμὸν. Ὁ κόσμος ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ ἐκλέξῃ ταχέως. Αἱ ὑλακαὶ τῆς Σκύλλης—Ἐθνισμὸς, Πατριωτισμὸς, Πόλεμος—ἐδοκιμάσθησαν διὰ μέσου μακρῶν αἰώνων καὶ ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παροῦσαν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅτι ἀπομένει εἶναι ὅπως ὁ κόσμος στρέψῃ τὴν προσοχὴν του πρὸς τὴν φωνὴν τῆς Χαρυβδεως, ἡ ὁποία, ὡς ἄγνωστος καὶ ἀδοκίμαστος, φαίνεται εἰς τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐκ τῆς κληρονομικῆς σκέψεως καὶ τῆς προπαγάνδας, ὡς τις αἰμοβαφῆς καὶ θηριώδης θεότης, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ ἡ ΑΝΑΓΚΗ. ΑΝΑΓΚΑ ΔΕ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Ὅτι μὲγάλον, καλόν, ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον ἐγένετο εἰς τὸν κόσμον, ἐγένετο ΕΞ ΑΝΑΓΚΗΣ καὶ ὑπὸ τῶν ὀλίγων.

Ἡ ΧΑΡΥΒΔΙΣ ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς ΑΝΑΓΚΗΣ λέγει πρὸς τοὺς λαοὺς μὲ τὴν θροντώδη αὐτῆς φωνήν: Ἦ πρόπει νὰ καύσετε τοὺς μεταξύ σας πολέμους ἢ πρόπει νὰ ἐκλείψετε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ὁ πόλεμος μεταξύ σας σᾶς ἔφερεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοθρήνητον θέσιν, ὃ ὁποῖος πόλεμος εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος, διὰ τοῦ ὁποίου κυβερνᾶσθε, παρουσιαζομένου ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ πατριωτισμοῦ. Ὁ πόλεμος πρόπει νὰ ἐκλείψῃ μεταξύ σας, τὸν ὁποῖον πόλεμον ἀκούσατε πῶς τὸν ζωγραφίζουν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁμοίους σας. τοὺς ὁποῖους εἰδολωλατρικῶς ἐθεοποιήσατε καὶ ἐτιμήσατε.

«Ὁ πόλεμος εἶναι κόλασις»—Στρατηγὸς Σέρμαν.

«Τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα εἶναι ἐπάγγελμα ἀξιοκατάκριτον—Οὐέλλικτον.

«Ὁ πόλεμος εἶναι μία τέχνη καταστροφῆς νοῦ, ἠθικῆς καὶ σώματος»—Βάκων.

«Ὁ πόλεμος εἶναι μία ἐργασία τῆς κολάσεως»—Ἴω. Βάσλεϋ.

«Οὐδέποτε ἓνας πόλεμος ἦτο καλὸς, καθὼς καὶ οὐδέποτε μία εἰρήνη ἦτο καλή».—Βάκων.

«Ἡ μεγαλειτέρα ἀτυχία μου ἦτο, ὅτι ἤμην ὁ κυρίως ὑπεύθυνος τριῶν πολέμων, μέσα εἰς τοὺς ὁποῖους χιλιάδες ἀνθρώπων ἔχασαν τὴν ζωὴν των.»—Βίσμαρκ.

«Ὅποτεδήποτε γίνεται πόλεμος, ὁ διάβολος μεγαλώνει τὴν κόλασιν.»—Γερμανικὴ παροιμία.

«Ὁ πόλεμος εἶναι ἡ τέχνη τῆς βαρβαρότητος. Ἐνας καλὸς τῶν παπᾶδων, τῶν δικηγόρων ὁ ζῆλος καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν μισθωτῶν δολοφόνων.»—Σέλμυ.

«Ὁ πόλεμος εἶναι τοῦ διαδόλου τὸ χαρτοπαίγνιον.»—Γεώργιος Φάξ.

«Τὰ κανόνια καὶ τὰ ὄπλα εἶναι ἀπάνθρωπα καὶ δολοφονικὰ μηχανήματα.»—Λούθηρος.

«Ὁ πόλεμος εἶναι ἡ τέχνη τῆς σαρκαρότητος. Ἐνας καλὸς ἄνθρωπος οὐδέποτε γίνεται καὶ ἓνας καλὸς στρατιώτης. Ὁ στρατιώτης δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἢ ἓνας μισθωτὸς καὶ νόμιμος φονεὺς.»—Ναπολέον.

«Κάτω ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικόν. Δὲν χρειαζόμεθα μηχανήματα φόνου. Χρειαζόμεθα μηχανήματα δίδοντα ζωὴν.»—Τζάκ

Λόντον.

«Οἱ κυβερνήται τῶν λαῶν, ἀποτυγχάνοντες, ἐνῶ ἔπρεπε ὁ εἶς να πυροβολῆ ἐναντίον τοῦ ἄλλου, βάζουν τοὺς ἀνοήτους λαοὺς των να παιζουν αὐτὸ τὸ παιγνίδι τοῦ διαβόλου.»—Καρλάϊλ.

Αὐτὰ θροντοφωνεῖ ἡ Χάρυβδις, τοῦτέστιν ἡ ΑΝΑΓΚΗ πρὸς τοὺς λαοὺς. Καὶ ὄντως σήμερον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουν εἰρήνην δὲν ἔχουν ἢ μόνον νὰ εὐχηθοῦν τὸν θρίαμβον τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὁ ὅποιος ἐὰν θριαμβεύσῃ, ὁ κόσμος ὁλόκληρος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταβάλῃ μορφὴν κοινωνικὴν καὶ κυβερνητικὴν ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁ ἰσχυρὸς δεσμὸς πρέπει νὰ λυθῆ καὶ νὰ λυθῆ βιαίως ἢ εἰρηνικῶς. Καὶ θὰ λυθῆ μόνον διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτέστι διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ αργυρίου (ὄψεως), τοῦ ἐμπορίου (διαβόλου). Οἱ λαοὶ νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὸ μίαν σημαίαν, τὴν σημαίαν τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἰσότητος, τῆς ἠθικῆς, τῆς ἐλευθερίας, ἔχοντες μίαν διάλεκτον, μίαν θρησκείαν, θρησκείαν ἄνευ εἰδωλολατρείας. Διὰ τῆς καταργήσεως τῶν πολέμων καὶ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν.

Εἰς ὁ Θεός, μία ἡ ἀνθρωπότης. Ὁ Θεός—τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀνθρώπων—. Ὁ ἄνθρωπος—ὁ μετέχων τῆς ὀργανωμένης αὐτῆς δυνάμεως—. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ πράξει. Ὁχι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος συναντώμενοι διὰ τῆς γεφύρας τῆς εἰδωλολατρείας. Οὐχὶ τὸ

ΧΥΝΟΥΣΙ ΧΡΥΣΙΟΝ, ΖΥΓΙΖΟΥΣΙΝ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ΜΙΣΘΩΝΟΥΣΙ ΧΡΥΣΟΧΟΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΘΕΟΝ, ΟΝ ΠΡΟΣΗΠΤΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΣΙΝ ΑΙΡΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΩΜΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΠΙΟΝ ΝΑ ΙΣΤΑΤΑΙ, ΠΡΟΣΕΤΙ ΒΟΩΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ, ΠΛΗΝ ΟΥΤΟΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΡΙΘΗ, ΟΥΔΕ ΝΑ ΣΩΣΗ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΑΥΤΩΝ. Ἡσαΐας ΜΣ: (46): 6—7.

Ἀλλὰ τὸ

ΕΞΕΓΕΡΘΗΤΙ! ΕΞΕΓΕΡΘΗΤΙ! ΕΠΩΛΗΘΗΤΕ ΔΙΑ ΜΗΔΕΝ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΑΥΤΡΩΘΗ ΑΝΕΥ ΑΡΓΥΡΙΟΥ. Ἡσαΐας ΝΒ (52): 1—6. Καὶ ΝΒ: 15. ΝΓ:3.

Καὶ τὸ

ΕΦΕΡΘΗ ΩΣ ΑΡΝΙΟΝ ΕΠΙ ΣΦΑΓΓΗΝ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡΟ-

ΒΑΤΟΝ ΑΦΩΝΟΝ ΔΕΝ ΗΝΟΙΞΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ. ΠΛΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΣΤΑΘΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ, ΑΦΟΥ ΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ. Ἡσαΐας ΝΔ (54):7—12.

Καὶ τὸ

ΕΛΘΕΤΕ ΑΝΕΥ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ. ΝΕ (55):

1. Ἡσαΐας.

Ἐγὺς τὸ τέλος τῆς πώσεως τοῦ κρατοῦντος συστήματος. Ἐγὺς ἢ βασιλεία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅλα τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν μᾶς τὸ δεικνύουν. Τὸ Εὐαγγέλιον λέγει:

ΕΓΕΡΘΗΣΕΤΕ ΓΑΡ ΕΘΝΟΣ ΕΠΙ ΕΘΝΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ. ΛΟΙΜΟΙ ΚΑΙ ΛΙΜΟΙ ΚΑΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ. ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ. Ματθαῖος 24:6—51.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ λέξις οἰκονομία, κατὰ τὴν ἀκριβῆ τῆς σημασίαν, σημαίνει διοίκησιν, ἐπιστάσιαν τῶν τοῦ οἴκου πραγμάτων μετὰ φειδοῦς, παραγομένη ἐκ τοῦ ρήματος οἰκονομέω—ῶ, ὅπερ πάλιν εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ οἴκου καὶ νομέω—ῶ, σημαῖνον διοικῶ, ἐπιστατῶ τὰ τοῦ οἴκου. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκριβοῦς σημασία τῆς λέξεως. Ἐν τούτοις ὅμως, ὑπὸ τὸ καπιταλιστικὸν σύστημα, ἔχει ἡ λέξις—οἰκονομία—χάσῃ τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς σημασίαν, ἐμφανιζομένη ὑπὸ διαφορετικᾶς σημασίας. Οἰκονομῶν σημαίνει ὁ περισώζων, ὁ στερούμενος πρὸς πλουτισμόν! Ὁ οἰκονομῶν δὲν σημαίνει ἄνθρωπον διοικοῦντα τὰ τοῦ οἴκου του μετὰ φειδοῦς, ἀλλὰ ἄνθρωπος διοικοῦντα αὐτὸν ἐν στερήσει. Ἡ τοιαύτη ὅμως οἰκονομία τοῦ ἀτόμο νεῖναι ἐπιβλαβής, ὄχι μόνον σωματικῶς εἰς τὸ ἄτομον, ἀλλὰ καὶ διανοητικῶς. Διότι ἡ ὑγεία τοῦ σώματος εἶναι σχετικὴ μέ τὴν ὑγείαν τοῦ νοῦ. ΝΟΥΣ ΥΓΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΗ. Σωκράτης. Τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα μόνον αὐτὴν τὴν οἰκονομίαν ἔχει, τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἀτόμου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλο ἰοὶ ἄνθρωποι κατ' ἐπαγγέλματα αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ γελάσῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, πωλοῦντες εἶδη, ἐμπορεύματα, τροφὰς ὄχι μόνον ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας, ἀλλὰ καὶ ὑγεινῶς ἐπιβλαβεῖς καὶ πλήρεις μικροβίων. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη οἰκονομία,

ἡ κυβερνητικὴ οἰκονομία. Ἡ τοιαύτη οἰκονομία ὀνομαστικῶς ὑφίσταται καὶ νῦν εἰς τὰ κράτη, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως θὰ τὴν δώσῃ εἰς τοὺς λαοὺς ὁ Κομμουνισμός. Διὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ συστήματος θὰ παύσῃ ἡ οἰκονομία τοῦ ἀτόμου καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἡ οἰκονομία τοῦ κράτους, ὡς ἐνὸς ὀργανωμένου συνόλου, κατὰ τὴν ὁποίαν οἰκονομίαν τὰ πάντα θὰ εἶναι ἐπαρκῆ δι' ὅλους καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ ὅμως καὶ πλεόνασμα διὰ νὰ φθείρεται ἢ νὰ δίδεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν σκοληκόβρωτος καὶ πλήρης μικροβίων. Ὁλόκληρον τὸ κράτος τότε θὰ εἶναι ὡς μία στρατιωτικὴ διοίκησις. Πᾶς ἄνθρωπος ἐργαζόμενος καὶ παράγων θὰ δικαιούται ὠρισμένης καὶ ἴσης μερίδος τῶν πάντων, ἡ ὁποία μερὶς θὰ δίδεται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κράτους, ἔχοντος συμβοηθὸν τὴν ἐπιστήμην. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ τότε βία καταναλώσεως, διότι θὰ λείπουν τὰ ἀργύρια καὶ ἐπομένως ἡ πλεονεξία καὶ ἡ δίψα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἀτόμου. Θὰ ὑπάρχουν ἀπαθῆκαι καὶ παρακαταθῆκαι προϊόντων καὶ τοῦτο ἀκριβῶς θὰ εἶναι τὸ καθῆκον τοῦ κράτους, δὲν θὰ ὑπάρχουν ὅμως ἀποθῆκαι καὶ παρακαταθῆκαι ἀτόμων. Θὰ ὑπάρχῃ καὶ τότε κυβέρνησις, ἀλλὰ κυβέρνησις ἠθικὴ καὶ οὐχὶ κυβέρνησις τῶν ὀλίγων πλουτοκρατῶν, οἱ ὁποῖοι χάριν τῆς ἕλης καὶ τοῦ ἀτομικοῦ πλουτισμοῦ διενεργοῦν πολέμους. Θὰ ὑπάρχῃ καὶ τότε τὸ σύστημα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ, διότι διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, θὰ ἐπιφέρῃ ὄχι μόνον τὴν ἐλάττωσιν τῶν διαφόρων ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ παραγόμενα θὰ διανέμῃ ἐξ ἴσου καὶ δικαίως μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ ὑψώσεις καὶ πτώσεις τιμῶν τῶν προϊόντων, ἀλλὰ μία σταθερὰ τιμὴ, ἡ τιμὴ τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τοῦ ἀτόμου. Τότε: Ο ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΩ. Παῦλος.

Τῆς πολιτικῆς αὐτῆς οἰκονομίας, κυβέρνησιν, τὴν βάσιν τὴν ἔθεσεν ὁ Χριστός, ὡς εἶπομεν πολλαχοῦ, ὁ δὲ κλῆρος, ὅστις ἀρέσκειται νὰ αὐτοκαλῆται ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε ἐκ γνώσεως, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε καὶ ἐκ φόβου, διδάσκει καὶ κόπτεται μόνον διὰ τὸ ἀφηρημένον καὶ οὐχὶ τὸ οὐσιαστικὸν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ· καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καταπολεμεῖ τὴν οὐσίαν. Οὕτως ὅμως φερόμενος ὁ κλῆρος ἀπομακρύνει τὴν ἡμέραν τῆς δευτέρας παρουσίας, τῆς δευτέρας ἀναστάσεως τῶν λαῶν, ἐκ

τῆς ὁποίας θὰ προέλθῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Διδάσκουν οἱ ἱερεῖς τὸν Κομμουνισμόν, ἀφοῦ διδάσκουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, πλὴν ὅμως καὶ καταπολεμοῦν αὐτόν. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, διότι ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶναι πρόοδος, εἶναι ζωή. Ὅλα τὰ σημεῖα δεικνύουν, ὅτι μεγάλη ἐξέγερσις θέλει λάβῃ χώραν κατὰ τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ (τοῦ συμβολιζομένου Ἡρακλέους). ΤΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ ΕΘΝΩΝ ΕΝ ΑΠΟΡΙΑ ΗΧΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΣΑΛΟΥ ΑΠΟΨΥΧΟΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟ ΦΟΒΟΥ ΤΩΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ. Λουκᾶς 21:25—26. ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΑΥΤΑ, ΟΨΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΝΕΦΕΛΑΙΣ. Λουκᾶς 21:27—28. Διὰ τούτου ὑπονοεῖται ὅτι ὁ κόσμος θὰ ἔχῃ χάσῃ τὴν ὀρθὴν σκέψιν τῶν πραγμάτων, πρᾶγμα ὅμως, ὅπερ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ τεθοῦν ἐν ἐφαρμογῇ τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ. Σοσιαλισμός, Κομμουνισμός θὰ ὑποχωρήσουν καὶ θὰ μείνῃ ἓνα μόνον ὄνομα μέσα εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης. Ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἡ ἀχρηματία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ κατ' οὐσίαν καὶ ὄχι ὡς ἀφηρημένον δόγμα. Σήμερον αἱ θρησκείαι, ἐξαπατηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ δηναρίου (ὄφραως) μετέχουν τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα, παρασύρουσαι καὶ τὸν λαὸν εἰς τὸ σκότος, διὰ τῆς ψευδοῦς καὶ κατ' ἐπιφάνειαν διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κομμουνισμός ἐξ ἀντιθέτου μάχεται τὰς θρησκείας, διότι ἐρκάτησαν τοὺς λαοὺς εἰς τὸ σκότος ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον. Τόσον αἱ θρησκείαι, ὅσον καὶ ὁ Κομμουνισμός, ὁμοιάζουν μὲ τυφλοὺς βαδίζοντας τὴν ἰδίαν πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον ὁδόν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ εἷς δὲν βλέπει τὸν ἕτερον, πολλάκις δὲ συγκρούονται. Ὁ Κομμουνισμός εἶναι ἀπόρροια τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὅποιον Χριστὸν οἱ ἱερεῖς τῶν θρησκειῶν ἀρέσκονται νὰ λέγουσιν ὅτι ἀντιπροσωπεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅποτεν δὲ ὁ Κομμουνισμός ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, τότε πολλὰ πράγματα, διδασκόμενα σήμερον ὑπὸ τῶν θρησκειῶν ἐν ἀφηρημένῃ ἐννοίᾳ, αὐτομάτως θὰ καταπέσωσι, τὴν δὲ θέσιν αὐτῶν θέλει καταλάβῃ ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων τῆς γῆϊνης ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ θὰ καταπέσῃ, τὴν δὲ θέσιν αὐτοῦ θὰ καταλάβῃ τὸ ΜΕΤ' ΑΓΑΠΗΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΩΝ ΠΡΟΣ-

ΕΛΘΕΤΕ. Τὸ ἄτομον τότε θὰ ἔχη αὐτοσεβασμὸν καὶ ἀγάπην διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ θὰ εἶναι Ἱερεὺς καὶ Ποντίφηξ καὶ Λαϊκάριος μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Δὲ νθὰ φοβῆται τὸν Θεόν, ἀλλὰ μόνον τὸν ἑαυτὸν του. Φεβοῦμενος δὲ τὸν ἑαυτὸν του θὰ φοβῆται αὐτὸν τὸν Θεόν, ἀφοῦ εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ—τῆς ὀργανωμένης ἀνθρωπίνης δυνάμεως—θὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποκόψη τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας Ὑδρας ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχη κίνδυνος νὰ ἀναφυῶσιν ἄλλαι, διότι θὰ πατάξῃ τὴν ρίζαν ὅλων τῶν κακῶν. ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙΝ. Τιμόθ. α' 6—10.

Ἐφ' ὅσον ὁμως ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ ἀργυρίου, οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος θὰ δυνηθῆ νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του, οὔτε τοὺς ἰδίους γεννήτορας, οὔτε καὶ ἑαυτὸν ἀκόμη. Ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ ἀργυρίου, οἱ ἄνθρωποι θὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Σταυρὸν τοὺς Χριστοὺς καὶ θὰ ἀποστέλλωσι τοὺς Σωκράτας αὐτῶν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὸ κώνειον. Τίς δύναται νὰ σέβεται καὶ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ πρωτίστως δὲν σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν του;

Πιστεύομεν εἰς ΠΑΤΕΡΑ ΘΕΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ, τὸν ὁποῖον ὁμως ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸ ἀργύριον τὸν θέλει ΝΑ ΑΡΝΗΘΗ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΛΔΙΚΟΣ διὰ τοὺς ἐν πολέμῳ ἐχθρούς μας. Λογικὴ παράδοξος, πλὴν ὅπωςδήποτε εἶναι ἡ λογικὴ τοῦ κρατοῦντος συστήματος. Τὸ δὲ πλεόν παράδοξον τῆς λογικῆς εἶναι ὅτι εἰς τοῦτο πιστεύουσι καὶ τὰ 9)10 τῶν λαῶν. Εἰς τὸ παράδοξον τῆς λογικῆς αὐτῆς πιστεύουσι καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὄχι μόνον πιστεύουσιν, ἀλλὰ καὶ πράττουσιν ἀκριβῶς τὰ ἐναντίον τῶν ὅσων διδάσκουσιν. Οἱ ἱερεῖς εἶναι πλεόν ἀξιοκατάκριτοι τοῦ ἀμαθοῦς λαοῦ οὔτω πιστεύοντες καὶ φερόμενοι καὶ τὴν κατάκρισιν τὴν ἔχουσιν οὐχὶ ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ στόματος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. ΚΑΙ ΚΑΤΑΤΡΩΓΟΥΣΙ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΧΗΡΩΝ ΕΠΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙ ΟΤΙ ΚΑΜΝΟΥΣΙ ΜΑΚΡΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΣ. Οὔτοι θέλουσι λάβει μεγαλειτέραν δίκην. Λουκᾶς 20:47. Ἄλλὰ διατί, ὦ ὑποκριταί, δὲν βλέπετε τὸ ὑπέρολαμπρον φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον σεῖς ἐτάχθητε ὅπως μεταδώσετε καὶ ὑπερασπί-

σατε; Διατι θεωρεϊτε, ὦ Φαρισσαῖοι, ἀρκετὸν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, παχυνόμενοι, ἐπὶ ζῆμια, καταστροφῇ, κακοδαιμονία τῶν μεγάλων λαϊκῶν στρωμάτων, ἐπαυξάνοντες διὰ τῆς διδασκαλίας ὑμῶν τὸ σκότος καὶ καταδιώκοντες ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὸ θάρος καὶ τὸ φῶς τῆς σκέψεως, ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἴδωσι καλλιτέρας ἡμέρας διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος; Ἀποκλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, διατι δὲν ἀφίνετε τοὺς ἄλλους ὅπως εἰσέλθωσιν ἐντὸς αὐτῆς; ΟΥΑΙ ΔΕ ΥΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΣΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ, ΟΤΙ ΚΛΕΙΕΤΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΟΥΤΕ ΥΜΕΙΣ ΕΙΣΕΡΧΕΣΘΕ, ΟΥΔΕ ΑΛΛΟΥΣ ΑΦΙΕΤΕ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ. Ματθαῖος 23:13 καὶ Λουκᾶς 11:52—53. Διατι, ὦ ὑποκριταὶ κληρικοί, ἀφοῦ ἐτάχθητε οἱ φρουροὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος, καταπολεμεῖτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ φῶς, ἐδημιουργήσατε μίαν κατάστασιν πραγμάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν, ΣΥΝΟΧΗ ΕΘΝΩΝ ΕΝ ΑΠΟΡΡΟΙΑ. ΗΧΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΣΑΛΟΥ, ΑΠΟΨΥΧΟΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ. Λουκᾶς 21:25. Διατι; Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον καὶ ἐγγὺς τὸ τέλος τῆς ὑποκρισίας ὑμῶν!!

ΑΙ ΚΑΚΑΙ ΕΞΕΙΣ

Ἡ κακὴ ἔξις, ἡ κακὴ συνήθεια, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐξασθενήσεως τῆς διανοητικῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἀτόμου, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ εἶχε τὸ ἄτομον ἐπὶ τῆς χρήσεως ἐνὸς ὀρισμένου πράγματος. Ἡ κακὴ ἔξις δὲν εἶναι φυσικὴ, ἀλλὰ ἐλάττωμα ἐπίκτητον δι' αὐτῆς κατ' ἐπανάληψιν χρήσεως. Τὸ κάπνισμα εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο ὁμολογεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐκεῖ ὅπου ὀμιλεῖ ἡ ἐπιστήμη, πᾶσα ἄλλη ἀντιγνωμία πρέπει νὰ παύσῃ. Ἐκατομμύρια ὀλόκληρα ἀνθρώπων, ὄχι μόνον ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν, καπνίζουν σήμερον. Πῶς; Διὰ τῆς μικρῶν καὶ κατ' ὀλίγον χρήσεως τοῦ κοινοῦ καί, ὡς ἐκ τούτου, τῆς ἐξασθενήσεως τῆς διανοητικῆς τῶν ἀντιλήψεως, τὴν ὁποίαν εἶχον οὗτοι περὶ τοῦ κακοῦ τῆς χρήσεως. Διὰ τῆς χρήσεως ἡ ἔξις ἐγένετο ἰσχυρά, ὥστε ὁ ποι-

ὄν τὴν χρῆσιν νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποβάλῃ τὴν ἔξιν ταύτην. Ἐὰν εἰς ἐνα μανιωδῆ καπνιστὴν τεθῆ τὸ δίλημμα νὰ φαγῇ ἢ νὰ καπνίσῃ, οὗτος νὰ προτιμῆσῃ τὸ καπνισμὸν. Καὶ ὁμῶς, προτιμῶν νὰ μὴ φαγῇ, ἀρνεῖται τὴν ζωὴν, τὴν αὐτοσυντηρησιν, ἢ ὅποια ζωὴ καὶ αὐτοσυντηρησις εἶναι ὁ μεγαλειτερος νομὸς τῆς φύσεως. Ὅμοιος ἡ κακὴ ἔξις τῆς μευῆς. Καὶ τίθεται τὸ μεγὰ ἐρωτῆμα: Ἴς ὁ πρωτοουργός, τίς ὁ σημιουργὸς τῶν κακῶν αὐτῶν ἐξεῶν, αἱ ὅποια μαστιζοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀφου, ὡς εἶπομεν προηγουμένως, αἱ ἐξεῖς αὐταὶ δὲν εἶναι φυσικαὶ, ἀλλὰ ἐπικτήτοι; Καὶ αἱ ὅποια κακαὶ ἐξεῖς μεταλλάττουσι τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ζῶα λογικὰ εἰς ζῶα ἀλογα; Ἡ ἀπαντησις εἶναι μία: Δημιουργός εἶναι ὁ διάβολος (ἐμποριον) ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ οὐφῶς (αργυρίου) ἐξαπατήσας τὸν Ἄδουμ καὶ τὴν Ἑβαν, τούτεστι τὴν Ἀνατολήν, τὴν Δύσιν, τὴν Ἄρκιον καὶ τὴν μεσημβριαν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ζῆ καὶ πλαναται τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Δυστυχῶς, ἀπὸ τὰς κακὰς συνηθείας πάσχουσιν ὄχι μόνον οἱ ἀνεπτυγμένοι λαοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἡμιάγριοι τοιοῦτοι. Εἰς τὰς ἑνωμένους ἠολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐξωδευεται καπνὸς ἄξιας 1,200,000,000 δολλαριῶν ετησίως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ μεγαλείτερον αὐτῆς ἐξαγωγικὸν ἐμποριον εἶναι τὸ γουῖσκυ, ἡ μορφινῆ, καὶ ἡ κοκαΐνη. Τὸ ἐμποριον δὲν ἀναγνωρίζει, οὔτε ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ εἰαν ἡ ἀνθρώπινη ὑποφέρῃ ἀπὸ τὰς κακὰς ἔξεις καὶ συνηθείας. Πρωτίστως ἐνοιαφέρεται διὰ τὸν πλουτισμόν. Καπνίζουν ἐδῶ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, ὄχι μόνον νὰ παραβληθῆ. Ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ πράγματα, ὅπερ χαρακτηρίζει τοὺς ἐχοντας λαξευμένον χαρακτήρα, εἶναι ὅτι οὗτοι κατορθώνουν ἀνδρες ἡλικιωμένοι, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες καὶ τρυφερὰ κοράσια καὶ μικρὰ παιδιὰ, τὸ δὲ σύστημα, ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ πλουτοκρατίας, ὄχι μόνον δὲν προσπαθεῖ νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀνοχῆς τοῦ τὸ ἐνθαρρύνει.

Ὅμοιος ἐκ τῆς κακῆς ἔξεως τοῦ πίνειν οἶνοπνευματώδη ποτὰ, πολὺς κόσμος ἔχει γείνη ἀλκοολικός. Ἄνδρες σφριγῶντες κατερρακώθησαν. Νέοι ἐγήρασαν πρόωρος. Γυναῖκες μετεβλήθησαν εἰς Μενάδας. Ἐνεκεν τῆς κακῆς αὐτῆς ἔξεως οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ ἐχαλαρώθησαν καὶ τὰ κοινωνικὰ ἐγκλήματα ἐπολλαπλασιάσθησαν. Αἱ κοινωνίαι πάσχουν, τὸ δὲ σύστημα ὄχι μόνον δὲν ἐνδιαφέ-

ρετα ἰδιὰ τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν, ἀλλ' ἐνθαρρύνει τὸ κακὸν διὰ πολλῶν συγκεκαλυμμένων τρόπων, τὸ δὲ κακόν, δυστυχῶς, δὲν εἶναι προωρισμένον νὰ σταματήσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παρούσης γενεᾶς, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται διὰ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπερχομένης. Τὰ τέκνα, τὰ γεννηθέντα ἐκ πατρὸς ἀλκοολικοῦ καὶ μητρὸς ἀλκοολικῆς, θὰ εἶναι ἐπίσης ἀλκοολικά καὶ ὡς τοιαῦτα θὰ εἶναι ἐστία πάσης ἄλλης ἐγκληματικῆς ροπῆς. Τὰ τέκνα, τὰ γεννηθέντα ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς μορφινομανοῦς ἔσονται ἐπίσης μορφινομανῆ καὶ, ὡς τοιαῦτα, θὰ εἶναι ἐστία πάσης ἐγκληματικῆς τάσεως. Οἱ ἐκ τοιούτων ἕξεων πάσχοντες ὄχι μόνον καταστρέφουσι τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ὁποῖον μέλλον ἰδίως στηρίζεται ἐπὶ τῶν μελλόντων νὰ γεννηθῶσι παιδίων. Πολλαχοῦ ἐθεσπίσθησαν νόμοι πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς μέθης καὶ τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων, πλὴν οἱ τοιοῦτοι νόμοι φαίνεται ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ περιορίσουν τὸ κακόν, διότι τὸ ἄτομον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ ἀργύριον, ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ κακόν, τοῦ ὁποίου γίνεται πρόξενος, ἀρκεῖ μόνον ὅτι δύναται νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του, τοῦ πλουτισμοῦ, ἔστω καὶ παρὰ τὸν νόμον, ἔστω καὶ ἀθεμίτως. ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΝΟΜΙΚΟΙΣ ΟΤΙ ΗΡΑΤΕ ΤΗΝ ΚΛΕΙΔΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ, ΑΥΤΟΙ ΟΥΚ ΕΙΣΗΛΘΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΕΞΕΚΛΙΝΑΤΕ. Λουκᾶς 11:52. Οἱ ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸν μοχλὸν τῆς δυνάμεως, πλεονέκται, τυφλοὶ καὶ ἄφρονες ἐξ ἔρωτος πρὸς τὰ ἀργύρια, ἔφερον τὴν ἀνθρωπότητα εἰς σημεῖον μιᾶς τελείας ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστροφῆς. Χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ πλούτου ἐπέτρεψαν ὅπως αἱ κακαὶ ἕξεις γείνωσι κύριοι ἐνὸς πολὺ μεγάλου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀκολούθως ἐπέβαλον νόμους ὅπως περιορίσωσι τὸ κακόν, οἱ νόμοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ περιορίσωσι τὸ κακόν, διότι, ὡς εἶπομεν, ἡ κακὴ ἕξις εἶναι ἢ ἐξασθένις τῆς ἀντιλήψεως, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἄτομον ἐπὶ ἐνὸς πράγματος. Ἡ τοιαύτη ἐξασθένις τῆς ἀντιλήψεως χροιάζεται, πρὸς ἐπανόρθωσιν, τόνωσιν καὶ οὐχὶ πίεσιν. Ὁ νόμος πιέζει, τὴν δὲ τόνωσιν ἠδύνατο μόνον νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸ πάσχον ἄτομον ἢ ἐκπαίδευσις, τὸ σχολεῖον. Ἀλλὰ τί ἐνδιαφέρει τοῦτο τὸ σύστημα: ΜΕΛΛΩ ΣΕ ΕΜΕΣΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΟΥ. Ο,ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ ΟΤΙ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΠΕΠΛΟΥΤΗΚΑ, ΟΥ

ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΙΔΑΣ ΟΤΙ ΣΥ ΕΙ Ο ΠΤΩΧΟΣ Ο ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΓΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΦΛΟΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΟΣ. Ἰωάννου Ἀποκάλυψις. 3: 14—15—16—17. Κηρύσσει τὸ σύστημα καὶ κόπτεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου καὶ ἐξ ἀντιθέτου στήνει παγίδας καλλιερῶν τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ μεταβάλλον αὐτὰς εἰς ἕξις κακάς, αἱ ὁποῖαι σήμερον ἀποτελοῦν τὰς πληγὰς τῶν κοινωνιῶν καὶ τοῦτο χάριν τοῦ ἀργυρίου. ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ, Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α΄

“Ὅλα τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δεικνύουσιν ὅτι ἐγγὺς εἶναι ἡ πτώσις τοῦ παρόντος συστήματος, καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς ἀχρηματίας ὅπως τὸ συνέλαβεν ὁ μέγας ἠθικοδιδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Χριστός. Ἡ τοιαύτη ἀπαρχὴ ἐγένετο ἤδη εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Πολλοὶ ἀκόμη, λάγω τῆς κληρονομικῆς σκέψεως, εὐρίσκονται ἐν ληθάργῳ, καταπολεμοῦντες τὸν Κομμουνισμόν. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ σταματήσῃ τὴν πρόοδον. Διότι ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι πρόοδος, διότι δὲν εἶναι μόνον καλλιτέρα διακυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ θὰ δημιουργήσῃ καλλιτέρους ἀνθρώπους. Οἱ πλουτοκράται τοῦ κόσμου βλέπουν τὸν ἐπερχόμενον καὶ ἐγγίζοντα τυφῶνα καὶ ἔχουν στρατοπεδεύσῃ μὲ ἠνωμένον μέτωπον. Τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ τοῦς ὠφελήσῃ καὶ πολὺ. Ἡ πείνα, ἡ δυστυχία, οἱ πόλεμοι, τὰ ἴδια αὐτῶν τοῦτέστι τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν πρὸς πλουτισμόν, θὰ τοῦς παρασύρουν. Ἡ ζωὴ εἶναι σχετικὴ. Ἐπ’ ἀπειρον δὲν εἶναι δυνατόν μία τάξις ἀνθρώπων, ἡ ἐλαχίστη, νὰ νέμεται ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ μία ἄλλη τάξις, ἡ πολυπληθεστέρα, ἂν καὶ ἐργάζεται σκληρῶς παράγουσα, νὰ ὑποφέρῃ ἀνεκδιηγῆτους βασάνους ἐν τῇ ζωῇ. Διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς πτώσεως τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος ὁ Ἰεζεκιήλ λέγει: ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΑΥΤΩΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΡΙΨΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΥΣΙΟΝ ΑΥΤΩΝ ΘΕΛΕΙ ΕΙΣΘΑΙ ΩΣ ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΙ. ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΥΣΙΟΝ ΑΥΤΩΝ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΔΥΝΗΘΗ ΝΑ ΛΥΤΡΩΣΩΣΙΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ. ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΧΟΡΤΑΣΗ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΓΕΜΗΣΗ ΤΑΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΑΥΤΩΝ, ΔΙΟΤΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΤΟ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΩΝ. Ἰεζεκιήλ 7:19.

Ἐγγύς ἢ πτώσις αὐτῶν, διότι εἶδομεν πρὸ μικροῦ ἀκόμη, ὅτι αἱ λαοὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἠρνήθησαν νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Ὅταν δὲ καταπέση τὸ σύστημα καὶ ἐπικρατήσῃ ὁ Κομμουνισμός, οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι εὐγενέστεροι, εὐφυέστεροι, ἰσχυρότεροι καὶ εὐτυχέστεροι. Ἡ ἐπιστήμη θὰ προοδεύσῃ περισσότερο διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ οὐχὶ διὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς. Ἡ ἐκπαίδευσις θὰ καλλιτερευθῇ. Αἱ ἐφευρέσεις θὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ αἱ θρησκείαι θὰ γίνωσι πρακτικαὶ καὶ περισσότερο ἀνθρώπινοι. Ἡ ἀνθρωπότης θὰ ζῇ εἰς ἓνα κόσμον ἄνευ πολέμων καὶ ἀλληλοκτονίας, ὁ δὲ χαρακτήρ τοῦ ἀτόμου θὰ ἀγωνίζεται ἐν τῇ ζωῇ ἄνευ ἰδιοτελείας. Οἱ ἄνθρωποι θὰ γεννῶνται ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἰδέας περὶ πατρίδος καὶ φυλῶν καὶ θὰ εἶναι ἕκαστος ἄνθρωπος πολίτης τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ πατριώτης τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Οἱ ἄνθρωποι θὰ πιστεύωσιν εἰς ἓνα φίλιον θεόν, διότι θὰ ζῶσι μέσα εἰς μίαν φίλιαν καὶ εἰρηνικὴν ἀνθρωπότητα, ὄντες ἰδεώδεις Ἕλληνες διὰ τὸ ὠραῖον, ἰδεώδεις Ρωμαῖοι διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἰδεώδεις Ἰουδαῖοι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἠθικῆς. Οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι οἱ κληρονόμοι ὅλων τῶν αἰώνων ἐντὸς τῆς σκέψεως τῆς κληρονομικῆς διὰ πράγματι, ἅτινα ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ καλὸν τῶν ἀνθρώπων. Καί, μὰ τὴν Ἀλήθειαν, εἶναι καιρὸς ὅπως καταπέση τὸ παρὸν σύστημα. Καὶ εἶναι καιρὸς, διότι ἢ πρέπει νὰ τελειοποιήσωμεν ἓνα κόσμον τοιοῦτον ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ὑπάρχη πόλεμος ἢ ἀσφαλῶς ὁ πόλεμος θέλει καταστρέψῃ τὸν κόσμον.

ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑ

Πᾶς ἄνθρωπος ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν ὅλως κλίσιν πρὸς μίαν ἐργασίαν. Εἰς τὴν κλίσιν αὐτὴν ὀφείλονται αἱ εὐρεσιτεχνίαι, μέσον τῶν ὁποίων ἡ Μηχανικὴ καὶ ἡ Χημικὴ ἐπιστήμη τόσον προώδευσαν ἐσχάτως, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιστήμαι, οὐχὶ ὡς πολλοὶ πιστεύουσιν, ἐκ τοῦ πόθου πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου. Ἐκ τῆς εὐρεσιτεχνίας ἰδίως προώδευσαν εἰς τὸν αἰῶνά μας αἱ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι. Ἡ πρόοδος ὅμως αὕτη εἶναι ἀρνητικὴ, διότι ὅχι μόνον δὲν κατώρθωσε νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν ἐργάτην ἀπὸ τὴν δουλείαν, ἀλλὰ καὶ κατέστησεν αὐτὸν περισσότερο δοῦλον. Διότι ἕκαστος ἄνθρωπος, λό-

γω τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα, ἔχασε καὶ τὴν ἰδιαιτέραν προτίμησιν, τὴν ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ κλίσιν πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς προτιμήσεώς του, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ προαγάγῃ καὶ νὰ κλιτερεύσῃ, ἵποχρεωθεὶς νὰ ἐργάζεται εἰς ἐργασίας οὐχὶ τῆς ἀρεσκείας του, ἀλλ' εἰς ἐργασίας αἱ ὁποῖαι ἠθέλον παρουσιασθῆναι καὶ τὰς ὁποίας ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἀποδεχθῆναι ἂν ἠθέλε νὰ ἔχῃ τὸν στόμαχον πεπληρωμένον. Τὸ τοιοῦτον ἄτομον, ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ζήτησεως, ἐπιφέρει ζημίαν προσέτι καὶ εἰς τῆς ἐκτετακτικῆς, ἢ ὁποία, ὡς πιστεύομεν, εἶναι ἡ ἀπόρροια τῆς ἀγάπης καὶ ἡ προαγωγή τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν κλίσιν καὶ ἀγάπην καὶ χάριν τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῆναι εἰς μυρίους ὅσους κόπους, ὅπως ἴδῃ αὐτὴν βελτιωμένην. Τόσον οἱ οἰκονομολόγοι, ὅσον καὶ οἱ κοινωνιολόγοι ὁμολογοῦν ὅτι αἱ ἐργατικαὶ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνιολογικαὶ ἀνωμαλῖαι καὶ ἀνησυχίαι προέρχονται, διότι οὐδεὶς, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, αἰσθάνεται ἀληθῆ ἔρωτα πρὸς τὴν ἐργασίαν του. Οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν ἐρευνητῶν τούτων δὲν ἠθέλησε νὰ ἀσχοληθῆναι μὲ τὸ βάθος τοῦ ζητήματος. Πῶς εἶναι δυνατόν τὸ ἄτομον νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν του, ἀφοῦ σπρώχνεται βιαίως πρὸς αὐτὴν καὶ δὲν ἐλκύεται; Καὶ σπρώχνεται βιαίως ὑπὸ τὸ ὑαἰσθητὸς τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τὸ ὁποῖον αἴσθημα, ὡς εἶπομεν, εἶναι ὁ μεγαλύτερος φυσικὸς νόμος. Ὁ νοῦς, τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐλκύσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ δεσμεύσῃ αὐτὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν ἐργασίαν του, μένει ἐντελῶς ἀδρανὴς εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν τραγωδίαν καὶ τοῦτο διότι τὸ ἄτομον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς.

Ὡστε κακῶς, οἱ ἐπιζητοῦντες τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα μαστίζουσιν τὴν ἀνθρωπότητα, φέρουσιν ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ὅταν ἐκλείψῃ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ μανία πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου, τότε θὰ παύσῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἀτομικὴ φιλοδοξία. ΠΟΛΛΟΙ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΕΜΙΣΗΣΑΝ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΟΥΔΕΙΣ. Σωκράτης. Τοῦναντίον, ὁ ἔρως πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὸν ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὸ ἄτομον πρὸς τὴν ἐργασίαν του, ὁ ὁποῖος ἔρως θὰ προέρχεται ἀπὸ ἐλεύθερον πνεῦμα, ἀφοῦ αἱ ὕλακαὶ τοῦ στομάχου θὰ ἔχουν καταπαύσῃ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ συστήματος, θὰ δώσῃ νέας δυνάμεις εἰς τὸν νοῦν δι' ἐφευρέσεις, αἱ ὁποῖαι

θά ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν διὰ τῶν πολέμων. Πλὴν τοὺς πολέμους, ὡς εἶπομεν καὶ ἀλλαχοῦ, τοὺς δημιουργεῖ τὸ παρὸν πλουτοκρατικὸν σύστημα ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α' 6—10.

Ἡμεῖς ἔχομεν καθῆκον, ὡς ἄνθρωποι λογικοὶ καὶ σεβόμενοι ἡμᾶς αὐτούς, νὰ ὑποβοηθήσωμεν τοὺς ἀγῶνας πρὸς ταχεῖαν πτώσιν τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος. Ἀπὸ μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πτώσιν θὰ ἀνεγερθῆ ἓνας κόσμος καλλίτερος καὶ ἠθικώτερος, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον κόσμον οἱ ἐφευρέται καὶ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἀμείβωνται διὰ τῆς δόξης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τῶν εὐεργετηθέντων. Ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκ μέρους τοῦ ἀτόμου θὰ ἔχη τὴν ἀμοιβὴν ἐν ἑαυτῷ, οἱ δὲ Προμηθεῖς δὲν θὰ δεσμεύωνται ἐπὶ τοῦ Καυκάσου, οὔτε οἱ ἀετοὶ θὰ κατατρώγωσι τὸ ἥπαρ αὐτῶν. Διότι τότε θὰ εἶναι ὁ πανίσχυρος μοχλὸς τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ὅστις θὰ κινή τὰ πάντα. ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

ΕΓΩΪΣΜΟΣ

Ὁ ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός ἐγεννήθη μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ ἀτελής νοῦς του ἤρchiσε νὰ συλλαμβάνη σκέψεις, εἶναι δὲ ἓνα διακριτικὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα δημιουργήματα τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου. Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἐλπίς ἦσαν οἱ δύο ἄξονες πέριξ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος περιστρεφόμενος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἠδυνήθη νὰ προαχθῆ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸν βλέπομεν σήμερον. Ὁ ἐγωϊσμός ὑπεβοήθησε τὴν ἀνάγκην καὶ ἡ ἐλπίς συνεκράτησεν ἀμφοτέρα Ἡ ἀνάγκη ἐπήγασεν ἐκ τῆς ὕλης, ἐκ τῆς ζωῆς. Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ ἐλπίς ἐκ τοῦ πνεύματος. Διὰ τοῦ ἐγωϊσμοῦ ὁ ἄνθρωπος ὑπέταξε τὰς φυσικὰς δυνάμεις, ἐγνώρισεν τὰ φαινόμενα τοῦ σύμπαντος, κατεμέτρησεν τὰς ἀποστάσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐφεῦρε μηχανὰς ἀνέπτυξε τὰς ἐπιστήμας, διέπλευσεν τοὺς ὠκεανούς, διέσχισεν τοὺς ἀέρας. Ἡ ἐλπίς συνεκράτει ἐν τῇ ζωῇ τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμόν. Ἐκεῖ ὅπου ὁ ἐγωϊσμός ἐπιπτε καὶ ἀπεγοητεύετο, ἡ ἐλπίς τὸν ὑπεβοήθει νὰ ἀνεγερθῆ. Ἡ ἐλπίς ἦτο διὰ τὸν ἐγωϊσμόν ὅ,τι ἡ μητέρα γῆ

διὰ τὸ σῶμα τοῦ πίπτοντος καὶ ἀνεγειρομένου Ἀνταίου τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας.

Ὁμιλοῦντες ἐνταῦθα περὶ ἐγωϊσμοῦ, ἐννοοῦμεν τὸν εὐγενῆ ἐγωϊσμόν καὶ οὐχὶ τὴν κενοδοξίαν. Ἐπίσης ὀμιλοῦντες περὶ ἐλπίδος ἐννοοῦμεν τὰς βασίμους ἐλπίδας. Ἐγωϊσμός κενόδοξος καὶ ἐλπίς ἀβάσιμος ὀδηγοῦσιν εἰς τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Κενόδοξον ἐγωϊσμόν εἶχεν ὁ Ἡρόστρατος, ὅστις θέλων νὰ ἀφήσῃ τὸ ὄνομά του ἀθάνατον, ἔκαυσε τὸν περικαλῆ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. Ματαίαν ἐλπίδα ἔχουσι οἱ λαοὶ οἱ προσκυνοῦντες τὰς εἰκόνας καὶ ἐπικαλούμενοι τὸν Θεὸν νὰ τοὺς δώσῃ τὰ πάντα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δὲν κινοῦνται, λησμονοῦντες τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ρητόν: ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΑ ΚΙΝΕΙ. Ὁμιλοῦντες περὶ ἐγωϊσμοῦ καὶ ἐλπίδος ἐννοοῦμεν τὸν ἐγωϊσμόν, ὅστις ὠδήγησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος. Περὶ ἐγωϊσμοῦ καὶ ἐλπίδος, τὰ ὅποια ὠδήγησαν τὸν Σωκράτην εἰς τὸ κώνειον καὶ τὴν φυλακὴν, τὸν Γαλιλαῖον εἰς τὴν πυράν, τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Γολγοθᾶν καὶ κάθε ἄλλο καθαρὸν, διευγὲς καὶ εὐγενὲς πνεῦμα νὰ ὑποφέρῃ μαρτύρια μέσα εἰς τὴν ζωὴν του, ἔχον μόνον τὴν ΕΛΠΙΔΑ ἵνα ἡ ἀνθρωπότης ὠφεληθῆ καὶ καλλιτερευθῆ τὴν ζωὴν καὶ τὸν νοῦν αὐτῆς.

Ἀπαξάπαντες δὲ οἱ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος συνεφώνησαν εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ εἶπεν ὁ Χριστὸς, ἂν καὶ πολλοὶ τούτων ἐγεννήθησαν πολλοὺς αἰῶνας πρὶν αὐτοῦ. Ὁ Χριστὸς λέγει: ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΣΤΙΣ ΑΓΑΠΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΑΥΤΟΥ, ΘΕΛΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΛΕΣΗ. ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΣΤΙΣ ΘΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ, ΘΕΛΕΙ ΤΗΝ ΣΩΣΗ. Καὶ πολὺ δικαίως. Διότι ὅλα εἶναι σχετικὰ μέσα εἰς τὴν ζωὴν. Δὲν δύναται τις νὰ ἀπαιτῆ ὅπως ἔχῃ εὐτυχίαν, ἐὰν δὲν δίδῃ εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Οὔτε δύναται νὰ ἀγαπᾶται, ἐὰν δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοίους του.

Καὶ ὅμως τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα θρασύτατα διακηρύσσει ὅτι ἐὰν καταργηθῆ ὁ πλοῦτος, θὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται καὶ ὁ ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός. Βεβαίως, ὁ κενόδοξος ἐγωϊσμός, ὁ ἰδικὸς των, θὰ παύσῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ ἐγωϊσμός ὁ ἀληθής, ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐλπίδος καὶ ὁ ὅποιος ἐγωϊσμός, ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν οὔτω καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλει ἔχει λάτρας ἀνθρώπους, οἱ ὅποι-

οι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των θὰ εἶναι ἔτοιμοι ὅπως δώσωσιν, ἀρκεῖ νὰ εὐεργετηθῇ ἡ ἀνθρωπότης, ζῶσα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ. Βεβαίως, ὁ ἐγωϊσμός τῶν πλουτοκρατῶν θὰ παύσῃ καὶ πολὺ ταχύτερον μάλιστα ἀφ' ὅσον φοβοῦνται, διότι εἶναι ἐγωϊσμός ὕλισμοῦ καὶ κτηνώδης, καὶ οὐχὶ ἐγωϊσμός πνεύματος καὶ ἐλπίδος. Ὁ Κομμουνισμός θέλει ἀποδείξῃ τὸ τοιοῦτον κατὰ τὸν πλέον καταφανῆ τρόπον εἰς τοὺς λαούς.

ΚΟΣΜΙΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

Ἄφ' ἧς στιγμῆς οἱ ἄνθρωποι συνέπηξαν κοινωνίας, ὡς κοινωνικὰ ζῶα ἀγαπῶντα τὴν ἀμοιβαίαν συναναστροφὴν καὶ κοινωνίαν, ἀνέπτυξαν διασκεδάσεις, ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ὅποτε οἱ λαοὶ ἦσαν ἀγνότεροι καὶ ὑγιέστεροι τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα, αἱ διασκεδάσεις ἦσαν ἀγνότεραι καὶ ἐστεροῦντο ὕλικου ὑπολογισμοῦ. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Ἄμμωνος ἐν Αἰγύπτῳ, διὰ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς τῆς Αἰγύπτου διεσκέδαζεν ἐπὶ 15 ἡμέρας, ἐγένοντο δαπάνη τῆς κυβερνήσεως. Αἱ ἑορταὶ τῶν Παναθηναίων ἐν Ἀθήναις, ἐν ταῖς ὁποίαις ἑορταῖς διεσκέδαζεν ὁ λαὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Δήμου, διενηροῦντο δαπάνη τοῦ δήμου. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν Ὀλυμπίᾳ, εἰς τοὺς ὁποίους συμμετεῖχον, ὄχι μόνον αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ποιηταὶ ἀνεγίνωσκον τὰ ποιήματά των καὶ οἱ δραματοποῖ τὰ δράματά των καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἠγωνίζοντο διὰ τὴν δόξαν καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ὕλην, ἐγένοντο διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ὅπως διασκεδάσῃ ὁ κόσμος καὶ λάβῃ περισσότερον μέρος ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Διονύσου ἐν Ἀθήναις ἐπίσης ἐγένοντο διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ μεγάλοι τραγωδοί, ὡς ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Εὐρυπίδης, ὁ Αἰσχύλος, οἱ σατυρικοί, ὡς ὁ Ἀριστοφάνης, καὶ οἱ ρήτορες, ὡς ὁ Ἰσοκράτης, ὁ Λυσσίας καὶ ὁ Ὑπερείδης, ἀπήγγελλον, διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ, τὰ ἀθάνατα αὐτῶν ἔργα ἀπὸ τῶν πυλῶν τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου.

Σήμερον ὁμως καὶ ἡ ἐλαχίστη διασκέδασις, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀπολαύσῃ ὁ λαός, ὑπήχθη ὑπὸ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐκ μέρους τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος. Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ

τις τὸν ὠραῖον χορὸν τῆς Τερψιχόρης, τὸν ὁποῖον ἐλεύθεραι νύμφαι τῶν δασῶν ἐχόρευον μέσα εἰς τὰ δάση τῆς Ἀρκαδίας ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ αὐλοῦ τοῦ τραγόποδος Πανὸς καὶ καταδιωκόμεναι ὑπὸ τῶν Σατύρων καὶ τῶν Σεληνῶν, πρέπει νὰ πληρώσῃ εἰς ὕλην. Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τις τὴν ὠραίαν Τέχνην τῆς μουσικῆς, τὴν ὁποίαν ἐδίδασξαν ἡ Μοῦσα Μελπομένη καὶ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων, πρέπει νὰ πληρώσῃ εἰς ὕλην. Διὰ νὰ ἴδῃ τις ἓνα δράμα ἢ μίαν κωμῶδιαν γραμμένην, ὄχι ἀπὸ τὸν Αἰσχύλον ἢ τὸν Ἀριστοφάνην, ἀλλ' ἀπὸ ἀνόητον κεφαλὴν τοῦ αἰῶνός μας, πρέπει νὰ πληρώσῃ. Διὰ νὰ ἀκούσῃ τις ἓνα ἱερέα, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι Ἀρχιερεὺς τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, πρέπει νὰ πληρώσῃ. Τὸ μόνον προᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον προκαταβολικῶς δὲν πληρώνει ὁ λαός, εἶναι οἱ λόγοι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι πληρώνει ἀργότερον, διὰ τοῦτο καὶ πολὺ ἀκριβώτερον. Διότι, ἐξαπατώμενος ἀπὸ τὰς ρητορικὰ σχήματα καὶ τοὺς γλυκεῖς λόγους τῶν πολιτικῶν, παραδίδει εἰς αὐτοὺς τὴν διοίκησιν λαμβάνων εἰς ἀντάλλαγμα πολέμους καὶ μυρίας καταστροφὰς καὶ δεινά.

Ὅποια πραγματικῶς ἀντίθεσις! Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὅλα ἐδίδοντο δωρεὰν εἰς τὸν λαὸν δαπάνη τοῦ δήμου, ὁ δὲ λαὸς ὠφελεῖτο πνευματικῶς, ἠθικῶς, σωματικῶς. Σήμερον δίδονται εἰς τὸν λαὸν ἐπὶ πληρωμῇ καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ πνεύματος, τῆς ἠθικῆς, τοῦ σώματος. Εἰσερχόμενος ἓνας πολίτης εἰς τὸ θέατρον σήμερον ἐπὶ πληρωμῇ τί ἔχει νὰ ὠφεληθῇ; Ἀπὸ κοκκινοβαμμένην ἠθοποιὸν θὰ ἴδῃ διερμηνευόμενον ἀνόητον δράμα ἀνοήτου συγγραφέως. Εἰσερχόμενός τις εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ πληρωμῇ τί ἔχει νὰ ὠφεληθῇ; Θὰ ἀκούσῃ ὑποκριτὴν ἱερέα διδάσκοντα τὴν εἰδωλολατρείαν, ἀφοῦ τὰ διδάγματα αὐτοῦ δὲν συμφωνοῦσι καθ' ὀλοκληρίαν μὲ τὴν οὐσίαν αὐτῶν καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ βίον καὶ πολιτείαν. Εἰσερχόμενός τις εἰς τὰ μέγαρα τῶν χορῶν ἐπὶ πληρωμῇ, τί ἔχει νὰ ἀποκομίσῃ; Θὰ ἴδῃ ἀσέμνους νεάνιδας καὶ κορυβαντιῶντας νέους, ἡμιμεθύσους, καὶ θὰ ἀποκομίσῃ ἐκεῖθεν τὴν ἀηδίαν, ἂν μὴ καὶ χαλάρωσιν ἠθῶν καὶ χαρακτῆρος.

Τὸ θέατρον, τὴν μουσικὴν, τὸν χορὸν, τὴν ποίησιν, τὸ δράμα, τοὺς ἀγῶνας, ὅλα τὰ ὠραῖα αὐτὰ πράγματα τῆς ἀρχαιότητος, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ λαοὶ διασκεδάζοντες ἀπελάμβανον, τώρα τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα τὰ κατεροράκωσε, τὰ ἐμόλυνε, τὰ ἐξεφαύλισεν ὑπὸ

τὴν δυσώδη αὐτοῦ πνοὴν καὶ μανίαν πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου!! Τὸ Κομμουνιστικὸν ὅμως σύστημα θὰ ἀναστήσῃ τὸν ὠραῖον αὐτὸν κόσμον τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἐκπαίδευσις θὰ εἶναι ἐλευθέρα, ἀληθῆς καὶ γενικὴ δι' ὅλους. Ὁ χορὸς, τὸ θέατρον, ἡ μουσικὴ θὰ εἶναι δωρεὰν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπιστήμη θὰ ἐπιβλέπη ἐπὶ ὄλων καὶ θὰ λέγῃ εἰς τοὺς πολίτας ποῖον εἶναι τὸ ὑγιεινόν, τὸ ὠραῖον, τὸ καλόν. Καὶ ἡ ἐπιστήμη θὰ δίδεται δωρεάν. Οἱ αἰσχροὶ ναοὶ τοῦ ἐμπορίου (ὄφρεως) θὰ κατακρημνισθῶσι καὶ οἱ λαοὶ θὰ δύνανται μόνοι των νὰ διακρίνουν τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠραῖον. Πλήν, ὅπως εἴπομεν πολλαχοῦ: ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙΝ. Τιμόθεον α' 6—10.

ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Ἐχει παρατηρηθῆ ὅτι ἐνυπάρχει μέσα εἰς κάθε ἄνθρωπον εἰδὸς τι μεγαλείου, ὅπερ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τύχην. Τοῦτο εἶναι ἡ βεβαιότης τοῦ τελείου χαρακτῆρος, ἣτις μᾶς διακρίνει καὶ ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι μᾶς ὠθεῖ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων πραγμάτων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἡ τοιαύτη ἐργασία τοῦ ἀτόμου μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, προέρχεται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔχει ἐφοδιάσῃ ἑαυτὸν καὶ διὰ τῆς ποιότητος τῆς ὁποίας ἀποκτᾶ τὴν διαφορὰν, ἣτις διακρίνει τὸ ἓν ἄτομον ἀπὸ τὸ ἄλλο. Διὰ τῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τοῦ χαρακτῆρος δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὸ ἄτομον νὰ ἀνυψωθῆ ὑπεράνω τῶν ἄλλων ἀτόμων περισσότερον ἢ λόγῳ γεννήσεως ἢ ἀξιώματος.

Ἰδίως οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἰσχυρὸν χαρακτῆρα, ἐπέτελεσαν καὶ τὰ πλέον ἀξιοθαύμαστα πράγματα μέσα εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ ἀναβολὴ καὶ ἀμφιταλλάντευσις εἶναι ἡ πλέον μεγαλειτέρα ἀπόδειξις τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου. Ἐὰν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶχε στερρεὰν θέλησιν πρὸς ὠρισμένην κατεύθυνσιν, ὅπερ ὑπενόει τελειοποιημένον χαρακτῆρα, οἱ Ἰσραηλῖται θὰ ἐξηκολούθησον νὰ εἶναι δοῦλοι τῶν Φαραὼ καὶ οὐδέποτε θὰ ἔβλεπον τὴν γῆν ἐπαγγελίας. Ἐὰν ὁ Ἀλέξανδρος προσεπάθει νὰ λύσῃ τὸν Γόρδιον δεσμὸν διὰ τῶν χειρῶν καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ ξίφους, δὲν θὰ ὠνομάζετο μέγας, ἡ δὲ ἔκτασις τῶν πολεμικῶν του ἐνεργειῶν θὰ περιορίζετο μόνον ἐντὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐὰν ὁ Καῖσαρ ἀμφοταλαντεύετο

παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ρουβίκωνος, δὲν θὰ ἦτο ὁ Καῖσαρ τῆς ἱστορίας, διότι θὰ κατεῖχε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ Πομπήϊος. Τὸ «ἐρρίφθη ὁ κύβος» ἦτο τὸ μέτρον τῆς ἀξίας τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ.

Οὐδὲν ἄλλο εἶναι μεγαλείτερον καὶ ὠραιότερον διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ χαρακτῆρος. Φήμη καὶ κοινωνικὴ θέσις εἶναι μηδὲν ἄνευ τοῦ χαρακτῆρος. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν κατορθώσῃ νὰ λαξεύσῃ πρωτίστως καὶ νὰ τελειοποιήσῃ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, οὗτος δὲν ἔχει προχωρήσει οὔτε ἓνα βῆμα πρὸς τὴν ἀληθῆ πρόοδον. Μόνον ὁ χαρακτῆρ εἶναι πρόοδος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο τι μὲ τὸ ὁποῖον οὗτος νὰ ἀφαρπάζωσι τὴν νίκην μέσα ἀπὸ τὴν ἦταν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εἶναι ἐμπόδια καὶ μεγάλαι ἀπογοητεύσεις, διὰ τοὺς ἔχοντας χαρακτῆρα εἶναι βαθμίδες ἐκ γρανίτου μὲν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμως πατῶντες ἀνυψοῦνται.

Μέσα εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἄτομον προσπαθεῖ νὰ ἀποκτήσῃ δύο τινά. Δύναμιν καὶ ἐπιρροήν. Ἡ ἀπόκτησις δυνάμεως εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ ὁ ἄνθρωπος ΕΠΙΘΥΜΕΙ. Ἡ ἀπόκτησις ἐπιρροῆς εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ΑΝΑΓΚΗΝ. Ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος εἶναι κᾶτι ὅπερ εὐχαριστεῖ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. Ὅ,τι χρειάζεται εἶναι κᾶτι ὅπερ βελτιώνει τὴν ποιότητα αὐτοῦ. Ἡ ἀπόκτησις δυνάμεως εἶναι ἀδικία, εἶναι καταστροφή, διότι προέρχεται ἐκ τῆς πτώσεως ἄλλων. Ἡ ἀπόκτησις ἐπιρροῆς εἶναι γνησία δύναμις, διότι αὕτη εἶναι ἢ καθαρὰ ἀπόδειξις καὶ ἢ γυμνὴ δύναμις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου, διότι αὕτη προέρχεται μόνον ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον.

Διὰ τοῦτο αἱ μεγάλαι διάνοιαι καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον τελειοποιημένον χαρακτῆρα, προσεπάθησαν πάντοτε ὅπως ἀποκτήσουν ἐπιρροήν, ἐνῶ αἱ μικραὶ καὶ οἱ ἔλεεινοὶ χαρακτῆρες προσεπάθησαν νὰ ἀποκτήσουν ἰσχύν, δύναμιν. Καὶ ὅμως ἡ δύναμις ἔχει πέρας, ἐνῶ ἡ ἐπιρροὴ εἶναι ἀτελείωτος, διότι ἡ μὲν δύναμις ἐξεγείρει τὸν ἀνταγωνισμόν, ἡ δὲ ἐπιρροὴ συγκεντρώνει πρὸς συνεργασίαν. Ἡ ἐπιρροὴ συντελεῖ πρὸς εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἡ δὲ δύναμις παράγει συγκρούσεις καὶ τραγωδίας.

Αὐτά, ἐν ὀλίγοις, εἶναι τὰ μεγάλα προσόντα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ τελειοποίησις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου. Δυστυχῶς ὅμως, παρατηρήθη, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις χαρακτῆρος μέσα εἰς τὰς σημερινὰς κοινωνίας, καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ κρατοῦντος πλουτοκρατικοῦ συστήμα-

τος, ὅπερ ἐκφαυλίζει καὶ διαφθείρει ὄχι μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν χαρακτῆρα, ἡ δὲ ἀτυχῆς ἀνθρωπότης πάσχει, ὑποφέρει, μὴ δυναμένη νὰ ἐννοήσῃ ποῦ ἔγκειται τὸ κακόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦσα νὰ ἐφεύρῃ καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Καὶ ὁμῶς τόσον τὸ κακόν, ὅσον καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας εὐρίσκονται ἐντὸς ἡμῶν αὐτῶν. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ ἄτομον κατορθώσει νὰ τελειοποιήσῃ τὸν χαρακτῆρά του, πολλὰ προβλήματα θὰ λυθῶσιν. Ἄλλ' ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω τοιαύτην ἐποχὴν τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα δὲν θέλει νὰ ἴδῃ. Διότι ἡ ἀνατολὴ τοιαύτης ἐποχῆς θὰ εἶναι ὁ νεκρώσιμος κώδων, ὅστις θὰ σημάνη τὴν δύσιν τῆς ἰδικῆς του ἐποχῆς. Τὸ κακόν φοβεῖται τὸ φῶς. Τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα, διότι εἶναι κακόν, φοβεῖται ἐπίσης τὸ φῶς, ἡ δὲ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου εἶναι φῶς. φῶς ἐκ τοῦ ἔσωκόσμου καὶ ἐπομένως περισσότερον διὰ τὸ σύστημα τρομακτικόν, ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἐξέπεμπεν ἡ φωτεινὴ καὶ ἀστράπτουσα σπάθη τοῦ ἀγγέλου διώκοντος τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν ἐκ τοῦ παραδείσου.

Η ΕΚ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΟΠΩΣΙΣ

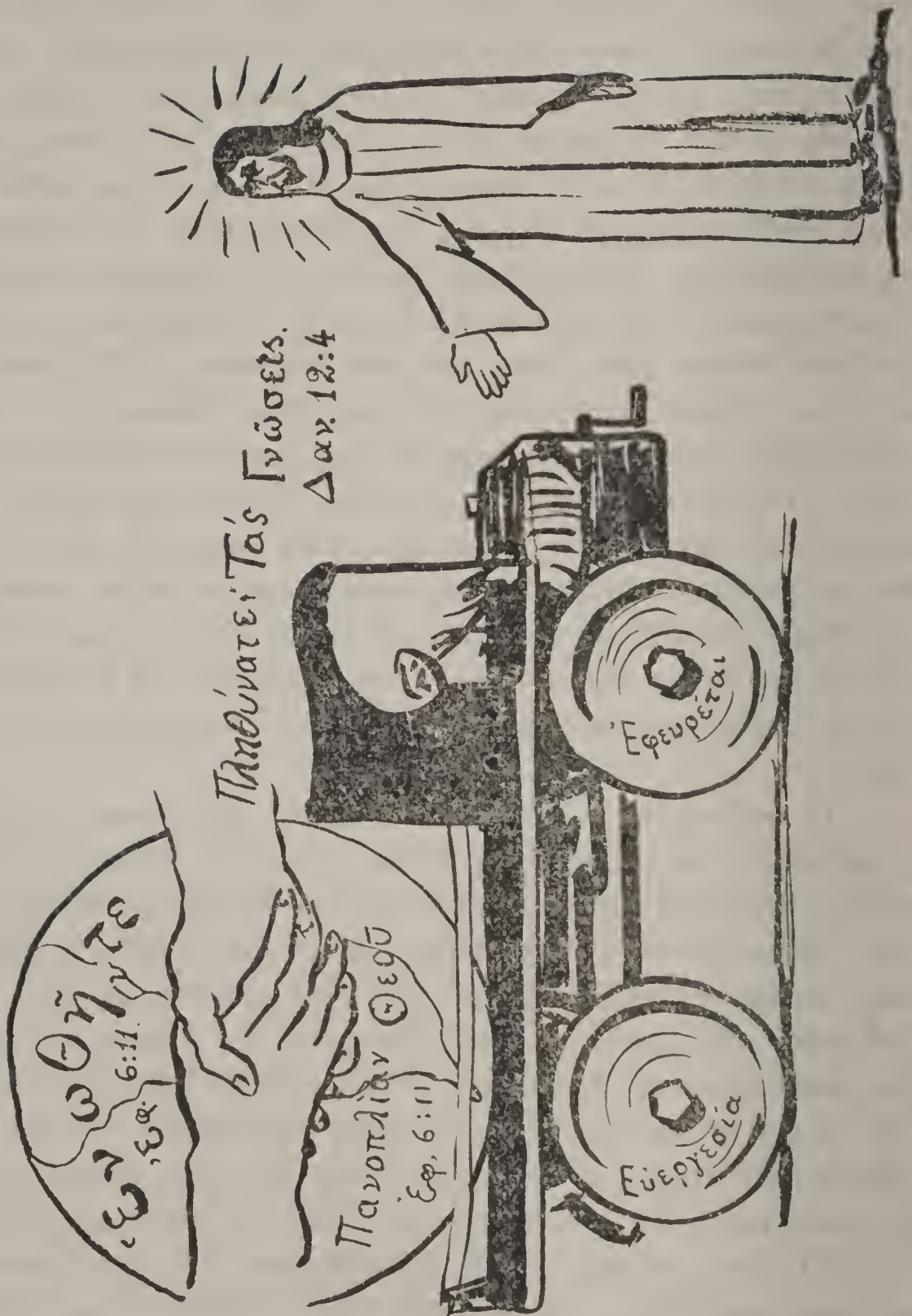
Ὁ καλλιτέχνης Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ περίφημος εἰκὼν Μόνα Λίζα, ἦτο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος, ὅστις ὑπέθεσε τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα τῶν λειψάνων τῶν δεινοσαύρων καὶ τῶν ἄλλων μεγαθηρίων. Ὁ Ντὰ Βίντσι ἦτο ἓνας σπουδαστής, ἀθλητής, μουσικός, ἐπιστήμων καί, πρὸ παντός, καλλιτέχνης. Οὗτος εἶπεν εἰς τοὺς ἀμφιβάλλοντας τῆς ἐποχῆς του, ὅτι τὰ ὑπερμεγέθη ὀστᾶ, ἅτινα κατὰ καιροὺς καὶ περιστάσεις ἐξεχώθησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀνῆκον εἰς ζῶα, ἅτινα ὄντως ἔζησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Φαίνεται ὄντως ὅτι ἡ φύσις ἐπειραματίζετο πρὸς τελειοποίησιν ἐν ταῖς προσπαθείαις αὐτῆς. Φαίνεται ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐπλανῶντο μέσα εἰς τὰ ὕδατα μικρὰ καὶ λευκὰ δημιουργήματα ζωῆς. Μετὰ μικρὸν ἐγένοντο μεγαλείτερα καὶ τελειωτικῶς τὰ γιγαντώδη ἐκεῖνα μεγαθήρια, τὰ ζῶντα τόσον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὅσον καὶ ἐντὸς τῶν ὑδάτων. Ἡ θαλασσία φάλαινα, ὁ ἐλέφας, ὁ ρινόκερος καὶ ὁ ἵπποπόταμος εἶναι τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς γιγαντώδους ἐκείνης ζωῆς.

Ἐπίσης καὶ ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ἤρchiσε κατὰ πρῶτον εἰς μικρὰν κλίμακα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅμως μέχρι σήμερον ἡ φύσις πάντοτε προσπαθεῖ ὅπως παραγάγῃ δύναμιν μεγαλειτέραν μέσα εἰς μικρότερον χῶρον καὶ χρόνον. Διότι ἡ σοφὴ φύσις γνωρίζει, ὅτι ἡ πρόοδος εἶναι ἐξηρητημένη ἐκ τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύναντο νὰ διαθέσωσι τὰ δημιουργήματα αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς διεχώρισεν εἰς δύο τὴν ΔΥΝΑΜΙΝ. Εἰς φυσικὴν καὶ εἰς διανοητικὴν. Τὴν φυσικὴν δύναμιν τὴν κατέχουσιν ὅλα τὰ δημιουργήματα. Τὴν διανοητικὴν δύναμιν τὴν κατέχει τὸ προνομιούχον αὐτὸ δίπουν ζῶον, ὅπερ καλεῖται ἄνθρωπος. Ἡ φυσικὴ δύναμις, ὅσον δήποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ἐπόμενον νὰ ὑποκύψῃ ἐὰν πλησίον αὐτῆς δὲν ὑπάρχῃ συνεργαζομένη καὶ διανοητικὴ τοιαύτη. Ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος, καίτοι τὸ ἀσθενέστερον ἐκ πολλῶν ζώων, μὴ ἔχων οὔτε κοπτεροὺς ὀδόντας, οὔτε ὄνυχας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξαναγκασθεὶς νὰ σκέπτεται, κατώρθωσεν ὄχι μόνον νὰ ἐπιζήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διοικῇ τὴν γῆν κατὰ βούλησιν, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου τὰ μεγαθήρια, τὰ μαμμούθς καὶ οἱ δεινόσαυροι, ἂν καὶ εἶχον τρομερὰς φυσικὰς δυνάμεις, ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς ζωῆς.

Ὁ ἄνθρωπος, τὸ σκεπτόμενον ζῶον, ἀνεκάλυπεν, ὑπέταξε καὶ χρησιμοποιεῖ πολλὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἐπιστήμης δεικνύουν, ὅτι θὰ ἀνακαλύψῃ καὶ θὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ ἄλλας. Πρὸς τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅπως παύσῃ νὰ ἐργάζεται κοπιωδῶς. Ἡ κοπιώδης ἐργασία διὰ τὸν ἄνθρωπον ἦτο ζήτημα σοφῆς οἰκονομίας ἐκ μέρους τῆς φύσεως, ἣτις ἀπέκρουσε τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ τοὺς δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν χρόνῳ καταλλήλῳ. Διὰ τοῦτο καὶ εἶπομεν, ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν, ὅτι εἶναι κομμουνισταὶ καὶ οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν θέλουσι καὶ νὰ κοπιᾶζωσι διόλου ἐργαζόμενοι.

Ἡ φύσις παραχωρεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ πάντα, ἀφοῦ εἶναι τὸ τελειότερον δημιούργημα αὐτῆς, ἀλλὰ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι εἰς θέσιν ὅπως μεταχειρισθῇ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως πρὸς τὸ καλόν. Ἐὰν δώσῃ τις εἰς ἓνα μικρὸν παιδίον πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, τὸ τοιοῦτον θέλει καταστρέψῃ τὸ παιδίον αὐτό. Ἐὰν τις δώσῃ εἰς ἓνα ἄγριον τῆς Γουϊνέας 1000 δολλάρια εὐθὺς ἀμέσως καὶ τὸν ἀφήσῃ νὰ περιφέρεται ἐλεύθερος εἰς μίαν πόλιν, ὅπως τὸ Σι-



Πολλοὶ πιστεύουν, ὅτι ἡ πρόοδος προῆλθεν ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ ἀργύριον. Ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι ὅταν καταργηθῇ τὸ ἀργύριον, τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ σημειώσῃ ἀληθῆ πρόοδον. Μήτηρ τῶν ἐφευρέσεων δὲν εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου, ἀλλὰ ἡ ΑΝΑΓΚΗ. Πολλοὶ τον πλοῦτον ἐμίσησαν, ἀλλὰ τὴν δόξαν οὐδεῖς. Σωκράτης.

κάγον, ὁ ἄγριος αὐτὸς ἀσφαλῶς θὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν φαγητὸν καὶ ποτόν. Βεβαίως, θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πλέον σκληρὰ ἐργασία, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος, θὰ εἶναι νὰ πιέζῃ ἐν ἠλεκτρικὸν κομβίον. Ἄν τις νομίζῃ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, δὲν ἔχει ἢ νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ βασίλισσα Σεβᾶ, μεταβαίνουσα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σολομῶντος, ὑπεχρεώθη νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριον, διατρέχουσα τὸ μακρὸν διάστημα ἐπὶ καμῆλων. Σήμερον ὅμως καὶ ὁ τελευταῖος ἐργάτης δὲν ἔχει ἢ νὰ διατρέξῃ τὰς ἀποστάσεις διὰ τῶν αὐτοκινήτων ἢ τῶν ἀεροπλάνων. Οὕτω θέλει συμβῆ καὶ μὲ τὰ ἄλλα εἶδη τῆς ἐργασίας, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τελειποιηθῇ. Πλὴν αἱ μεταβολαὶ αὗται θὰ ἐπέλθωσι βραδέως καὶ κατὰ μικρόν. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος διὰ τὴν μεταβολήν, ὣν ἄξιος τῆς καλλιτερεύσεως αὐτῆς. Πᾶν ὅ,τι ἀπεκτῆθη, ἀπεκτῆθη διὰ σκληρᾶς ἐργασίας. Ὅλα πρέπει νὰ ἔλθωσι βραδέως καὶ τοῦτο εἶναι προτιμότερον διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς φυσικὰς δυνάμεις, ἀνάγκας καὶ προσπαθείας, διότι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν εὐφυῶς.

Ἰδίως σήμερον ἡ ἀνθρωπότης πάσχει οὐχὶ ἐκ τῆς κοπώσεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' ἐκ τῆς πιέσεως, ἣτις ἐξασκεῖται ἐπὶ τοῦ ΕΓΩ αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος. Διὰ τοῦτο καὶ βλέπομεν μέσα εἰς τὰς κοινωνίας μας καταφανῆ τὴν κόπωσιν ὄχι μόνον εἰς τὸ πρόσωπον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τῶν χειρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πρόσωπον ἐκείνων, οἱ ἴδιοι ἐργάζονται διανοητικῶς καὶ τοῦτο διότι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ὑπάρχει ΕΓΩ, δὲν ὑπάρχει ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ, δὲν ὑπάρχει ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Τόσον ὁ ἐργάτης χειρῶναξ, ὅσον καὶ ὁ ἐργάτης τοῦ νοῦ, γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐργασία τῶν γίνεται διὰ μίαν τάξιν ἀνθρώπων, οὐχὶ διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Γνωρίζουν ἀμφότεροι ὅτι ἡ ἐργασία τῶν γίνεται πρὸς ΒΡΩΣΙΝ ΚΑΙ ΠΟΣΙΝ μιᾶς τάξεως πολὺ μικρᾶς καὶ οὐχὶ διὰ τὴν βασιλείαν ἐκείνην, καθ' ἣν ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΒΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΣΙΣ, ΑΛΛΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ. Παῦλος πρὸς Ῥωμαίους. 14:17.

Οὕτως ὅμως ἐργαζομένη ἡ ἀνθρωπότης ὑπερκοπιάζεται ὄχι μόνον

σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς. Ὁχι μόνον κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν. Ὁ ἐργάτης ἀποθνήσκει καθ' ἡμέραν, ὅπως λέγει καὶ ὁ Παῦλος: ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΩ. Πρὸς Κορινθίους Πρώτη Ἐπιστολή, 15—30—31, διότι ὄχι μόνον ἀποστερεῖται ἐκ μέρους τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος τῆς ὕλης διὰ τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ καὶ πιέζεται κατὰ τὴν ψυχὴν, διότι τὸ κεφάλαιον δὲν τοῦ ἐπιτρέπει ὅπως ἡ ἐργασία του ἔχη ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ καὶ ΕΓΩ, διότι τοῦ ἐπιβάλλει νὰ ἐργάζεται ὄχι μόνον δίκην ἀλόγου ζῶου, ἀλλὰ καὶ νὰ στερῆται τροφῆς, ὕπνου καὶ ἐνδυμασίας, πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουσι τὰ ἄλογα ζῶα. Τὸ ἄλογον ζῶον ἐργάζεται ὅπως τὸ λογικὸν ζῶον, ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ τὴν φροντίδα καὶ τὴν σκέψιν, αἱ ὁποῖαι νὰ τὸ βασανίζουσι μετὰ τὴν ἐργασίαν.

Ὁ πλούσιος οὔτε ἐργάζεται, οὔτε σκέπτεται. Τοῦτέστι δὲν εἶναι οὔτε ζῶον, οὔτε ἄνθρωπος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε: ΠΑΝ ΔΕΝΔΡΟΝ ΜΗ ΠΟΙΟΥΝ ΚΑΡΠΟΝ ΚΑΛΟΝ, ΕΚΚΟΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΥΡ ΒΑΛΛΕΤΑΙ. Λουκᾶς 3—9. Ἡ μόνη ἐργασία του εἶναι νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, ὅπως ὁ κισσὸς ἀπολαμβάνει ἀπομυζῶν τὴν ζωὴν τῶν δένδρων, εἰς βάρος τοῦ χειρώνακτος ἐργάτου καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐργάτου. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς, ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἰσότητος, δὲν θέλει τοὺς πλουσίους ἐν τῇ βασιλείᾳ του, λέγων: ΕΥΚΟΠΩΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΜΗΛΟΝ ΔΙΑ ΤΡΙΦΑΛΙΑΣ ΡΑΦΙΔΟΣ ΕΙΣΣΕΛΘΕΙΝ ἢ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ματθ. 10:24-25. Καὶ δικαίως· διότι ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἰσότητος δὲν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ ζῶσιν ἄνθρωποι μὴ ἐργαζόμενοι οὔτε σωματικῶς οὔτε διανοητικῶς, δίκην ἀναισθητῶν παρασίτων φυτῶν.



ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΑΤΟΜΟΝ

Αφ' ἧς στιγμῆς οἱ ἄνθρωποι συνῆλθον κατὰ μεγάλας δυνάμεις, ἰδρύσαντες συνοικισμοὺς καὶ ἀποτελέσαντες κοινωνίας, ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν τάσιν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ ἔγκλημα, ὅπερ ἔγκλημα ἕξειται καὶ ὅταν τοῦτο, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν μυόνων του, ἐπλανᾶτο μέσα εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμούς. Καὶ τὸ ἔγκλημα ἐξακολουθεῖ νὰ θριαμβεύῃ καὶ μέσα εἰς τὰς σημερινὰς κοινωνίας μας, μὲ ὅλον ὅτι λέγομεν ὅτι ἀνεπτύξαμεν πολιτισμόν. Ἰδίως διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου τῆς Εὐρώπης καὶ ἤδη τὸ ἔγκλημα, αἱ κλοπαί, καὶ οἱ φόνοι, ἔχουσι φθάσῃ εἰς σημεῖον δυσάρεστον, ὄχι μόνον ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸν ἄλλον κόσμον. Αἱ πολιτεῖαι καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῶν ἐθνῶν, μὲ μεγάλην φροντίδα καταβάλλουσι προσπαθείας, πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀπελπιστικοῦ αὐτοῦ κακοῦ.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ πολιτεία καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀσχολοῦνται πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων μέσων μεταχείρισμοῦ τοῦ ἀποτελέσματος, τοῦτέστι τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ ἐνεργεῖ τὸ ἄτομον, εἰς ἡμᾶς ὡς ἐπιτραπῆ νὰ εἰπώμεν ὅτι τὰ ἔθνη δὲν μεταχειρίζονται τοὺς ἐγκληματίας αὐτῶν δικαίως. Καὶ ἐρωτῶμεν: Διὰ ποίαν αἰτίαν ἔχουσι κατασκευασθῆ αἱ φυλακαί; Ὡς τιμωρία ἐγκλήματος ἢ ὡς ἀποτροπὴ αὐτοῦ; Ὡς τόπος ἀπομονώσεως τῶν ἐγκληματούντων ἢ ὡς τόπος ἀναμορφώσεως; Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν ἀτόμων, τῶν καταπατούντων τοὺς νόμους, ὡς ἐκδίκησις ἐκ μέρους τῆς τρωθείσης πολιτείας, ἢ ἐπιβάλλονται ὡς μέσον ἀποτροπῆς ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες θὰ καταπατήσωσι τοὺς νόμους εἰς τὸ μέλλον; Αἱ φυλακαὶ χρησιμεύουσι πρὸς φύλαξιν τῶν ἐπικινδύνων ἐγκληματιῶν, ὅπως μὴ ἐγκληματίσωσι πάλιν, ἢ ὡς τόπος προσπαθείας, ἐκ μέρους τῆς πολιτείας, ὅπως μεταβάλλῃ κακοὺς πολίτας εἰς καλοὺς τοιούτους;

Ἵποθεθεῖσθω, ὅτι νέος τις μὲ τὸ περίστροφον ἀνά χεῖρας εἰς ἀπόκεντρόν τι μέρος τῆς πόλεως σταματᾷ φιλήσυχόν τινα πολίτην, τὸν ὁποῖον καὶ ἀπογυμνώνει. Συλλαμβάνεται, δικάζεται καὶ καταδικάζεται, στελλόμενος εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ ἔπειτα τί; Πρωτίστως ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῆ ἂν ὁ νέος αὐτὸς εὐρίσκειται ἐν διανοητικῇ ἰσορροπία, διότι εἰδικοί ἐπιστήμονες ἀποφαίνονται ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐγκληματῆται εἶναι διανοητικῶς ἀνισόρροποι. Ἵποθεθεῖσθω, ὅτι ὁ ἐγκληματίας εἶναι διανοητικῶς ἀνισόρροπος, ἐν τῇ ἀνισορροπία του τῇ διανοητικῇ γενόμενος πρόξενος φόνου. Τί κάμνει ἡ πολιτεία εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν, ἂν μάλιστα ὁ ἐγκληματίας τύχη νὰ εἶναι νέος; Συνήθως στέλλει αὐτὸν εἰς τὰς ἀναμορφωτικὰς φυλακάς, μέσα εἰς τὰς ὁποίας οὗτος, καθ' ὃ ἀνισόρροπος, σχεδιάζει κλοπὰς καὶ ἐγκλήματα, τὰς ὁποίας ὅταν ἀφεθῆ ἑλεύθερος προσπαθεῖ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ. Διατί ὁ ἐγκληματίας αὐτός, ἀφοῦ ἦτο διανοητικῶς ἀνισόρροπος, ἢ ἐκ κληρονομικότητος κακοῦργος, νὰ σταλῆ εἰς τὰς ἀναμορφωτικὰς φυλακάς; Διατί, ἅπαξ ἦτο ὑπὸ περιορισμὸν καὶ ἐπιτήρησιν, νὰ ἀφεθῆ ἑλεύθερος;

Σημειώσατε δέ, ὅτι διὰ κάθε ἐγκλημα οἰουδήποτε ἐγκληματίου εἴμεθα ἅπαντες ἔνοχοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας, διότι ἡ κοινωνία δὲν συνεμόρφωσεν αὐτὸν ἠθικῶς, ἢ τοῦ ἀφήρπασε τὸ πᾶν ἀπατηλῶς, ἢ ἐξηπατήθη οὗτος ὑπὸ τῆς πλεονεξίας διὰ ἀργύρια, ἢ ἠσχολήθη εἰς μακροχρονίους πολέμους ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος (τῶν πλουσίων) καὶ δὲν εὔρε εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσῃ τὰ μέσα πρὸς τὸ ζῆν οὔτε καὶ γνώσεις ἀνθρωπιστικὰς καὶ ἠθικὰς, κ.τ.λ. Καὶ ἀφοῦ ὑστερεῖται παντὸς, ἐγκλημάτησεν.

Ἡ ἀνθρωπότης κατώρθωσε νὰ ἐξημερώσῃ λέοντας, τίγρεις καὶ διάφορα ἄγρια ζῶα, ἀλλὰ καὶ ταῦτοχρόνως ἐξηγρίεψεν ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἠνάγκασε νὰ ἐγκληματήσουν καὶ ἀκολούθως τοὺς ἐφυλάκισεν. Δὲν τοῦτο πταίομεν ὀλόκληρος ἡ κοινωνία διὰ πᾶν κακὸν καὶ εἴμεθα ἅπαντες κακοί. ΡΙΖΑ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ. Τιμόθεος Α'. 6:10. Ο ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΝ ΛΙΘΟΝ ΒΑΛΕΤΩ. Ἰωάννης 8: 3-7.

Ἵποθεθεῖσθω, πάλιν, ὅτι ὁ ἐγκληματίας εἶναι ἐν καλῇ διανοητικῇ καταστάσει. Οὗτος συνήθως ἀποστέλλεται εἰς τὰς φυλακάς. Τί πρέπει νὰ πράξῃ ἡ πολιτεία ἀπέναντι αὐτοῦ; Πῶς πρέπει ἡ πολιτεία νὰ χειρισθῆ αὐτόν; Ἡ ἀπάντησις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θεωρί-

ας, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ἀκολουθήσῃ τις. Δεχόμεθα τὴν θεωρίαν ὅτι ἡ πολιτεία τιμωροῦσα, θέτει τὸ τοιοῦτον πρὸς παραδειγματισμόν, πρὸς ἀποτροπὴν μελλοντικῶν ἐγκλημάτων παρ' ἄλλων μελῶν αὐτῆς, ἢ δεχόμεθα τὴν ἐπιβληθεῖσαν τιμωρίαν ὡς ἔχουσιν σκοπὸν τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἐγκληματίου, ἣτις ἀναμόρφωσις θέλει προφυλάξει αὐτὸν ἀπὸ μελλοντικῶν ἐγκλήματα; Ἐὰν τοῦτο, τότε πρέπει νὰ διαφυλάξωμεν αὐτὸν εἰς τὰς φυλακὰς μὲ ὅλας τὰς σχετικὰς ἀναπαύσεις, ἢ δὲ κοινωνία ἐξανίσταται εἰς τοῦτο. Θέλομεν κάμῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀθλίαν, καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐγκληματίας εὐρίσκεται ἐν τῇ φυλακῇ; Βεβαίως, ἐὰν νομίζωμεν ὅτι ἡ φυλακὴ εἶναι προσωποποίησις τῆς ἐκδικήσεως τῆς πολιτείας, βεβαίως, ἐὰν πιστεύωμεν εἰς τὴν ιδέαν, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη τιμωρία ἐπὶ τοῦ ἐγκληματίου ἔχει σκοπὸν τὴν ἀποτροπὴν τῶν μελλοντικῶν ἐγκλημάτων ὑπὸ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς κοινωνίας. Θέλομεν διδάξει αὐτὸν καὶ ἀναπτύξει αὐτὸν καταστήσει τὴν ἐν τῇ φυλακῇ ζωὴν τοῦ ἐγκληματίου τόσον σχετικῆς ἀναπαύσεως καὶ εὐημερίας; Βεβαίως, ἐὰν παραδεχόμεθα τὴν ιδέαν, ὅτι οἱ ἐγκληματῖαι δύνανται νὰ ἀναμορφωθῶσι, γιγνόμενοι εἰς τὸ μέλλον χρήσιμοι πολῖται τῆς κοινωνίας.

Ἴδου τὸ ζήτημα. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργειῶν τῆς πολιτείας καὶ τῶν νομοθετῶν αὐτῆς ἐναντίον τοῦ ἐγκλήματος γίνεται φανερόν ὅτι δὲν πιστεύουσιν, ὅτι οἱ ἐγκληματῖαι πρέπει νὰ φυλάσσωνται μακρὰν τῆς κοινωνίας, οὔτε πιστεύουσιν ἔτισης ὅτι οἱ ἐγκληματῖαι δύνανται νὰ ἀναμορφωθῶσι καθιστάμενοι χρήσιμοι πολῖται τῆς κοινωνίας. Καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι, ὅτι οὗτοι δίδουσι χάριν μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη εἰς τοὺς πρώτους, τοὺς δὲ δευτέρους τοὺς μεταχειρίζονται πολὺ σκληρῶς καὶ πολὺ ἀπανθρώπως, ὥστε νὰ δυνηθῶσι νὰ τοὺς ἀναμορφώσωσι. Πλὴν ὅμως μία κοινωνία, μὴ δίδουσα εὐκαιρίαν εἰς οὐδετέραν τῶν δύο ἀνωτέρω θεωριῶν, περιπίπτει μεταξὺ δύο πραγματικοτήτων, δεινῶς ἀλληλοσπαραζομένων, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ἐγκλημα αὐξάνει, ἄτομον πρὸς ἄτομον μάχονται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ οἱ πολῖται ἐπιστρέφοντες κατὰ τὰς νύκτας φρονεῦνται πρὸ τῶν θυρῶν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἴκων.

Τίς πταίει; Καὶ ἐδῶ ὁ κυρίως πταίστης εἶναι τὸ ἐπὶ τόσους μακροὺς αἰῶνας ἰσχυρὸν σύστημα τῆς πλουτοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας. Ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτοῦ μορφὰς καὶ παρουσιάσεις. Δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ὑπάρχωσιν ἐγκληματῖαι καὶ ἀνισόμορφοι εἰς τὰς

κοινωνίας, μέσα εἰς τὰς ὁποίας αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι εἶναι ἐστι-
βαγμέναι δίκην σαρδελλῶν, ζῶσα ὑπὸ τοὺς πλέον ἀθλιωτέρους ὄ-
ρους ὑγιεινῆς καὶ διατροφῆς. Ἀνθυγιεινὴ κατοικία καὶ ἐλαττω-
ματικὴ διατροφή εἶναι ἰδίῳ πράγματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων πλανᾶται
τὸ μικρόβιον τοῦ ἐγκλήματος, ἢ δὲ πολιτεία, ἢ ὁποία σέβεται τὸν
ἑαυτὸν της, πρὶν ἢ ἐπιβάλλῃ τιμωρίαν, ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ τὴν δι-
όρθωσιν τῶν κακῶν αὐτῶν. ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η
ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον α' 6—10. Τὴν τοιαύτην ὅμως
διόρθωσιν τῶν κακῶν, τῆς ὑγιεστερας στεγάσεως καὶ διατροφῆς
τῶν μελῶν της, ὑπόσχεται καὶ θέλει δώσῃ ἡ Κομμουνιστικὴ πολιτεία,
ὅποτε τὸ ἐγκλημα ἀθὰ παύσῃ καὶ νὰ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν κοινωνιῶν.
Ἵγιεινὴ κατοικία. Κάλλιτέρα διατροφή. Ἐλευθέρᾳ ἐκπαίδευσις.
Αὐτὰ τὰ τρία πράγματα καὶ μόνον θὰ κατασυντρίψουν τὴν κεφαλὴν
τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τὰ τρία δὲ αὐτὰ πράγματα εἶναι ἡ κινουῖσα δύ-
ναμις τῆς Κομμουνιστικῆς πολιτείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἡ πρώτη ὁργάνωσις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων μὲ κάποιον σύστη-
μα καὶ σκοπὸν, ἦτο ἡ ἐκκλησιαστικὴ ὁργάνωσις, ἢ συσταθεῖσα ὑπὸ
τῶν μαθητῶν καὶ ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ. Τὴν τοιαύτην ὁργάνωσιν
τὴν ἐπέβαλλεν ἡ ἀνάγκη τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ περιβάλλοντος.
Δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ διδάσκῃ τις περὶ Θεοῦ καὶ ἰδεωδῶν, πραγμάτων
μὴ συμφωνούντων μὲ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπρέσβευεν ἡ κρατοῦσα τάξις
μιας κοσμοκρατείας πόλεως, τῆς Ρώμης. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν συνέ-
τεινεν εἰς τὴν σύστασιν τῆς πρώτης ὁργανώσεως. Ἐκ φόβου πρὸς
τὴν κρατοῦσαν τάξιν, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ πρῶτοι ἀκόλουθοι τῆς τοῦ
Χριστοῦ διδασκαλίας συνήρχοντο εἰς ὑπόγεια ἀπόκρυφα καὶ σκοτει-
νά, μεταδίδοντες εἰς τοὺς νεοφωτίστους Χριστιανούς ἐκεῖνα, τὰ ὁ-
ποῖα ἤκουσαν ἢ ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τὸν μειλίχιον ἠθικοδιδάσκαλον τῆς
ἀγάπης καὶ κοινοκτημοσύνης, κάπως διεξοδικώτερον καὶ ἀναλυτι-
κώτερον, καὶ τὰ ὁποῖα διὰ τὸ πολὺ πλῆθος οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ
καὶ οἱ πρῶτοι ὁπαδοὶ του ἠναγκάσθησαν νὰ τὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς
λαοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς παραλλαγῆς, τοιῦτέστιν ἐν παραβολαῖς καὶ συμ-
βολισμοῖς, διὰ τὸν φόβον τῶν διώξεων καὶ μαρτυριῶν.

Καὶ αἱ μὲν πρῶται ἐκκλησιαστικαὶ ὀργανώσεις διετήρησαν τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν μελῶν των, μιμούμενοι κατὰ πάντα τὸν διδάσκαλον. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πράξει ἐνήσκουν τὰς ἀρχὰς τῆς κοινοκτημοσύνης, ἔχοντες κοινὸν βαλάντιον καὶ συντρῶγοντες καὶ συγκοιμώμενοι ἐν κοιναῖς κατοικίαις. Ἀργότερον ὅμως, οἱ τὴν ἀρχὴν τῶν ὀργανώσεων χειριζόμενοι, ἐπιθυμήσαντες ὅπως ἀποκτήσωσι δύναμιν κοσμικὴν, κατέστρεψαν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν οὐσίαν τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας, ἀφήσαντες νεκρὸν τὸ γράμμα τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, ὅπερ, ὡς προείπομεν πολλάκις, ἦτο δυσνόητον πολλαχοῦ καὶ μὴ ἐφαρμόσιμον διὰ τὴν ζωὴν τῶν λαῶν τοῦ ὑπλανήτου τῆς γῆς.

Ὁμολογουμένως, ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιθυμία πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως εἶναι παγκοσμία, ὥστε πολὺ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ἀποφύγῃσι τὸν πειρασμὸν ἢ τὴν κατάχρησιν αὐτῆς. Καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων ἠκολούθησαν τὸν ἴδιον δρόμον τῆς συνηθείας πρὸς τοῦτο. Ἐγνώριζον ὅτι διὰ τῆς ἐπιβολῆς καὶ διὰ τῆς φαντασίας ἐπὶ τῶν ὄσων οἱ λαοὶ βλέπουσι, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σώματος καὶ οὐχὶ τῆς ψυχῆς, ἠδύναντο νὰ ἀποκτήσωσι τοιαύτην. Πρὸς τοῦτο περιεβλήθησαν ἐνδύματα πολύχρωμα, χρυσοποίκιλτα καὶ ἀδαμαντοστόλιστα.

Καὶ ἐνῶ ἡ βάσις καὶ ἡ οὐσία τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας, ἂν καὶ συγκεκαλυμμένη ὑπὸ τύπον παραβολῶν καὶ συμβόλων, ἦτο ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἡ κατάργησις τοῦ χρήματος, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ ἐθεώρησαν καλόν, χάριν φιλαργυρίας καὶ πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως, ὄχι μόνον νὰ μὴ προσπαθῆσωσι νὰ ἀνεγείρωσι τὸν πέπλον, τὸν καλύπτοντα τὸ βάθος καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ὑψηλῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ ἔθεσαν καὶ ἄλλα παραπετάσματα, πλανῶντες τοὺς λαοὺς **EN SKOTEI KAI SKIA THANATOY**. Ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία ἦτο ἡ μοναδικὴ αἰτία τῆς διαιρέσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων, ἂν καὶ μία ἦτο ἡ βάσις, ἐκ τῆς ὁποίας ὅλοι ἐξεκίνησαν. Τὸ δένδρον τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐγένετο πολυσχιδὲς καὶ πολὺκλαδον. Ἐχομεν τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς Καθολικούς, τοὺς Διαμαρτυρομένους, τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Λουθηρου, τοὺς Καλβινιστάς, τὰ τάγματα τῶν Ἰησουϊτῶν, τῶν Φραγκισκανῶν καὶ ἀναριθμήτους ἄλλας διακλαδώσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ μία προσπάθεια τῶν ἐκάστοτε ἀρχηγῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργα-

νώσεων, ὅπως ἀποκτήσωσι δύναμιν καὶ ὕλην.

Ὅ,τι παρατηρήθη εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὀργανώσεις, ἔνεκεν τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, τὸ ἴδιον παρατηρεῖται σήμερον καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἐργατικὰς ἐνώσεις. Ὡς εἶπομεν ἀλλοχοῦ, ΘΕΟΣ σημαίνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀργανωμένης ἀνθρωπίνης δυνάμεως. Αὐτὸ εἶναι ἡ ρίζα τοῦ δένδρου, ὅπως εἰς τὸ δένδρον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ρίζα εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ἔπρεπε πᾶς ἄνθρωπος, ὡς εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀποτελῇ μέλος τῆς ὀργανωμένης ἐκείνης δυνάμεως. Ἡ ἐπιθυμία ὁμως τῶν ἐκάστοτε ἀρχηγῶν τῶν ἐργατικῶν ἐνώσεων, πρὸς ἀποκτησιν δυνάμεως, δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ πάντοτε ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ προσοχῇ εὐρισκόμενον πλουτοκρατικὸν σύστημα νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν τοαύτην τάσιν καὶ ἐπιθυμίαν, πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τοῦ πολυπληθοῦς σώματος τῶν ἐργατῶν. Διὰ τὰς ἐργατικὰς ἐνώσεις ἔχει οὕτω τεθῆ τὸ ζήτημα: **Ἡ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Ἡ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΟΣ.** Τοῦτο εἶναι ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῶν ἀγώνων τῶν ἐργατῶν, χάριν τῆς ὁποίας καὶ συνησπίσθησαν εἰς ἐνώσεις. Τὶ ὁμως συμβαίνει; Ὅταν αἱ ἐργατικαὶ ἐνώσεις, χάριν τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀρχῆς, εἶναι ἔτοιμα ὅπως δώσουν μάχην, ἢ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐργατικῶν ἐνώσεων θὰ χάσουν τὸ θάρρος των ἢ ἡ ὀπισθεν τῶν ἀρχηγῶν ἐνυπάρχουσα ἀπόφασις χάνει τὴν δύναμιν αὐτῆς. Ὅταν δίδεται τὸ σημεῖον τῆς μάχης, τὰ μέλη παύουν νὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχήν, μὴ ὄντα ἐν τῇ πράξει σύμφωνα, **ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΠΥΡΙ.** Λουκᾶς 3:17 παρομοιάζοντα πρὸς τὸν Πέτρον, ὅστις εἶπε: **ΚΑΙ ἈΝ ΟΛΟΙ ΣΕ ΑΠΑΡΝΗΘΟΥΝ, ΕΓΩ ΟΧΙ.** Ματθαῖος 26—33, πρὸς τὸν ὁποῖον Πέτρον ὁ Χριστὸς εἶπε: **ΠΡΙΝ Ἡ ΑΛΕΚΤΩΡ ΦΩΝΗΣΗ, ΤΡΙΣ ΑΠΑΡΝΗΣΗ ΜΕ.** Ματθαῖος 26:34—35. Οἱ ἀρχηγοὶ, χάνοντες τὸ θάρρος των, ἐγκαταλείπουν τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Καὶ οὕτω τὸ κεφάλαιον πάντοτε εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας δύναται νὰ λέγη ὅ,τι εἰπέ ποτε ὁ Καῖσαρ: **ΑΣ ΠΟΛΕΜΗΣΩΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΝΕΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΑΝΕΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.**

Καὶ οὕτω παρατηρήθη, ἐνῶ ἡ βάσις τῶν ἀγώνων τῶ νεργατικῶν ἐνώσεων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀναβιβάζη αὐτὴν εἰς περιωπὴν

θρησκείας, ὅτι ἔλλείπει ἀπὸ τὰς ἐνώσεις ἢ ἐθελουσία τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἢ σταθερότης τῶν μελῶν. Οὔτε οἱ ἀρχηγοὶ ἐτόλμησαν νὰ ἀνέλθουν τὸν Γολγοθᾶν, ὅπως ὁ Χριστὸς—πολλοὶ ὀλίγοι ἀπετέλεσαν ἐξαίρεσιν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ντέπς—οὔτε τὰ μέλη ἔχουσι πίστιν τοιαύτην, ὥστε ἐκ τῶν στελεχῶν αὐτῶν νὰ ἐξέλθωσι μάρτυρες τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Ἰδέας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι, ἂν καὶ ἀγωνίζονται ἓνα εὐγενῆ καὶ δίκαιον ἀγῶνα, νὰ γίνωνται προδόται καὶ ἀρνηταὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας. Σήμερον τόσον οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας κόπτονται ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιφάνειαν καὶ οὐχὶ κατ' οὐσίαν, ὅσον καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐργατικῶν ἐνώσεων ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα θὰ εἶχεν ἢ δικαία διανομὴ τῶν φυσικῶν προϊόντων, τῶν παραγομένων διὰ τῶν μόχθων τῶν ἐργατῶν. Πλὴν ὅμως οἱ ἀγῶνες ἀμφοτέρων εἶναι ἀγῶνες μὴ πιστευόντων. Καὶ ὅμως ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην διδασκάλων, ἀλλὰ διδασκάλων καὶ ἀρχηγῶν οὐχὶ κατ' ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, διδασκάλων καὶ ἀρχηγῶν, ὅχι μόνον μὲ φωτισμένον νοῦν, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐταπάρνησιν καὶ μὲ ἠθικὴν καὶ μὲ χαρακτῆρα.

Ἔθεσα τὸ παρὸν κεφάλαιον, ὅπως τὸ ἔθεσα, ἀπὸ σκοποῦ. Διότι πιστεύω ὅτι μεταξὺ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν ἐργατῶν, ὑπάρχει σχέσις καὶ συνάφεια τοιαύτη, ὁποία παρατηρεῖται μεταξὺ **ΙΔΕΑΣ** καὶ **ΠΡΑΞΕΩΣ**. Ἡ μὲν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἰδέα, οἱ δὲ ἀγῶνες τῶν ἐργατῶν ἡ πρᾶξις. Παραδόξως ὅμως συμβαίνει, ὥστε οἱ μὲν ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐργατῶν, οἱ δὲ ἐργάται—Σοσιαλισταί, Κομμουνισταί—νὰ ἐχθρεύωνται τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἄξιοι ἀγχόνης ἀμφότεροι. Οἱ μὲν κληρικοὶ ὡς πλανώμενοι ἐν τῷ σκότει καὶ πλανῶντες καὶ τοὺς λαοὺς, οἱ δὲ Σοσιαλισταί-Κομμουνισταί διότι ἀρνοῦνται τὴν βάσιν τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, τὴν ὁποίαν βάσιν ἔθεσε πρῶτος ὁ Χριστὸς διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ πιστῶς ἠκολούθησε καὶ ἐφήρμοσε διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει, διότι οἱ μὲν κληρικοὶ ἕως τώρα ἠσχολήθησαν μὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὅχι μὲ τὴν οὐσίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ Σοσιαλισταί-Κομμουνισταί, παρανοήσαντες ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε χαραχθείσης πορείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς θρησκείας, τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῆς οὐσίας τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας. Οἱ μὲν κληρικοὶ πιστεύουν ὅτι

ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, ἐνεταφιάσθη καὶ ἀνέστη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, οἱ δὲ Σοσιαλισταὶ-Κομμουνισταὶ δὲν δύνανται νὰ ἴδωσιν αὐτόν, καί-
 τοι παρίσταται μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς παρίσταται με-
 ταξὺ αὐτῶν καὶ εἶναι πάντοτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχόντων νοῦν καὶ
 ὀφθαλμοὺς ὅπως τὸν ἴδωσι. Ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς Ἑβραίους
 7:2—2—3—4 καὶ 8:9—10—11 καὶ Ἰωάννης 14:19—20. Διὰ
 τοὺς κληρικοὺς ὅμως, οὕτω φερομένους, ἔχομεν νὰ ὑπομνήσωμεν τὸ
 τοῦ Εὐαγγελίου: ΟΥ ΠΑΣ Ο ΛΕΓΩΝ ΜΟΙ ΚΥΡΙΕ, ΚΥΡΙΕ,
 ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ,
 ΑΛΛΑ Ο ΠΟΙΩΝ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ματθαῖος 7:21
 —22, εἰς δὲ τοὺς Σοσιαλιστάς-Κομμουνιστάς ἐπίσης τὸ τοῦ Εὐαγ-
 γελίου: ΟΥΚ ΕΠ' ΑΡΤΩ ΖΗΣΕΤΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΑΛΛΑ
 ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΡΗΜΑΤΙ. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ ἐπείγει, εἶναι
 ὅτι οἱ λαοί, πάσχοντες, ζητοῦσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἡ δὲ σωτηρία
 αὐτῶν ἔγκειται ἐν τῇ συνεργασίᾳ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ μετὰ
 τῶν ἐνώσεων τῶν ἐργατῶν. Τοῦτο ἔσται τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ
 τὸ τέλος, ἡ Ἰδέα καὶ ἡ Πραξις. Τοῦτο ἔσται τὸ τελικὸν φῶς τῆς
 ἀληθείας, ὅπερ ὅμως τελικὸν φῶς τῆς ἀληθείας δὲν ἔρχεται μόνον
 του διὰ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἰδίας ἡμῶν προσπα-
 θείας. Μέχρι τοῦδε πρὸς τοῦτο πολὺ μικρὰ προσπάθεια ἐγένετο,
 διότι, ὅπως ὁ ἄνεμος ταράττει τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανούς,
 οὕτω καὶ τὸ ἀργύριον μέχρι τοῦδε συνετάραττε τὴν ἀνθρωπότητα,
 φέρον τὴν πειρατικὴν του σημαίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνεγράφετο μὲ
 πύρινα καὶ αἱματωμένα γράμματα: Ο ΓΑΡ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΟΥ ΖΩΗ
 ΜΟΥ ΕΣΤΙ.

Ἐκτὸς τούτου, τὸ πειρατικὸν πλουτοκρατικὸν σύστημα ἐκώλυσε
 καὶ τὴν ἐλευθέραν ἐκπαίδευσιν τῶν λαῶν. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν λαῶν
 σήμερον δὲν εἶναι ἐλευθέρα, ἀλλὰ διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ συστήματος
 ἐν εἴδει προπαγάνδας καὶ ὑπὲρ πραγμάτων καὶ ἰδεῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι
 προσφιλῆ ἢ συμφέροντα εἰς τὸ σύστημα, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν
 τοὺς λαοὺς νὰ ἔχουν σκέψεις κληρονομικάς, τοῦτέστιν οἱ λαοὶ νὰ
 σκέπτονται περὶ πραγμάτων καὶ ἰδεῶν ὅπως ἐσκέπτοντο οἱ ἄνθρωποι
 εἰς τὴν ἀρχαίαν κλασικὴν ἐποχὴν ἢ εἰς τὸν μεσαίωνα. Ὑπάρχουσι
 σήμερον χιλιάδες βιβλίων ἐν κυκλοφορίᾳ ἢ εἰς τὰς βιβλιοθήκας καὶ
 ὅμως οἱ λαοὶ δὲν τὰ μελετοῦν ἢ ἐὰν τὰ μελετοῦν δὲνδ ἔδυνανται νὰ τὰ
 ἐννοήσουν, τὸ δὲ συμπέρασμα καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μελετοῦν, εἶναι

ἐκεῖνο, ὅπερ συμφέρει εἰς τὸ σύστημα. Πολὺ ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, μελετῶντες, ἐξηγάγον συμπεράσματα ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν σκέψεως, οἱ τοιοῦτοι δὲ κατὰ κανόνα ἀπεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συστήματος ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ, τοῦτέστιν ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ σκέψις διέφερε ριζικῶς μὲ τὴν καθιερωμένην σκέψιν τοῦ συστήματος. Ἴσως καὶ ἐγώ, ἐξηγῶν μερικά πράγματα ὄχι σύμφωνα μὲ τὴν συμφέρουσαν καὶ καθιερωμένην σκέψιν τοῦ κρατοῦντος συστήματος, νὰ θεωρηθῶ καὶ νὰ κἀτηγορηθῶ ὡς ριζοσπάστης, ἐπαναστάτης, ἀναρχικὸς καὶ δὲν γνωρίζω τί ἄλλο. Ἡ ἀκράδαντος πεποίθησίς μου ὅμως εἶναι ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἓνα πρώτης τάξεως προπαγανδιστικὸν βιβλίον τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦτέστι τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας. Πρὸς τοῦτο καλεῖται ὁ ἀναγνώστης νὰ ρίψῃ ἓνα βλέμμα καὶ νὰ μελετήσῃ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Γραφάς, πλὴν ὅμως ὄχι μὲ πνεῦμα δέσμιον ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ, ἀλλὰ μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον. Διὰ μιᾶς τοιαύτης μελέτης ὁ ἀναγνώστης ἔχει νὰ ὠφεληθῆ πολλά, διότι θὰ εὔρη ὕλην πνευματικὴν πλουσιωτάτην, περὶ τῆς ὁποίας οὔτε κἀν ιδέαν εἶχε πρότερον. Καὶ οὕτω, καὶ μόνον οὕτω, δύνανται νὰ κατανοήσωσι καὶ νὰ ἐξαγάγωσι συμπεράσματα ἰδικά των, μελετῶντες τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Γραφάς καὶ οὐχὶ ἀκούοντες τὰς ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας δίδει ὁ συμφεροντολόγος κληρὸς καὶ τὸ ὑποχείριον εἰς τὴν πλουτοκρατίαν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα. Οἱ διδάσκαλοι ἐξηγοῦσι τὰ σύμβολα καὶ τοὺς μύθους κατὰ λέξιν, οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσχολοῦνται μόνον περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ δὲ ΚΑΤΑΣΦΑΞΑΤΕ (Λουκᾶς 19:27) καὶ τὸ ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΜΑΧΑΙΡΑΣ (Λουκᾶς 22:36) ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐμφαντικώτερα αὐτῶν ἀποφεύγουν νὰ ἐξηγήσωσι, διότι τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ ἦτο συμφέρον εἰς τὸ σύστημα, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν μέρος, ἀφοῦ εἶναι λάτρεις τοῦ χρήματος. Πολλοὶ ὅμως σήμερον ἄνθρωποι, καθὼς καὶ ἐγώ, δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν—ΚΡΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ—ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἐπανέλθῃ ὡς ἰδέα ἐφηρμοσμένη, ὡς σύστημα κοινοκτημοσύνης ἐφηρμοσμένον. Ἐὰν οἱ ἱερεῖς πιστεύωσιν εἰς τὴν κατὰ σῶμα παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, τότε πρέπει νὰ περιμένωσι διὰ πολλὰ ἑκατομμύρια ἔτη ἀκόμη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τῆς ἀναμονῆς των θὰ ἐξακολουθῶσιν νὰ εἶναι εἰδωλολάτραι, τυφλοὶ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ ἐνῶ θὰ νομίζουν ὅτι εἶναι ΣΥΝ ΧΡΙΣΤΩ,

θά εἶνε πάντοτε ΣΥΝ ΔΙΑΒΟΛΩ, ἀφοῦ ὁ κόσμος θὰ ἔξακολουθῇ νὰ βαδίζῃ τὴν ἰδίαν πορείαν, διηρημένος, φιλονεικῶν καὶ φονεύων ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, διὰ τὸ ὁποῖον πρᾶγμα οἱ ἱερεῖς θὰ ἔχωσιν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην.

Ὁ φυσικὸς νόμος τῆς σωτηρίας καὶ προόδου τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἔνωσις, ἡ ἠνωμένη δύναμις τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἔνωσις (Θεὸς) μέχρι τοῦδε ἐπέφερε τὴν παροῦσαν πρόοδον. Καλλιεργοῦμεν τὴν γῆν, μεταφερόμεθα διὰ τῶν ἀμαξοστοιχιῶν καὶ οἱ μεγάλοι Προμηθεῖς τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Κοπέρνικος, ὁ Φούλτων, ὁ Ἔδισσον, ὁ Μαρκόνι, μᾶς ἔδειξαν τὸν δρόμον τῆς προόδου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ σύστημα ἔκλεψε τὴν εὐτυχίαν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς χαρᾶς. Ὁ Προμηθεὺς (Χριστὸς) μᾶς δεικνύει τὸν τρόπον τῆς εὐδαιμονίας καὶ χαρᾶς, διὰ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ τῆς ἀχρηματίας, πληρώσας τὰς πεποιθήσεις του διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ θανάτου. Τὸν τρόπον τῆς εὐδαιμονίας καὶ χαρᾶς τῆς ἀνθρωπότητος μᾶς τὸν δεικνύει σήμερον καὶ ὁ Κομμουνισμὸς ἐν τῇ πράξει, κηρύσσων ἀνάστασιν καὶ ἀποκήρυξιν τῆς ὑποτελείας τοῦ ἀργυρίου (ὄφεως) διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἠνωμένης δυνάμεως (Θεὸς) τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ἡ πάλῃ αὐτῶν νὰ εἶναι, ΟΥΧΙ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ. Πρὸς Ἐφεσίους 6:11. Καὶ ὑπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν σύστημα ἡ ἀνθρωπότης θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διατρέφῃ τοὺς φυσικῶς ἀνικάνους ἀνθρώπους, πλὴν ὄχι καὶ τοὺς πλουτοκράτας, οἱ ὁποῖοι, καίτοι χαίρουσιν ἄκρας ὑγείας, ἐν τούτοις ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ προσφέρωσιν οὐδεμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ πλούτου των διενεργοῦσι πολέμους, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι πληρῶνουσιν εἰς ὕλην καὶ αἷμα. Καὶ ὅμως ἡ τοιαύτη κατάστασις ἔξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἐπὶ τόσους μακροὺς αἰῶνας. Καὶ διατί; Διότι αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι δὲν κατενόησαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος Θεός, ὡς εἶπομεν, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὀργανωμένης δυνάμεως τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τοῦτο ἔξακολουθοῦσι νὰ εἶναι διηρημένοι, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον τοὺς διδάσκει τὸ σύστημα διὰ τοῦ κλήρου, εἰς τὸν Θεόν, ὅστις εὐρίσκεται πέραν τῆς γῆϊνης ζωῆς καὶ ἐπομένως

δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ γηϊνῇ αὐτοῦ ζωῇ.

Αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι, λόγῳ τῆς ἀτελοῦς μορφώσεώς των, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσωσιν, οὔτε ἠδυνήθησαν νὰ ὀρθοτομήσωσιν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία εὐρίσκεται μέσα εἰς τό: ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΕἶΝΑΙ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ. Τιμόθεον α' 6—10. Δὲν ἠδυνήθησαν αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι νὰ κατανοήσωσιν ὅτι ἡ εὐδαιμονία των δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἀργυρίου δι' ἑαυτάς, ἀλλὰ εἰς τὴν κατάργησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸ ΠΟΙΗΣΑΤΕ ΟὐΝ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΞΙΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ. Λουκᾶς 3:8.

“Οἱ αἱ κακίαι αἱ ὑπάρχουσαι, καὶ περισσότεραι ἀκόμη, θὰ ἐξακολουθήσωσιν νὰ μαστίζωσιν τὴν ἀνθρωπότητα ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπότης κατὰ πλειοψηφίαν τοῦλάχιστον δὲν δυνηθῇ νὰ κατανοήσῃ, πλανωμένη ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι σύμβολον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ὁ Χριστὸς δὲν θὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ ζήσῃ ὅμως ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐξαπλώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἰδεῶν του. Τὰ ἐν παραβολαῖς καὶ μυθολογίαις ἐξηγούμενα, ὅπως ἐξηγοῦνται ὑπὸ τοῦ κλήρου, εἶνα ἰσκότος· καὶ ὅμως, ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἦτο φῶς καὶ ἀλήθεια. Ὁ Παῦλος λέγει: ΠΑΝ ΤΟ ΦΑΝΕΡΟΥΜΕΝΟΝ ΦΩΣ ΕΣΤΙ. Πρὸς Ἐφεσίους 5:13. Πῶς ὅμως δύναται νὰ φανερωθῇ ἐὰν μὴ ἐφαρμοσθῇ ἐν πράξει τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια;

Ἐτόνισα πολλάκις καὶ πάλιν παρακινῶ τοὺς ἀναγνώστας μου ὅπως μόνοι των ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ ὄχι φανατισμένον. Ἐὰν οὕτως ἐρευνήσωσιν, θὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὁ ΘΕΟΣ δὲν εἶναι δύναμις, μὴ ἔχουσα οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ τελειοτέρου τοῦτέστι δημιουργήματος τῆς φύσεως, μὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν του, ἀλλὰ δύναμις σχετικὴ πρὸς τὸν ἀνθρώπον. Ὁ πιστεύων εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀνθρώπος εἶναι καὶ αὐτὸς Θεός. ΣΕΙΣ ΘΕΟΙ ΕΣΤΕ. Ἰωάννης 10:35. ΕΝΔΥΘΗΤΕ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Πρὸς Ἐφεσίους 6:11. Τοῦτέστι, λάβετε δύναμιν ἐνώσεως ἐν τῷ πολιτεύματι τοῦ Χριστοῦ, ΔΙΑ ΝΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΤΕ ΕΝ Τῇ ΠΟΝΗΡᾳ ΗΜΕΡᾳ, ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΙ-

ΣΘΕ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
 ΞΕΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΩΝ. Πρὸς Ἐφεσί-
 ους 6:11.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν περικοπῶν, πᾶς ἐρευνητής, μὲ πνεῦμα καθαρόν καὶ ἐλεύθερον, δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ λέξις ΘΕΟΣ ἐννοεῖ δύναμιν ἀποτελουμένην ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ὀργανώσεως. Ἡ τοιαύτη ἔννοια δὲν δύναται νὰ ἀποκαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς σήμερον, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται ἐθελούσιος μελέτη καὶ ὑπομονὴ ἀφαντάστου ἐρεύνης. Ὅπως εἶπομεν καὶ ἄλλαχού, τὰ ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου δὲν ἔχουν τὴν σημασίαν τῶν λέξεων μόνον. Ἐπίσης καὶ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας δὲν ἔχουν τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν παριστάνουν, ἀλλὰ τόσον τὸ Εὐαγγέλιον, ὅσον καὶ αἱ μυθολογίαι, ἐκφράζουν ἐννοίας κατὰ συμβολισμόν. Δυστυχῶς ὅμως, ὁ μὲν κλήρος, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ ἀληθῆς ἐρμηνευτὴς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Γραφῶν, ἐτύφλωσε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν δὲ ἕτερον ἐτύφλωσαν οἱ διδάσκαλοι ἐξηγοῦντες τὰς μυθολογίας, καὶ οὕτως ὁ κόσμος τυφλὸς πλανᾶται μέσα εἰς ἕνα λαβύρινθον, διαρκῶς βαδίζων μὲ μόχθον, μὲ κόπον, μὲ βασάνους, μέσα εἰς τοὺς ἐλιγμούς καὶ τὸ σκότος αὐτοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν θρησκείαν, τὴν θρησκείαν ἢ ὁποία ἐννοεῖ πολίτευμα ἰδανικῆς τελειότητος, βασιζομένην ἐπὶ τῆς ἠθικῆς, καὶ τὴν ὁποίαν θρησκείαν κατεδίωξαν καὶ καταδιώκουν οἱ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΕΣ, Ἐφεσίους 6:11, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἔδρα εἶναι ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ, τοῦτέστι τὸ νέον πολίτευμα τῆς διακυβερνήσεως τῶν λαῶν, διὰ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, συμφώνως πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ. Ἴδε Πράξεις Ἀποστόλων 4:32.

Διὰ τὴν κατανόησιν ὁμοῦς τῆς θρησκείας αὐτῆς καὶ τὴν πιστὴν αὐτῆς ἐφαρμογὴν προαπαιτεῖται ἡ ἐκπαίδευσις τῶν λαῶν, διότι ἡ παιδεία σημαίνει ΚΑΤΑΝΟΕΙΝ καὶ ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τῆς προόδου καὶ τελειότητος τοῦ ἀνθρώπου, πλὴν ὅμως ὄχι παιδείαν, ὡς τὴν σημερινήν, διότι ἡ τοιαύτη παιδεία δὲν διαφέρει ποσῶς τῆς ἀμαθείας, διότι εἶναι παιδεία ὄχι ἐλευθέρη, ἀλλὰ δούλη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκπαιδεύεται τὸ ἄτομον σωματικῶς μόνον, ὄχι ὁμοῦς καὶ πνευματικῶς, ὁμοιάζον πρὸς τὸν Ἀσκὸν τοῦ Αἰόλου ἢ πρὸς δίσκον φωνογράφου. Ἡ ἀληθῆς ἐκπαίδευσις προϋποθέτει δημιουρ-

γίαν σκέψεως ἰδίας μέσα εἰς τὸ ἄτομον, πράγμα, ὅπερ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη ἢ σημερινὴ δούλη ἐκπαίδευσις, διὰ τῆς δημιουργίας δὲ ἰδίας σκέψεως τὸ ἄτομον θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη γνώμην φωτισμένην ἐπὶ ὅλων τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, ἅτινα τὸ ἀπασχολοῦσιν, ἐνῶ ἢ σημερινὴ δούλη ἐκπαίδευσις τὸ μόνον, ὅπερ κατώρθωσεν εἶναι νὰ κάμῃ τὸ ἄτομον ἐγωϊστήν. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Ἴνδοι τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔχουν τοιαύτας ἀνοήτους ιδέας, ὁποίας ἐδημιούργησεν ἢ ψευδῆς ἡμῶν ἐκπαίδευσις, ὥστε νὰ λέγωσιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε τοὺς πολέμους, τὸν πατριωτισμόν, τὸ ἀργύριον, τὸ ἐμπόριον, οὔτε πιστεύουσιν εἰς τὰς μυθολογίας τῶν σχολείων μας, καθ' ἃς ὁ Ἄτλας ἐκράτησε τὴν γῆν εἰς τοὺς ὤμους του.

Εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ ποτε μίαν περιφέρειαν παραχωρηθεῖσαν εἰς τοὺς Ἴνδους ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Συνανεστράφην καὶ ὠμίλησα μὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Ἰνδῶν αὐτῶν. Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ συναναστραφῶσι μὲ Ἀμερικανούς, λαβόντες τὸ μικρόβιον τοῦ πολιτισμοῦ μας, παραδέχονται τὸν Θεὸν ὅπως καὶ ἡμεῖς, ὑπὸ μορφήν ἀνθρωπίνην, οἱ δὲ τελείως ἀπολίτιστοι παραδέχονται ὅτι ὑπάρχει μία δύναμις ἄγνωστος, τὴν ὁποίαν δύναμιν, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ λεγόμενοι πολιτισμένοι, προσπαθοῦν νὰ τὴν ἀνεύρωσιν εἰς τὸν οὐρανόν, πέραν τοῦτέστι τῆς γήινης ζωῆς αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἐντὸς ἑαυτῶν. Οἱ Ἴνδοι ὅμως ἔχουσι τοῦτο τὸ καλὸν ἐπὶ πλεον ἡμῶν. Τὴν γυναῖκα—μητέρα—διὰ τῆς ὁποίας διετηρήθη ἢ ἀνθρωπίνη ζωὴ, τὴν σέβονται καὶ τὴν προφυλάσσουν. Ἡμεῖς τοῦναντίον βλέπομεν εἰς τὴν γυναῖκα—μητέρα—τὴν παραγωγικὴν δύναμιν, τὴν γέννησιν τέκνων, τῶν ὁποίων τὴν ἐργασίαν θὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν πρὸς αὔξησιν τοῦ πλοῦτου μας ἢ τὸ θῦμα τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεών μας καὶ ὡς ἐκ τούτου μετεβάλλομεν τὰς Ἐστιάδας Παρθένους, αἱ ὁποῖαι διετήρησαν ἄσβεστον τὸ πῦρ τῆς ζωῆς, εἰς Ἱερείας τοῦ Ναοῦ τῆς Κύπριδος Ἀφροδίτης, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸ δῶρον τῆς νεότητος καὶ κατόπιν ἀφίνομεν αὐτὰς νὰ ἐπαιτῶσιν ἢ νὰ ἀναζητῶσι τροφήν εἰς τὰ ἀπορρίμματα τῶν ὀδῶν.

Καὶ κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἔρχονται οἱ κληρικοὶ μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ἡμεῖς μὲ ἀλαζονίαν καὶ λέγομεν ὅτι εἴμεθα ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, τοῦτέστιν ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα ἐπικαλούμεθα διὰ τοῦ ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ. Τοιοῦτος

ὅμως Χριστιανισμὸς εἶναι βαρβαρισμὸς. Χριστιανισμὸς κατ' οὐσίαν εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ Λενὶν προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τὸν ὁποῖον πολεμᾷ ὁ Ρωσικὸς λαός. Πολεμῶν ὅμως μάχεται καὶ προασπίζει ἑαυτὸν καὶ οὐχὶ τὴν ψευδῆ κατάστασιν, τὴν γνωστὴν ἕως τώρα ὑπὸ τὸ ὄνομα ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα, πολεμᾷ καὶ τώρα ὁ Ρωσικὸς λαός ἀλλὰ **ΙΝΑ ΤΟ ΑΚΑΡΠΙΟΝ ΔΕΝΔΡΟΝ ΚΟΠΗΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΥΡ ΒΑΛΛΗΤΑΙ**. Λουκᾶς 3:8, καὶ ὅπως φονεύσῃ τὸν ὄφιν (ἀργύριον), ὅστις ἐξαπατᾷ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ τὸ ἐμπόριον (διάβολον) ὅπερ ἀπερρόφησε τὸν ἐσώκοσμον καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς ἀνθρω-ἐμπόριον οὕτω περιγράφει ὁ Λέων Τολστόη:

Τὴν δύναμιν τοῦ κακοῦ ὅπερ ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἐμπόριον οὕτω τὴν περιγράφει ὁ Λέων Τολστόη:

...**Βλέπω ἐπιπλέουσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τὴν μοῖραν τῆς ἀνθρωπότητος ἐν σχήματι πελωρίου γυμνῆς γυναικός. Ἡ καλλονὴ αὐτῆς, τὸ μείδιμά της καὶ τὰ κοσμήματα αὐτῆς ἀπορροφοῦν ἀγοράς. Τὰ ἔθνη τρέχουν μὲ φρενοβλάβειαν ὅπως τὴν συλλάβουν καὶ εἶναι ἀνυπόμονα ὅπως προσελκύσωσιν αὐτὴν εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν δώματα, πλὴν αὕτη ἀγαπᾷ τοὺς προαιωνίους αὐτῆς λάτρας, τοὺς ρυθμιστὰς τῶν τροχῶν τῆς γῆς. Εἰς τὴν πλουσίαν αὐτῆς κόμην φέρει κοσμήματα ἐξ ἀδαμάντων καὶ ρουβινίων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων χαράσσεται τὸ ὄνομά της **ΕΜΠΟΡΙΟΝ**.**

Ὅταν σαγηνεύῃ καὶ μαγεύῃ ἐπιφέρει περισσότεραν καταστροφὴν εἰς τοὺς ἀκολούθους τοῦ προορισμοῦ της. Ἡ πνοὴ της ἐξατμίζει εὐτέλειαν διαπραγματεύσεως καὶ ἡ μεταλλικὴ της φωνὴ ὡς ἀπὸ χαρακτῆρος ἀγαπᾷ τὸν χρυσόν. Τὸ πλήρες πλεονεξίας ὅμως βλέμμα της εἶναι δηλητηριῶδες διὰ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα πίπτουσι θῦμα εἰς τὰ θέλγητρά της.

Βλέπω νὰ ἔχη τρεῖς μεγάλους βραχίονας καὶ λυχνίαν εἰς ἐκάστην χεῖρα φωτίζουσα τὴν παγκόσμιον διαφθοράν. Ἡ πρώτη λυχνία συμβολίζει τὰς φλόγας τοῦ πολέμου. Ἡ ὠραιότης αὐτῆς διατρέχει φιλοφρόνως ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνους καὶ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Τὴν ὑποδέχονται παντοῦ αἱ φλόγες τοῦ πατριωτισμοῦ, αἱ ὅποια ἀργότερον μεταβάλλονται εἰς βρυχηθμοὺς ἢ τηλεδόλων καὶ κλαγγὴν ὕπλων. Ἡ δευτέρα λυχνία περιλαμβάνει τὰς φλόγας τῆς πολυγαμίας καὶ ὑποκρισίας, ἀνάπτουσα τὰς λαμπάδας τῆς ἐντὸς τῶν ἐκκλησιῶν, ἐντὸς τῶν θωμῶν ἱερῶν ἐκπαιδευτηρίων, διασπείρουσα τὸν σπύρον τοῦ ψεύδους καὶ τῆς διαστροφῆς καὶ μὲ φανατισμὸν φέρει πάντοτε τὴν λυχνίαν πρὸς φανατισμὸν ὁδηγοῦσα τοὺς λαοὺς εἰς τοὺς τάφους αὐτῶν. Ἡ τρίτη λυχνία εἶναι ἡ λυχνία τοῦ νόμου, τὸ πλέον ἐπικινδυνωδέστερον θεμέλιον τοῦ ἐμπορίου, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχονται αἱ μοιραῖαι ἐργασίαι εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου δημιουργοῦνται λέξεις καὶ προγράμματα καὶ φράσεις ἀνεξηγήτων διηγήσεων.

Αἱ μεγάλαι συγκρούσεις θὰ ἐπέλθουν ἐν ἔτει **1912**, ἡ δὲ πυρκαϊὰ θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν λυχνίαν τοῦ πρώτου βραχίονος εἰς τὰ ἔθνη τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης μετατρεπομένης εἰς καταστρεπτικὴν συμφορὰν ἐν ἔτει **1914**. Κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος βλέπω ὅλην τὴν Εὐρώπην εἰς πῦρ καὶ αἱματοχυσίαν. Ἀκούω τὸν θρῆνον ἀνερχόμενον διὰ μέσου τῶν πολεμικῶν πεδιάδων. Κατὰ τὸ ἔτος ὅμως **1915** ξένη μορφή ἐκ δύσεως ἀνατέλλουσα, ἓνας μέγας Ναπολέων θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ αἱματοδρέκτου δράματος. Εἶναι ἄνθρωπος μὲ πολὺ ὀλίγας στρατιωτικὰς γνώσεις ἀλλὰ μὲ πολλὰς τολαύτας συγγραφικὰς καὶ ἐκδόσεις ἐφημερίδος, καὶ ὁ ὅποιος θὰ ἀφαρπάσῃ τὴν Εὐρώπην καὶ θὰ κρατήσῃ αὐτὴν εἰς χεῖράς του μέχρι τοῦ **1925**.

Τὸ τέλος τῆς μεγάλης συμφορᾶς θὰ διαχαράξῃ νέας ἐποχὰς εἰς ὄλοκληρον τὸν κόσμον. Δὲν θὰ ἀπομείνουν μοναρχίαι καὶ βασιλείαι ἀλλὰ θὰ σχηματισθῶσιν ὁμοσπονδιακαὶ ἐνώσεις τῶν ἐθνῶν, εἰς τέσσαρα μόνον γιγάντεια κράτη κατὰ φυλάς. Ἡ Ἀγγλο-σαξωνική, ἡ Λατινική, ἡ Σλαβική καὶ ἡ Μογγολική. Μετὰ δὲ τὸ ἔτος 1923 βλέπω μεταμόρφωσιν τῶν θρησκευμάτων διὰ τοῦ φωτὸς τῆς δευτέρας λυχνίας. Ὁ Μονοθεϊσμός θὰ καταπέσῃ ὅπως κατέπεσε καὶ ὁ Πολυθεϊσμός. Θεός, Ψυχὴ, Πνεῦμα, θὰ ριφθῶσιν εἰς κάμινον καὶ θὰ διαλυθοῦν μετασχηματιζόμενα ἐπὶ νέου ἐπιπέδου. Βλέπω τὴν εἰρήνευσιν τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἠθικῆς ἐποχῆς, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἐκ Μογγολο-Σλαβίας περιπατῶν καὶ ζῶν ἤδη ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἐνεργητικὰ προτερήματα ἂν καὶ ὁ ἴδιος δὲν παραδέχεται ὅτι ἔχει ἀποστολὴν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.

Καὶ ἀναφαίνεται ἡ φλόγα τῆς τρίτης λυχνίας ἢ ὁποῖα ἔχει ἀρχίσει νὰ καταστρέφῃ τὴν οἰκογένειαν, τὴν συγγένειαν, τὴν τάξιν καὶ ἠθικὴν. Αἱ σχέσεις μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς θεωροῦνται ὡς σχέσεις φιλίας. Τεχνικῶς ἔχει ἀρχίσει ὁ πραγματικὸς ἐκφυλισμός. Οἱ ἀντεθνικοὶ πόλεμοι τῆς Εὐρώπης καὶ οἱ κλασικοὶ πόλεμοι τῆς Ἀμερικῆς ἐπέφεραν στραγγάλισιν τῆς προόδου μετατρέψαντες αὐτὴν πρὸς τὸν μεσαίωνα καὶ τὰς μεσαιωνικὰς ἀντιλήψεις. Τὸ φῶς ὅμως τοῦ συμβολισμοῦ θὰ λάμψῃ ὑπεράνω τοῦ φωτὸς τοῦ καπιταλισμοῦ. Ἀντὶ τῆς πολυγαμίας καὶ τῆς μονογαμίας θὰ προέλθῃ ποιητογαμία, ἢ δὲ συγγένεια τῆς φιλίας μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς θὰ βασίζεται εἰς τὰ ποιητικὰ θεμέλια τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς λογικῆς.

Καὶ βλέπω τὰ ἔθνη νὰ ἀναλαμβάνουν διανοητικῶς καὶ θὰ γίνῃ γνωστὸν τοῖς πᾶσι, αἱ τῶν παρελθόντων αἰώνων συμφοραί, ὅπότεν ὁ κόσμος δὲν

Θὰ ἔχη ἀνάγκην στρατῶν καὶ θρησκευτῶν ὑποκρισά-
 ας καὶ τέχνας ἐκφυλισμοῦ. Ἡ ζωὴ θὰ εἶναι ἐξέ-
 λιξις καὶ ὡς ἐξέλιξις τελειοποιήσις διὰ τῶν παρα-
 θερημάτων τοῦ παρελθόντος, τοῦ νοῦ καὶ τῆς συ-
 νειδήσεως. Ἐλέπω τὸ τρομερὸν δράμα τοῦ κό-
 σμου νὰ παρέρχεται καὶ ἡ ἀπόδειξις εἶναι ἐνώπιόν
 μου ὡς μία ὑπέρλαμπρος φανταστικὴ λάμπρις ἐπά-
 νω εἰς τὰ ἔρη ἐν ὥρᾳ σκότους . . . »

Ὅντως τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἰσχὺς πάσης κακίας ἐξ ὅσων μα-
 στίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι τὸ ἐμπόριον, ὁ πατριωτισμὸς καὶ
 ἡ ἰδιοκτησία. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἰδιοκτησία, διότι ἀνέπτυξαν
 τὴν πλεονεξίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ πατριωτισμὸς, διότι
 δὲ μιᾶς συστηματικῆς καὶ ἀδιαλείπτου προπαγάνδας ἐδίδαξε τοὺς
 ἀνθρώπους νὰ φονεύωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Τὸ μὲν ἐμπόριον καὶ
 ἡ ἰδιοκτησία ἔφθειρε τὸν νοῦν, τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τοῦ ἀν-
 θρώπου, ὥστε χάριν πλεονεξίας νὰ κλέπτῃ, νὰ ψεύδεται, νὰ ἀ-
 πατᾷ, νὰ αἰσχροκερδῇ, νὰ ἐμπορεύεται τὰς σάρκας καὶ τὰ ἱερὰ
 καὶ ὅσα τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ πατριωτισμὸς διέφθειρε τὸ σῶμα
 καὶ οὕτω ἐν 20ῳ αἰῶνι ὁ ἄνθρωπος κατήντησε νὰ μὴ διαφέρει
 τοῦ ἀνθρώπου τῆς προϊστορικῆς καὶ βαρβάρου ἐποχῆς, διατηρῶν
 στρατοὺς καὶ στόλους διὰ τῶν ὁποίων ὅπλων φονεύει ὁ εἰς τὸν ἄλ-
 λον. Ἴσως τις ἐρωτήσῃ: Μήπως τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα τῆς
 Ρωσσίας δὲν διατηρεῖ στρατοὺς σήμερον; Βεβαίως διατηρεῖ· ἄλ-
 λά διατηρεῖ στρατοὺς διότι θέλει, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ
 Εὐαγγελίου, ΕΚΡΙΖΩΣΑΤΕ ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ
 ΙΝΑ ΜΗ ΠΝΙΞΟΥΝ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ. Ματθ. 13-30, ὅπως κα-
 ταστρέψῃ τὰς ἀκάνθας καὶ τὰ παράσιτα, ἅτινα θέλουσι νὰ κατα-
 πνίξωσι τὸν Κομμουνισμόν, πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου καὶ μισθο-
 δούλων καὶ αἱ ὁποῖαι ἀκάνθαι καὶ παράσιτα ὑποβοηθοῦνται εἰς
 τὴν ἐργασίαν τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν κεφαλαιούχων καὶ προπαγαν-
 διστῶν ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι ὡς δίκαιον ἔχουσι τὸν πατριω-
 τισμόν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὸ ἀργύριον, τὸ ἐμπόριον, τὴν δουλείαν,
 ἐκ τῶν ὁποίων πραγμάτων, ὡς εἶπομεν, ἀπορρέουσι ὅλα τὰ κακὰ
 ἅτινα μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ δυσνόητος θρησκεία ἰδίως εἶναι αἱ
 ἐστίαι τῶν κακῶν, ὁ μὲν πατριωτισμὸς διότι καθιστᾷ ἄχρηστον

πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχὴν ἐπιβάλλων βαρβαρότητας καὶ πολέμους, ἡ δὲ δυσνόητος θρησκεία, διότι κατέστη σύστημα ἀπονεκρώσεως τοῦ νοῦ, ἀποδίδουσα τὰ πάντα εἰς τὸν Θεόν. Ὅπως ἀπὸ ἓνα ἀλκοολικὸν ἄνθρωπον ἐξέλιπεν ὁ ἀνδρισμὸς καὶ ἡ εὐπρέπεια διότι ὁ νοῦς του ἔχει ἀπονεκρωθῆ, οὕτω καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουσι μεθυσθῆ ὑπὸ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς θρησκείας δὲν δύναται τις νὰ περιμένη εὐπρέπειαν, ἠθικὴν, δικαιοσύνην. Ἡ τοιαύτη μέθη τοῦ νοῦ ὑπὸ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς θρησκείας ἐκαλλιεργήθη συστηματικῶς διὰ μέσου μακρῶν αἰώνων ὑπὸ τοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος, ὡς ἡ κυριώτερα πηγὴ πολιτισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ καλλιεργήσαντες τὴν μέθην αὐτὴν μεταξὺ τῶν λαῶν μήπως διέφυγον τὸν κίνδυνον; Δυστυχῶς συμφώνως μὲ τὸ σύστημα τοῦ ἀργυρίου (ὄφραως) καὶ ἡ τάξις τῶν πλουτοκρατῶν ἔχει πάθῃ ἀπὸ νέκρωσιν τοῦ νοῦ, ὅπως καὶ ἡ τάξις ἡ ὁποία ὑστερεῖται τῶν πάντων, μὲ μόνην τὴν οὐσιώδη διαφορὰν, ὅτι ἡ μὲν πενία καταστρέφει μόνον τὸ σῶμα, ὁ δὲ πλοῦτος, καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν. Ὁ μὲν πλούσιος ἔχων τὰ πάντα παύει νὰ σκέπτεται καὶ ἐπιπροσθέτως, λόγῳ τῆς σωματικῆς ἀργίας, ἐκφυλίζεται καὶ σωματικῶς, ὁ δὲ πένης ὑστερούμενος τὰ πάντα, πάσχων σωματικῶς, ἀφίνει τὸν νοῦν του νὰ ἐργάζεται. Ὁ μεγαλείτερος ἐφευρέτης ἦτο πάντοτε ἡ ἀνάγκη. ΚΑΙ Η ΠΕΝΙΑ ΤΕΧΝΑΣ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι.

Καὶ ὅμως ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου πάντοτε, ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν οὕτω καὶ εἰς τὸ παρὸν καθὼς καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ θείου ἐκείνου δώρου, ὅπερ λέγεται ἀνθρώπινος νοῦς. Διὰ τοῦτο θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ὅπως ὁ ἀνθρώπος ἀπέχη ἀπὸ πᾶσαν ἐνέργειαν, ἣτις θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπονέκρωσιν τοῦ νοῦ. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ὅπως ὁ ἀνθρώπος ἀπασχολήσῃ ἑαυτὸν εἰς μίαν οὐσιαστικὴν ἐκπαίδευσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐγκέφαλος θὰ ὤθῃ τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις, ὁ ἐγκέφαλος θὰ κατέχη τὰ ἡνία τῆς κυβερνήσεως τῶν πάντων, ὁ ἐγκέφαλος θὰ φέρῃ εἰς ὑποταγὴν τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, ὄχι ὁμως χάριν μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τὸ καλὸν τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος. ΜΗ ΣΥΣΧΗΜΑΤΙΖΕΣΘΕ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ, ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΣΘΕ ΤΗ ΑΝΑΚΕΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΟΣ, ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΚΑΙ

ΤΕΛΕΙΟΝ. Πρὸς Ρωμαίους 12: 2.

“Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπασχολήσῃ τὸν νοῦν του, μὲ μίαν οὐσιαστικὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην οὔτε ἀρχῶν, οὔτε ἐξουσίας, οὔτε θρησκευτῶν, οὔτε στρατῶν, διότι πᾶς τις θὰ ἔχῃ ΤΑΣ ΗΘΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΤΟΥ, ὡς ἀκρογωνιαῖον λίθον τῶν σχέσεών του πρὸς τοὺς ὁμοίους του. Βεβαίως ἐπὶ τοῦ παρόντος συστήματος καὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν ἀνθρώπων, αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐξουσίαι εἶναι ἀπαραίτητοι, διότι ἀπὸ ὅλους μας λείπουν αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, ὄντες κακοὶ ὄχι μόνον ἐκ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἕξεως καὶ ἀπὸ ἐκπαίδευσιν. Ἡ μεγάλη θεωρία τῆς ἀναρχίας δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ὑπὸ τὸ παρὸν σύστημα τοῦ ἀργυρίου, παρὰ μόνον ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, ὡς ἐδίδαξε ταύτην ὁ Χριστός. Θὰ ὑπάρχῃ καὶ τότε μία ἀρχή, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἄτομου. Τὸ ἄτομον θὰ εἶναι τότε, διὰ τὰς μεταξὺ τῶν ὁμοίων του σχέσεις, καὶ νομοθέτης, καὶ ἱερεὺς, καὶ πατὴρ. Τὸ ἄτομον θὰ εἶναι ὁ νόμος τῆς σχετικότητος, ὅστις διέπει τὰ πάντα, ἐν ἐφαρμογῇ μέσα εἰς τὸ περίφραγμα τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν του. Τότε τὸ ἄτομον θὰ εἶναι πραγματικῶς ἢ κατ’ εἰκόνα Θεοῦ ὁμοίωσις. Τότε θὰ εἶναι τὸ ἄτομον ἐν τῇ πραγματικότητι ἢ ἐπαύξει τῆς δυνάμεως τῆς ἐργασίας τοῦ θεοῦ του, διότι θὰ εἶναι ἡ ἀθάνατος δόξα, ἐν ἀντιπαραστάσει, τοῦ θεοῦ του, μέσα εἰς τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου. Τότε τὸ ἄτομον θὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖα δημιουργικῆς ἐργασίας, μεταβάλλον τὰς ἐρήμους εἰς κήπους ἀειθαλεῖς ῥόδων καὶ ἀνθέων. Θὰ δημιουργήσῃ πόλεις καὶ πύργους καὶ αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως θὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὸ διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον θὰ εἶνε πραγματικῶς ἐλεύθερον τόσον κατὰ σῶμα, ὅσον καὶ κατὰ νοῦν. Τότε τὸ ἄτομον θὰ ἀνεγείρῃ ναοὺς τῆς φήμης καὶ τῆς δόξης εἰς τὰς μεγαλοφυΐας, αἱ ὁποῖαι, ὅταν ἀναφαίνωνται, θὰ δύναται νὰ τὰς κατανοῇ καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ τὰς ὑποδέχεται, ναοὺς διὰ τοὺς μεγάλους φιλοσόφους, διὰ τοὺς μεγάλους πολιτικούς, διὰ τοὺς μεγάλους καλλιτέχνας, διὰ τοὺς μεγάλους ἐφευρέτας, διὰ τοὺς μεγάλους ἐπιστήμονας. Τότε τὸ ἄτομον θὰ μετέχῃ καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τοῦ Φειδίου, καὶ τοῦ Ἰκτίνου, καὶ τοῦ Πυθαγόρα,

καὶ τοῦ Ἀνασταγόρα, καὶ τοῦ Δημοκρίτου, καὶ τοῦ Ἡρακλείτου, καὶ τοῦ Ἀναχάρσεως, καὶ τοῦ Διογένους, καὶ τοῦ Ἀριστίππου, καὶ τοῦ Ἀριστάρχου, καὶ τοῦ Ἀρχιμήδους, καὶ τοῦ Εὐκλείδου, καὶ τοῦ Ἴπποκράτους, καὶ τοῦ Ἡροδότου, καὶ τοῦ Θουκυδίδου, καὶ τοῦ Αἰσχύλου, καὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, καὶ τοῦ Ἐπικούρου, καὶ τοῦ Ὀμήρου, καὶ τοῦ Πινδάρου, διότι τὸ ἄτομον θὰ εἶναι αὐτὸς Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ.

Καὶ ἤδη ἄς ἀπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς ἐργατικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐνώσεις, ἐξ ὧν ὡς ἀπὸ ἀφετηρίας ἐξεκινήσαμεν ἐν τῇ ἐρευνῇ ἡμῶν. Σήμερον συμφώνως τοῦ συστήματος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ιδιοκτησίας, πᾶσα ἐργατικὴ ὀργάνωσις, ἢ ὁποία δὲν ἔχει ὡς σκοπὸν τὸ σύνολον εἶναι περιττή. Ἐπίσης μάταιαι εἶναι καὶ αἱ ἀπεργίαι τῶν ἐργατικῶν ἐνώσεων, διότι τὰς ἀπεργίας αὐτὰς κατὰ κανόνα δὲν τὰς πληρῶνει τὸ πλουτοκρατικὸν σύστημα ἀλλὰ αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μᾶζαι. Καὶ ὡς παράδειγμα φέρομεν: Ἐὰν ἀπεργήσῃ ἢ ἐνώσις ἡτῶν ἀνθρακωρῶν ζητοῦσα αὐξήσιν μισθοῦ καὶ ὀλιγωτέρας ὥρας ἐργασίας τίς θὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπεργίας αὐτῆς; Οἱ πλουτοκράται οἱ κατέχοντες τὰ ἀνθρακωρυχεῖα; Ἀσφαλῶς ὄχι! Ἐὰν οἱ πλουτοκράται ἐξαναγκασθῶσι καὶ δώσωσιν αὐξήσιν μισθοῦ, τὴν αὐξήσιν ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝΑ τὴν πληρῶνουν αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅπως ἔχει τὸ σύστημα, ἢ ἀνθρωπότης σήμερον ὁμοιάζει μὲ τὴν γάταν καὶ τὴν λίμαν τοῦ μύθου τοῦ Αἰσώπου. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἐναντίον τῶν πλουσίων, ἀλλὰ ἐναντίον τοῦ συστήματος. Οἱ πτωχοὶ ἐργάται πάσχουσι σήμερον. Ἐὰν ὅμως πλουτίσουν θὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τοὺς ἄλλους; Δὲν θὰ ἔλεγον καὶ αὐτοὶ ὅτι οὐδεὶς πεινᾷ, οὐδεὶς ὑποφέρει, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἔχουν πλήρη τὴν κοιλίαν αὐτῶν; Δὲν θὰ ἔλεγον ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι, ἀφοῦ αὐτοὶ θὰ εἶχον ὄχι ὀλίγους νὰ φροντίζουν διὰ τὴν υγείαν των; Τὸ κακὸν εἶναι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ σκέπτεται ὑποκειμενικῶς καὶ ὄχι ἀντικειμενικῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν σκέψιν καταστρέφεται ὁ νόμος τῆς σχετικότητος, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ διέπῃ τὰς σχέσεις τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ ἄτομον καὶ πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ὁ νόμος τῆς

σχετικότητος εἶναι σταθερός. Ἐάν τις φάγη ἓνα κομμάτι κρέας περισσότερο αὐτὸ θὰ λείπη ἀπὸ κάποιον ἄλλον. Ἐάν ἓνας ἔχη μίαν ἐνδυμασίαν περισσοτέραν ἀπὸ ὅσας χρειάζεται, κάποιος ἄλλος θὰ εἶναι γυμνός. Ἐάν ἓνας τρώγῃ μόνον πλακοῦντας κάποιος ἄλλος δὲν θὰ ἔχη νὰ φάγῃ οὔτε ψωμί.

Πρὸς καταπολέμησιν ριζικὴν τοῦ συστήματος εἶναι ἓνα φάρμακον. Ἡ κατανόησις ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ὅτι ἡ ἰδιοκτησία, τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ ἀργύριον εἶναι ἡ μήτηρ πάσης κακίας καὶ γεννᾷ καθ' ἐκάστην τὰ διάφορα τῆς κακίας μικρόβια. ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Πρὸς Τιμόθεον α' 6-10. Οἱ λαοὶ πρέπει νὰ κατανοήσωσι πρακτικῶς, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ πράξει, ὅτι τὸ αἷτιον πάσης κακίας εἶναι τὸ διέπον σήμερον κυβερνητικὸν σύστημα καὶ πρέπει διὰ τῆς σκέψεως νὰ ἐφεύρωσι κάτι καλλίτερον. Ἀδρανοῦντες εἴμεθα ὅλοι ἔνοχοι τοῦ κακοῦ. Ἐάν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, διὰ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν κεκρουμένων πλουτοκρατῶν, κάμνουν πολέμους, αἷτιοι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς αὐτοί. Ἐάν τις φονεύσῃ ἄλλον δὲν εἶναι μόνον αὐτὸς ὁ ἔνοχος, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ κοινωνία, διότι δὲν τὸν ὑπεβοήθησεν εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν του. Συνήθως δι' ὅλα τὰ κακὰ καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐνοχοποιοῦμεν ἄλλους, τοὺς δὲ ἑαυτοὺς μας εὐρίσκομεν ἀθώους, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἴμεθα ὅλοι ἔνοχοι, δότι λόγῳ τοῦ συστήματος εἴμεθα ὅλοι ἀπατεῶνες, κλέπται, φιλόνοικοι, ἐμπορευόμενοι ἱερὰ καὶ ὅσια. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐγκλημάτησαν καὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς φυλακάς καὶ ἡμῶν εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι σιφελήφθησαν, ἐνῶ ἡμεῖς περιφερόμεθα ἐλεύθεροι. Οὕτω ὅμως βιοῦντες οἱ ἄνθρωποι αὐταπατῶσιν ἑαυτοὺς. Τὸ τοιοῦτον εἶναι κάκιστον. Κακὸν εἶναι νὰ ἀπατᾷ τις τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ χεῖριστον εἶναι νὰ ἀπατᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτὸν του. Νομίζουσιν οἱ ἄνθρωποι οὕτω φερόμενοι ὅτι ζῶσιν εἰς βάρος τῶν ἄλλων, καὶ ὅμως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι φέρουσι τὸ βάρος ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν ὁλοκλήρου τῆς γῆς, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐν τῷ σχεδιαγράμματι (σελίς), τοῦ Ἄτλαντος βαστάζοντος τὴν γῆν, τοῦ δὲ πλουσίου εὐφραινομένου.

Ὁ ἐπαναστάτης Χριστὸς ἔλυσε τὸ πρόβλημα πλὴν οἱ ἔνοχαι τοῦ κόσμου δὲν θέλουσιν ἀκόμη νὰ τὸ κατανοήσωσι, καὶ ἐφ'

δσον οί ἐργάται δὲν τὸ κατανοοῦσι τὸ βάρος θὰ ὀγκοῦται. Διότι σήμερον ἡ βιομηχανία ἐσημείωσε πολλὰς μηχανικὰς προόδους, παράγουσα ἑκατονταπλασίως τῶν δσων παράγουσιν αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες. Τὸ τοιοῦτον θὰ θέσῃ μίαν ἡμέραν τὸν ἐργάτην ἐν ἀχρηστία, τὴν δὲ ὑπερπαραγωγὴν ὁ πλουτοκράτης, ὅστις χειρίζεται τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας, τὴν θέτει εἰς τὴν ἀποθήκην. Ὁ ἐργάτης μίαν ἡμέραν θὰ παραδοθῆ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ πλουσίου. Θὰ ἐργάζεται δι' ἐλαχίστην ἀμοιβὴν πεινῶν καὶ γυμνητείων καὶ πιστεύων εἰς θεοὺς καὶ πατρίδας. Πολλοὶ ἐνώσεις ἐργατῶν ἐκῆρυξαν ἀπεργίας καὶ ἀπέτυχον καὶ θὰ ἀποτύχουν ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον τὸ σύστημα ἐδημιούργησε, ὥστε νὰ εἶναι περισσότεραι αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες ἀπὸ ὅτι ἡ βιομηχανία θὰ χρειάζεται. Αἱ μὲν ἐνώσεις ἀπεργοῦσι δι' αὐξήσιν μισθοῦ, οἱ δὲ πεινῶντες ἐργάται, οἱ ἐκτὸς ἐργασίας, καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις τῶν ἀπεργῶν καὶ οὕτω πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ συστήματος συντελεῖται ἕνας πόλεμος διαρκῆς μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργατῶν, μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, μεταξὺ ἀδελφῶν. Μία μόνη διοργάνωσις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τελειοποίησιν τῶν πραγμάτων. Ἡ διοργάνωσις τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ τοιαύτη διοργάνωσις θὰ ἐπιτύχῃ τὸν τρόπον τῆς ἀνθρωπίνης τελειοποιήσεως καὶ εὐδαιμονίας.

Ὁ ἡμέτερος πλανήτης, ἡ γῆ, θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν ἀπερισκέπτων καὶ πτωχῶν τῶ πνεύματι ὡς ἕνας κόσμος μὲ κάποιον πολιτισμόν. Οὐσιαστικῶς ὁμοῦς ὁ πλανήτης μας δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ ἕνα ἀπέραντον τρελλοκομεῖον, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ζωὴν πνεύματος, ἀλλὰ ζωὴν ἐνστίκτου, ὅπως εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὑποδεέστερα τοῦ ἀνθρώπου ζῶα. Ἀπόδειξις εἶναι ὅτι εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς γῆς καὶ ἂν μεταβῆ τις ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι πατριώτης, νὰ στρατολογῆται, νὰ φέρῃ ὄπλα, νὰ προπαρασκευάζεται διὰ πόλεμον κατὰ τινος, ὅστις κατοικεῖ εἰς τοὺς ἀντίποδας τοῦ πλανήτου τῆς γῆς ἢ ἀπέναντι τῶν συνόρων των. Διέβησαν τὰ σύνορα αὐτὰ υἱοί, οἱ ἀδελφοὶ ἐγκατασταθέντες εἰς τὴν ἀπέναντι τῶν συνόρων πατρίδα, ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ πολεμήσωσιν ἅμα δοθῆ τὸ παράγγελμα, φονεύοντες μέσα εἰς τὴν μανίαν τοῦ πολέμου τὸν ἴδιον αὐτῶν ἀδελφόν, ἢ τὸν ἴδιον αὐτῶν υἱὸν ἢ πατέρα. Ὅποια φρίκη! Ὅποια πλάνη! Ὅποια

βαρβαρότης! Ὅποιον αἶσχος! Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀντίληψις τῆς πατρίδος δὲν εἶναι πολιτισμός, ἀλλὰ βαρβαρότης καὶ ἀποκτήνωσις τοῦ ἀνθρώπου, διότι δὲν ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μόνον τὸν πλουτισμὸν ὀλίγων ἀτόμων ἰσχυρῶν ὡς ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῶν. Καὶ ὁ ἐργάτης; Ὁ Ρωμαῖος αὐτὸς πληβεῖος τοῦ αἰῶνός μας, ὁ παρίας αὐτὸς τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς, τί κάμνει; Κτυπᾷ τὴν σάλπιγγα, ὑψώνει τὰς σημαίας, καταβάλλει κόπους πρὸς κατασκευὴν πυρομαχκῶν καὶ φονικῶν ὄπλων, παραφέρεται ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πίπτει ἐν πολέμῳ . . . διὰ νὰ καταταχθῆ ὑπὸ τῶν ψευδο-ιερέων του μετὰ τῶν ἁγίων, ὡς πεσὼν ἐν πολέμῳ.

Εἶπον «ψευδο-ιερέων» καὶ ἐπιμένω εἰς τὴν ὀνομασίαν αὐτήν, διότι ὁ διδάσκων ψευδῆ θρησκείαν καὶ ψευδεῖς θεοὺς δὲν εἶναι τι ἄλλο παρὰ καὶ αὐτὸς ψεῦδος καὶ ἀπάτη καὶ αἵρεσις καὶ εἰδολολατρεία. Διδάσκουν μίαν θρησκείαν τὴν ὁποίαν ἱδρυσεν ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἠθικῆς. Καὶ ἐπιμένουν διὰ τοῦ ΝΙΚΑΣ ΚΑΤΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΔΩΡΟΥΜΕΝΟΣ, τὴν λατρείαν θρησκείας, φόνου καὶ μίσους. Δὲν ἐπιτρέπουν καν ἀντίθετον συζήτησιν ἢ ἀπλῶς ἔρευναν ἐπὶ τῶν ὄσων κηρύσσουν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι φανατισμός, εἶναι αἵρεσις, εἶναι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς σκέψεως.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ἡ ἀνεξιθρησκεία προστατεύεται καλλίτερον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, διότι οἱ νόμοι αὐτῶν βασίζονται ἐπὶ τῆς ἰσότητος, ἂν καὶ οἱ νόμοι αὐτῶν ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ ἀργυρίου (ὄφρους). Εἶναι ὁμως τὸ ἐλευθεριότερον ἔθνος πολιτικῶς παντὸς ἄλλου καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς μερικὸς ἐπαναστάτας κατὰ τὴν σκέψιν, οἵτινες ἔγραψαν τὸν συνταγματικὸν αὐτῆς χάρτην, ὡς ὁ Jefferson, ὁ Adams καὶ ὁ Washington.

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ

Οἱ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, εὐρεθέντες μέσα εἰς τὴν φύσιν καὶ μὴ δυνάμενοι ὡς ἐκ τῆς ἀτελοῦς διανοητικῆς διασκευῆς των νὰ κατανοήσωσιν τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως, ἀπέδωσαν εἰς αὐτὰ δύναμιν ὑπερτέραν, θεοποίησαντες καὶ λατρεύσαντες αὐτά. Ἐθεοποίησαν τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, τὸν ὠκεανόν, τὰς

λίμνας, τὰ δάση, τὸν κεραυνόν, καὶ πᾶν ἄλλο τὸ ὁποῖον ἄφινεν ἐν-
τύπωσίν τινα ἐπὶ τοῦ ἀτελοῦς νοός των καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἠ-
δύναντο νὰ δώσουν ἐξήγησιν. Οὕτω παρήχθη ὁ πολυθεϊσμός τῆς
ἀρχαιότητος. Πολυθεϊσμόν εἶχον οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἀσσύριοι, οἱ
Βαβυλώνιοι, οἱ Ἀσιατικαὶ λαοί, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ῥωμαῖοι. Εἰς
ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως εἴτε καλὰ εἴτε κακὰ ὁ ἀρχαῖος κό-
σμος ἀπέδιδε δυνάμεις δημιουργικὰς, δυνάμεις θεῶν.

Οὕτω οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐξ ὅλων τῶν λαῶν ἀνεπτύχθη-
σαν περισσότερο εἰς τὴν τέχνην τοῦ καλοῦ καὶ ὠραίου, ἐδημι-
ούργησαν τοὺς δώδεκα θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, ἔκτος τῶν ἀναριθμή-
των ἄλλων θεοτήτων, νυμφῶν, ναϊάδων, νηρηίδων καὶ δρυάδων.

1ον. Ὁ Ζεὺς, θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, συμβολίζων πάν-
τα τὰ ἐν ὁράσει φαινόμενα τῆς φύσεως.

2ον. Ὁ Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης, συμβολίζων τὸν
τρόμον ὃν ἠσθάνοντο οἱ ἄνθρωποι ἀπέναντι τοῦ ὑγροῦ στοιχείου
τῶν μεγάλων θαλασσῶν καὶ ὠκεανῶν.

3ον. Ὁ Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἄδου, συμβολίζων τὴν λυπη-
ρὰν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς πολυποθῆτου καὶ γλυκείας
ζωῆς, τὴν διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου ἐπερχομένην.

4ον. Ὁ Ἀπόλλων, θεὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς μουσικῆς, ὁ συμ-
βολίζων τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν χαρὰν, τὴν λάμπιν
καὶ τὴν μουσικὴν τῆς ζωῆς.

5ον. Ἡ Ἄρτεμις, θεὰ τοῦ κυνηγίου, συμβολίζουσα τὴν ἀ-
γάπην τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ κυνήγιον καὶ τὴν ἐκ τούτου ἐξά-
σκησιν φυσικῶς τοῦ ἀνθρώπου.

6ον. Ὁ Ἑρμῆς, θεὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ ἄγγελος τῶν ἄλλων
θεῶν, συμβολίζων τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων συναλλαγὴν ἐπὶ κα-
λῶ καὶ εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

7ον. Ἡ Ἀθηνᾶ, θεὰ τῆς σοφίας, συμβολίζουσα τὴν ἐξέλη-
ψιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως καὶ ὡς ἐκ τούτου σεβαστῆς ἐκ μέ-
ρους ὄλων.

8ον. Ὁ Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου, συμβολίζων τὰ κακὰ καὶ
τὰς ἀνωμαλίας τοῦ κόσμου, τὰς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀλληλο-
κτονίας προερχομένας.

9ον. Ὁ Ἡφαιστος, συμβολίζων τὸ πῦρ καὶ τὴν χρησιμό-
τητα τοῦ πυρός εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν διαφόρων μετάλλων.

10ον. Ἡ Δήμητρα, θεὰ τῆς γεωργίας, συμβολίζουσα τὴν ἀπαραίτητον χρησιμότητα τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς.

11ον. Ὁ Διόνυσος, θεὸς τοῦ οἴνου καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου.

12ον. Ἡ Ἀφροδίτη, θεὰ τῆς ὠραιότητος, συμβολίζουσα τὴν ὠραιότητα ἀλλὰ καὶ τὰ κακὰ τῶν ὁποίων αὕτη γίνεται πρόξενος, ὅταν ἡ ὠραιότης εἶναι μόνον ἐξωτερικὴ καὶ οὐχὶ ἐσωτερικὴ.

Ἄλλας θεότητας, δευτερευούσης σημασίας, οἱ Ἕλληνες εἶχον δημιουργήσει τὸν Πάνα καὶ τοὺς Σατύρους, θεότητας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν δασῶν, συμβολίζοντας τὰ ἀγαθὰ τῆς φυσικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰς Μούσας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν αἱ προστάτριαι τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ποιήσεως, καὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ συμβολισμὸν παρίστανον τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐπὶ παντὸς καλοῦ καὶ ὠραίου. Ἐπίσης οἱ Ἕλληνες ἐθεοποίησαν καὶ πολλοὺς τῶν ἡρώων αὐτῶν, ὡς τὸν Περσέα, τὸν Ἡρακλέα, τὸν Θησέα, τὸν Πολυδεύκη. Οὗτοι πάντες συμβολίζουν τὸν ἐργάτην, τὴν βιοπάλην, τὰς θυσίας καὶ τὰς στέρσεις αὐτοῦ.

Ἐπίσης οἱ Ἕλληνες εἶχον θεοποιήσει καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν συναισθήματα, ὡς τὸν φόβον, τὴν ἀνάγκην, τὴν νίκην, τὴν ἔριδα, τὰ ὁποῖα συμβολίζουν τὰς ἰδίας ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ συναισθήματα. Ὅλοι αὐταὶ αἱ θεότητες, αἱ λατρευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὑφίσταντο ὡς συμβολισμοί, ἐν τούτοις ὅμως τὴν τοιαύτην ἐξηγήσιν ἀποφεύγουν νὰ δώσουν οἱ διδάσκαλοι ὄντες ὑποχείριοι τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος, καθὼς καὶ ὁ κληρὸς ἀποφεύγει νὰ δώσῃ ἐξηγήσιν συμβολικὴν τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, διότι τοῦτο δὲν συμφέρει εἰς τοὺς συμμάχους αὐτῶν πλουτοκρατίας. Ἀνέφερα ἐλαχίστας ἐκ τῶν μυθολογιῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ ἔδωσα ἀνάλυσιν τινῶν ὡς συμβόλων, ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ ἀναγνώστης διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἐξηγήσεων ἃς θὰ εὔρη εἰς τὸ παρὸν βιβλίον, βοηθούμενος ἐκ τῆς μελέτης καὶ ἰδίας αὐτοῦ κρίσεως θὰ δυνηθῆ νὰ ἀναλύσῃ πολλὰ ἄλλα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων. Πιστεύω ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἔχει καθῆκον πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἀνάλυσιν ἐπὶ τὰ βελτίω τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα εὔρεν ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ παρελ-

θόντος. Πρὸς μίαν τοιαύτην ἐργασίαν ἀπαιτεῖται βεβαίως ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, ὅχι μόνον ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν. Ἰδίως οἱ ἀναγνώσται πρέπει νὰ ἔχωσι πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ συνείδησιν διὰ νὰ δύνανται ἀνεπηρεάστως νὰ ἐξαγάγωσι συμπεράσματα ἴδια. Διὰ τοῦτο ἰδίως προσεπάθησα ἐν τῷ παρόντι ὅπως ἀποφύγω ἀνωφελεῖ πολυλογίαν καὶ θέσω τὰ πράγματα πρὸ τῶν ἀναγνωστῶν μου κατὰ τὸν πλέον ἀπλοῦν τρόπον, ὥστε οἱ ἀναγνώσταί μου νὰ δυνηθῶσι νὰ παρακολουθήσωσι τὰς ἰδικάς μου ἐννοίας καὶ εἰ δυνατόν νὰ συμπληρώσωσιν αὐτάς διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν σκέψεως. Καὶ οὕτω πρέπει. Ὁ πολὺς ὁμως κόσμος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὁποῖαν δύναμιν κρύπτει τὸ μηχανημα ἐκεῖνο, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ μορφώνῃ σκέψεις ἰδικάς του. Οἱ πολλοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ σκέψις δὲν ἦτο ἔμφυτος, ἀλλ' ὅτι ἐγεννήθη, ἐδημιουργήθη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης, καὶ ὅτι τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θ' ἀρχίσουν νὰ παραγάγουν σκέψιν ἰδικήν των, θὰ βλέπωσι τὰ πράγματα ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι τὰ ἔβλεπαν ὁπόταν δὲν εἶχον σκέψιν ἰδικήν των. Πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα τὰ βλέπουν ὡς σοβαρά, θὰ τὰ βλέπουν τότε ὡς γελοῖα καὶ τάνάπαλιν. Δυστυχῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι—πολλοὶ—οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν νὰ συγχρονηθοῦν. Θέλουν νὰ ζῶσι διὰ τῆς σκέψεως εἰς τοὺς χρόνους ὁπόταν ἐκτίζοντο αἱ πυραμίδες τοῦ Χέοπος. Ἐπιμένουν εἰς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα καὶ τὰς συνηθείας τῶν προγόνων των.

Παράδειγμα ἔστωσαν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ περισσότερο μέρος αὐτῶν ἔχει ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ λέγουν τοῦτο μὲ ὑπερηφάνειαν. Καὶ ὁμως οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουν ζήσῃ οὔτε μίαν στιγμὴν ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, ἂν καὶ εὐρισκόμενοι ἐδῶ πρὸ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ, δὲν ἀπεμακρύνθησαν οὔτε ἓνα δευτερόλεπτον ἀπὸ τὸν φράκτην τοῦ χωριοῦ των. Σκέπτονται ὅπως ἐσκέπτοντο ὅταν ἦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἐσκέπτοντο πρὸ εἰκοσαετίας. Τὸ περιβάλλον δὲν εἶχε καμμίαν ἀκιρροὴν ἐπ' αὐτῶν. Ζῶσιν εἰς μίαν χώραν δημοκρατουμένην, πλουσίαν, καὶ ὁμως αἱ ἀντιλήψεις των περὶ τῶν βασιλέων δὲν μετήλλαξαν διόλου, καὶ εἶναι πραγματικῶς μία ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς θεωρίας, ὅτι τὸ περιβάλλον καὶ ἡ κληρονομικότης ἐξασκοῦν μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς μίαν χώραν ἔξ 110 ἑκατομμυρίων ψυχῶν κατορθώνουν νὰ ζῶσι μόνοι των, μὲ τὰ ἥθη, μὲ τὰ ἔθιμά των, μὲ τὰς συνηθείας των καὶ ἔχοντες ἀντιλήψεις διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἐκκλησίας ὁμοίας ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶχον οἱ πρὸ τριακοσίων ἐτῶν ζήσαντες πρόγονοί των. Βλέπουν τὴν γέφυραν τοῦ Βροῦκλυν καὶ σκέπτονται τὸ ξερολάγκαδο τοῦ χωριοῦ των. Βλέπουν τὸ Woolworth Building τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ φαντάζονται ὅτι βλέπουν τὴν «Κατσουλόραχην» τοῦ χωριοῦ των. Ἐνα πράγμα ἔχουν κοινὸν μὲ τὰ ἄλλα 110 ἑκατομμύρια ποῦ κατοικοῦν τὴν χώραν αὐτὴν: ΤΗΝ ΔΙΨΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πταίουν αὐτοί, ἀλλὰ τὸ σύστημα: ΡΙΖΑ ΓΑΡ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΚΩΝ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ. Τιμόθεον Α'. 6:10. Βλέπουν τὸ Τριανον τοῦ Σικάγου καὶ αὐτοὶ συμφύρωνται καὶ συναγελάζονται εἰς τὰ καφφενεῖα, χαρτοπαίζοντες, ἀϋπνοῦντες καὶ ἀσθενοῦντες λόγῳ τῆς ἀνθυγιεινῆς ἀτμοσφαίρας, τὴν ὁποίαν ἀναπνέουσι. Διέπλευσαν τρεῖς χιλιάδες μίλια ὠκεανοῦ καὶ κατώρθωσαν νὰ φέρουν μαζί των ὅλα τὰ ἐλαττώματά των καὶ ὅλας τὰς συνηθείας των. Τοὺς παρηκολούθησεν ὁ ναργιλές, τὸ φασκόμηλο, ἡ ρίγανη. Τόσα ἐλαττώματα καὶ τόσα πράγματα ἐπῆραν μαζί των οἱ Ἕλληνες ἐρχόμενοι εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, ὥστε ἀμφιβάλλω ἂν ἠδύνατο νὰ τὰ χωρέσῃ ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.

Οὕτω ἐδημιουργήθη διὰ τὸν Ἑλληνισμόν αὐτῆς τῆς χώρας ἓνα περιβάλλον, κατὰ τὸ ὁποῖον οὗτος νὰ μὴ εἶναι ἀγαπητός. Ἀφοῦ μένει μακρὰν τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων αὐτῆς, ἐπόμενον ἦτο καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ κοινωνία νὰ μὴ ἀγαπᾷ αὐτόν. Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς μένουν εὐχαριστημένοι διότι ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς οἰκογενειακάς των ὑποχρεώσεις ἐν Ἑλλάδι ἢ διότι ἠδυνήθησαν ἐκ συμπτώσεως νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς εὐχαρίστησις καὶ ἡρεμία συνειδήσεως εἶναι ἓνα καθαρὸν δηλητήριο τοῦ νοός, διότι βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου. Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ μένη εὐχαριστημένος καὶ νὰ ἔχη ἡρεμον τὴν συνειδήσιν του, διότι οὗτος ἀπολαύει τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, ἐνῶ ἑκατομμύρια ἄλλων ἀδελφῶν του ἀνθρώπων, ἀποθνήσκουν τῆς πείνης;

Ὅπως τὰ παλαιὰ οἰκοδομήματα δὲν ἔχουν τὴν τελειότητα καὶ

τὴν χάριν τῶν νέων, οὕτω καὶ τὰ παλαιὰ κυβερνητικὰ συστήματα δὲν θὰ ἔχουν τὴν τελειότητα καὶ τὴν χάριν τῶν νέων κυβερνητικῶν συστημάτων, ἅτινα θὰ ἐπικρατήσουν διὰ τῆς ἐξελίξεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς τελειοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων. Βεβαίως διὰ τὴν κατακρήμνισιν τοῦ παλαιοῦ οἰκοδομήματος καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτοῦ νέου τελειότερου ἀπαιτεῖται κόπος, ὅπως ἀπαιτεῖται κόπος καὶ θυσία πρὸς κατακρήμνισιν τῶν παλαιῶν κυβερνητικῶν συστημάτων καὶ ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῶν νέων τελειότερων. Πᾶσα δὲ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος ὀφείλεται εἰς τοὺς ἐπαναστάτας ἐν τῇ σκέψει καὶ τῇ πράξει. Πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ μέγα καὶ ὠραῖον νέμεται ἢ ἀνθρωπότης σήμερον, τὸ ὀφείλει εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ μοναδικούς ἐκείνους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἀμφέβαλλον δι' ὅλα τὰ πράγματα καὶ ἐπομένως ἠρεύνων αὐτά, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν συνεφώνησαν μὲ τοὺς συγχρόνους των, εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι δὲν ἠκολούθησαν τὴν συνήθειαν διὰ τῆς κληρονομικῆς σκέψεως.

Πολλοὶ ἐκοιμήθησαν κάτω ἀπὸ τὶς μηλιές καὶ πολλῶν τὰ κεφάλια ἐκτύπησα ντὰ πίπτοντα μῆλα, πλὴν μόνον εἰς τὸν νοῦν τοῦ Νεύτωνος ἐγεννήθη ἡ ἀπορία καὶ ἐπομένως ὁ ζῆλος πρὸς ἔρευναν διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς βαρύτητος καὶ ἔλξεως. Πολλοὶ ἔβλεπον τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ δύοντα καὶ ἐπίστευον ὅτι ὁ ἥλιος κινεῖται καὶ ἡ γῆ μένει στάσιμος, πλὴν μόνον εἰς τὸν νοῦν τοῦ Γαλιλαίου ἐγεννήθη ὁ πόθος τῆς ἐρεύνης, ἡ ὁποία τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι μόνον ἡ γῆ κινεῖται πέριξ τοῦ ἡλίου.

Ὁ πολιτισμὸς μας εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἡ ἀνθρωπίνη πρόοδος ἐν γένει εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σταθερᾶς καὶ διηνεκοῦς νίκης τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος. Ἐπομένως βλέπων τις τὰ δεινὰ ἐξ ὧν πάσχει καὶ καταπονεῖται ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ καταβάλῃ προσπαθείας πρὸς μεταβολὴν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδιοργανώσεων τῆς σήμερον, δημιουργῶν μίαν νέαν κατάστασιν πραγμάτων δι' ἓν καλλίτερον καὶ ὠραιότερον μέλλον. Τοιοῦτον δὲ πρᾶγμα ὄχι μόνον ὑπόσχεται ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως ἀπέδειξεν ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Κομμουνισμὸς. Μία χώρα πλουσιωτάτη καὶ λίαν ἐκτεταμένη ἔπασχεν ἀνεκδιήγητα ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ Τσαρισμοῦ. Ἐρχεται ὁ Κομμουνισμὸς διὰ τοῦ Λενίν

καὶ ἀποδεικνύει διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος, ὅτι ἡ χώρα αὕτη δύναται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐτυχήσῃ. Ἐννοῖται ὅτι τὸ ἐγχείρημα δὲν εἶναι εὐκόλον. Οἱ λαοὶ δὲν ἐγκαταλείπουν εὐκόλως τὰς συνηθείας καὶ τὰς σταθεροποιημένας αὐτῶν σκέψεις, καὶ ἀπόδειξις εἶναι καὶ ὁ Λενὶν ὑπέστη καὶ ὑφίστατα ἐπιθέσεις καὶ δολοφονικὰς ἀποπειράς. Καὶ ὅμως οὗτος κατώρθωσεν ἐν μέσῳ μιᾶς ἀπελιπιστικῆς καταστάσεως πραγμάτων, νὰ ὀδηγήσῃ ἑαυτὸν καὶ τὸν Ρωσικὸν Λαὸν εἰς ἓν σημεῖον ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ βλέπῃ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, θεμελιώσας μίαν ἔξοχον κυβέρνησιν βασιζομένην ἐπὶ τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ, τούτέστι ἀπὶ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας. Καὶ βλέπομεν σήμερον ὅτι ὁ Λενὶν, ὁ ἐπαναστάτης καθ' ὅλου τοῦ κοινωνικοῦ, πολιτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συστήματος τοῦ διέποντος τὸν κόσμον, νὰ ἀποκτᾷ συμπαθείας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε φυσικῶς νὰ ἦσαν οἱ πλέον ἄσπονδοι αὐτοῦ ἐχθροί. Καὶ βλέπομεν σήμερον Γερουσιαστὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὡς ὁ William King καὶ Edwin Ladd καὶ Βουλευτὰς ὡς ὁ James Frear νὰ ὁμολογοῦν γράφοντες ἐκ Μόσχας καὶ Ρωσσίας ὅτι οὔτε χάος ὑφίσταται ἐν Ρωσίᾳ οὔτε ἀναρχία, ἀλλὰ ζηλευτὴ τάξις πραγμάτων. Ἡ βασιλεία τοῦ τρόμου παρῆλθε καὶ ἡ ζωὴ εἶναι ἀσφαλῆς. Αἱ ἐργασίαι εἶναι θαυμάσιαι καὶ ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ζηλευτή.

ΥΠΑΡΧΟΥΣΙ 153 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ, ΑΠΟ ΟΣΑ ΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΚΟΣΜΟΝ. Ἰδιαιτέρα μέριμνα καταβάλλεται διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ καλὴν διατροφήν τῶν παιδιῶν, αἱ δὲ κατοικίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων συνοικίζονται αἱ ἐργατικαὶ μάζαι εἶναι ὑγιεῖναι.

ΠΟΛΥ ΣΠΑΝΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΙΔῆ ΤΙΣ ΕΙΣ ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟΝ ΝΑ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ 2 ἢ 3 ΑΤΟΜΑ.

Καὶ ὅμως ὁ καπιταλιστικὸς τύπος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πάντοτε μὲ μίαν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ἐδημοσίευσεν τὰς ἐκάστοτε φήμας τῆς δολοφονίας τοῦ Λενὶν. Ἴδου τὸ μέγα αἴσχος τῶν πλουτοκρατῶν, ὁ πυρετὸς τοῦ φόβου αὐτῶν δι' ἓν ἄτομον χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι σύστημα πολιτικῆς οἰκονομίας, ὅπε ρδὲν δύναται νὰ καταπέσῃ διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου. Ἄλλ' οὔτω φερόμενοι οἱ πλουτοκρά-

ται τοῦ κόσμου καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτῶν ὄργανα δὲν ἐνδιαφέρονται τόσον διὰ τὰ ἐν Ρωσσίᾳ συμβαίνοντα, ὅσον διότι ἐπιθυμοῦσιν ὅπως ἐντοπίσωσι τὸ κακόν. Ματαίᾳ προσπάθειᾳ. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι πρόοδος, τὴν δὲ πρόοδον οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ τὴν ἀνακόψῃ ἐφ' ὅσον μάλιστα αὕτη ἔχει δημιουργηθῆ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ΑΝΑΓΚΗΣ. Ὑπὸ τὴν δύναμιν αὐτὴν τῆς ἀνάγκης σήμερον οἱ Λαοὶ ἀφυπνίσθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ μὴ ἐκθαμβοῦνται καὶ τόσον εὐκόλως ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας καὶ τῆς λάμπσεως τοῦ ἀργυρίου (ὄψεως) τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐκ συνηθείας καὶ ἐκ συμφέροντος λέγουσι τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακόν, ὁμοιάζοντες τὸν Ἰούδαν. Δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς λέγει: **ΘΑ ΔΩΣΟΥΝ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ, ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΝ ΥΜΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ, ΠΛΗΝ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΣΗΤΕ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ.** Ματθ. 24:23-51

Οἱ προδόται οὗτοι καὶ Ἰουδαὶ τῆς προόδου καὶ εὐδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος ἔχουν γλυκύτατα τρόπον καὶ λέγειν, ἀλλὰ ἐγκρύπτουν δηλητήριον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Μὲ γλυκύτητα ὠμίλησε καὶ ὁ ὄφις ὁ ἐξαπατήσας τὴν Εὐάν. Μὲ γλυκύτητα ὠμιλεῖ καὶ ὁ ὄφις (ἀργύριον) καὶ σήμερον εἰς τὰ τέκνα τῆς Εὐας. Τὸ δηλητήριον ὅμως αὐτοῦ δὲν θὰ ἰσχύσῃ, διότι τὸ κομμουνιστικὸν πολίτευμα ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ τὴν ἰσότητά, τὴν ἐκ τῆς ἐπιστήμης προερχομένην καὶ ἐπομένως ἐμφυτεύεται εἰς τὰς καρδίας τῶν λαῶν θραδέως μὲν πλὴν καὶ ἀσφαλῶς, τὸ δὲ σύστημα τοῦ ἀργυρίου (ὄψεως) ἢ μακρὰ πείρα ἀπέδειξε, δὲν ἐπιδιώκει δικαιοσύνην καὶ πρόοδον, διότι ἐντὸς τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἐμφωλεύει ὁ ἐγωϊσμὸς. Διατί τὸ ἀργύριον ἐπιφέρει τόσας συμφορὰς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα; Ἀφοῦ μάλιστα πολλοὶ λέγουσιν, ἀδιοφόρως ἐὰν πιστεύωσι τοῦτο ἢ ὄχι, ὅτι τὸ ἀργύριον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον; Διατί νὰ πεινώμεν, διατί νὰ ἐκπορνευώμεθα, διατί νὰ κλέπτωμεν, διατί νὰ φονεύωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, διατί νὰ μένωμεν ἀμαθεῖς, διατί νὰ εἴμεθα ἀπογοητευμένοι, ὀκνηροί, ψεῦσται, ζηλόφθονοι; **ΔΙΟΤΙ ΡΙΖΑ ΠΙΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΤΑ ΑΡΓΥΡΙΑ ΕΣΤΙ.** Τιμόθ. Α'. 6:10.

Ὁ μόνος τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προέλθῃ ἡ τελικὴ κατάργησις τοῦ κακοῦ, εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ ἀργυρίου (ὄψεως), ὅστις ἐξηπάτησε τὴν Εὐάν καὶ διαρκῶς ἐξαπατᾷ πᾶσαν τὴν ἀν-

θροπότητα. Τὸ τοιοῦτον θὰ κατορθωθῆ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδασμάτων τοῦ ἐπαναστάτου Χριστοῦ, τὰ ὅποια διδάγματα σήμερον προσκυνοῦμεν καὶ παραδεχόμεθα κατὰ τύπον, ἀγνοοῦντες τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἔννοιαν καὶ σημασίαν. **ΙΔΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 4: 32.** Καὶ οὕτω καταστρέφοντες πᾶν δίκαιον καὶ τὸν ἴδιον ἡμῶν ἑαυτόν, ἐξαπατώμενοι ὑπὸ τοῦ κλήρου διδάσκοντος ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος τῆς γῆς εἶναι μόνον ἡ προσωρινὴ κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ δὲ διαρκὴς εἶναι ἡ μέλλουσα καὶ αἰώνιος ζωὴ τοῦ Παραδείσου, **ΕΝΘΑ ΟΥ ΛΥΠΗ, ΟΥ ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ, ΑΛΛΑ ΖΩΗ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟΣ.** Καὶ πιστεύουν οἱ λαοί, ἂν καὶ ὑπάρχουσιν ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις, ὅτι μόνον ἡ παροῦσα ζωὴ εἶναι ἡ ὀριστικὴ. Αὕτη εἶναι ἡ παρελθούσα καθὼς καὶ ἡ μέλλουσα. **ΚΑΙ ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ ΤΟΝ ΧΟΡΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ, ΕΝ ΤΩ ΙΔΡΩΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΣΟΥ ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΞ ΗΣ ΕΛΗΦΘΗΣ. ΓΗ ΓΑΡ ΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΓΗΝ ΑΠΕΛΕΥΣΕΙ.** Γένεσις 3:18-19. Ἐκ τῆς παραγράφου αὐτῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης συνάγεται ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος τῆς γῆς εἶναι ἡ κόλασις ἐν ᾗ ζῶμεν ἐν κακίαις καὶ κακουχίαις καθὼς καὶ ὁ Παράδεισος εὐθύς ὡς λείψη τὸ ἀργύριον (ᾄφρις). Ἄλλην ἀπόδειξιν ἔχομεν ἐπίσης: **ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Ο ΘΕΟΣ ΘΕΟΣ ΝΕΚΡΩΝ, ΑΛΛΑ ΖΩΝΤΩΝ.** Ματθαῖος 22: 31-32. Τοῦτέστι δὲν ὑπάρχει ἰσχὺς ἢ δύναμις μετὰ θάνατον ἢ μόνον ὅταν ὑπάρχωμεν ἐν τῇ ζωῇ.

Καὶ ἴστανται ἀντιμέτωποι οἱ δύο ἐχθροὶ μέσα εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν ἀρέναν, ἡ πλουτοκρατία ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἀφ' ἑτέρου. Ἡ μὲν πλουτοκρατία χαιρετᾷ ἐπευφημοῦσα τοὺς Καίσαρας, ὁ δὲ κομμουνισμὸς εὐλαβῶς χαιρετᾷ τοὺς λαοὺς. Ἡ μὲν πλουτοκρατία γνωρίζει διότι ἐμελέτησε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἐν πρᾶγμα ὑπεράνω ὅλων διατηρεῖ τοὺς σήμερον ἰθύνοντας εἰς τὰς θέσεις των καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶναι ὁ πόλεμος, διότι οὗτος μεταστρέφει τὸν ἔλεγχον εἰς ἕνα ἀνόητον καὶ πυρώδη πατριωτισμόν. Μία ἢ δύο νῖκαι ἐξάπτουν τὸν ἐθνικὸν ἐγωισμόν, καὶ καθιστῶσιν ἀσφαλεῖς περισότερον τοὺς καθημένους ἐπὶ τῶν θρόνων των ἢ μία πολυετῆς καλὴ κυβέρνησις διὰ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν λαόν. Ἄλλὰ καὶ ὁ κομμουνισμὸς γνωρίζει ὅτι φέρει

ἐπὶ τῆς ράχεως αὐτοῦ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου καὶ τὴν πρόοδον, καὶ διὰ τοῦτο βροντοφωνεῖ πρὸς τοὺς λαοὺς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ρωσσίας, ἐκεῖνο ὅπερ εἶπεν ὁ Καῖσαρ εἰς τοὺς περιτρόμους ναύτας ὅταν τὸ πλοῖόν του περιστρέφετο μέσα εἰς τὴν δίνην τῆς τρικυμίας. ΔΕΙΛΟΙ, ΤΙ ΦΟΒΕΙΣΘΕ; ΦΕΡΕΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΑΥΤΟΥ!

Ἄν καὶ ἡ πλουτοκρατία γνωρίζῃ διότι ἐμελέτησε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τούτοις ὁμως τρέμει μέσα εἰς τὴν ἀρέναν ἀκούουσα τὴν βροντώδη φωνὴν τοῦ κομμουνισμοῦ, διότι ἡ φωνὴ ἐκεῖνη εἶναι ἡ φωνὴ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποῖαν πρόοδον καὶ μέλλον τὸ ἔγκλημα θὰ θεραπεύεται οὐχὶ διὰ τῆς φυλακῆς ἀλλὰ διὰ τῆς θεραπείας τοῦ ἔγκεφάλου, οἱ μανιακοί, οἱ ὅποιοι εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χαλαρωθείσης μηχανῆς τῆς σκέψεως, τῆς ἀνωμαλίας τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἡμικατεστραμμένων ὀργάνων, θὰ θεραπεύονται οὐχὶ διὰ τῆς ἐγκλείσεως αὐτῶν ἐντὸς τῶν σωφρονιστηρίων, ἀλλὰ διὰ τῆς διορθώσεως τῆς σκέψεως, τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ αἵματος καὶ τῆς ἐπανορθώσεως τῶν μηχανημάτων καὶ ὀργάνων τοῦ σώματος, καὶ τοῦτο διὰ τῆς καλῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς κανονικῆς καὶ ἀφθόνου διατροφῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς κατοικίας. Ἄπεδείχθη ἐπισημονικῶς, καὶ προκαλῶ πάντα εὐσυνείδητον ἐπιστήμονα νὰ ἀντικρούσῃ εἰς τοῦτο, ὅτι αἱ ἀνηθικότητες τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀνωμαλίας τοῦ αἵματος καὶ ὄχι τῆς ψυχῆς. Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ μηχανήματος. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μέσα εἰς τὰ σημερινὰ κοινωνικὰ συστήματα φέρουσι ἓνα πολὺ μεγάλο βάρος ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ διανοητικὰ καὶ πνευματικὰ σκουπίδια καὶ τὸ ὁποῖον τὸ φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων των διότι ἔτυχε νὰ τοὺς κακομεταχειρισθῶσιν οἱ πατέρες αὐτῶν. «Δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κληρονομήσαντες ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μας περιπατεῖ ἐντὸς ἡμῶν—λέγει ὁ Ἴψεν—ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλαι νεκρὰ ἰδέαι καὶ μὲ χωρὶς ζωὴν παλαιαὶ πίστεις. Ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν ζωτικότητα, πλὴν ὁμως εἶναι καὶ προσκεκολλημένα ἐπάνω μας».

Ὅλα αὐτὰ ὁμως θὰ καταπέσουν διὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, διότι

ὁ κομμουνισμὸς θὰ εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι πλήρες ἀπὸ ἀνεξάντλητα πλούτη δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ γλώσσης. Ἔχομεν καὶ σήμερον τὴν κλεῖδα τοῦ θησαυροφυλακίου, πλὴν δὲν τὴν μεταχειρίζομεθα, διότι δὲν τὸ ἐπιτρέπει τὸ σύστημα. Μία εἶναι ἡ αἰτία τῶν δεινῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὕτη εἶναι ἡ πλεονεξία τῆς ὁποίας αἰτία εἶναι ἡ ἄγνοια καὶ τῆς ὁποίας ἀγνοίας πάλιν αἱ ἀλύσσεις εἶναι ἡ αὐταπάτη. Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας εἶναι ἀνοικτὴ δι' ὅλας τὰς ψυχὰς διὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ΔΙΟΤΙ

Ὁ κομμουνισμὸς ἐννοεῖ ὅτι κάθε νήπιον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον θὰ ἔχη ἴσας εὐκαιρίας, διότι θὰ πατάξῃ τὴν ἀπολυταρχικὴν καὶ ἄδικο νπροτίμησιν, ἡ ὁποία εἶναι τώρα ἔτοιμος νὰ ἀποκρούσῃ ἀπὸ μίαν μεγάλην μερίδα νηπίων τὸν ἥλιον ἧς ζωῆς. Καὶ θὰ πατάξῃ διότι πιστεύει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι δίκαιος, τὴν στιγμὴν πού ἐπιτρέπει τὰ παιδιά τῶν πλουσίων νὰ γεννῶνται μὲ ΧΡΥΣΟ ΚΟΥΤΑΛΙ εἰς τὸ στόμα, τὰ δὲ παιδιά τῶν πτωχῶν νὰ μὴ ἔχουν ΟΥΤΕ ΓΑΛΑ.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐννοεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ κληρονομικοῦ πλούτου. Βεβαίως καὶ ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἐννοεῖ τὴν ποιοτικὴν ἐξίσωσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διότι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, λόγῳ τοῦ ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι γεννῶνται μὲ περισσότερα τάλαντα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, πλὴν ὅτι μόνον τὰ φυσικὰ χαρίσματα καὶ προτερήματα πρέπει νὰ νέμονται οἱ τοιοῦτοι, μὴ προστιθεμένων εἰς ταῦτα καὶ ἄλλων τεχνητῶν καὶ ψευδῶν.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐννοεῖ τὸ τέλος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, διότι ἐκεῖ ὅπου θὰ ὑπάρχῃ τελεία δικαιοσύνη, θὰ ὑπάρχῃ φυσικῶς καὶ τελεία συνεργασία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μόνος ἀνταγωνισμὸς ὁ ὁποῖος θὰ ὑπάρχῃ ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα θὰ εἶναι ὁ ἀνταγωνισμὸς μεατξὺ τῶν ἐπιστημόνων, τῶν καλλιτεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐννοεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ δασμοῦ καὶ τῶν τελωνείων, διότι ἡ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ διαχωρισθῆ ἀπὸ ὅλας τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, ὁ δὲ πατριωτισμὸς δὲν θὰ δύναται νὰ διατηρεῖ ἐθνικοὺς στρατοὺς καὶ στόλους, ἀλλὰ μόνον διεθνεῖς φύλακας.

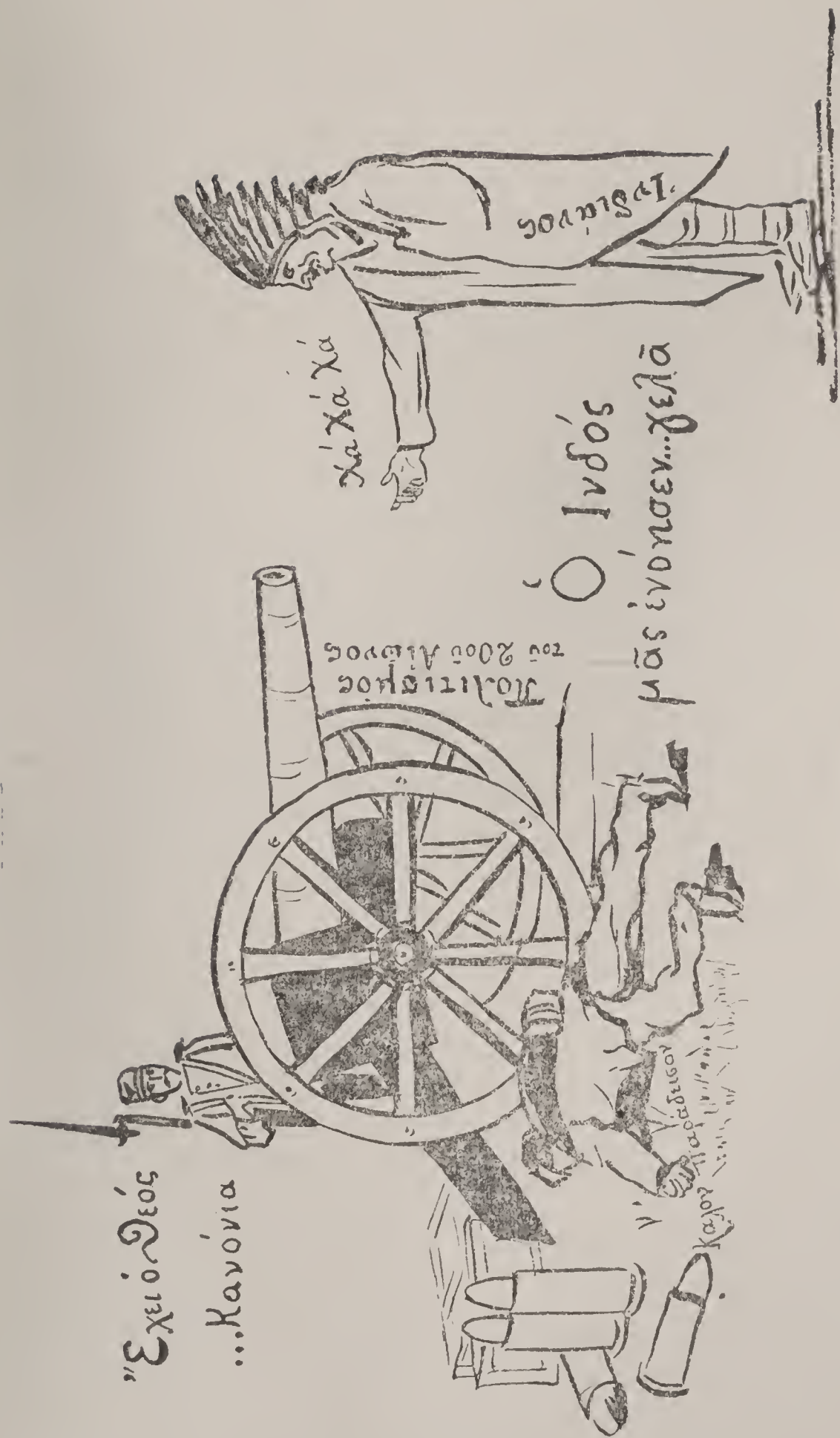
Ὁ κομμουνισμὸς ἐννοεῖ τὴν κατάργησιν τῶν φυλακῶν καὶ τὴν

συντήρησιν μόνον νοσοκομείων, διὰ τοὺς πάσχοντας ἠθικῶς καὶ φυσικῶς. Ἐννοεῖ τὴν ἐκπαίδευσιν ὄλων τῶν παιδίων εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἰδιωτικῶν τοιούτων. Ἐννοεῖ τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων διὰ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα πρόνομια θὰ ἀπολαμβάνη τὸ κράτος, ὡς καὶ τι ἐνιαῖον. Ἐννοεῖ τὸ δικαίωμα πάσης ὑγιοῦς γυναικὸς διὰ τεκνοποιήσιν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης γυναικὸς νὰ εἶναι πολίτης.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ΔΙΟΤΙ ὁ κομμουνισμὸς θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον τοῦ νοῦς ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τοιούτου θὰ εἶναι ὁ ἐχθρὸς ὄλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων ποῦ παρουσιάζονται μέσα εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν μὲ κάποιον κῦρος καὶ αὐθεντίαν. Τὸ μόνον κῦρος καὶ αὐθεντία τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀποδεκτὸν θὰ εἶναι τὸ κῦρος καὶ ἡ αὐθεντία τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

Εἶπομεν πολλάκις καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ἡ παροῦσα πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου ὀφείλεται εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, ἡ ὁποία δυστυχῶς παρετηρήθη μόνον εἰς ὀλίγους ἐκλεκτοὺς ἄνδρας. Ὁ ἀνθρώπος εὐρέθη ἀτελής μέσα εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ὑποδεέστερος ἀπὸ πολλὰ ἄλλα ζῶα ὡς πρὸς τὴν μυϊκὴν δύναμιν, μὲ μόνον μίαν δύναμιν, τὴν δύναμιν τῆς σκέψεως, ἐκ τῆς ὁποίας κατ' ἀνάγκην ἐξήρτησε τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ. Καὶ ὄντως διὰ τῆς χρήσεως τοῦ θείου ἐκείνου δώρου, ὅπερ λέγεται ἀνθρώπινος νοῦς, ἐπετέλεσε πολλὰ καὶ ἰδίως ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπαρξιν ἐπάνω εἰς τὸν ὠραῖον αὐτὸν πλανήτην τῆς γῆς. Πλὴν πᾶν ὅ,τι δήποτε ἐπετέλεσε τὸ ὀφείλει εἰς τοὺς ὀλίγους. Ἡ εἰσφορὰ διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν δὲν ἦτο ἀναλογικὴ ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Παρήχθη δύναμις διὰ τοῦ ἀτμοῦ μετέσχομεν ὅλοι εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς; Ὁχι! Τοῦτο ἦτο ἀποκλειστικὴ σκέψις τοῦ Φούλτωνος. Ἐχομεν φωτισμὸν καὶ δύναμιν ἠλεκτρισμοῦ. Εἰς τὴν φανέρωσιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν μετέσχεν ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης; Ὁχι! Τοῦτο εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐρεῦνης ἐνὸς μόνον ἀνθρώπου, τοῦ Ἑδισον. Ἐξαποστέλλομεν εἰδήσεις πρὸς τοὺς ἀντίποδας ἡμῶν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου. Συντελέσαμεν εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς ὅλοι μας; Ὁχι! Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς



Διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως κατορθώσαντες ὅπως ἐξέλθωμεν τῆς φυσικῆς ἀγριότητος, περιπέσαμεν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀγριότητα καὶ βαρ-**βαρότητα**. Ἐπὶ τὴν **Σκύλλαν** εἰς τὴν **Χάρυβδιν**. Ὁ Ἰνδιανός γε-**λά!** Καὶ πολὺ δίκαιως. . . Εἰς δόξαν τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μᾶς.

σκέψεως καὶ τῆς ἐρεῦνης τοῦ Μαρκόνι. Πιτῶμεν ἤδη εἰς τὸν ἀέρα ὡς τὰ πτηνὰ μὲ ταχύτητα 250 μιλίων τὴν ὥραν. Μετέσχομεν ὅλοι εἰς τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἐπινόησιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος; Ὅχι! Διότι τοῦτο εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῆς σκέψεως τῶν ἀδελφῶν Μογγολφιέρων καὶ τῶν ἀδελφῶν Wright. Ἀποφεύγομεν τὸν θάνατον ἐκ τῆς εὐλογιᾶς, ἐκ τῆς λύσεως, ἐκ τῆς πανώλους, διὰ τῆς ἐφευρέσεως φαρμάκων ἀντιδραστικῶν. Μετέσχεν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπίνη φυλή; Ὅχι! εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπίνη φυλή; Ὅχι βεβαίως, διότι ταῦτα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεῦνης καὶ προσπαθείας τοῦ Παστέρ καὶ τοῦ Κὼχ καὶ ὀλίγων ἄλλων διακεκριμένων πνευματικῶς ἀνθρώπων.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Διατί νὰ συμβαίη τοῦτο; Διατί ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης νὰ μὴ μετέχη τῆς ἀνακαλύψεως πραγμάτων, ἅτιναν συνέτειναν εἰς τὴν πρόοδον; Διότι οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ ὠραῖον κατέχομεν καὶ νεμόμεθα σήμερον, δὲν ἠκολούθησαν τὰς συνηθείας καὶ τὰς σκέψεις τῶν συγχρόνων των. Ἐγένοντο τοῦτέστιν ἐπαναστάται κατὰ τῆς σκέψεως τῶν συγχρόνων των, διότι ἔθεσαν ὡς ἀρχὴν ΤΗΝ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΝ, ἡ ὁποία ἀμφιβολία εἶναι σημεῖον ἀποφάσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ΕΡΕΥΝΑΝ τῶν πραγμάτων, διὰ δὲ τῆς ἐρεῦνης ἐπιτυγχάνεται ἡ ΠΡΟΟΔΟΣ.

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ, ΕΡΕΥΝΑ, ΠΡΟΟΔΟΣ. Αἱ τρεῖς μαγικαὶ λέξεις διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἐπετέλεσε τὴν σημερινὴν αὐτοῦ πρόοδον. Διὰ τοῦτο πολλάκις καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντι πονήματι συνεβουλεύσαμεν καὶ παρεκινήσαμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅπως μελετῶσι τὰς ἐν παραβολαῖς καὶ συμβόλοις ἐκφραζόμενας ἐννοίας τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Μελετῶντες καὶ ἐρευνῶντες θὰ ἀνεύρωσι ὃν ἀπολεσθέντα Παράδεισον τοῦ ἀνθρώπου γιγνόμενοι τελειότεροι. Ἡμεῖς ἐδώσαμεν εἰς τινὰς παραβολὰς καὶ σύμβολα μίαν ἐξήγησιν. Οἱ ἀναγνώσταί μας ἄς προσπαθήσουν νὰ δώσουν καλλιτέρας ἐξηγήσεις ἢ νὰ ἐπεξηγήσουν ἄλλας παραβολὰς καὶ σύμβολα ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν τῆς μυθολογίας τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ θὰ προσπαθήσωμε νὰ δώσωμεν μίαν ἀκόμη ἐξήγησιν τῆς μυθολογικῆς καὶ κατὰ συμβολισμὸν ἱστορίας τοῦ Νῶε. Οἱ ἄν-

ἄνθρωποι σήμερον μελετῶντες τὴν ἱστορίαν τοῦ Νῶε καὶ τῆς Κιβωτοῦ σχηματίζουσι μίαν ἰδέαν. Πολλοὶ πιστεύουσι εἰς τὴν πραγματικότητά τῆς ἱστορίας ταύτης. Ὀλίγοι τὴν παραδέχονται ὡς μυθολογίαν καὶ οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι ὠψώνουσι τοὺς ὤμους λέγοντες: «Πόσον ἀνόητοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ πιστεύουν, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχη πλοῖον τόσον μέγα, ὥστε νὰ περιλάβῃ τὸν Νῶε καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ ζεῦγος παντὸς εἶδους ζώων, ρινοκέρους, τίγρεις,λέοντας, λεοπαρδάλεις, πτηνά, ἕντομα, ὄφεις, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον!»

Διατί εἶναι ἀδύνατον; Μήπως δὲν εἶναι ὁ ὠραῖος αὐτὸς πλανήτης τῆς γῆς μίαν ἕξοχος κιβωτὸς μὲ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ζώων καὶ μὲ ὀλόκληρον ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν ἀριθμοῦσαν 1,600,000,000 καὶ ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτοῦ; Βεβαίως εἶναι ἀδύνατος ἡ μυθολογικὴ ἱστορία τοῦ Νῶε, ἐὰν τις λάβῃ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς ὡς πραγματικότητά. Δυνατὴ δὲμως καὶ μία πραγματικότης ἐὰν λάβῃ τὴν ἔννοιαν τούτης κατὰ συμβολισμὸν καὶ ὅπως τὴν ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω.

Ἡ ζωὴ διαφέρει κατὰ τύπους περιλαμβάνουσα δημιουργήματα τόσον μικρά, ὥστε νὰ φαίνωνται μὲ ὅτι τηλεσκόπιον, καὶ δημιουργήματα τόσον μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ ὡς ἡ γιγαντιαία θαλασσία φάλαινα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ταξειδεύωσι χίλιοι ἄνθρωποι ἰσπεύοντες ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν. Ὀλόκληρος ἡ ζωὴ αὕτη ταξειδεύει φωτιζομένη καὶ θερμαινομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ζῶσα, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, ἐπάνω εἰς τὴν Κιβωτὸν-Γῆν ἐξ ὀλοκλήρου περικυκλουμένη ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ, τοῦ αἰθέρος, ὁ ὁποῖος αἰθερ εἶναι περισσότερο θανατηφόρος ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ, εἰς τὴν περιεκύκλουν τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν-Γῆν οὐδεμία περιστέρα δύναται νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ φέρουσα κλάδον ἐλαίας. Φεύγουν αἱ περιστεραι τῆς Κιβωτοῦ-Γῆς, ἀλλὰ μία μία, διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψουν πάλιν, διὰ τοῦ θανάτου.

Ἡ μυθολογικὴ ἱστορία τοῦ Νῶε εἶναι συμβολικὴ. Ὁ πλανήτης τῆς Γῆς εἶναι ἡ Κιβωτὸς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸ μικρόδιον μέχρι τῆς γιγαντιαίας θαλασσίας φαλαίνης, Κυβερνήτης δὲ τῆς Κιβω-

τοῦ εἶναι ὁ ΝΟΥΣ ὁ ἀνθρώπινος. (Ἡ λέξις «Νῶε» εἶναι ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις τοῦ ρήματος «ἐννοῶ»). Οὐδὲν δὲ ἐγένετο ἐπάνω εἰς τὸν πλανήτην τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. Διατί ἡ Κιβωτός-Γῆ χρειάζεται 10 ἑκατομμύρια εἶδη ζωῆς ζώων ἐκτὸς τῆς ἀνθρωπίνης τοιαύτης; Πῶς θὰ φαίνεται ἡ Κιβωτός-Γῆ ὁπότεν ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου θὰ ἐξαφανισθῆ; Τὸ δὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον ἐρώτημα ὅπερ δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς μυθολογικῆς ἱστορίας τοῦ Νῶε εἶναι: Ποίαν ἀξίαν ἔχει ὁ ἀνθρώπος μέσα εἰς τὴν γιγαντιαίαν κοσμικὴν σκηνὴν τοῦ σύμπαντος, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν σκηνὴν τοῦ σύμπαντος, ἡ Κιβωτός-Γῆ μὲ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ζώων καὶ τὰ 1600 ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων περιστρέφεται; Ποίαν ἀξίαν ἔχει; Τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἔχει εἶναι ἓνας κόκκος κονιορτοῦ περιστρεφόμενος εἰς τὸ κενὸν τοῦ σύμπαντος γύρω εἰς τὸν λαμπρὸν ἥλιον!! Καὶ ὅμως ὁ ἀνθρώπος δὲν θέλει νὰ τὸ ἐννοήσῃ. Εἶναι πιστὸς πολλάκις ὡς ὁ κύων τῆς Κιβωτοῦ-Γῆς. Ἔχει τὴν φιλοδοξίαν τοῦ ἵππου. Προσέχει ὡς ὁ ἐλέφας: ἔχει τὴν θηριωδίαν τῆς τίγρεως, τὴν κτηνωδίαν τοῦ γορίλλα καὶ τὴν ἀνοησίαν τῆς καμηλοπαρδάλεως. Μισεῖ, φοβεῖται καὶ εἶναι δεισιδαίμων.

Ἔνεκα τῆς διανοητικῆς ΑΤΕΛΕΙΑΣ τῶν ἀνθρώπων ἡ Κιβωτός-Γῆ διατρέχει κίνδυνον. Ὁ εἰς τὸ πηδάλιον τῆς Κιβωτοῦ-Γῆς καθήμενος νοῦς (Νῶε) ἔχει δημιουργήσει μίαν τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων, ὥστε νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ἐξαφανισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ μέσα εἰς τὰ ταραχώδη ὕδατα τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν!!

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

Δύο ἀδελφαὶ ἐξόχου ἐξωτερικῆς ὠραιότητος ἀλλὰ ρυπαραὶ καὶ δυσειδεῖς ἐσωτερικῶς καὶ τὰς πράξεις, ὀνόματι ἡ μὲν μία Ἀμάθεια, ἡ δὲ ἄλλη Ἀσκεψία, ἔζων ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς.

Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν αἱ δύο ἀδελφαί, ἡ Ἀμάθεια καὶ ἡ Ἀσκεψία, ἀμφότεραι εἶχον ἐρωτευθῆ τὸν Πλούτωνα, τὸν θεὸν τοῦ Ἄδου, πλὴν ὁ Πλούτων δὲν ἠγάπα οὐδεμίαν πραγματικῶς, ἀλλὰ κατὰ τύπον μόνον ἐξηπάτα αὐτάς, δίδων εἰς αὐτάς ἐλπίδας ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ἄδην καὶ μετὰ θάνατον.

Αἱ δύο ἀδελφαί, εὐπιστοὶ καὶ ἀνόητοι, ἐπίστευον ἀπευθύνου-

σαι καθ' ἐκάστην δεήσεις πρὸς τὸν ἀστεροκατοικοῦντα θεόν, ὅπως ἔλθῃ πρὸς βοήθειάν των. Ἀντὶ ὅμως τοῦ θεοῦ τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἀκούσας τὰς δεήσεις αὐτῶν ἔσπευσεν ὁ Ἑρμῆς, ὁ θεὸς τοῦ ἐμπορίου. Τὰς συνεβούλευσε νὰ ἔχωσιν ὑπομονήν. Αἱ δύο ἀδελφαὶ πρὸς στιγμὴν ἠσύχασαν ἀλλὰ αἱ κινήσεις των ἐδείκνυον ὅτι εὐρίσκοντο ἐν ταραχῇ. Τότε ὁ πονηρὸς Ἑρμῆς ἐκάλεσεν εἰς ἐπικουρίαν τὸν Ἄρην, τὸν θεὸν τοῦ πολέμου καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν θεὸν τοῦ οἴνου, καὶ μεθύσαντες αὐτὰς διὰ τοῦ γλυκέος οἴνου τοῦ πατριωτισμοῦ, παρεκάθησαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ὠραῖον συμπόσιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἀντὶ οἴνου ἐδίδετο πρὸς πόσιν αἷμα, καὶ ἀντὶ τροφῆς ἀνθρώπιναι σάρκες καὶ ἀντὶ μουσικῆς ἠκούετο ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων.

Ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ μέθη καὶ ὁ ἐνθουσιασμός εἰς τὸ τραπέζι διελύθη, αἱ δύο ἀδελφαὶ ἀπέμειναν καὶ πάλιν μόναι, διότι τὸσον ὁ Ἑρμῆς ὅσον καὶ ὁ Ἄρης καὶ ὁ Διόνυσος ἠσθάνθησαν ἀηδίαν διὰ τὰς δύο αὐτὰς ἀδελφάς, τὴν Ἀμάθειαν καὶ τὴν Ἀσκειψίαν. Καὶ ἔμειναν αἱ δύο ἀδελφαὶ καὶ πάλιν μόναι εἰς τὰς ὁδοὺς ἄνευ ἐλπίδος καὶ προστασίας. Καὶ πάλιν ἤρχισαν νὰ τείνωσι τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς θεόν, ζητοῦσα τὴν σωρίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν κατέλθῃ καὶ ὁ οὐράνιος θεός, τίς ἢ ὠφέλεια δι' αὐτάς; εἶναι δυνατὸν διὰ τὴν Ἀμάθειαν καὶ τὴν Ἀσκειψίαν νὰ εἶναι ἐκ τῶν φρονίμων Παρθένων, αἱ ὁποῖαι ὑπέπεσαν εἰς ἁμάρτημα συγκοιμώμεναι μετὰ τοῦ Διαβόλου (ἐμπορίου) καὶ τοῦ ὄφρατος (ἀργυρίου); Πολλάκις αἱ δύο ἀδελφαὶ συνήντησαν ἄλλην τινα παρθένον ὀνόματι Πολυμαθῆ Ἀγνωσίαν, ἡ ὁποία ὠμίλησε πρὸς αὐτάς περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, χωρὶς ὅμως αἱ δύο ἀδελφαὶ νὰ ἐννοήσουν καλῶς τὴν ἀπάτην τῆς συντροφιάς τῆς Πολυμαθοῦς-Ἀγνωσίας, ἡ ὁποία ὅμως εἶχεν ὡς βάσιν τὰ νέφη καὶ τοὺς ἀστέρας, εἰς δὲ τὸν τράχηλον τὸν ὄφιν (ἀργύριον), ἡ δὲ κεφαλὴ λάμποντα ψεύδη.

Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν αἱ δύο ἀδελφαί, ἡ Ἀμάθεια καὶ ἡ Ἀσκειψία, νὰ τὴν ἐννοήσουν, διότι οἱ ἐρασταὶ τῆς ἔχουν περιβάλλῃ μετὴν ψευδῆ καὶ λάμπουσαν χλαμύδα τοῦ ὀνόματος τῆς Ἐπιστήμης. Καὶ ἡ Ἐπιστήμη πάσχει ὅπως καὶ ἡ Ἀμάθεια καὶ ἡ Ἀσκειψία,

διότι καὶ αὐτὴ ἐλπίζει καὶ πιστεύει εἰς τὰ ὅσα λέγει ἡ Πολυμα-
θῆς-Ἀγνωσία, ὁδηγοῦσα αὐτὴν εἰς τὸν Λαβύρινθον τοῦ Μινω-
ταύρου.

Καθ' ὁδὸν ἡ Ἀμάθεια καὶ ἡ Ἀσκεψία συνήντησαν κατὰ σύμ-
πτωσιν ἄλλας δύο παρθένους ὀνόματι ἡ μὲν Νοημοσύνη, ἡ δὲ Σο-
φία, αἱ ὁποῖαι τὰς ἠρώτησαν: Ποῦ ὑπάγετε, Ἀμάθεια καὶ Ἀ-
σκεψία; Ὑπάγομεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς
τοῦ Ἄδου, καὶ ὁ Ἄρης, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, μᾶς συνεβούλευσαν.

Ἀλλοίμονον! Ἀδελφαί—ἀπήντησαν ἡ Νοημοσύνη καὶ ἡ Σο-
φία—ἡ ὁδὸς αὕτη σᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Μινώταυρον. Μεταμε-
ληθεῖτε, ἀδελφαί, καὶ ἀκολουθήσατε ἡμᾶς, αἱ ὁποῖαι θὰ σᾶς ἐ-
δηγήσωμεν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς
ζωῆς. Ἐγγύησις περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μας εἶναι τὰ
ὀνόματα ἡμῶν.

Ἄμ. Ἀ.— Ποῖος ἔδωσεν εἰς ὑμᾶς τὰ ὀνόματα ταῦτα;

Νοημ.— Τὸ ὄνομά μου μοῦ τὸ ἔδωσεν ὁ πολιτισμός.

Σ.— Ἐμὲ μὲ ὠνόμασαν ἄνθρωποι, ὡς ὁ Σωκράτης καὶ ὁ
Πλάτων καὶ ἀντιπροσωπεύω τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέ-
ψεως.

Α. Α.— Καὶ τί ἐννοεῖ πολιτισμός;

Ν. Σ.— Πολιτισμός ἐννεῖ: Ὅ,τι σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποι-
ήσης, ὅπως εἶπεν ὁ Σωκράτης καὶ τὸ «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Α. Α.— ὦ ἀγαπηταί, Νοημοσύνη καὶ Σοφία. Αὐτὰ εἶναι
ὠραῖα πράγματα. Καλὸν εἶναι νὰ ἀγαπῶμεν ἡμεῖς ἅλους, ἀλλὰ
οἱ ἄλλοι δὲν ἀγαποῦν ἡμᾶς.

Ν. Σ.— Ἐλθετε μεθ' ἡμῶν, ἐνωθῆτε μαζί μας, ὥστε οἱ κα-
κοὶ αὐτοὶ θεοὶ τοῦ Ἄδου, οἱ ὁποῖοι λέγονται Ἐμπόριον, Παιτρι-
ωτισμός, νὰ μὴ δύνανται νὰ σᾶς προσελκύσουν διὰ τοῦ Πολέμου,
καὶ νὰ σᾶς ρίπτουν βορὰν πρὸς τὸν ὄφιν, τὸν Μινώταυρον, τὴν
Λερναίαν Ὑδραν. Ἐλθετε μαζί μας καὶ ὅμα καταβάλλωμεν τὸν
μέγαν Διάβολον (ἐμπόριον) τότε θὰ ἀπολαύσωμεν ὁμοῦ τὸν ἀλη-
θινὸν πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ὅπως ὁ Παῦλος λέγει: ΟΥ-
ΧΙ ΕἰΣ ἈΛΛΟΥΣ Ἀνεσίς καὶ εἰς Ὑμᾶς στενοχω-
ρία, ἀλλὰ ἐν ἰσοτητί. Πρὸς Κορινθίους †: 13.

Α. Α.— Εἶναι λυπηρὸν νὰ σκέπτεσθε οὕτω. Αὐτὰ τὰ πράγ-

ματα τὰ ὅποια μᾶς λέγετε εἶναι πράγματα τοῦ παρελθόντος. Ἔχουν περάσει 2,000 ἔτη καὶ σεῖς ἀκόμη περιμένετε νὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ Χριστός;

Ν. Σ.— Ὅχι, ἀδελφαί· αὐτὰ δὲν εἶναι πράγματα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τοῦ μέλλοντος. Ὅχι, δὲν σᾶς λέγομεν ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ Χριστός ἐν σώματι πάλιν, διότι ὁ Χριστός εἶναι σύμβολον, σύμβολον τῆς ἰσότητος. Ὅχι δὲν περιμένομεν τίποτε ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὰς προσπαθείας μας. Πῶς λέγετε, ἀδελφαί, ὅτι αὐτὰ εἶναι πράγματα τοῦ παρελθόντος, ἀφοῦ ἀφορῶσι τὸ μέλλον; Δὲν βλέπετε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἕνα ἕνα λαμβάνουν χώραν εἰς τὰς ἡμέρας μας;

Α. Α.— Καὶ τί ἤξευρεν ὁ Χριστός ἢ ἐκεῖνοι ποῦ ἔγραψαν τὰς Γραφὰς τότε; Ἡμεῖς εἴμεθα σήμερον σοφώτεροι ἀπὸ ἐκείνους. Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι ἡμεῖς σήμερον ἔχομεν ἀεροπλάνα καὶ βιομηχανίαν;

Ν. Σ.— Ὅχι, ἀδελφαί, ἔχετε λάθος. Δὲν δύνασθε νὰ εἰπῆτε τίποτε σήμερον, τὸ ὅποιον ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐσκέφθησαν καὶ δὲν τὸ ἔγραψαν. Ἐὰν δὲν τὸ εὐρίσκετε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν, θὰ τὸ εὔρετε εἰς τὰς Γραφὰς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Μέσα εἰς αὐτὰ εὐρίσκεται ὁλόκληρον τὸ φῶς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως.

Α. Α.— Ὁμιλήσατε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Τότε διατί αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν τὰ γνωρίζουν οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπόγονοι ἐκείνων καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χριστός, ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι ἀνέβησαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πολλοὶ Ἕλληνες, ὅπως ἀκούσωσι τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, εἶπε: **ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΔΟΞΑΣΘΗ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ;**

Ν. Σ.— Βλέπεις πῶς ὁ ὄφης (ἀργύριον) ἐτύλιξε τὸν Λαοκρόντα καὶ τοὺς υἱούς του; Ὁ ἴδιος ὄφης (ἀργύριον) ἔχει τυλίξῃ καὶ ὄλους τοὺς Ἕλληνας σήμερον.

Α. Α.— Καὶ τότε ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες δὲν ἐνόησαν, ποία ἄλλη φυλὴ ἐνόησε καλλίτερα ἀπὸ αὐτούς;

Ν. Σ.— Οἱ Ρῶσσοι, μάλιστα, ἀδελφαί, οἱ Ρῶσσοι, τοὺς ὁποίους εἶχε περιτυλίξῃ καὶ ἐπίεξεν ὁ ὄφης τοῦ Τσαρισμοῦ. Ἀλλὰ διὰ νὰ εἶχῃ ἡ νόησις τῶν Ρώσσω ἀγαθὰ ἀποτελέσματα δι' ὅλο-

αληθρον τὴν ἀνθρωπότητα, ἀπαιτεῖται ἡ μίμησις αὐτῶν παρ' ὅλου τοῦ κόσμου.

Α. Α.— Αὐτὰ εἶναι ἀνοησία. Ἀφήσατέ μας ἡσύχους! Ὅπως ἔζησαν οἱ γονεῖς μας θὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ν. Σ.— Μὰ οἱ γονεῖς μας καὶ ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοι καὶ ἀνθρωποκτόνοι!! Δὲν εἶναι κακὸν νὰ ἀφήσωμεν τοὺς μεταγενεστέρους εἰς τὴν ἰδίαν πλάνην;

Α. Α.— ὦ δὲν βαρυνέσθε. Μήπως θὰ ζήσουμε χίλια χρόνια!!!

Ν. Σ.— Μὰ καὶ νὰ εἶχετε πεθάνη θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὸν κόσμον, διότι μαζί σας θὰ εἶχε πεθάνη καὶ ὁ Μινώταυρος ἐκ πείνης, διὰ τὴν ἔλλειψιν θυμάτων. Διότι σεῖς τρέφετε τὸν Μινώταυρον καὶ ἐνισχύετε τὸ γένος τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ τὴν ἀνθρωποκτονίας.

Α. Α.— Ἐπὶ τέλους θέλουμε νὰ μάθουμε ἓνα πρᾶγμα. Διὰ τί ἀνακατεύετε τοὺς Μπολσεβίκους μὲ τὸν Χριστόν; Δὲν βλέπετε ὅτι αὐτοὶ ἐχάλασαν τὰς ἐκκλησίας καὶ εἶναι ἀθεῖσταί;

Ν. Σ.— Ναί, πραγματικῶς οἱ μπολσεβίκοι κατέστρεψαν τὰς εἰκόνας ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ προφήτου Ἡσαΐα. Μ. Δ. 12-20. Δὲν προσκυνοῦσι τοὺς κορμούς τῶν δένδρων καὶ τὰ χρώματα ὡς δημιουργούς, ἀλλὰ μόνον μίαν ἀνωτάτην ἀληθῆ ἀλλὰ καὶ ἄγνωστον δύναμιν, ἣτις διέπει τὰ τοῦ σύμπαντος φαινόμενα. Ναί, κατέστρεψαν τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ προσπαθοῦν νὰ κτίσουν ἐκκλησίας μέσα εἰς τὴν καρδίαν κάθε ἀτόμου, θέσαντες εἰς ἐφαρμογὴν τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ διὰ τὸν λαόν. Δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος πρὸς τὸν τελευταῖον Ρῶσσο, ὁ ὁποῖος πρῶτα ἐπὶ Τσαρισμοῦ ἐκαλεῖτο μουζῆκος, θὰ εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν Χριστόν.

Α. Α.— Ἐπὶ τέλους δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν, δυνάμεθα νὰ ἀγαπήσωμεν τὸν κομμουνισμόν καὶ ἡμεῖς ἂν ἀφίσετε καὶ σεῖς τὴν θρησκείαν ἔξω καὶ νὰ διοργανωθῶμεν μαζί δι' ἐπανάστασιν.

Ν. Σ.— Μάλιστα καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ πράξωμεν καὶ αὐτὸ, ἂν μὴ ἡ θρησκεία δὲν μᾶς ἐπεβάλλετο. Ἐδαπανήσαμεν ὀλόκληρα ἔτη διὰ νὰ σᾶς διδάξωμεν τὸν σοσιαλισμόν καὶ τὸν κομμουνισμόν. Καὶ ὁμως εἴμεθα βέβαιαι ὅτι δταν σᾶς συναντήσῃ ἓνας

ιερείς, με δύο τρεῖς λέξεις τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ σᾶς ἀνα-
ιρέψη καὶ σοσιαλισμὸν καὶ κομμουνισμὸν, καὶ τοῦτο διὰ τῆς θε-
ολογίας, ἢ ὅποια νεφελοβατεῖ. Δυστυχῶς, ἀδελφαί, Ἀμάθεια
καὶ Ἀσκεψία, δὲν ἐγνωρίσατε ἀκόμη τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθοῦς
προόδου. ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ, Ο ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΤΟΥ
ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Μάλιστα, ἀδελφαί Ἀμάθεια καὶ Ἀσκεψία, ὁ Χριστὸς ἐδί-
δαξε τὴν κοινκτημοσύνην καὶ τὴν ἀχρηματίαν, καὶ ὅμως οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ ὅποιοι λέγουν ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς,
ὑποστηρίζουν τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἔχοντας μεγάλας ἰδιοκτη-
σίας. Τὸ Southern Investment Company τῆς πόλεως Bay
City τοῦ Texas ἔχει μίαν ἰδιοκτησίαν ἐκτάσεως 4,633,000 στρεμ-
μάτων. Διατί μία ὁμὰς ἀνθρώπων νὰ ἔχη ἰδιοκτησίαν τόσον ἐκ-
τεταμένην; Ἐὰν ὁ Θεὸς— ὅπως λέγουν οἱ ἱερεῖς— ἐδημιούρ-
γησε τὰ πάντα διὰ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων διατί αὐτὴ
ἢ ἐξαίρεσις; Ὁ Θεὸς δὲν κάμνει ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ μόνον τὸ
σύστημα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ δηναρίου (ὄφεως). Ἐὰν ἀφή-
σωμεν διαρκῶς τὸ τοιοῦτον σύστημα ἐλεύθερον, ἢ δουλεία θὰ ἐ-
παυξάνη καὶ ἡ ἁμαρτία γονέων θὰ παιδεύη τὰ τέκνα αὐτῶν. Ἡ
πυσώρευσις ὑπερβολικοῦ πλούτου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀλίγων θὰ
μᾶς φέρη μίαν ἡμέραν καὶ πάλιν εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀγοραπω-
τησίας τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ τιμωροῦν-
ται οἱ Σωκράται, οἱ Χριστοὶ καὶ οἱ Γαλιλαῖοι. Σύμφωνα μετὰ τὸ
σημερινὸν σύστημα, οἱ πλούσιοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀγοράζοντες
ἄλλας τὰς γαίας τοῦ πλανήτου τῆς γῆς νὰ μᾶς ἐκδιώξουν ἐκ τῆς
ἰδιοκτησίας αὐτῆς, ὅποτε οἱ ζῶντες δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ ἀπολαύ-
σωμεν οὔτε τὰ ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου οὔτε τὰς τιμωρίας τῆς
Κολάσεως.

Ο ΥΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Δαρβῖνος ἔγραψεν ὀλόκληρα συγγράμματα μεγάλης ἐπι-
στημονικῆς ἀξίας ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς ὕλης, εἰς τὰ ὅποια ὡς λέ-
γει, ὕλη εἶναι πᾶν ὅ,τι δὲν ὑφίσταται φθοράν. Αἱ θεωρίαι του
καθ' ἡμᾶς εἶναι ἐσφαλμέναι, διότι ὅπως τὰ ἀφθαρτα οὔτω καὶ
τὰ φθαρτὰ εἶναι ὕλη, ὁ δὲ ἄνθρωπος εἶναι σὰρξ ἐξ ὕλης καὶ

ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ μεγαλειτέρου φυσικοῦ νόμου, τοῦ νόμου τῆς κῦτοςυντηρήσεως, ὅπως ἐργασθῆ καὶ παραγάγῃ τροφήν, κατασκευάσῃ ἐνδύματα καὶ κτίσῃ οἰκίας, προστατεύων διὰ τῶν μέσων κῦτῶν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ζωὴν.

Πρὸς τὴν θεωρίαν αὐτὴν συμφωνεῖ καὶ ὁ Χριστὸς, ὅστις διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγει πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς β' 3: 8-12. Ο ΜΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΩ. Διὰ τῆς παραγράφου αὐτῆς διδασκόμεθα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ὠρισμένην ἐργασίαν πρὸς παραγωγὴν ὕλης, διὰ τῆς ὁποίας θὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ ζωῇ τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ σῶμα, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ νὰ πέσῃ τὸ μάννα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς διδάσκουσιν ἀνοήτως οἱ κληρικοί.

Φαίνεται ὅτι οἱ κληρικοὶ ἔπαθαν αὐτὴν τὴν σύγχυσιν ἐκ τῆς ἠναγνώσεως ἄλλων παραγράφων τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς ἐκείνων. Ο ΕΧΩΝ ΔΥΟ ΧΙΤΩΝΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΗ ΤΟΝ ΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗ ΕΧΟΝΤΑ. ΕΠΕΙΝΑΣΑ ΓΑΡ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΔΩΚΑΤΕ ΜΟΙ ΦΑΓΕΙΝ. ΥΠΑΓΕΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΥΡ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΟΝ. Καὶ ἔπαθαν τὴν σύγχυσιν αὐτὴν οἱ κληρικοὶ διδάσκοντες τὰ πλήθη καὶ ὄχι δι' ἑαυτούς, διότι αὐτοὶ οὐδέποτε ἐπίστευσαν καὶ οὐδέποτε ἐφήρμοσαν αὐτὰ σκεπτόμενοι οὕτω. Πῶς ἀφοῦ ὁ Παῦλος λέγει: ὁ μὴ ἐργαζόμενος καὶ μὴ ἐσθιέτω, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς λέγει ὅτι ἐὰν ἔχωμεν δύο χιτῶνας πρέπει νὰ δίδωμεν τὸν ἕνα; Μήπως καὶ ἡ δόσις τοῦ ἐνὸς χιτῶνος δὲν εἶναι στέρησις ὕλης; Μήπως ὁ Χριστὸς προτρέπων νὰ δίδωμεν εἰς τοὺς πεινῶντας ἐρωτᾷ ἂν οὗτοι ἠργάσθησαν ἢ ὄχι; Ἐξ ὧν αὐτῶν οἱ κληρικοὶ συνήγαγον τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο ὑλιστής, ἐπομένως καὶ ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ὑλισταὶ καὶ ἐπομένως ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο σοσιαλιστής ἐπαναστάτης.

Εἶναι λυπηρὸν διότι οἱ κληρικοὶ μεταχειρίζονται μίαν τοιαύτην λογικὴν, τὴν ὁποίαν πρωτίστως δὲν πιστεύουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, διὰ νὰ πείθουν καὶ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰς λαϊκὰς μάζας. Διότι ὁ Χριστὸς ἦτο ὑλιστής. Καὶ ἔφαγε καὶ ἐπείνασε καὶ ἠσθάνθη ψῦχος καὶ ἐνεδύθη ἐνδύματα καὶ ἐφόρεσεν ἵποδήματα καὶ προτρέπει ὅλους νὰ ἐργαζόμεθα πρὸς παραγωγὴν ὕλης, διὰ τῆς ὁποίας νὰ διατηρῆται ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ. Ἡ σύγκρουσις δμως μεταξὺ τινῶν παραγράφων τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστοῦ εἶναι

φαινομενική, οί δὲ ἱερεῖς ἐξυβρίζοντες τοὺς σοσιαλιστάς ἀποκα-
λοῦντες αὐτοὺς ὑλιστάς δὲν εὐρίσκονται ἐν τῷ δικαίῳ. Διότι οὐ-
τοι εἶναι ὑλισταί, ἀλλὰ ὑλισταὶ σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τοῦ
Χριστοῦ λέγοντος διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ο ΜΗ ΕΡΓΑ-
ΖΟΜΕΝΟΣ ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΩ ὕλην παραγομένην ἐκ τῆς ἐργασίας.

Ἡ μεγάλη ὁμως διαφορὰ μεταξὺ τῶν διδαγμάτων τοῦ Χρι-
στοῦ περὶ ὕλης καὶ τῶν πλουτοκρατῶν ὑλιστῶν εἶναι εἰς τὸ ὅτι
ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε μὲν τὴν παραγωγὴν ἀφθόνου ὕλης διὰ τῆς
ἐργασίας ἀλλὰ καὶ τὴν διανομὴν αὐτῆς ἐν ἰσότητι. ΑΛΛΑ ΕΝ
ΙΣΟΤΗΤΙ, ΩΣΤΕ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΟΝΤΙ ΚΑΙΡῷ ΤΟ ΠΕ-
ΡΙΣΣΕΥΜΑ ΥΜῶΝ ΝΑ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΝ ΣΤΕΡΗΣΙΝ
ΑΛΛῶΝ, ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ ΕΚΕΙΝῶΝ ΝΑ
ΓΙΝῆ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ ΥΜῶΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΝ ΙΣΟΤΗ-
ΤΙ. Ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς Κορινθίους 8: 12-15. Οὕτω δυ-
νάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ τοῦτο σύμφωνα μὲ τὴν πολιτικὴν οἰκονο-
μίαν καὶ τὸν ὀρισμὸν περὶ πλούτου νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τὸ: Ο
ΕΧΩΝ ΔΥΟ ΧΙΤῶΝΑΣ ΝΑ ΔΙΔῆ ΤΟΝ ΕΝΑ, ἔχει καλῶς.
Τί εἶναι πλοῦτος; Πλοῦτος εἶναι κἄτι τι περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι
χρειαζέται εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν ζωὴν. Ἐπομένως ἐὰν ἕ-
νας ἄνθρωπος ἔχει δύο χιτῶνας, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς σχετικώ-
τητος ὅστις διέπει τὸ σύμπαν, ὁ ἕνας αὐτὸς χιτῶν εἶναι πλοῦτος
καὶ κἄτι τὸ ὁποῖον λείπει ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπον.

Οἱ πλουτοκράται ὑλισταὶ καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῶν κλη-
ρικοὶ ἐπιδιώκουν τὴν θησαύρισιν ὕλης, στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἀ-
νηθικότητος καὶ ἀνισότητος, πράγμα ὅπερ εἶναι ἡ μοναδικὴ αἰ-
τία τῶν δεινῶν ὄλων, ἐξ ὧν πάσχει ἡ ἀνθρωπότης. Τοὺς τοιού-
τους ὁ Χριστὸς τοὺς ἀπειλεῖ διὰ τοῦ κοιμωμένου θηρίου, ὅπερ
καλεῖται ἐργάτης. Μεταξὺ τῶν τοιούτων ὑλιστῶν καὶ τοῦ ὑλι-
στοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει ἡ τρομακτικὴ διαφορὰ, ὅτι οἱ μὲν θησαυ-
ρίζουν ὕλην, ὁ δὲ Χριστὸς ἐδίδαξεν εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ὅ-
πως μὴ ἔχωσι χρήματα ἢ περισσότερους τοῦ ἑνὸς χιτῶνος. Οἱ
κληρικοὶ ἰδίως εἶναι ἄξιοι ἰδιαιτέρας κατακρίσεως ἔχοντες τοι-
αύτας ἀντιλήψεις καὶ ἐρμηνεύοντες τὰς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ
τοῦ ὁποῖου καὶ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ-
λόκληρος ὁ βίος αὐτῶν εἶναι μία σειρὰ διαψεύσεως ἐκείνων τὰ
ὁποῖα ὑποκριτικῶς διδάσκουσιν ἐξαπατῶντες τὰ λαϊκὰ πλήθη.

Ἔχουσι τὴν φιλαργυρίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἶνε ὑλισταὶ ἀντίχριστοι καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀντίθετοι ὄλων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς λόγῳ ἢ πράξει. Πλήρης ὑποκρισίας ψεύδονται μὲ χωρὶς καμμίαν συστολήν. Καὶ ἂν μὲν τὸ ψεῦδος αὐτῶν προήρχετο ἐξ ἀγνοίας, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο κάπως ὑποφερτόν. Ἄλλὰ ἡ ἀγνοια αὐτῶν δὲν συγχωρεῖται, διότι τὸ ψεῦδος αὐτῶν εἶναι μακροχρόνιον καὶ ἐδοκιμάσθη διὰ μέσου τόσων μακρῶν αἰώνων καὶ ἐπομένως οἱ τοιοῦτοι κληρικοὶ δὲν πρέπει νὰ ζῶσιν εἰς θάρος ὑλικῶς τῶν λαῶν, ἀφοῦ διδάσκουσιν αὐτοὺς νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν πτώσιν ἐξ οὐρανοῦ τοῦ μάννα, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ θρέψωσι τὴν κενὴν αὐτῶν κοιλίαν, ἀντὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΡΩΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΘΑ ΤΡΩΓΗΣ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΣΟΥ. Διατί δὲν λέγει εἰς τὰς προσευχὰς: νὰ τρώγῃς τὸ μάννα; ἀφοῦ ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο ὑλιστής;

Ὡ ἱερεῖς, ἐξυβρίζετε τοὺς σοσιαλιστάς καὶ κομμουνιστάς ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς ὑλιστάς, μὴ κατανοοῦντες ὅτι ἐξυβρίζετε οὕτω αὐτὸν τὸν Χριστόν, ὅστις ἦτο ὑλιστής, ἀλλὰ ὑλιστής διδάξας τὴν δικαίαν καὶ ἐξ ἴσου διανομὴν τῆς ὑλῆς. Ἄλλοίμονον εἰς ὑμᾶς ἱερεῖς καὶ πρεσβύτεροι! Οὕτω πιστεύοντες, διδάσκοντες καὶ φερόμενοι, ὀδηγεῖτε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοὺς Χριστοὺς καὶ παραδίδετε εἰς θάνατον τοὺς Σωκράτας. Οὐαὶ ὑμῖν.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Πολλάκις συνεστήσαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅπως ἀσχολήσωσι τὸν νοῦν αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, μὲ νοῦν ὁμῶς ἐλεύθερον καὶ ὄχι δέσμιον μὲ τὰς προλήψεις τοῦ παρελθόντος, μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ σύμβολα καὶ τὰς παραβολὰς ὡς γεγονότα. Οὐδεὶς ἐγεννήθη τέλειος εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν, τῶν ἐφευρέσεων, δὲν ἐγεννήθησαν τέλειοι εἰς τὰς γνώσεις. Ἡ μακρὰ καὶ ἐπίπονος μελέτη, τὰ πειράματα, ἡ ἔρευνα τῶν πραγμάτων, ὁμῶς τοὺς ἔκαμαν τελείους. Ἰδίως ἡ ἀμφιβολία ἦτο ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν τελειοποίησιν. Διότι ὁ ἀμφιδάλλον ἐρευνᾷ καὶ ἐν τῇ ἐρεύνη τῶν πραγμάτων εὕρισκεται τὸ φῶς τῆς τελειότητος. Ἰδίως ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς θρησκευ-

τικὰς πεποιθήσεις του πρέπει πάντοτε νὰ ἔχη ἀμφιβολίαν. Ἐὰν εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανός, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ διατί εἶναι. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανός διότι τοῦ εἶπαν ἄλλοι, ἢ διότι οἱ γονεῖς του ἔτυχε νὰ εἶναι. Νὰ εἶναι ὅτι θὰ εἶναι ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἰδικήν του ἀντίληψιν καὶ ἔρευναν. Μὴ ἀμφιβάλλων καὶ μὴ ἔρευνῶν θὰ διαμεῖνῃ εἰς τὸ σκότος καὶ θὰ προσκυνῇ τὰ εἰδωλα. Εἰδωλον λογικῶς ὁ ἴδιος θὰ λατρεύῃ εἰδωλα θρησκείας.

Εἰς τὸ μὴ ἀμφιβάλλειν, εἰς τὸ μὴ ἔρευνᾶν ὀφείλεται ἰδίως κατὰ μείζονα λόγον ἢ παρατηρουμένη σήμερον ἀπελπιστικὴ κατάσταση τῶν λαῶν. Τυφλοὶ αὐτοὶ τυφλοὺς ὀδηγοῦσιν, ἀποδίδοντες τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸν θεὸν ἢ εἰς τὸν νόμον. Ἡ τύχη ὅμως δὲν ὑφίσταται καὶ ὁ Θεὸς ὁ οὐράνιος εἶναι πολὺ μακρὰν, ὁ δὲ νόμος εἶναι, ὡς δημιουργημὰ ἀνθρώπινον, ἐλαττωματικὸς, παραβιαζόμενος ὑπὸ τῆς δωροδοκίας τοῦ ἀργυρίου (ὄφρων) καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὑφιστάμενος ἐνίοτε ἀλλοιώσεις προερχομένας ἐκ τῶν ἰδίων συναισθημάτων καὶ ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουσι ταχθῆ ὅπως ἐφαρμόσωσιν αὐτόν. ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ Ο ΝΟΜΟΣ. Πρὸς Κορινθίους α' 15-16.

Ἡ τοιαύτη ὅμως κατάσταση πραγμάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαρκέσῃ ἐπ' ἄπειρον. ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ, ὡς λέγει ὁ Ἡράκλειτος. Μεγαλοπρεπεῖς πόλεις κεῖνται εἰς ἔρειπια καὶ ἐπὶ τῶν ἔρειπιῶν ἀνηγέρθησαν ἄλλαι. Ἡ τοιαύτη κατάσταση εἰάν ὁ ἀρκέσῃ θὰ εἶναι ἄρνησις τῆς προόδου καὶ ἄρνησις ὅλων ἐκείνων τὰ ὅποια πιστεύομεν. Θὰ εἶναι τὸ τοιοῦτον ἄρνησις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ὁμοίωσις. Καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα ὅποτε: ΒΛΕΠΕΤΕ ΑΥΤΑΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ; ΟΥ ΜΗ ΜΕΝΗΣΕΤΕ ΛΙΘΟΣ ΕΠΙ ΛΙΘΟΥ ΕΩΣ ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑΛΥΘΩΣΙ. Μάρκος 13:2. Διὰ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου τῆς Καινῆς Διαθήκης πειθόμεθα, εἰάν πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Χριστὸς ὡς ἄτομον ἐν τῇ γῆ, ὅτι καὶ ἡ προφητεία αὕτη θέλει ἐκτελεσθῆ. Τὸ συμπέρασμα τοῦτο δύναται νὰ ἐξαγάγῃ πᾶς ὅστις θὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ ὄχι μὲ πνεῦμα δέσμιον ἐκ τοῦ φανατισμοῦ τῆς θρησκείας. Οἱ τοιοῦτο καὶ μελετῶντες οὐδὲν θὰ ἐννοήσωσι. ΠΟΛΛΟΙ ΓΑΡ ΕΙΣΙ ΟΙ ΚΛΗΤΟΙ, ΟΛΙΓΟΙ ΔΕ ΟΙ ΕΚ-

ΛΕΚΤΟΙ. Ματθ. 22:14. . .

Ἡ ἄνευ ἐλευθέρου πνεύματος μελέτη εἶναι ἐπιζήμιος, καὶ διὰ τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι ἄλλοι μὲν κατηγοροῦν τὰς Γραφὰς, ἄλλοι τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος καὶ ἄλλοι τὰ ἐπαινοῦν ἕκαστος ἀναλόγως τὴν σκέψιν ἢ ἀπερισκεψίαν αὐτοῦ. Ὁ ἀναγνώστης ὅμως ὅστις ἀσχολεῖται εἰς τὴν εὐσυνείδητον καὶ μὲ ἐλεύθερον πνεῦμα μελέτην ὠφελεῖται, διότι εἶναι ἕνας ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν ὅταν ἀνακαλύψῃ, θὰ ὠφεληθῇ ὄχι μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Ἰδίως οἱ μελετῶντες τὰς Γραφὰς πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι θρησκεία δὲν εἶναι ὁ φανατισμὸς ἢ τὸ ψάλλειν ἢ ὑμνολογεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔχοντες τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν νεφῶν. Εἶναι καιρὸς ὅπως κατανοήσωσιν ὅτι ἀντίληψις τὴν ὁποίαν ἔχομεν σήμερον περὶ τῆς θρησκείας εἶναι μία ἀεροβασία ἀστήρικτος καὶ ἐπιζήμιος, ἀφοῦ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν, ὡς στηρίζουσα τὸ πνεῦμα εἰς τὰ νέφη, τὸ δὲ σῶμα ἐγκαταλείπουσα νὰ κυλίεται μέσα εἰς τὸν βόρβορον τῆς δυστυχίας καὶ τὸν βόρβορον τῶν παθῶν του. Εἶναι καιρὸς ὅπως ἐμβαθύνωμεν ἐντὸς τῆς ἐννοίας τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, ἥτις μὲ δειλὴν φωνὴν διὰ τὸν φόβον τῶν κοσμοκρατόρων, μᾶς φωνάζει, ὅπως ἀπορρίψωμεν τὸν διάβολον ὅστις συμβολίζει τὸ ἐμπόριον καὶ διαβάλλει ὄλους εἰς τὸ νὰ ἐμπορευώμεθα, ἐμπορευόμενοι ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ πωλοῦντες καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα διὰ τὸ ἀργύριον (ὄφιν).

Εἶσαι ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ ἐπομένως πιστεύεις εἰς τὰς ἐρμηνείας τὰς ὁποίας δίδουσιν οἱ κληρικοὶ σου; Πιστεύεις ὅτι θὰ κατέλθῃ δύναμις οὐρανία ὅπως διορθώσῃ τὰ τοῦ κόσμου κακά; Πίστευε! Ἡ ἀεροβασία σου αὕτῃ σὲ κατήντησεν εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεισαι μέχρις ὅτου σὲ ἀπονεκρώσῃ τελείως. Ἦσο χριστιανὸς ὀρθόδοξος δεόμενος νυκτὸς καὶ ἡμέρας εἰς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπειδὴ αἱ δεήσεις σου δὲν εἰσηκούσθησαν ἐγένεσο ἀθεϊστῆς; τόσον τὸ χειρότερον δι' ἐσέ. Τόσον ὁ ἀεροδατῶν θρησκὸς ὅσον καὶ σὺ ὁ ἀπογοητευμένος ἀθεϊστῆς εἰσθε ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, διότι καὶ οἱ δύο σας δὲν ἐννοήσατε ὅτι ὁ ΘΕΟΣ εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καὶ ὀργανώσεως, διότι καὶ οἱ δύο σας δὲν ἐννοήσατε ὅτι ὁ διάβολος εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ ἐμπορίου, διότι καὶ οἱ δύο σας δὲν ἐννοήσατε ὅτι ὁ ὄφιν ὁ ἑξαπα-

τήσας τὴν Εὐάν καὶ τὸν Ἀδὰμ εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ ἀργυρίου, διότι καὶ οἱ δύο σας δὲν ἐννοήσατε ὅτι Α, Δ, Α, Μ, Ἀδὰμ σημαίνει τὰ 4 σημεία τοῦ ὀρίζοντος, διότι καὶ οἱ δύο σας δὲν ἐννοήσατε ὅτι Ε, Υ, Α, Εὐα, σημαίνει Ἑλευσις, Ὑπαρξις, Ἀνθρώπου. Διατί δὲν ἐννοήσατε; διότι δὲν ἐμελετήσατε τὰς Γραφὰς ἢ καὶ ἂν τὰς ἐμελετήσατε; δὲν ἐνεβαθύνετε εἰς τὸ βάθος τῶν νοημάτων, διότι εἴχετε τὸ πνεῦμα ἐσκοτισμένον ἀπὸ τὸν φανατισμόν. Ὁ εἰς εἰσθε εἰδωλολάτρης, ὁ δὲ ἄλλος ἀθεϊστής, διότι ἀπέκητσε πλούτη ἢ διότι ὁ θεὸς τῶν συννέφων δὲν σοῦ ἔρριψε τὸ μάννα. Καὶ οἱ δύο δὲν ἐννοήσατε τὸ βάθος τῆς ἐννοίας τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ ὅποια ἐγράφησαν ἀπὸ ἀνθρώπους κατὰ συμβιβασμόν ἐκ φόβου τῶν κοσμοκρατόρων τῆς γῆς καὶ ἡ ὅποια ἐννοία εἶναι ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ ἡ ἀχρηματία. Ἐγράφησαν αἱ Γραφαὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν παραβολαῖς πλὴν ὅμως Ο ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩΝ ΝΟΦΙΓΩ. Ματθ. 24:25.



ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΟΥ

Φίλε ἀναγνώστα,

“Όταν μελετήσης τὸ παρὸν πόνημά μου μὴ πεισθῆς πρὶν ἢ ὁ ἴδιος ἴδῃς, ὅτι ὅλα ὅσα ἐγὼ γράφω ἐμπεριέχονται ἐντὸς τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν πῶς ἐγὼ σκέπτομαι, ὁ γράφας τὸ παρὸν. Ἀξίαν ἔχει τὸ πῶς σὺ σκέπτεσαι ἐπὶ ὅσων ἀνέγνωσες. “Όταν δὲ ἀναγνώσης τὸ παρὸν, ἐὰν πεισθῆς ὅτι περιέχει μίαν ἐργασίαν καλὴν καὶ διαφωτιστικὴν, στεῦλέ το εἰς τοὺς φίλους, τοὺς οἰκειοὺς σου ἢ τὸν ἱερέα τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς σου, διὰ νὰ φωτισθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ παύσουν νὰ εἶνε οἱ ἀσπονδότεροι ἐχθροὶ τῆς ἰσότητος, τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀχρηματίας, τοῦτέστι αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐὰν πεισθῆς ὅτι παρὸν εἶναι ὠφέλιμον σύστησέ το εἰς τοὺς φίλους σου. Ἐνα καλὸν βιβλίον εἶναι προτιμότερον ἀπὸ πολλὰ ἄλλα δῶρα πολυτελῆ. Φίλιππος ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας εἶχε πολλὰ πλούτη καὶ πολλοὺς πολυτίμους λίθους. Ὁ υἱὸς του ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἀπὸ ὅλα ἐπροτίμησε τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου καὶ ὡς διδάσκαλόν του τὸν Ἀριστοτέλην. Ἐὰν ἐπροτίμα τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον τοῦ πατρός του, θὰ ἔμενεν ἓνας ἀσημος ἡγεμονίσκος τῆς Μακεδονίας. Προτιμήσας ὅμως τὴν Ἰλιάδα καὶ τὸν Ἀριστοτέλην, οἱ ὅποιοι τοῦ διέπλασαν τὸν χαρακτῆρα, ὠνομάσθη ὑπὸ τῆς ἱστορίας Μέγας καὶ ἐγένετο κύριος ὀλοκλήρου τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου μέχρι τῶν Ἰνδιῶν.

Ἰδίως στείλατε τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τοὺς παπάδες τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς σας, οἱ ὅποιοι διδάσκουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ἀγνοοῦντες τὴν ἔννοιαν αὐτῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου κρημνίζοντες ἐκεῖνο ὄπερ τυφλοῖς ὄμμασι καὶ νεκρῷ τῷ πνεύματι κτίζουν, ὁμοιάζοντες πρὸς τοῦτο τοὺς Πάπας τῆς Ρώμης, οἱ ὅποιοι παρέδωσαν εἰς θάνατον ὄχι ὀλίγους Χριστοὺς τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, ὡς τὸν Palissy, ὅστις διδάσκων φιλελευθερίαν δόγματος κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ λαιμητόμου θάνατον, διασωθεὶς δὲ τῇ μεσολαβήσει στρατάρχου τινὸς καὶ καταφυγὼν εἰς τὴν Γαλλίαν, συνελήφθη καὶ πάλιν καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν, ἀποθανὼν ἐν τῇ φυλακῇ ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Τὸ ἴδιον καὶ κατὰ χειρότερον θὰ συνέβαινε καὶ εἰς τὸν Λενίν, ἐὰν τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Πα-

πα-Τύχωνα. Ἐπίσης ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, ἀνακαλύψας τὴν πλουσίαν καὶ ἐκτεταμένην Ἠπειρον τῆς Ἀμερικῆς, ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς ὑπὸ τοῦ Πάπα, διότι ἔλεγεν ὅτι ἀνεκάλυψε τὴν ἡπειρον αὐτὴν ἐκ συμπτώσεως καὶ οὐχὶ ἀπὸ δύναμιν θεοῦ, ἔνθα καὶ ἀπέθανε ἐν βαθυτάτῃ λύπῃ.

Τότε τοῦλάχιστον ἦτο μόνον ἓνας Πάπας. Σήμερον ὅμως εἶναι πολλοὶ Πάπαι οἱ ὅποιοι θανατώνουν, ἐξορίζουν καὶ στέλλουν εἰς τὰς φυλακὰς πολλοὺς Χριστοὺς καὶ Palissy καὶ Κολόμβους καὶ Γαλιλαίους. Ταῦτα ἀναφορικῶς μὲ τὸς ἱερεῖς. Ἀλλὰ καὶ σὺ φίλε ἀναγνῶστα, μὴ νομίσης ὅτι εἶσαι καθ' ὅλα τέλειος καὶ γνωρίζεις πληρέστατα τὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης (Communism). Ὅλοι εἴμεθα ἀτελεῖς ἂν καὶ γνωρίζομεν πολὺ καλλίτερα τῶν παπάδων τὰ περὶ τῆς ἰσότητος καὶ κοινοκτημοσύνης τοῦ Χριστοῦ καθὼς καὶ τὰς δημοκρατικὰς ἰδέας τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν λοιπῶν φιλοσόφων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου, φίλε ἀναγνῶστα, ὅτι ὅταν ὁμιλῆς περὶ κομμουνισμοῦ, ὁμιλεῖς περὶ ἐνὸς πολιτεύματος ὑψίστου καὶ ὑπείρωτος τελειότερου τῶν σημερινῶν, τὸ ὅποιον πολίτευμα ἔχει ἐντὸς τοῦ μίαν ἠθικὴν ὀλοζώντανον, καὶ ἓνα ἥλιον λαμπρὸν, φωτοδότην ζωῆς καὶ εὐτυχίας. Ὅταν βλέπῃς ἢ ἀκούῃς ἀνθρώπους ἀνοήτους νὰ ἐξυβρίζουν τὸν κομμουνισμὸν, μὴ ἐξάπτεσαι, ἀλλὰ μόνον νὰ λυπῆσαι διότι οἱ τιοῦτοι δὲν ἠνόησαν τὴν λάμπριν καὶ δὲν ἠσθάνθησαν τὴν θερμότητα τοῦ λαμπροῦ ἡλίου τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

Ἡ ζύμη ὑπάρχει. Ὁ σπόρος ἐσπάρη καὶ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ ἐγγίζει. Καὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἡμεθα κατ' ἀρχὰς ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀπὸ ἄλλον ἐλάβομεν τὸν σπόρον, ὁ δὲ σπόρος ἀνταπέδωκε ἑκατονταπλασίονα. Πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σπείρωμεν τὸν σπόρον καὶ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸ τάλανταν, μὴ κρύπτοντες τοῦτο ὑπὸ τὴν γῆν, ὁμοιάζοντες μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄς δοξάζωμεν τὸν θεὸν διὰ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὄχι διὰ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ἡμῶν ὡς ἀτόμων. Μόνον οὕτω σκεπτόμενοι καὶ φερόμενοι θὰ ἀναγκάσωμεν τὸν θεὸν νὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Θὰ ἔχωμεν τὸν θεὸν ἐν τῇ φύσει τῶν πραγμάτων. Θὰ ἀναγκάσωμεν καὶ τὸν ἄνθρωπον νὰ

ἀνέλθη πρὸς τὸν θεὸν τοῦ ὁποίου θεοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἢ κατ' εἰκόνα ὁμοίωσις.

Ὁ Θεὸς, ὁ Βούδδας, ὁ Χριστὸς, ὁ Μωάμεθ, εἶναι πλέον πρόσωπα ἱστορικά. Ἡ ἀνθρωπότης χρειάζεται θεοὺς συγχρόνους. Πρὸς τοῦτο ὁ θεὸς ἔχει τὴν ἀνάγκην μας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς αὐτόν, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν βασιλείαν θὰ ὑπάρχῃ «ΜΙΑ ΠΟΙΜΝΗ ΚΑΙ ΕἰΣ ΠΟΙΜΗΝ».

Σ Υ Σ Τ Α Σ Ι Σ

Συνιστῶ εἰς ὄντινα συνάδελφον καὶ ὁμοϊδεάτην τῆς ἠθικῆς θρησκείας τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὅστις ἤθελεν ἀναλάβῃ τὴν μετάφρασιν τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, ἐκδίδων τὸ παρὸν εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 10,000 ἀντιτύπων, πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ μὲ ἰδίαν δαπάνην, παραχωρῶ ὡς δῶρον δολλάρια 100. Τὸ τοιοῦτον πράττω ὅπως ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῶν Τούρκων, οἵτινες ἐν σκότει καὶ σκιᾷ πλανῶνται, καὶ τείνωσι καὶ οὗτοι χεῖρα συναδελφώσεως πρὸς τοὺς ὁμόρους λαοὺς, καὶ καταπολεμήσεως τοῦ ἐνὸς καὶ προαιωνίου ἐχθροῦ καὶ ἀνατροπῆν τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐργαλείου τοῦ πολέμου εἰς ἔργον εἰρήνης. Οὕτω καὶ μόνον θὰ συμπέσωμεν μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος βιβλίου κατ' ἄς ΠΑΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΣ.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Προτιθέμεθα νὰ μεταφράσωμεν τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, προσθέτοντες περισσότερα θέματα μὲ ἐκτενεστέρας ἀναλύσεις, οὕτως ὥστε νὰ ἀποβλέπη ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα ἐνῶ τὸ παρὸν ἀποβλέπει πρὸ παντὸς τοὺς Ἕλληνας. Τοῦτο ἐπράξαμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔκδοσιν καὶ μὲ περιορισμένα θέματα διὰ λόγους οἰκονομίας.

Ζητοῦμεν παντός ἀναγνώστου τὴν συνδρομὴν διὰ τὴν διάδοσιν καὶ πώλησιν τοῦ παρόντος βιβλίου, διὰ νὰ εὐρεθῶμεν εἰς θέσιν ὥστε ἡ προσεχὴς μετάφρασις καταστῆ τελειότερα, καὶ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ φύσις πάντοτε γεννᾷ Χριστοὺς οἱ ὅποιοι ἀποδιώκονται.

Σκοπὸς τῆς προσεχοῦς μεταφράσεως εἶναι:

Πρῶτον: Σοσιαλιστικὴ κατήχησις οὐσιαστικῶς βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης—διότι πολλοὶ οἱ σοσιαλισταὶ ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἔχοντες τελείας γνῶσεις περὶ σοσιαλισμοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἀποτυγχάνομεν, καὶ

Δεύτερον: Ἐξύψωσις τῆς καταπεσούσης Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ ὁποία πρώτη κατεστράφη ἀγωνιζομένη διὰ τὴν ἰσοκρατίαν, καὶ ἀφοῦ ταῦτα διδάσκονται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, κλὴν δμως ἀγνοοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ.



ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Πάντες παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχει μία ἀνωτάτη τοῦ Σύμπαντος δημιουργὸς δύναμις. Ὁφθαλμὸς ἀνθρώπου δὲν εἶδεν αὐτήν.

Παρακαλοῦντες ἐρωτῶμεν πάντα λογικὸν ἄνθρωπον: Ποῖος εἶδε τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν δύναμιν; Πῶς τὴν ἐφωτογραφήσατε, ἀφοῦ ὁφθαλμὸς ἀνθρώπου οὐκ εἶδεν αὐτήν; Πῶς ἠξεύρετε ὅτι ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἄνθρωπον; Μὲ ὀφθαλμοὺς, μὲ γένεια, μὲ χεῖρας, μὲ πόδας καὶ μὲ ποικιλίαν χρωμάτων καὶ χρυσοκεντήτων ἐνδυμάτων; Ποῦ εἶναι καὶ ποῦ κατοικεῖ; Ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἤκουσε τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν, βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πολέμοις;

Ποῖος εἶδε τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, τὸν σπαθοφόρον καὶ τεθωρακισμένον κτλ.; Τί προφασίζεσθε ὅτι δὲν προσκυνεῖτε τὰς φωτογραφίας (εἰκόνας), ἀλλὰ βλέποντες αὐτὰς διανοεῖσθε τὴν ἀνωτάτην δύναμιν;

Ἴδετε τὴν κατηγορίαν σας εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας λέγει εἰς τὸ κεφάλαιον μδ' 12-20.:

Ὁ γαλκεὺς κόπτει σίδηρον, μορφώνει αὐτό. Ὁ ξυλουργὸς κόπτει κέδρους, κυπάρισσον καὶ δρῦν καὶ πεύκην ἐκ τοῦ δάσους, κάμνει αὐτὸ ἀνθρωπίνην μορφήν καὶ ὠραιότητα, ἀντὶ νὰ ἔκαμνε χρῆσιν αὐτῶν διὰ καύσιμον καὶ θέρμανσιν, ἢ νὰ ψήνη τὸν ἄρτον. Τὸ κάμνει αὐτὸ θεὸν καὶ τὸ προσκυνεῖ, κάμνει αὐτὸ εἶδωλον, καὶ γονατίζει ἐμπροσθέν του καὶ τὸ προσκυνεῖ. Προσευχόμενος λέγει, Λύτρωσόν με, διότι εἶσαι ὁ Θεός μου. Καὶ δὲν ἐννοεῖτε ὅτι ἀφοῦ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ (τοῦ δένδρου) ἐκαύσατε, ἐψήσατε τὸν ἄρτον σας, τὸ κρέας σας, τὸ φαγητόν σας. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκάματε βδέλυγμα: καὶ προσκυνεῖτε κορμὸν δένδρου, θόσκετε ἥπατημένον καὶ πεπλανημένον; Ἡσα. μδ' 12-20.

Ἐπιδοκίμασι ἀμοιβὴν εἰς οἷονδῆποτε μοῦ παρουσιάσῃ Παλαιὰν Διαθήκην ἐγκεκριμένην ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἢ καὶ ἄλλης ἐκδόσεως ἀπότυπον τοῦ ἀρχετύπου, ἂν ταῦτα, καὶ ἄλλα περισσότερα, δὲν εἶναι ἀληθῆ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὰς Γραφάς.

Ἔχω δὲ ὑπ' ὄψιν μου ὅτι θὰ εὔρητε προφάσεις ὅπως καὶ πάντοτε κατεργάζεσθε τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀνομίαν, ὅτι ταῦτα ἐννοοῦν διὰ τὸν παρελθόντα πρὸ Χριστοῦ καιρὸν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια.

Πάντα ταῦτα ἐννοοῦν τὸ παρελθόν, τὸ ἐνεστώσ, καὶ τὸ μέλλον ἕως ὅτου τὰ εἰδῶλα ταῦτα διαλυθοῦν.

Καὶ μᾶλλον ἔχομεν πρόσθετα εἰς τὰς ἐνεστώσας ἐκκλησίας μας, τὸν κηρὸν, τὸν λίβανον καὶ τὸ ἔλαιον κτλ. Πρόσθετος δωρεὰν δαπάνη εἰδωλολατρείας.

Ἡ ἐννοια τοῦ Εὐαγγελίου ἐν ὀλίγοις δι' ἅπαντα τὰ ἐμπεριεχόμενα τῶν Γραφῶν σημαίνει:

Κατάργησιν τοῦ χρήματος (ὄφρους).

Κατάργησιν τοῦ ἐμπορίου (διαβόλου).

Ἐνωσιν τῶν λαῶν εἰς ἓν ἔθνος, μίαν ἰσότητα καὶ ἠθικὴν (ψυχὴν), μίαν διάλεκτον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα δι' ἀμοιβὰς διαφορῶν, δόξαν καὶ ἐλευθερίαν.

Καὶ ὡς θρησκείαν μίαν ἔμφυτον ἰσοξασίαν, ἄνευ φαντασιῶν, εἰκόνων καὶ ἀσκόπων δαπανῶν.

Κάτω οἱ πόλεμοι καὶ πᾶσα κακία, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην στρατῶν καὶ τῆς ἀνθρωποκτονίας ραδιουργήματα.

Ἄλλη περικοπὴ τοῦ Ἡσαΐα λέγει:

Κύνουσι χρυσέον, ζυγίζουσιν ἀργύριον, μισθώνουσι χρυσοχόον καὶ κατασκευάζει αὐτὸ Θεόν. Προσπίπτουσι καὶ προσκυνοῦσιν αὐτὸ, σηκώνουσιν αὐτὸ ἐπ' ὤμου καὶ θέτουσιν εἰς τόπον καὶ ἵσταται. Προσέτι βοῶσι πρὸς αὐτὸ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποκριθῆ οὐδὲ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὰς συμφορὰς αὐτῶν. Ἡσαΐας μστ'. (46) 6-7.

Ἄλλη περικοπή τοῦ Ἡσαΐα λέγει:

Ἐξεγέρθητε, ἐξεγέρθητε, ἐπωλήθητε διὰ μηδέν, καὶ θέλετε λυτρωθῆ ἄνευ ἀργυρίου. Ἡσαΐας νβ' (52) 1-6 καὶ νβ': 15, νγ': 3, διὰ τὸν ἐργάτην, Δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα, ἐφέρθη ὡς ἀρνίον ἐπὶ σφαγὴν, καὶ ὡς πρόβατον ἄφωνον δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐτραυματίσθη. Πλὴν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστάθη μετὰ τοῦ πλουσίου ἀφοῦ ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσφορὰν. Ἡσαΐας νδ' (54): 7-12.

Ἔλθετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς νε'. 1.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ἀπέναντι τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου ἐκανόνισα ἐλαχίστην τιμὴν διὰ τῆς ὁποίας μόλις καλύπτεται ἡ δαπάνη, πλὴν ἐλαχίστου κέρδους προοριζομένου διὰ τοὺς μεταπωλητὰς καὶ διὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Τιμᾶται Δολλ. 1.25

Ἀποστέλλεται πανταχοῦ ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.
Διὰ μεγάλας παραγγελίας ἀπευθυνθῆτε:

Σπυρίδων Γκέργκης
3402 Gunthry Street
Indiana Harbor, Ind.



ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΣΑΤΕ ΤΥΦΛΟΥΣ ΠΑΠΑΔΕΣ



Lf Fe'33

Deacidified using the Bookkeeper process
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: Dec. 2004

Preservation Technologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS



0 013 592 246 8